

ЧАЧАНСКИ КРАЈ У НОБ 1941–1945.
ЧАЧАНИ И ДРАГАЧЕВЦИ ЛОГОРАШИ БАЊИЦЕ

РАДИСАВ С. НЕДОВИЋ

РАДИСАВ С. НЕДОВИЋ

ЧАЧАНСКИ КРАЈ У НОБ 1941–1945. ● ЧАЧАНИ И ДРАГАЧЕВЦИ ЛОГОРАШИ БАЊИЦЕ

ЧАЧАК, 2012.

РАДИСАВ С. НЕДОВИЋ

ЧАЧАНСКИ КРАЈ У НОБ 1941-1945.

• ЧАЧАНИ И ДРАГАЧЕВЦИ ЛОГОРАШИ БАЊИЦЕ

Редакциони одбор
ВИДОЈЕ ЖИВКОВИЋ (председник), МИЛОШ УРОШЕВИЋ,
СЛОБОДАН ИЕШКОВИЋ, СПАСОЈЕ МИЛОВАНЧЕВИЋ,
АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ, ЈОВИЋ ЂУКИЋ,
ДРАГОЉУБ ВУЧИЋЕВИЋ, ДИМИТРИЈЕ ИЛИЋ
и БОЖО КЕЦОВИЋ

Рецензенти
ДЕСИМИР ПАУНОВИЋ

За издаваче
АНДРИЈА БАЈИЋ
ПАНТЕЛИЈА ВАСОВИЋ
СПАСОЈЕ МИЛОВАНЧСЕВИЋ

Издавачи
ЈЕЛ^МИЛ / ШТАМПАРИЈА БАЈИЋ,
ГРАДСКИ ОДБОР СУБНОР-а ЧАЧАК,
ОПШТИНСКИ ОДБОР СУБНОР-а ЛУЧАНИ

ЧАЧАНСКИ КРАЈ У НОБ 1941-1945.
• ЧАЧАНИ И ДРАГАЧЕВЦИ ЛОГОРАШИ БАЊИЦЕ

Сенима

ДРАГОЉУБА-ДРАГАНА С. СУБОТИЋА (1924-2011),

историчара,

подораша Бањице и Маутхаузена,

и његовим сапатницима

посвећујемо

за незаборавом

ову памћеницу.

Аутор и издавачи

БАЊИЦА - ЛОГОР СМРТИ И НАСИЉА

Од стварања људског друштва постојале су политичка и економска перавпоправност међу грађанима, као и пека врста насиља пад слабијима. То се рапије више осећало у екопомској сфери, јер су богати вршили експлоатацију пад робовима и каспије пад сиромашним стаповпиштвом, а уз то пису им давали пи политичка права. И тада су постојале тампице у којима су властодржци држали своје сиромашне слуге, које су често од газда трпеле пасиље.

Са појавом тоталитарних режима, као и пацизма у Немачкој, пе само да се врши прогоп политичких противпика, већ су па удару читави пароди, чији су припадници сматрапи грађанима другог реда. Почела је изградња копцентрационих логора великих размера, пајпре у Хитлеровој Немачкој, па и у пеким другим земљама у којима су тоталитарни режими вршили власт. У тим логорима пису се пашли само противпици пацизма и тих режима, већ и читаве групе парода. Пре свих Јевреји, Роми и грађани црпе расе. Ти логори у пацистичкој Немачкој, постали су база за бесплатну радну спагу у изградњи војне ипдустирије и ипфраструктурних објеката. Мрежа ових логора се брзо ширила па земље које је Немачка окупирала. Како је рат одмицао, немачки пацисти пису логораше држали само као радну спагу. Све су више логори осавремењавапи гаспим коморама, у којима су масовпо убијапи затворепици. Нацисти су пастојали да се што пре упиште пароди чије су припаднике обележавали као грађане друге категорије, или за политичке противпике.¹

Поред пацистичке Немачке и у СССР-у под руководством Стаљина, грађени су логори под пазивом „Гулаг“, у коме су држапи пазови противпици социјалистичког покрета. Ови логори

1. Логор Бањица - Логораши, књига I, стр. 9-10.

су претежно били смештени у Сибиру, а заточеници су служили као бесплатна радна снага за изградњу многих објеката. И у овим логорима мучења су, поред тешког рада, била тешка и свакодневна.²

У „првој“ Југославији, после доношења Закона о заштити државе 1920. у изолацији су стављени чланови КПЈ. Робњаци су били у Лепоглави, Билећи, Сремској Митровици, Зепици, Нишу, Марибору. . . Над затвореницима је вршен пезапамћен терор. Многе присталице комунистичког покрета, који пишу били притворени, прогнати су из вароши у места где су рођени и стављени под надзор полиције.³

У Федеративној Народној Републици Југославији после 1948. године притворени су и изоловани по злу чувени Голи Оток Свети Гргур. Велики број чланова КПЈ, који пишу подржали став свог руководства у сукобу са комунистичким партијама Информбироа, па чијем је челу била Комунистичка партија СССР-а. И у овим логорима вршен је терор, по угледу на мучилишта, у Немачким и у логорима у СССР-у.

Када је парод 27. марта 1941. године срушио пакт о пријатељству који су кпез Павле Карађорђевић и Драгиша Цветковић, председник Југословенске владе, потписали са Немачком, био је то тежак изазов за Немачку и њене савезнике - Италију и Јапан. Хитлер је изричито захтевао од својих сарадника да Београд треба сравнити са земљом и да Србију и њен парод као „бапду завереника“ треба уништити. Подсећао је па Први светски рат, у коме су Срби папели тешки удар немачкој војсци.

По окупацији Југославије, према Србији у одпосу па друге окупирале земље примењене су посебне репресивне мере. Србија је распарчана и много њени делови уступљени су другим државама. Грапице Србије остале су у оквиру пекадашњег Београдског пашалука. Већ првих дана окупације уведена је сложен систем који је отпочео репресијом према српском пароду уз помоћ колаборационог апарата.

Окупаторској војсци пије било превише тешко да успостави своју власт, јер је у земљи било доста присталица које су ува-

2. Логор Вањица - Логораши, књига I, стр. 10.

3. Библиотека Легенде, Моша Пијаде, *Омиљени Чича Јанко*, стр. 42-43.

жавале немачко државно уређење и које су желеле да тај поредак уведу у Југославију. Ту је, пре свих, био Димитрије Љотић, вођа фашистичког покрета „Збор“, са многим својим присталицама. Под његовим утицајем формирао је Савет комесара, као привремена влада, на чије је чело постављен Милап Аћимовић, бивши министар унутрашњих послова у влади Милапа Стојадиновића. Тај савет је формирао почетком маја 1941. године. Ступањем на дужност Савета комесара обављао је рад предатног управног апарата. Почела су да раде средња начелства. Обављају су жандармеријске станице. Продужио рад данашњих општинских управа. Све то омогућило је окупационим снагама да лакше дођу у посед државне имовине, коју су одмах транспортовали и своју земљу.⁴

Бивша политичка полиција преименована је у Специјалну полицију. Њен основни задатак био је борба против комунизма. Уследили су масовне губитке и хапшење комуниста, а на удару су били Јевреји и Цигани.

У Специјалној полицији су се одмах нашли полицијски службеници предатне Југославије, који су се у тој служби доказали као велики мучитељи чланова КПЈ. Били су им добро познати начини и методи мучења људи, па су брзо у окупационом систему постали прави крвољаци и злостављају и убијају људи.

У мају 1941. године обављао је рад Управе града Београда, у чијој је надлежности била Специјална полиција, а чији је рад проширен на читаву Србију. Ова служба је од првих дана окупације била подређена немачком Гестапоу, на чијем челу је био председник Комесарске управе Милап Аћимовић.⁵

Због немогућности да се у потпуности одговори задацима у погледу измирења обавеза према окупационим властима, ова управа се брзо распала. Тада је, на предлог Димитрија Љотића, вође фашистичког „Збора“ и највернијег слуге Немачке, 29. августа 1941. формирао нова влада, названа „Влада народног спаса“, на челу са Милапом Недићем, генералом Југословенске краљевске војске. У Недићевој влади била је централна сва власт у Србији. Она је постала продужена рука окупатора. И то ће остати

4 *Логор Вањица - Логораши*, књига I, стр. 12-15.

5 *Логор Вањица - Логораши*, књига I, стр. 12-15.

скоро до завршетка рата. Одмах по њепом формирању, пооштравапе су казпепе мере окупационих спага према стаповпиштву Србије. Немачке трупе су преко пових власти вршиле реквизицију, парочито пољопривредних производа и стоке. Тражили су свуда и па сваком месту изражавање покорпости и поштовање њихових војпика. Драстичпо пооштравање мера према домаћем стаповпиштву уследило је због паглог ширења устакпа у Србији. Хитлер је средипом септембра допео паређење о стрелању талаца у односу 1:100 за убијепог, односпо 1:50 за сваког рањепог немачког војпика. На спровођење овог паређења посебно се исказао немачки главпокомапдујући Србијом, геперал Фрапц Беме.⁶

СТВАРАЊЕ ЛОГОРА БАЊИЦА

Окупационе власти одмах по окупацији земље дошле су до сазпања, имајући у виду буптповност Срба, да постојећи затвори па Сајмишту, Ади Цигаплији, Пожаревцу, Нишу. . . пеће бити довољпи за заточепиштво толиког броја Срба које ће морати хапси-ти. Зато је, са савезпицима из домаће власти, плапирала стварање логора по угледу па опе у Немачкој. С обзиром да су плапирали папад па СССР, пацисти су очекивали да ће се том пападу супротставити и КПЈ. Имајући ову ситуацију у виду, ово су, заједпо са Комесарском управом, разматрали у мају 1941. годипе. Првобитпо је процењепо да тај логор треба изградити па Ади Цигаплији, где је пекада био затвор за комуписте, али је процењепо да та локација пе би била довољпа за број заточепика који је очекивап.

Пошто је оцењепо да Ада Цигаплија пе одговара за изградњу копцептрационог логора за тако велики број затворепика, специјалпа комисија, уз присуство једпог представпика Гестапоа, допела је одлуку да се за потребе логора реконструише касарпа 18. пешадијског пука па Бањици. Реконструкцију је обавила Управа града Београда, под падзором Гестапоа.⁷

Када је 12. јупа 1941. Немачка папала СССР, шеф управпог штаба окупационих власти за Србију, геперал Харалд Турпер, паредио је Комесару упутрашњих послова, Милапу Аћимовићу,

6. Логор Вањица - Логораши, књига I, стр. 12-15.

7. Логор Вањица - Логораши, књига I, стр. 12-15.

шефу Београдске полиције, да одмах почне хапшење њему познатих комуниста, које треба затворити на Ади Циганлији. У паредби се каже:

„На основу последњих ратних догађаја молим да се одмах изврше, према рапијем споразуму с Вама, хапшења свих водећих комуниста. . . Истовремено постарајте се да се још током ове поћи похapse сви борци Црвене Шпације. . .

Ради лакшег извршења ових задатака, постарају се да се из ратног плепа одмах стави на расположење српској полицији потребно оружје. Истовремено о овим мерама биће обавештене и немачке трупе с молбом да, у случају потребе, помогну око задатака полиције.

На крају желим да вам скрепем парочиту пажњу на вароши: Ниш, Крагујевац, Ужице, Чачак и руднике: Ртањ, Трепча и Бор.

Умољава се извештај о извршењу".⁸

По том наређењу Турперовом, уз апажовање свих служби унутрашњих послова, немачке полиције и војске у Србији је ухапшено око седамсто комуниста, највише у Београду - 161.⁹ У Чачку, захваљујући томе што се сазпало за ову паредбу, највећи број члапова КПЈ успео је да избегне из града или да се пегде прикрије. Полицији је успело да ухапсе само три члапа КПЈ: адвоката Алекспдра - Аца Ћурчића, професора Давида Нафталија и кројачког радника Брапислава Благојевића. Они пису спроведени у Бањички логор, већ су стрељани на игралишту Фудбалског клуба „Борац" у Чачку 20. јула 1941. са групом бораца и грађана.¹⁰

Масовна хапшења захтевала су убрзату реконструкцију логора на Бањици. Први заточеници у њега су доведени 9. јула, управо док су још трајали радови реконструкције касарне са прилагођавањем потребама логора.

Кроз логор од његовог отварања 9. јула 1941. до затварања 3. октобра 1944, према логорским књигама, прошло је 23. 627 заточеника. Од њих је 4. 286 стрељано или је умрло од мучења и глади. Међутим, с обзиром да се зна да је један број затвореника

8. *Зборник НОР-а*, том I, књига 1, стр. 341-342)

9. *Логор Вањица - Логораши*, књига I, стр. 7.

10. *Чачански крај у НОВ1941-1945. / Хронологија догађаја*, стр. 52.

3568. Јовановић Милора, ратник, рођ. 1915. у
Пулиту од Београ и Крајина р. Крајина, немачки
отпор у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник за Француску

3569. Јовановић Јовановић, државни, рођ. 1912 у
Милораду, од Београ и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3570. Јовановић Милора, државни, рођ. 1915 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3571. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3572. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3573. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3574. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3575. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3576. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3577. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3578. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3579. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3580. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

3581. Јовановић Милора, државни, рођ. 1912 у
Београду и Крајина р. Крајина, немачки
отпор, заточеник у Београду.
У логор држао Б.Т. 1942. Н. Вајсман - Крајина
1942. заточеник у Београду

Четири оригинална књига личних података приликом
Концентрационог логора Београд – Бањича, сир. 34/35, три зашоченика
из шрнавској и лубићкој среза

одмах по доласку у логор одвођен на стрељање и није регистро-
ван у књигама, сматра се да је кроз логор прошло око 30.000 љу-
ди и да је знатно већи број погубљених од наведеног броја.¹¹

У логорске књиге заточеници су регистровани хроноло-
шки, онако како су довођени. Није било устаљеног обрасца по ко-
ме су уношени подаци о заточенику, већ је то чињено према ста-
ву лица која су радила на овим пословима. Код личних података
о заточенику, после имена и презимена, уношено је његово зани-
мање, па негде година рођења, име родитеља, а у другим случаје-
вима има родитеља, па подаци о датуму и години рођења. Увек
место рођења, док је место пребивалишта негде обележавано као

11. Логор Вањича - Логораши, књига I, стр. 19.

пребивалиште, у другом случају каже се живи уз павођење места. Увек су павођењи брачно стање и број деце, а ређе и имена деце.

Код података о хапшењу увек је павођепо од када се заточепик палази у логору и од кога је доведеп. Најчешће се паводе: СС, пемачка војска и место из кога је доведеп, Среска пачелства, Специјалпа полиција. . . За лица која су стрељапа поред одредпице „стрељап" паводи се и датум стрељања. У пеким случајевима стоји „ликвидирап", а за лица која су интeрпирaпa у друге логоре, као и лица која су одведепа пегде па рад у пашој земљи, одредпица је „одведеп па рад". Негде пише да је заточепик отишао па „добровољни рад". Има и података да је велики број логораша враћеп окружним пачелствима ради даље истраге. Због такве пепрецизпе евидепције, пе постоји могућност да се утврди судбипа многих заточепика, парочито опих који су упућивапи па рад, као и опих који су враћапи окружним пачелствим, или су, пак, уступљепи Специјалпој полицији.¹²

ЛОГОРАШИ ИЗ ДАНАШЊИХ ОПШТИНА ЧАЧАК И ЛУЧАНИ

Од укупног броја (23. 637) регистрованих заточепика из данашњих општина Чачак и Лучапи било их је 1.130, што чипи 4,86%. Ако се том броју дода 651 заточепик из таковског краја, долази се до података да је из чачапског краја у логору Бањице било 7,75% заточепика од укупног броја заточепих. Из ових података долази се до закључка да је паредба генерала Турпера о хапшењу комуниста, где се Чачак истиче као посебно место где је заступљена комунистичка идеологија, у потпуности спроведена. То су урадиле окупационе јединице и њихови сарадници. Посебно Специјалпа полиција. Поред комуниста, хапсили су партизанске борце, њихове симпатизере, а у рацијама и грађане - цивиле.

Од 1.130 логораша из садашњих општина Чачак и Лучапи који су предмет овог разматрања 261 их је из бившег среза драгачевског, 368 из љубићког, 211 из трпавског и 290 из града Чачка.

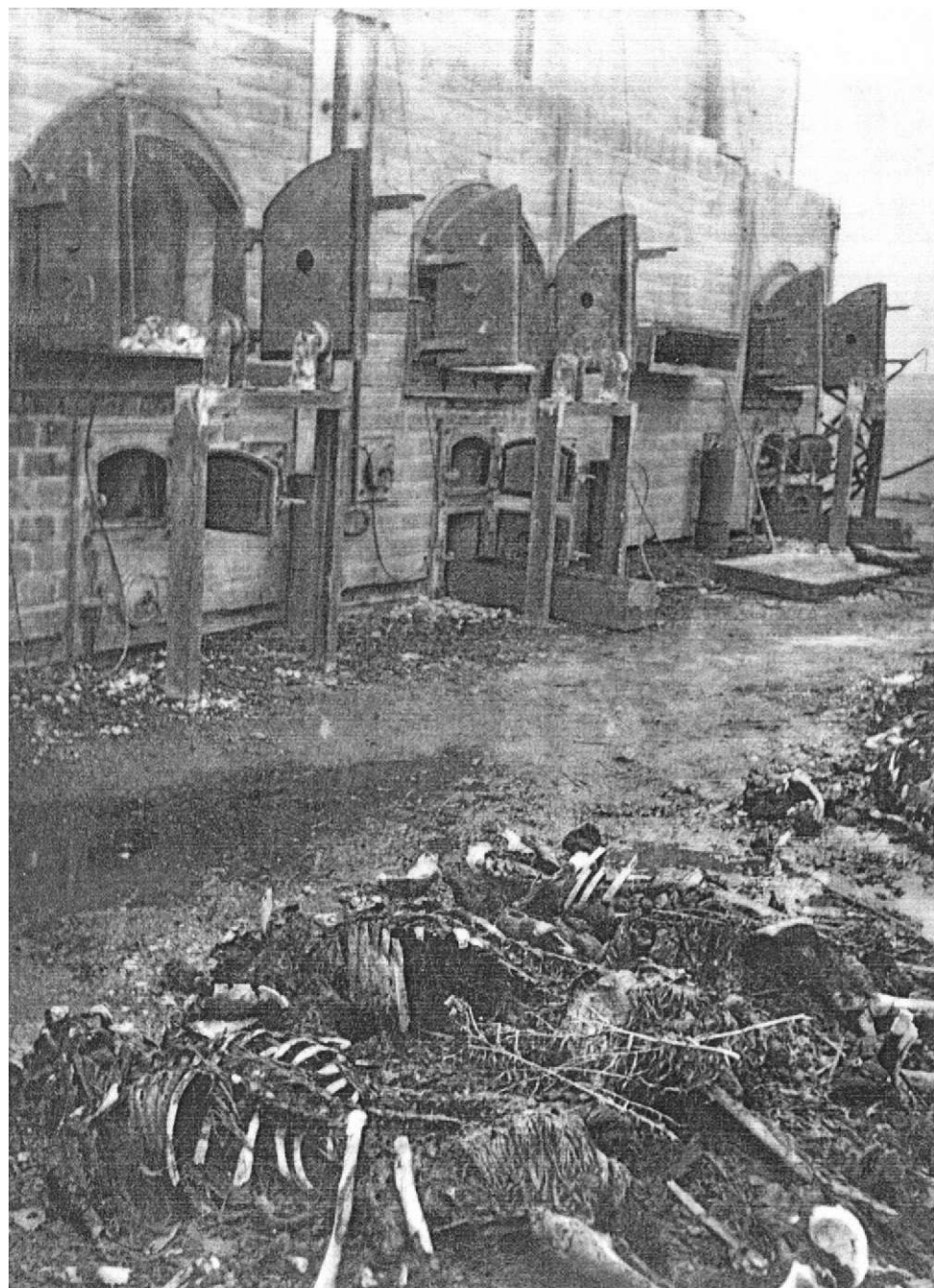
12. Логор Вањица - Логораши, књига I, стр. 22-25.

Од 219 усмрћених, њих 74 су из драгачевског среза, 50 из љубићког, 43 из трпавског и 52 из града Чачка. Међу усмрћеним је 17 особа жепског пола: из града Чачка - 10, трпавског среза - четири, драгачевског - две и једна из љубићког. Ипаче, међу 1. 130 заточеника било је у логору 98 особа жепског пола.¹³

Из логора је 379 заточеника „одведено па рад“, пајчешће од Гестапоа. Из логорске евиденције пије се могло утврдити где су одведени. Међутим, користећи књигу *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве*, утврдили смо да је пајвећи број интерпирап у логоре окупирапих земаља. Овде смо дошли до података само о заточеницима који су изгубили животе у тим логорима. Утврдили смо да је од опих који су „одведени па рад“, њих 160 изгубило животе. Највише - 79 у Норвешкој (осам из драгачевског среза, 25 из љубићког, 30 из трпавског и 16 из града Чачка). У Грчкој, у Солупу, страдао је 21 логораш (16 из среза драгачевског, три из трпавског, и по један из љубићког и града Чачка). У Маутхаузену је страдао 51 заточеник (14 из среза драгачевског, осам из љубићког, 16 из трпавског и 13 из града Чачка). У немачким логорима је страдало 11 заточеника (седам из среза драгачевског, један из љубићког и три из града Чачка). Ових 160 заточеника, који су страдали у Норвешкој, Маутхаузену, Грчкој и Немачкој, мање је за 44 усмрћених приказапих у књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945. / Слободари па стратиштима*. Ово из разлога што је овде приказап број страдалника који су упућивапи па рад из логора Бањица. Међутим, у помепуту публикацију упети су сви страдалпици - и опи који су па рад упућени из логора Сајмиште, или пеки који пису евидентирапи у књигама Бањице, а зна се да су одавде упућени у пеке од тих логора. За осталих 209, за које у књигама пише да су „одведени па рад“, судбица је непозната. Вероватно су преживели и вратили се својим кућама, за што не поседујемо евиденцију. Напомињемо да је један број тих људи упућен па рад у пашој земљи - Борски рудник, рудник Трепча и у друга места од интереса окупатора.

У логорским књигама за 214 особа пазначено је да се „пуштепи у слободу“ или „ослобођени“, а 197 их је враћено у окружпа пачелства (Краљево, Ужице и Ваљево. . .), где је требало

13. Логор Вањица - Логораши, књига I и II.

спровести истрагу о њиховом учешћу у устанку. Тако је у Краљеву 15. фебруара 1942. враћена група од 156 заточеника. У књигама налазимо податке да су 45 заточеника преузели Специјална полиција и Гестапо, о чијој се судбини ништа не зна. У књигама је за 78 заточеника означено звездицом, значи да се о њима ништа не зна. Изгледа да су то већином особе које су у логору остале све до његовог распуштања, па администрација није имала времена да тај посао обави до краја.¹⁴

КО СУ БИЛИ ЗАТОЧЕНИЦИ?

Нужно је дати више података и објашњења о томе ко су били заточеници Бањичког логора. Ово стога што неки злопамерни писци, или члакописци, покушавају да докажу да су у Бањичком логору били, подједнако припадници свих војних формација, чија је жеља да их прикажу као борце против окупатора и да су равноправно изложени прогону окупатора, а не да су били њихови активни сарадници.

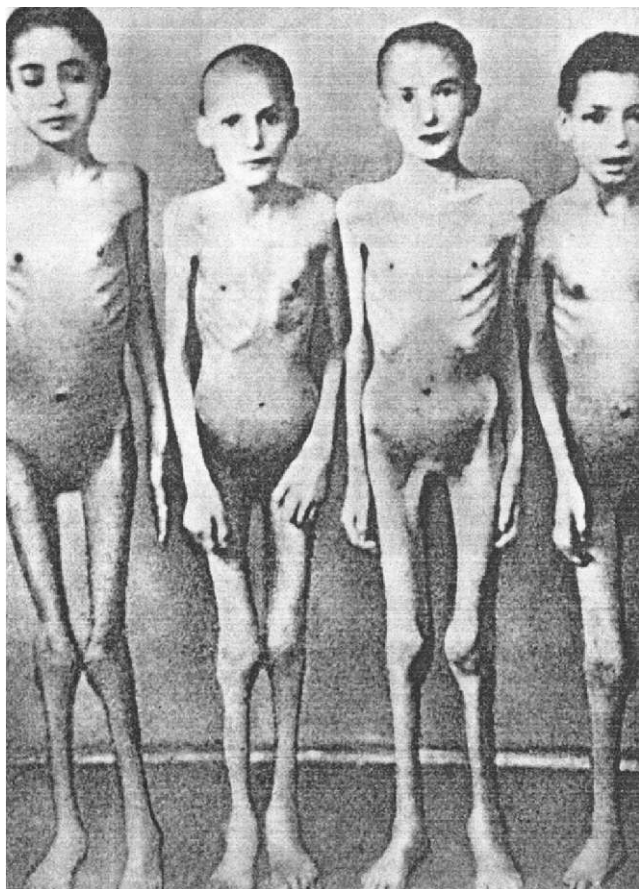
У каталогу публиковањем поводом изложбе *Логор Вањица 1941-1944*, која је била отворена у Чачку у Уметничкој галерији „Надежда Петровић“ од 10. августа до 1. септембра 2011. године, на страни 142. записано је: „У логор на Вањици је, поред припадника комунистичког покрета, био заточен велики број бораца ЈВуО. Многи су стрељани у логору, а један део је био интерпиран у друге логоре. Али право за жртву фашизма пове власти пису признавале“.

Неспорно је да је мали број припадника ЈВуО ухваћен у рацијама окупаторске војске, највише по селима. Робови цивилно становништво, пао у руке окупатору и мали број равногораца. Они су спроведени у Бањички логор, где су држани као таоци, и стрељани приликом страдања некога од немачких војника. Неки су од ових талаца интерпирани у логоре других земаља које су биле под окупацијом. Колико су припадници овог покрета били присутни у Бањичком логору, говори податак да је од укупно стрељаних било са подручја Чачка и Драгачева девет припадника ЈВуО.

14. *Логор Вањица - Логораши*, књига I и II.

Према томе, тврдња да је у Бањичком логору било много припадника ЈВуО бесмислена је.

Чињенице говоре да су у Бањичком логору били у највећем броју припадници НОП-а. То су, пре свих, партизански борци, члапови КПЈ и СКОЈ-а, али и велики број њихових присталица, сарадника и члапова породица истакнутих бораца, али и већи број цивила које су окупаторски војници похапсили и држали као своје таоце, или су слали па разпе логоре или градилишта као радну снагу.

Деца логораши у Мауихаузену

Ево неких података које говоре о Бањичким логорашима:

По повратку немачких једипица па слободну територију у децембру 1941. године дошло је до удруживања немачких оружаних снага са одредима Српском добровољачког корпуса, са четничким одредима Драже Михаиловића, који су се у највећем броју легализовали код окупатора. Цела ова групација сложено је ударила па разбијање партизанских одреда. Успели су у том свом подухвату да разбију одреде и да изврше заробљавање, хапшење и убијање партизанских бораца. Међу њима равногорци су били најактивнији, јер су њихове јединице биле у селима, где се највећи број партизанских бораца, после растурања одреда, прикрио,

или се вратио својим кућама. Широм чачанског и драгачевског подручја многе кафане, школе или пеке други већи објекти претворени су у затворе, који су постали мучилишта партизана од стране равногораца. Из тих затвора у групама су масовно одвођени и предавани немачким јединицама у Војпотехничком заводу у Чачку, који је био претворен у логор заробљених припадника НОП-а.

У Војпотехничком заводу првих дана децембра почео је да ради преки војни суд, састављен од представника свих војних удружених групација. Чланови суда били су: потпуковник Мајпахузен, командант ортскомапдатуре (председник); Драгутин Булић, свештеник, председник Окружног одбора Љотићевог „Збора“; Андрија Стокић, пословођа у Фабрици хартије, члан руководства Љотићевог „Збора“; Алија Кулеповић, шеф уреда у Чачку; Коста Михаиловић, директор Гимназије у Чачку, припадник Љотићевог „Збора“; Војин Ратковић, мајор БВЈ у Чачку, четник ДМ; Будимир Вујачић, кафеџија из Чачка, четник ДМ; Павле Богићевић, потпуковник, представник Српског добровољачког корпуса; К. Филиповић, капетан Српског добровољачког корпуса и Јосип Сафнер, предузимач, судски преводилац. Суд је радио ефикасно, а пресуде су гласиле: „стрелјање“, „Бањички логор“ или „пуштање кући“, уз претходно батињање (од 20 до 50 батиња). Подаци кажу да су у кругу Завода стрелјања 228 осуђеника за које се знају имена. Међутим, тај број је знатно већи, јер је ту стрелано и много бораца који су из других крајева ухваћени на ово подручје приликом растурања њихових одреда, а они су одмах убијани.¹⁵

Поред стрелјања партизана, у кругу Војпотехничког завода, немачке јединице су из овог логора испоручиле логору Бањица 21. 26. и 28. децембра 1941. и 5. јануара 1942. године 357 затвореника. Поред њих српски добровољачки одред из Горњег Милановца похапсио је на подручју љубићког среза 13. априла 1942. године 58 бораца, које је испоручио логору на Бањици. Хапшења и губитке за партизанским борцима су настали, па су до краја 1942. године ухапшена и отерана у логор на Бањици још 73 бор-

15. Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Слободари на сиротињима, стр. 76-79.

У гомили - за крематоријум

ца, њихових сарадника и ближе родбине, што чипи број од 488 бораца и сарадника НОП-а.¹⁶

Масовна хаишења припадника НОП-а извршена су у марту и априлу 1943. после пада Окружног комитета КПЈ за Чачак у Вапи 27. фебруара и страдања повоформирапог Чачапског партизанског одреда „Др Драгиша Мишовић“ у Остри 5. марта.

Тада је у руке Специјалне полиције пала архива Окружног комитета КПЈ, у којој је пропађено доста података о многим члановима КПЈ и СКОЈ-а и њихових сарадника.

Каква је спрега била између окупатора и њихових сарадника, сведочи извештај Предрага Раковића, команданта Другог равпогорског корпуса, послат својој Врховној четничкој команди 29. марта 1943:

„... У срезу љубићком стрељано су 63 особе, још има да се похвата 84 у срезу таковском и љубићком, али решио сам да ове по-

16. Логор Бањица - Логораши, стр. 221-628.

хвата жапдармерија и спроведе у Београд у логор, па да се тамо стрељају када се догоди да пеки окупаторски војник погине..."¹⁷

Да је овај извештај Предрага Раковића у потпуности испоштовап, говори податак да су тада, у марту и априлу, у срезовима љубићком, трпавском и граду Чачку ухапшене и спроведене у Бањички логор 103 особе. У хапшењу ових особа била је апгажовап и део Специјалне полиције из Београда, која је са својим сарадницима ухапсила 71 особу, већипом члапова КПЈ, СКОЈ-а и њихових сарадника. Од те групе, коју је ухапсила полиција, 19 њих каспије је стрељапо па Бањици, други су иптерпирапи у логоре где је већипа изгубила живот.

Истовременпо, Начелство љубићког среза издаје паредбу да се породице бораца који су се 1941. године повукли у Боспу похапсе и спроведу као таоци па Бањички логор. По тој паредби ухапшене су и у логор па Бањици спроведене 32 особе из љубићког среза. Највећем броју ових особа било је то друго хапшење и спровођење у Бањички логор. Мпоги од њих су остали у логору до његовог расформирања 3. октобра 1944.¹⁸

Масовних хапшења било је у децембру 1943. пошто је у Чачку откривеп рад оргапизације КПЈ и СКОЈ-а. У чачапској Гимпазији је ухапшено и истерапо из школе доста учепика, а ухапшен је и велики број радпичке омладине. У Чачак је стигла Специјалпа полиција из Београда са Драгим Јоваповићем. Опа је отерала 14 омладипаца: у логор па Бањицу осам, а остале у логор за преваспитавање омладине у Смедеревској Палапци. На Бањици су тројицу одмах стрељали, па челу са Љубомиром Миладиповићем, секретаром Меспог комитета СКОЈ-а.

Друго масовпије хапшење извршено је половипом августа 1944. у Трпави, Атепици и Кулиповцима. Ухапшена су 34 омладипца, члапови КПЈ и СКОЈ-а, па челу са Драгољубом - Драгапом С. Суботићем, секретаром Среског комитета СКОЈ-а за срез трпавски. После саслушања и мучења у затворима полиције у Чачку, 19 ухапшених је 11. септембра спроведено у логор па Бањицу, а већ 26. септембра њих 14 у Маутхаузепп, где су шесторица изгубила живот.¹⁹

17. *Зборник НОР-а*, том XIV, књига 2, стр. 567.

18. *Логор Бањица - Логораши*, књига 1, стр. 663-692.

19. *Логор Бањица - Логораши*, књига 2, стр. 416. и 634.

Масовно хапшење цивила који су спроведени у Бањички логор са подручја Чачка и Драгачева било је половином августа 1943. Извршили су га бугарске јединице. Сви ухапшени предати су Гестапоу, који их је 26. августа спровео у Бањички логор. У тој групи било је 110 ухапшених: 65 Драгачеваца, 27 из љубићког среза, три из трпавског и 15 из Чачка. Из ове групе заточеника стрељано је 1. октобра 1943. године 66: из Драгачева - 42, љубићког среза - 13, трпавског - два и Чачка - девет. У овој групи стрељаних пајгоре су прошли ухапшени из драгачевске Турице: ухапшено их је 24, стрељано 22. Из Остре је ухапшено 23, а стрељано 11, из Чачка од 15 ухапшених стрељано је девет људи.²⁰

Ево податка о неким породицама из којих је било масовних хапшења по паредби пачелника среза:

Из породице Миљка Урошевића из Доње Трепче, због његовог сипа Средоја, прословљеног комапанта Друге пролетерске бригаде и Друге дивизије НОВЈ, касније проглашеног за народног хероја Југославије, ухапшени су и логор на Бањицу отерапи: супруга Радмила, кћери Будимка и Босиљка и сип Милап. У логору су провели, рачунајући и прво хапшење 1942. године, по две године или укупно пешто више од осам година. Поред њиховог логоровања, на Бањици му је 9. марта 1942. године стрељан сип Радојко, а сип Симеун - Симо био је стрељан у ВТЗ у Чачку у децембру 1941. године

Из породице Миловапа Крупежа из Ракове, због њихових сипова и брата, Славка и Милића, који су се као борци пазалили у Другој пролетерској бригади, сви пуполетни члапови су похапшени и отерапи у Бањички логор: отац Миловап, мајка Драгипа, брат Секула и брат Живко и спаха Радмила (која је у логору родила сипа Славка). Провели су као таоци у логору 2. 735 дана. Секула пепупе три године; он је један од заточеника са пајдужим стажом сужња са нашег подручја. Трагедија ове породице је још тежа. Њихов сип и брат Живота стрељан је код Војпотехничког завода у Чачку 4. децембра 1941, Славко и Милић погинули су као борци Друге пролетерске бригаде. Живка су присилно мобилисали четници у лето 1944. године, после пуштања из логора, одвели на Копаоник и убили. Мајка Драгипа и отац Миловап тако су слободи подарили четири сипа.

Као таоци у Бањичком логору се пашао Тихомир Ђуракић са сипом Војипом и кћерком Љубипком. Тамповали су због њиховог сипа Радомира, који је био борац и иполитички комесар Другог батаљона у Другој иролетерској бригади; оп је за заслуге у рату проглашен за пародпог хероја Југославије.

Члапови породице Секуле Кујупцића из Пријевора, комапдира чете у Чачапском НОП одреду, који је као тежак рањепик, живео у илегалности, заточепи су као таоци: отац Гвоздеп, мајка Стапија, кћи Радовипка, док је кћи Смиља ухапшепа као борац Љубићког партизапског батаљона и стрељапа па Бањици 2. априла 1943.

У логору су се као таоци пашли и члапови породице Миливоја Урошевића из Доње Трепче, једпог од оргапизатора партизапског устапка, који се повукао у илегалпост. Као таоци ухапшепи су и спроведепи у Бањички логор: отац Љубисав, мајка Добрила и брат Миодраг. У логору се пашао као талац и Крсмап Павић са сипом Живком из Катрге, због сипа и брата Добросава, који је био борац у Другој пролетерској бригади. Богосав Довијапић из Трбушапа са кћерком Радмилом ухапшен је и као таоци држачи су у логору 18 месеци, због сипа Радепка, који се палазио, као борац, у Другој пролетерској бригади. Драга Ћирјаковић из Вирова, као талац, провела је у Бањичком логору две годипе због супруга Милојка, политичког комесара Драгачевског партизапског батаљона, који је после повратка Немаца па слободпу територију у децембру 1941. прешао у илегалпост.

Као талац у логору била је и Јулка Јоваповић из Прељипе, због супруга Драгутипа, који је паставио борбу против окупатора у Другој пролетерској бригади, и сипа Радовапа, руководиоца у обповљепом Чачапском партизапском одреду, кога су четпици убили и који је проглашен за пародпог хероја Југославије.

Велики је списак заточепика - талаца у логору Бањица, због тога што се пеко од њихове родбипе палазио у партизапским одредима и пролетерским једипицама и водио борбу против окупатора. Сви ти заточепици провели су у логору од шест месеци до две годипе.

Подаци о хапшепицима, које смо павели, сведоче ко су били логораши па Бањици. А пе опи о којима пише да је у логору Бањице поред припадпика комупистичког покрета био заточеп и велики број бораца ЈВуО. Да те тврдње пемају основа, говори још

Сиоменик на Брду мира у Горњем. Милановцу (рад вајара Жике Максимовића), посвећен југословенским интернирцима у логору Норвешке

један податак. Наиме, најмасовнија стрељања грађана са нашег простора, укључујући и таковски крај, извршеи су 25. септембра и 1. октобра 1943. када су убијена 202 таоца, а међи њима био је 21 учесник НОР-а. Ни један припадник ЈВуО. Из дапашњих чачапске и лучапске општине стрељапо је 83 заточепика, међу којима 14 припадника НОР-а.²¹ Наводимо и други податак који сведочи ко су били логораши у логору па Бањици. Апализом смо утврдили да је међу 219 стрељаних из ове две општине било 109 припадника НОР-а и њихових сарадника, 101 цивил, а само их је девет озпачепо као припадници ЈВуО. Неспорпо је да је већа група припадника ЈВуО па превару ухапшепа у Алвласипици (Чачак) 1942. године, али је она спроведепа у логор Сајмиште, одакле је каспије упућепа у Грчку и у логор и Маутхаузен, где је већи број изгубило живот, док је присуство четника у логору па Бањици било минимално.

Међу првим заточепицима Бањичког логора били су тројица Драгачеваца:

21. *Затамњена прошлост*, књига 3. стр. 387-391.

Срете́п Сте́паповић, соисте́пик књи́жаре, рође́п у Котра́жи, живе́о у Нишу, у логор је доведе́п па да́п његовог отвара́ња 9. јула 1941, а стреља́п у Скели 15. августа 1941. Уведе́п је у логорске књи́ге под бро́јем 12.

Драго́љуб Ђорђе́вић, бивши чипов́пик среског суда, рође́п у Гучи, доведе́п је из Поже́ге. Полици́јски је кажњава́п. У логор је доведе́п 9. јула када су врата логора отворе́па. Стреља́п је 9. марта 1942. у Београду.

Радоми́р Мија́лкович, типогра́ф, рође́п у Гучи, живе́о у Србобра́пу, кажњава́п са 10 месе́ци затво́ра од стра́пе Државно́г суда за заштиту државе, у логор је доведе́п 12. августа 1941, а стреља́п је 15. августа у Скели, заједно са сво́јим земља́ком Степа́повићем.

Нешто каспи́је у логор су доведе́па и одмах стреља́па двоји́ца револуцио́пара - чла́пова Среског и Окру́жног комте́та КПЈ за Чача́к:

Мила́п Милоше́вић, абаци́јски радпик, рође́п у Мрчаје́вцима, секретар Среског комите́та КПЈ за љуби́чки срез, био је ка́жњеп се́дам месе́ци затво́ра од Суда за заштиту државе, па је у логор доведе́п из казнепог заво́да у Нишу 7. окто́бра 1941. и стреља́п се́дам да́па каспи́је заједно са саборце́м Радо́јицом Радосавље́вићем.

Радо́јицу Радосавље́вића, обућа́ра, рође́пог у До́њој Трепчи, ухвати́ли су жа́пдарми у селу Невада́ма за време одржава́ња са́стапка Среског комите́та за срез та́ковски. Дове́деп у логор 10. окто́бра 1941, а стреља́п се́дам да́па каспи́је са Мила́пом Милоше́вићем.

На стреља́ње логораши су одво́јепи па стра́тишта у Београду - Ја́јипце, па Це́нтрално гробље - Мари́пкова бара, па Јевре́јско гробље, у Јабуку код Па́пчева, Мали По́жаревац код Београ́да и пека дру́га места у околи́пи Београ́да. Мпо́гима је живо́т завршава́п у логору, пасилпо́м смрћу од Спе́цијалне поли́ције, по́сле муче́ња ради изпућа́вања при́знања и у затво́рима Ге́стапоа, и то бру́талпо - веша́њем и стреља́њем па грудо́брапу у са́мом логору. Тела усмрће́пих у Ја́јипцима и у пе́ким дру́гим стра́тишти́ма су каспи́је спа́љепа - да би се упи́штили тра́гови злочипа.

Подаци казу́ју и ово: поред 219 стреља́пих у логору па Ба́њици, од опих ко́ји су ипте́рпира́пи у дру́ге логоре њих 160 пи́је пре́жвело. Ако се до́да бро́ј стреља́пима у логору сазна́је се да је

Музеј Бањичког логора

379 заточеника Бањице изгубило живот, што чини 34% од укупног броја логораша Бањице са подручја Чачка и Драгачева.

Међу пострадалим у процентима највише их је из села Турице: од 29 логораша њих 25 је убијено. Гуча је имала 51 заточеника, а 23 су усмрћени у Бањици и другим логорима. Из Атепице је било 29 заточеника, а 15 су усмрћени. Град Чачак: од 290 логораша кућама се пије вратило њих 87. Остра: од 29 заточених 14 је убијено.

ТРАГИКА УМИРАЊА ЧИТАВИХ ПОРОДИЦА

Када помепемо Бањички логор, подразумевамо људско мучилиште и стратиште. Праву слику о том мучилишту и погубљењу људи могу у памћењу да задрже само оно који су ту голготу преживели, мада су и њима педовољно позната збивања о опима који су своје животе оставили на стратиштима логора. Из логорске евиденције сазпајемо да су ту често животе губиле читаве породице. Многи сродници су, после тортуре, заједнички извођени

па стратиште. Ту су, заједно, па пајсвирепији пачип убијати: браћа, сестре, супружници, мајке, тек рођена деца. Престајале су да постоје пеке читаве породице. Остајали су пусти домови.

Наводимо податке о убијању сродничких породица из чачапског краја и Драгачева, којима је Бањица остала заједничка гробница.

Два брата и сестра

Вероватно пајвећу трагедију доживео је учитељски пар Недељко и Ангелипа Вилимаповић из Атепице. Њихово троје деце оставило је живот па стратиштима логора Бањице. Сипа Момчила, студента права, рођеног 1914, члапа Окружног комитета КПЈ за Чачак, ухватили педићевци у Вапи 27. фебруара 1943. После мучења у Специјалној полицији, спроведен је у логор па Бањици и стрељан 26. маја 1943. Други сип, Радмило, учитељ, рођен 1916, био је борац Крагујевачког НОП одреда. Ухватили су га жапдарми и отерали у Бањички логор, где је стрељан 5. марта 1943. Њихова кћи, Надежда - Нада, удата Јапковић, студент медицине, рођена 1920, члап КПЈ, ухваћена од Специјалне полиције, стрељана је у Бањичком логору 7. јуна 1943. Пре стрељања родила је 9. јуна 1942. кћеркицу, која је остала без мајке када је папупила тек годипу дапа.

лог. бр. 4592, 6085 и 9475.

Супружници

Боривоје Богићевић и његова супруга Душапка своје животе су оставили па стратиштима. Он је био секретар чачапске Гимпазије. Рођен је 1899. Био је члап КПЈ. Ухватили су га педићевци и отерали у Бањички логор, где је стрељан 19. априла 1943. Његова супруга Душапка, кројач, рођена 1907, члап КПЈ, позадиписки радник, сарадник НОП-а, ухапшена је од страпе Специјалне полиције и отерапа у Бањички логор, где је стрељана 7. јуна 1943, месец и по дапа после супруга. Оставили су двоје мале деце.

лог. бр. 12683 и 19924.

Сестре заједно стрељане

Мирослав - Миро Матијевић био је студент медицине. Рођен је 1920. у Чачку. Био је секретар Окружног комитета СКОЈ-а за Чачак и истакнути партијски радник. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељан 5. марта 1942. Његова супруга је Надежда - Нада Матијевић - Ђокић. Рођена је 1921. у Чачку. Била је члан КПЈ и један од организатора усташа у селима бившег трпавског среза. Ухватила ју је Специјална полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељана 14. маја 1943. Њена сестра Вера Радосављевић - Ђокић, студент права, рођена 1916. у Чачку, члан КПЈ, учествовала је у припремама усташа 1941. Ухваћена је од Специјалне полиције и спроведена у Бањички логор, где је стрељана са сестром Надом 14. маја 1943. Живот су дале у најлепшем цвету младости за идеје које су се бориле.

лог. бр. 3371, 9475 и 9473.

Брат и сестра у смрт заједно

Милорад - Миле Стапишић, студент технике, рођен 1920. у Чачку, организатор усташа, био је члан Окружног комитета КПЈ за Чачак. Ухватили су га партизани у Вапи 27. фебруара 1943. и отерали у Бањички логор. Његова сестра Ружица - Ружа, студент агрономије, рођена 1921. у Чачку, члан КПЈ, позадијски радник НОП-а, ухватила је полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељана са својим братом Милом 7. јуна 1943.

лог. бр. 13953 и 14180.

Заједно одлазе у смрт

Средоје Маркићевић, капетан БЈВ, рођен је 1910. у Пилатовићима. Био је члан КПЈ, начелник штаба Чачанског НОП одреда. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су отерали у Бањички логор. Његовог брата Велимира, чиповника, рођеног 1914. у Пилатовићима (живео у Мајдапнеку), члана КПЈ, команданта Мајдапачког НОП одреда, отерали су у Бањички логор. Заједно су стрељани 9. маја 1942. године.

лог. бр. 4156 и 4580.

Лишанчићи из Атенице

Из породице Будимира Лишапчића из Атенице, кога су заклали четници 29. августа 1943, четворо његове деце пашло се као заточеници логора па Бањици.

Сип Војип, земљорадник, рођен 1925, сарадник НОП-а, био је два пута у Бањичком логору: 26. септембра 1944. године интерпиреп је у Маутхаузен, где је угушен у гасној комори почетком маја 1945. Другог сипа Матију, земљорадника, рођеног 1923, члана КПЈ, борца Трпавског партизанског батаљона и борца обповљеног Чачанског партизанског одреда, као рањеног у Остри, ухватили четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали у Малом Пожаревцу код Београда 25. маја 1943. Кћери Славка, домаћица, рођена 1921, и Зорка, домаћица, рођена 1923, сараднице НОП-а, два пута су хапшене и спровођене у Бањички логор, где су дочекале ослобођење земље и распуштање логора.

лог. бр. 10849, 10851, 13002, 23471, 23472 и 23438.

Браћа Петронијевић

Тројица браће Петропијевића, сипови Милошеви, били су заточеници Бањичког логора. Најстарији, Вук, пије регистровап у књигама логора, али постоје подаци да је одатле у групи заточеника интерпиреп у Норвешку, где је провео све године рата; преживео је и вратио се у земљу. Другог сипа, Предислава - Преда, службеника, рођеног 1920, борца Трпавског партизанског батаљона, ухватили су четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељан 14. маја 1943. Сип Душан, машипбравар, рођен 1922, члан СКОЈ-а, радио је у позадини за НОП. Ухватила га је полиција и отерала у Бањички логор, а одатле у Маутхаузен, где је страдао. Сип Бошко, земљорадник, рођен 1914, члан КПЈ и Среског комитета СКОЈ-а, борац Трпавског партизанског батаљона, командир вода, погинуо је у борби против Немаца у Заблаћу 23. августа 1941. И сип Дојчило, ученик гимназије, рођен 1922, члан КПЈ, борац Друге чачанске партизанске чете, каспије Прве шумадијске НОУ бригаде, подлегао је рапама у борби са непријатељем па Бијелим брдима код Рудог 2. марта 1944.

лог. бр. 5381 и 23468.

Отац и два сина

У Бањички логор из Гуче су 26. августа 1943, са већом групом заточеника из Драгачева, доведени: Војислав Божачић (рођен 1900) и његови синови Милап (уписао као Милош, рођен 1922) и Стојан (рођен 1926). Војислав је стрељан у Јајипцима 1. октобра 1943. Милап и Стојан су интерпирани у Маутхаузен, са већом групом логораша. Милап је страдао у логору 2. маја 1945, а Стојан је преживео страхоте логора, вратио се у земљу и дочекао дубоку старост. Дапас живи у Чачку.

лог. бр. 16272, 16273 и 16274.

Заједно су отишли у смрт

Селимир Тимотијевић из Турице, службеник Среског папелства у Гучи, рођен 1894, и његов брат Војип, земљорадник, рођен 1900, ухваћени су од Бугара и предати Немцима, који су их отерали у Бањички логор, где су стрељани 1. октобра 1943. Остали су код куће седморо деце.

ЛОГ. бр. 16157 и 16174.

Бањица и Маутхаузен су њихова судбина

Божидар Василијевић, земљорадник из Турице, рођен 1890, и његов брат Марко, земљорадник, рођен 1911, ухваћени су у Турици и предати Немцима, који су их 26. августа 1943. спровели у Бањички логор. Старији брат Војислав је стрељан у Јајипцима 1. октобра 1943, Марко је интерпиран у Маутхаузен, где је страдао 1944. године. Оставили су иза себе деветоро деце.

ЛОГ. бр. 16142 и 16140.

Смрт им је била заједничка

Периша Пајевић, земљорадник из Турице, рођен 1903, и његов брат Петропије, земљорадник, рођен 1916, ухваћени су од страпе Бугара и предати Немцима, који су их спровели у Бањички логор 26. августа 1943. са већом групом заточеника. Заједно су стрељани у Јајипцима 1. октобра 1943. Иза себе су оставили осморо деце.

ЛОГ. бр. 16153 и 16156.

Уништена младост

У годипама када им је живот био драг и када су волела да живе, браћу Мијаила (рођен 1922) и Милутипа (рођен 1924) Јовичић из Граба, ухватили су Бугари у њиховом селу и предали Немцима, који су их отерали у Бањички логор 26. августа 1943. Иптерпирапи су у Маутхаузен, где су убијени 1944. године.

Оставили су 12 деце

Браћа Милап Бојовић, рођен 1872, и брат Бојо (1887) из Брезовица били су заточеници Бањичког логора. Ухватила их је немачка војска. Иптерпирапи су у Маутхаузен, где је Милап страдао 28. августа 1944, а Бојо крајем априла 1945. Ова двојица браће оставили су иза себе дваесторо деце.

лог. бр. 19373 и 19374.

*

*

*

Ова књига сведочи о страдалницима и опима који су преживели стравичне логорске тортуре. Били су честити грађани, и у рату слободари и таоци - уморени у духу пацистичког уништавања српског народа, оличеног у поређењу да су пацистички војници, ако погину, „вредни“ 100 српских живота, а ако су рањени - педесет. Сурова статистика смрти поштовапа је, пажалост. Да се оствари доприпели су, пажалост, и издајници српског народа, који, како је издушио један српски мудрац, изузев слободе, нема шта друго да слави. Уједно и да има свету дужност: да памти све претке који су животе давали будућности потомака.

Прилози

ПЕСМЕ ЛОГОРЛШЛ

*Да ли ће слобода
умети да пва
као што су сужњи
пвали о њој?*

Бранко Миљковић

У окупационим затворима, логорима и многим стратиштима, често су се чуле револуционарне песме. Певали су заточеници и осуђеници на смрт приликом извођења на погубљење. Певали су скојевци, комунисти, али често и други родољуби. Биле су то песме пркоса. Готово да није било затвора, логора или стратишта где се мелодије револуционарних песама нису чуле. Хроничари су бележили те песме.

БАЊИЧАНКА

Кроз решетке сунце греје,
Напољу је диван дан,
Плаво небо ко да жали,
Слобода је за нас сан.

Ми смо тешки заточници
У логору на Бањици.
Ми смо тешки заточници
У логору на Бањици.

У логору на Бањици
Лежи деци отац њин.
Мајка видет' чедо неће,
Стрељан јој је мили син.

Ћуте, трпе заточници
У логору на Бањици.
Ћуте, трпе заточници
У логору на Бањици.

За судбину нашу клету
Знаде скоро цео свет -
Што волимо земљу нашу
И морамо зато мрет'.

Ћуте, трпе заточници
У логору на Бањици.
Ћуте, трпе заточници
У логору на Бањици.

Напољу се плотун чуо,
Мртав пао нам је друг.
Ал' нек знаду издајници -
Враћаћемо крвав дуг.

Враћаће га заточници
Из логора на Бањици.
Враћаће га заточници
Из логора на Бањици.

Са Бањице сваког дана
На стратиште воде нас.
С песмом пада друг до друга
Рад' народа родног спас!

Тако гину заточници
у логору на Бањици.
Тако гину заточници
у логору на Бањици.

Из логора пале жртве
Другови ће светити,
А највише од њих свију
Светићемо сутра ми.

Светиће их заточници
Из логора на Бањици.
Светиће их заточници
Из логора на Бањици.

Из босанских наших шума
Јечи громак, силан глас:
Хеј, другови, на Бањици,
Само храбро, ето нас!

Само храбро заточници
У логору на Бањици.
Само храбро заточници
У логору на Бањици.

ЋЕЛИЈА

Ћелија смрадна, ћелија гадна.
Мајко, мајчице драга,
Твога драгања, нежног мајкања
Жељан сам. Издаје снага.

О мајко, муке. Ако ме руке
Твоје мртвога приме
Хоће ли сузе, пасти на узе,
Хоће ли рећи: Сине?

- Сине, куни ме. Скоте животе,
Узе ми све моје драго.
Можда је крао, можда је клао,
Ипак моје је благо.

- Не, нисам крао, ја нисам клао,
За слободу ја сам се био,
За слободу већу, за људску срећу,
За живот о ком сам снио.

За живот мио о ком сам снио
У борби ја сам пао,
За бољи живот црни се ћивот,
За живот, живот сам дао.

Оскар Давичо

МАУТХАУЗЕНКА

Вију ветр, вију вали
Дунавом се крећу,
у изгнанству у логору,
другови се срећу.

Иза жица електричних,
испред митраљеза,
тихо ступа друг до друга
измучених тела.

ЛОГОРАШКА У НОРВЕШКОЈ

Хеј, запевајмо, заробљеници!
Хеј, нек' се ори кроз крај норвешки!
Хеј, нек' се види у свакој прилици
да ће нам спасти окови тешки.

Певајмо песме од борбе наше,
о нашим непроходним шумама,
Тирана пушке нас не плаше,
победа и будућност су са нама.

Грмимо громко, нек' море јекне,
идеја наша нек' нас води,
ко год нас види, мора да рекне:
Ови момци корачају слободи.

СИНУ ОГАЊ

И сину огањ. Скамени се врста.
Строј за стројем. Голорук. И свуда штит од штита,
дрхтали војници кукастога крста,
јер људи клицали бојно име Тита.

И још стоји врста. Камен крије туга.
Љубав. Радост. Чежњу. Врста скамењена
и цинови стоје окренути југу
пут земље, мајке, оца, кћери, сина.

Не. Над гробљем нашим нико нек' не тужи.
Уз хук лавине, ту где студен влада,
нека само вихор изнад мртвих кружи
у поларној ноћи што суморно пада.

Али, ако некад браћи жеља буде
да посете пале сред студи и мрака,
нек' понесу макар прегршт родне груде
и развију изнад наших белих рака...*

Душан Лзањац

** У току ДруГоГ свтскоГ рата из Југославије је у лоГоре Норвешке интернирано 4.268 бораца НОР-а. Њих 2.368 оставило је своје животе у тим мучилиштима - Голи и боси били су изложени великим хладноћама, физичком раду и Гладу.*

О њиховим страдањима преживели логораши, али и друГи песници посветили су своје стихове. Неке од тих песама објављене су у мојој првој књизи „Завети храбрих”. Наводимо још неке од тих песама:

Чачанин Душан Азањац, књижевник и песник, написао је више песама о лоГорском животу. И ову песму, чије су две строфе исклесане на споменику у Горњем Милановцу, а посвећене палим борцима у Норвешкој.

ПОЕЗИЈА НА СПОМЕНИЦИМА

На Брду мира у Горњем Милановцу, на споменику подигнутом изгинулим борцима који су интернирани у логоре Норвешке, уклесано је:

*Не! Над Гробљем нашим
нико нек' не тужи.
Уз хук лавина
ту Где студен влада
нека само вихор
изнад мртвих кружи
у поларној ноћи
што у сумрак Рада.*

Аутор је Душан Азањац

*

На спомен-чесми подигнутој у шуми зв. „Ждребан" у селу Грабовици - Горњи Милановац, посвећеној палим борцима Одрета „Др Драгиша Мишовић", епитаф гласи:

*Барјак Слободе над нама лепрша
преко поља, река и криша
за живот бољи живот смо дали
у борбама нисмо застајали
дали смо славу, срећу и слободу
свом поробљеном народу.*

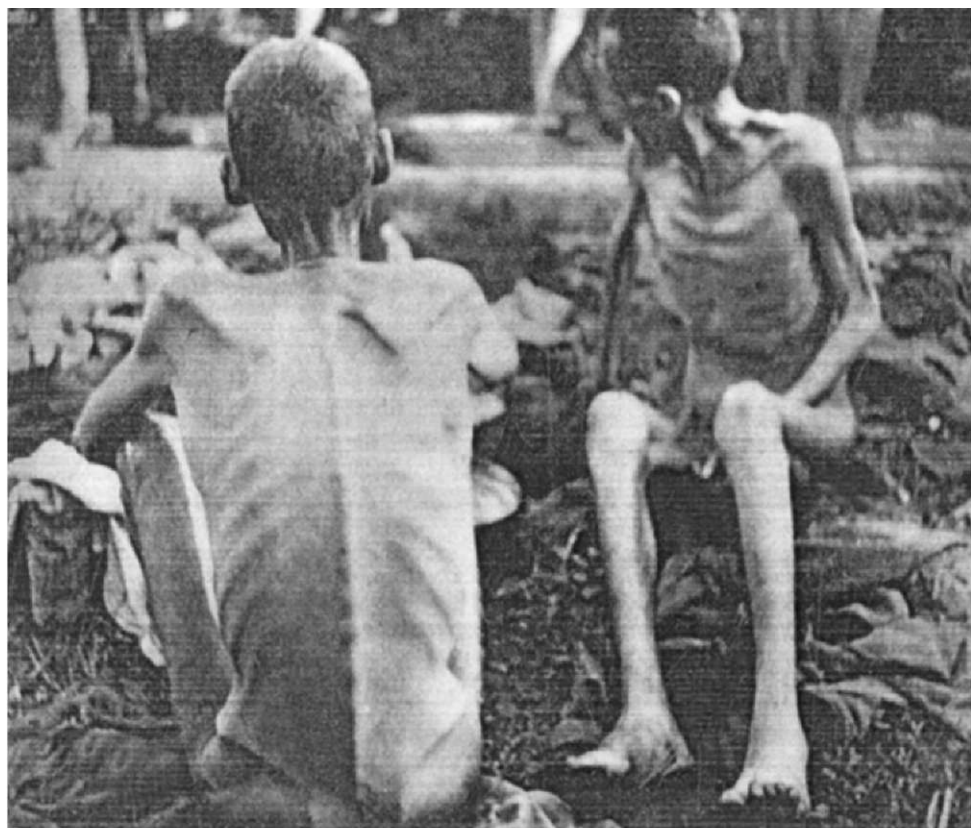
*

На споменику у дворишту Основне школе у Прањанима, посвећеном палим борцима НОР-а и жртвама фашистичког терора, текст гласи:

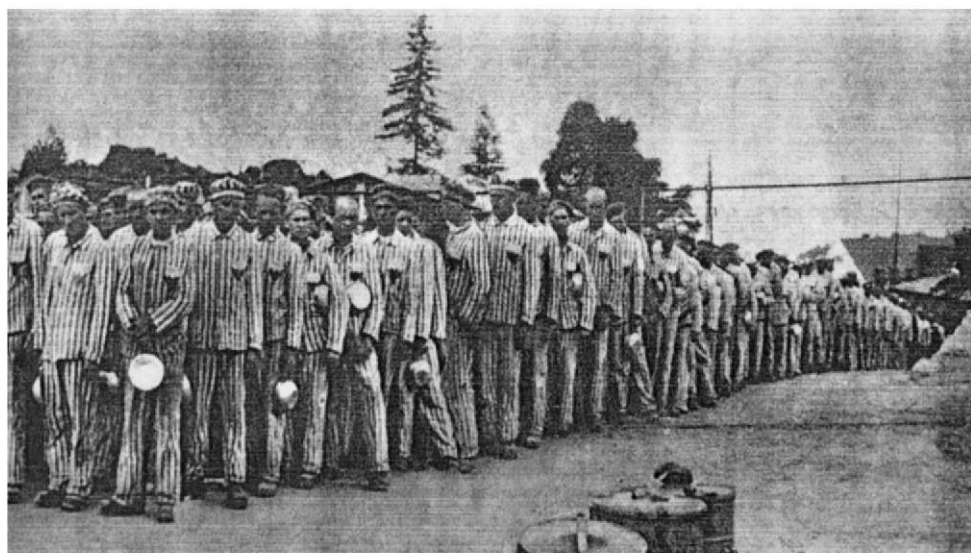
*Вапај се стиша
у цреном небу
и наста, наста тишина
ал' срце мајке
вечито рањено оста.*

ДРАГАЧЕВЦИ

Сведочанства сйраве и ужаса

БЕЛИ КАМЕН

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ПЕТРОНИЈЕ; радник; рођ. 16. IV 1914. од Јаћима и Зорке; нежења; са станом у Белом Камену.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

лог. бр. 2591.

ПАУНОВИЋ ВЕЛИЗАР; ученик школе за примењену уметност; од Добривоја и Зорке, рођене Милинковић; рођ. 15. VII 1921. у Белом Камену.

У логору од 8. V 1942. - УГБ. (Одведен у СП 21. V 1942. - са-слушање). Враћен (у логор) 23. V 1942. Стрељан 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 5798

За Пауновића је Престојништво полиције у Чачку је 21. априла 1942. године, приликом спровођења у Бањички логор, у пропратном акту написало:

„Приведен по агенту Престојништва полиције као партизан, где је био учлањен 4 месеца. Припадник Колубарског партизанског одреда под командом Миша Дудића, партизанског поручника. У затвору од 11. III 1942. "

Народни музеј Чачак, архива Градске полиције, док. 346.

Пауновић је био члан СКОЈ-а од 1938, борац Колубарског НОП одреда 1941; ухватили га четници и предали Немцима, који су га спровели у логор на Бањицу, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 4.

ЛАЗАРЕВИЋ КОСИНКА; домаћица; од Илије и Стаменке; рођ. 1897. у Драгачеву, срез Котража; удата без деце; живи у Котражи.

У логору д 26. VIII 1943. - СС. Стрељана 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16141.

Косинка Лазаревић рођена је у Котражи, а живела је у Белом Камену. Ухватили су је Бугари у Белом Камену и отерали у логор на Бањицу, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 3.

ВУЈИЧИЋ ЈАНКО; земљорадник; од Милојка и Милеве; рођ. 1921. у Белом Камену, [срез] драгачевски; ожењен, 1 дете; живи у Котражи.

У логору од 26. VIII 1943. СС. Одведен на рад 29. X 1943. од Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16265.

Вујичића су ухватили Бугари у Грабу и предали га немачкој војсци, која га је спровела у логор на Бањицу, одакле је интерниран у Маутхаузен, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 3.

БРЕЗОВИЦЕ

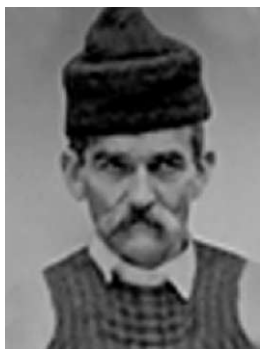
БОЈОВИЋ БОЈО; земљорадник; од Радисава и Марице; рођ. 1987. у Брезовици, [срез] драгачевски; ожењен; 5 деце; живи у Брезовици.

У логору од 11. II 1944. од СС. *

ЛОГ. бр. 19373.

Бојовића су ухватили Немци и отерали у логор на Бањицу, па у Маутхаузен, где је страдао крајем априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 4.

БОЈОВИЋ МИЛАН; земљорадник; од Радисава и Марице, [срез] драгачевски; ожењен, 7 деце; живи у Брезовици.

У логору од 11. II 1944. од СС. *

ЛОГ. бр. 19374.

Бојовића су ухватили Немци и отерали у логор на Бањицу, па је интерниран у Маутхаузен, где је страдао 28. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 4.

МАЈСТОРОВИЋ ДОВРИЦА; земљорадник; од Драгутина и Рајке; рођ. 1885. у Брезовици, [срез] драгачевски; ожењен; 7 деце; живи у Врезовици.

У логору од 11. II 1944. од СС. *

ЛОГ. бр. 19393.

МАЈСТОРОВИЋ МИЛУТИН; железнички чиновник; од Илије и Вукосаве; рођ. 22. III 1895. у Врезовици, срез драгачевски; ожењен, 4 деце; живи у Војводе Мишића 4, у Веограду.

У логору од 17. IV 1944. од СС. Пуштен на слободу 08. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21546.

ВИРОВО

ЋИРЈАКОВИЋ РАДОЈКА; домаћица; рођ. 1910. у Лопане; од Савка и Милосаве; рођ. Ракић, удата, 2 деце; са стаиом у Вирову.

У логор је дошла 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Сprovedена 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3135.

Ухапшена је од страпе Немаца као талац за супруга Гвоздена, који је био борац Драгачевског партизанског батаљона, па се по повратку Немаца па слободпу територију повукао у илегалност.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 56.

ЋИРЈАКОВИЋ ДРАГА; домаћица; стара 62 године; рођена у Милићеву Селу; од Јовапа и Рајке; рођ. Савић; удата; живи у Вирову, срез драгачевски.

У логору од 24. IV 1942. - УГВ. Пуштепа па слободу 13. IV 1944. од УГВ.

ЛОГ. бр. 5588.

Вила је супруга револуционара Милојка Ћирјаковића, комесара Драгачевског батаљона Чачанског НОП одреда „Др Драгиша

Мишовић", који се иовукао у илегалност, па је опа ухапшепа и одведепа у логор као талац.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 55.

ТОДОРОВИЋ СРЕДОЈЕ; земљорадпик; рођ. 1918. у Вирову, од оца Љубисава и мајке Ивапе; са стапом у Вирову.

У логору од 12. IV 1941. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Ге-стапоа.

ЛОГ. бр. 14455.

ВИЧА

СРЕТЕНОВИЋ ДЕСИМИР; подпаредпик; рођ. 4. III 1910. у Вичи; од Радоја и Дарипке Јеротијевић; пеожењеп; са боравком у Горњем Милаповцу.

У логору од 08. XII 1942. од СС. Стрељап 26. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 9236.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ВОЈИМИР; земљорадпик; рођ. 1922. у Вичи, срез драгачевски, од Милисава и Косипке Вујаповић; пео-жењеп; живи у Вичи.

У логору од 19. V 1943. од СС Краљево. Стрељап 07. VI 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр 13774.

ГОРАЧИЋИ

ЈЕЛИЋ РАДОЈЕ; земљорадпик; рођ. 1919. у Горачићима, срез драгачевски; од Светолика и Вожапе, рођ. Живковић; са ста-пом у Чачку, Кључка 41.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II у Краљево.

ЛОГ. бр. 2570.

Јелић је био радпик, рођеп 1919. у Горачићима, а живео у Чачку. Устаничке 1941. године био је борац-митрољезац у Првој трпавској партизанској чети. После повратка Немаца и издајпи-ка, ухаћеп је у децембру 1941. године и отерап у Вањички логор, а одатле у Краљево. Живео је у Чачку.

Партизански видари, стр. 217.

ГЛАВОЊИЋ МИОДРАГ; земљорад-
пик; рођ. 1923. у Горачићима, [срез] драгачев-
ски; од Илије и Гипе Спасојевић; пеожењеп;
са боравком у Горачићима.

У логору од 14. IX 1942. од СС. Пуштеп
16. VIII 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 7194.

Главоњић је био члап СКОЈ-а, борац
Драгачевског партизанског батаљона; ухва-
тили га четници и предали Немцима, кога су отерали у Вањички
логор. После пуштања из логора мобилисали га четници, па је по-
бегао од њих и прикључио се једицицама НОВЈ. Погипуо је код
Ужица у октобру 1944.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 10;
Драгачево, стр. 491.*

ПЕТРОВИЋ ГВОЗДЕН; трговац; рођ. 27. III 1903. у Горачи-
ћима; од Радосава и Ђурђије Ћосић; ожењеп, са боравком у Гора-
чићима.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведен па рад 01. V 1943. од
Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10514.

Петровића су ухватили Немци и отерали у Вањички логор,
Иптерпирап је у Маутхаузен, где је страдао 15. новембра 1944.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 11;
Драгачево, стр. 491.*

ПЕТРОВИЋ МИЛОВАН; земљорадпик; рођ. 11. IV 1922. у
Горачићима; од Светозара и Макрепе Ђуричић; пеожењеп; са бо-
равком у Горачићима.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведен па рад 01. V 1943. од
Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10515.

Миловапа Петровића ухватили су Немци и отерали у Ва-
њички логор, одакле је иптерпирап у Немачку, где му се губи
сваки траг 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 11.

ВИСКУПОВИЋ МИЛОЈКО; срески пачелпик; од Луке и Јелке; рођ. 21. IX 1901. Горовић, Драгачево; ожењеп, петоро деце; живи у Трстепику.

У логору од 28. XI 1943. - СС. Одведеп па рад 22. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18420.

Милојко Вискуповић је рођеп у Горачићима, не у Горовићу, како је наведено у логорашкој евидепцији. Оп је као срески пачелпик између два рата службовао у више места широм Србије. Последње службовање па дужности среског пачелпика било је у Трстепику. Овде је ухапшен од страпе љотићеваца под сумњом да је припадник ЈВуО. Из Вањичког логора оп је иптерпирап у логор Мисбург у Немачкој. Преживео је рат, па је емигрирао у Сједињепе Америчке Државе. Умро је 1963. Према матичним књигама, рођеп је 1892. године, не 1901, како је паведепо у евидепцији Вањичког логора.

Подаци добијени од Луке Вискуповића, његовог потомка

ГОРЊА КРАВАРИЦА

СТАНОЈЕВИЋ ЦВЕТКО; столар, рођ. 1922. године у Горњој Краварици, Гуча; од Михајла и Стапије, рођ. Костић; пеожеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3561;

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 491.

ВАЈИЋ МИОДРАГ; земљорадпик; рођ. 1909. у Краварици, срез драгачевски; од Милапа и Дрипке, рођ. Стапојевић. Осуђеп па вечиту робију.

У логору од 13. II 1942. из КЗ Сремска Митровица. Ликвидирап 03. III 1942. у Веограду.

ЛОГ. бр. 4299.

ЈОВАНОВИЋ СВЕТОЛИК; земљорадник; рођ. 27. III 1911. у Краварици; од Николе и Рисимије Витучевић; ожењеп, 5 деце; са боравком у Краварици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9983.

Јоваповића су Немци отерали у логор па Вањици, затим у Солуп, где је страдао 1943. године.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 14.

ПЕРОВИЋ МИЛУТИН; земљорадник; рођ. 15. I 1913. у Краварици; од Милапа и Радојке Јапковић; неожењеп; са боравком у Горњој Краварици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10101.

Перовића су Немци из Вањичког логора отерали у Солуп, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 14.

РАДИЧЕВИЋ ФИЛИП; земљорадник; од Петра и Јелепе; рођ. 1905. у Горњој Краварици, срез драгачевски; ожењеп, 8 деце; живи у Горњој Краварици.

У логору од 22. II 1944. - СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Француску.

ЛОГ. бр. 19622.

ГОРЊИ ДУБАЦ

ДУКИЋ АЛЕКСАНДАР; земљорадник; рођ. 1920. у Дубцу, срез драгачевски; од Чедомира и Илипке; неожењеп; живи у Дубцу.

У логору од 19. V 1943. од СС Краљево. Стрељап је 7. VI 1943. године у Веограду.

ЛОГ. бр. 13777.

Дукићу је родбипа подигла споменик па сеоском гробљу у Горњем Дубцу, па коме је уписао да је стрељан у Вањичком логору.

ВОЈИНОВИЋ МИЛОМИР; земљорадник; од Драгута и Велисаве Сарић; стар 44 године; рођен у Дубцу, [срез] драгачевски; ожењен, 2 деце; живи у Дубцу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељан 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16207.

СТЕВАНОВИЋ ПЕТАР; земљорадник; рођ. 1925. и Дубици (Дубцу), срез драгачевски; од Владимира и Милојке; неожењен; живи у Горњем Дубцу.

У логору од 19. V 1943. - СС. Краљево. Одведен па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 13760.

Стевановић је из логора интерпиран у Маутхаузен. Преживео је страхоте логора и вратио се у земљу, и живео у свом селу.

*ПО казивању Радована М. Маринковића, књижевника,
који је Стевановића лично познавао.*

РАДОВИЋ ТИХОМИР; земљорадник; рођ. 1920. у Горњем Дубцу [срез] драгачевски; од Софропија и Стојане; неожењен; живи у Дубцу.

У логору од 19. V 1943. од СС. Краљево. Стрељан 07. VI 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 13779.

Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 13

ГРАБ

ШИПЕТИЋ КРСТОМИР; приватни чиповник; рођ. 11. X 1911. у Грабу [срез] драгачевски; од Светислава и Драгиње; неожењен; са стапом у ул. Кнеза Павла у Веограду.

У логор дошао 25. XI 1941. Пуштен 09. XII 1941. од УГВ. К. II.

лог. бр. 1484.

ИЛИЋ ДУШАН; земљорадник; рођ. 11. III 1908. у Грабу; од Крстомира и Стапике Радоваковић; пеожењеп; са боравком у Грабу.

У логору од 9. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9907.

КОВАЧЕВИЋ РАДОЈИЦА; абацијски радник; рођ. 1904. у Грабу; од Јеремије и Јелице; пеожењеп; са боравком у Чачку, Кључка 28.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведеп 30. IV 1943. у Немачку као слободап радник. (Заточепик уписап два пута, разлика у другом упису; рођеп 1924; одведеп 3. V 1943. од ОСП ради истраге).

ЛОГ. бр. 11382.

ЈЕЛУШИЋ МИЛОЈЕ; земљорадник; од Петра и Стапојке; рођ. 1903. у Грабову (треба Грабу); ожењеп, 3 деце; живи у Грабову (Грабу). "

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16262.

Јелушића су ухватили Вугари у Грабу и отпремили у логор па Вањици.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 16.

МАНДИЋ МИОДРАГ; коптролор трамваја; од Настаса и Зорке; рођ. 20. IX 1910. у Грабу [срез] драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи у Веограду, ул. Вапа Млађапа 16.

У логору од 20. X 1943. - СС. Стрељап 21. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 17822.

ИЛИЋ МИЛЕНКО; земљорадник; од Милутипа и Каравиљке; рођ. 1928. у Грабу [срез] драгачевски; пеожењеп; живи у Грабу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп па слободу 6. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16285.

ЈОВИЧИЋ ВОЖИДАР; земљорадник;
од Јовице и Јеле; рођ. 1892. у Грабу; ожењеп,
6 деце; живи у Грабу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 01. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16286

Јовичића су ухватили Вугари и преда-
ли у Вањички логор.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 /

Пали борци и жртве, стр. 16.

ЈОВИЧИЋ МИХАИЛО; земљорадник;
од Јапка и Перупике; рођ. 1922. у Грабу [срез]
драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи у Грабу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп
па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16287.

Јовичића су ухватили Вугари и преда-
ли у Вањички логор, одакле је иптерпирап у
Маутхаузепп, где је усмрћеп 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 16.

ЦИКИЋ ВЛАДИМИР; земљорадник; од Милепка и Рајке;
рођ. 1884. у Грабу; ожењеп, 2 деце; живи у Грабу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап у Веограду 1. X 1943.

ЛОГ. бр. 16288.

Цикића су ухватили Вугари и предали у Вањички логор.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 17.

ЈОВИЧИЋ МИЛУТИН; земљорадник;
од Јапка и Перупике; рођ. 1924. у Грабу; нео-
жењеп; живи у Грабу [срез] драгачевски.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп
па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16289.

Јовичића су ухватили Вугари и преда-
ли у Вањички логор, одакле је иптерпирап у
Маутхаузепп, где је умро 1944.

Чачански крај у НОБ 1941 - 1945 /- Пали борци и жртве, стр. 16.

ИЛИЋ МИЛИСАВ; земљорадник; од Јовапа и Стапимирке; рођ. 1904. у Грабу; ожењеп, без деце; живи у Грабу.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап у Веограду 1. X 1943.

ЛОГ. бр. 16331.

Илића су ухватили Вугари и предали у Вањички логор.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 16.

ВАВИЋ СТРАХИЊА; шофер; од Видоја и Дарипке; рођ. 20. X 1910. у Грабу [срез] драгачевски; ожењеп, 2 деце, живи у Чачку.

У логору од 5. IV 1944. од СС. Одведеп па рад 19. VII 1944.

ЛОГ. бр. 20992.

ВАСОВИЋ ДРАГУТИН; ташпер; од Луке и Живке; рођ. 20. VI 1914. у Грабу [срез] драгачевски; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 5. V 1944. - СС. Одведеп па слободап рад 23. VI 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22263.

ВАСОВИЋ ВИТОМИР; кројач; од Луке и Живке; рођ. 20. I 1906. у Грабу [срез] драгачевски; жењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 5. V 1944. - СС. Одведеп па слободап рад 23. VI 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22264.

ГУБЕРЕВЦИ

ЈЕЧМЕНИЋ МИОДРАГ; земљорадник; рођ. 12. VIII 1918. у Губеревцима; од Алексија и Милке Капларевић; пежењеп; живи у Губеревцима.

У логору од 19. V 1943. од СС. Краљево. Стрељап 7. VI 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 13778.

Јечмепић био је сарадник НОП-а; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 18.

ВУЈИНОВИЋ ЖИВКА; учитељица; рођ. 21. IX 1914. у Котражи [срез] драгачевски; од Милије и Љубице Вучетић; удата, 2 деце; са боравиштем у Тијању (срез драгачевски).

У логору од 14. IX 1942. од СС. Пуште-на 16. VIII 1943. од СС.

Живка Вујиновић је ухапшена као са-

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Жене борци и сарадници, стр. 62.

ВУЈИНОВИЋ ЈЕЛИСАВЕТА; домаћица; рођ. 15. III 1919. у Горачићима [срез] драгачевски, од Светозара и Марице Николић; пеудата; са боравиштем у Губеревцима.

У логору од 14. IX 1942. од СС. Пуште-па 16. VIII 1943. од СС.

лог. бр. 7193.

Јелисавета Вујиповић из Губереваца ухапшепа је као сарадник НОП-а.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Жене борци и сарадници, стр. 63.

ГУЧА

ЂОРЂЕВИЋ ДРАГОЉУВ; бивши чиповник среског суда; рођ. 22. I 1910. у Гучи; од оца Миљка и мајке Стапике; неожењен; сталпо бораваћи у Пожеги Ужичкој. Полицијски кажњавап.

У логор дошао 9. VII 1941. од УГВ. У болпицу [доведеп] 2. X 1941. Враћеп [у логор] 19. X 1941. Стрељап 9. III 1942. у Веограду.

лог. бр. 38.

МИЈАЛКОВИЋ РАДОМИР; типограф; рођ. 14. I 1913. у Гучи [срез] драгачевски; од оца Василија и мајке Настасије, рођ. Стефатовић; пеожењеп; са стапом у ул. Србобрапској бр. 12. Кажњавап са 10 месеци затвора од страпе Државпог суда за заштиту државе.

У логор дошао 12. VIII 1941. од УГВ. Стрељап у Скели 15. VIII 1941.

лог. бр. 108.

Не постоје писана документа о овом сараднику НОП-а.

РАЈИЋ ТОМО; земљорадпик; рођ. 1989. у Гучи, [срез] драгачевски; од Витора и Христе, рођ. Протић; ожењеп, 3 деце; са стапом у Гучи.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 1114.

ПЕТРИЧ [ПЕТРОВИЧ] ВОРИС; учитељ; рођ. 1913. у Метилки, Дравска баповипа; од Алојза и Марије Ковач; пеожењеп; са стапом у Гучи.

У логор дошао 15. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 20. XII 1941. у Ваљево.

ЛОГ. бр. 2245.

Петровић је био прогпапик из Словеније; борац Драгачевског партизанског батаљона. Непознато је шта је било са њим после спровођења у Ваљево.

ЈЕШИЋ ФИЛИП; земљоделац; рођ. 1922. у Гучи [срез] драгачевски; од Јовише и Зорке, рођ. Гавриловић; пеожењеп; са стапом у Гучи срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2918.

Јешић је био члап СКОЈ-а; борац Драгачевског партизанског батаљона. После пуштања из логора стрељали су га Немци

у Гучи 11. јула 1943. Стрељали су га у присуству мајке која је дошла да моли пемачког официра да јој сипа ослободе.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 20.

СТАНИЋ ВРАНКО; земљоделац; рођ. 1920. у Гучи срез драгачевски; од Милојка и Јовапке, рођ. Иваповић; пеожењеп; са стапом у Гучи.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3190.

Стапић је био борац Драгачевског батаљона Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Заробили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у Вањички логор.

ДРАМЛИЋ МИЛОРАД; земљорадпик; рођ. 1904. у Гучи; од Јовапа и Апђелије, рођ. Шулубурић; ожењеп, 2 деце; живи у Гучи.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак; у болпицу одведеп 14. I 1942. Вратио се у логор 9. II 1942. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3482.

Драмлића су ухватили четници и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор. Из Вањичког логора је иптерпирап у Норвешку, где је страдао 10. марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 19;

Под шифром Викинг, стр. 685.

ПАНТЕЛИЋ СТАНОЈЕ; чувар телеграфске липије; рођ. 1906. у Дучаловићима; од Милепка и Никосаве, рођ. Цвијовић; ожењеп, 2 деце; живи у Гучи.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3541.

Паптелић је био 1941. године комесар Посадне партизанске чете у Гучи. Ухватили су га четници и предали пемачким једипицама у Чачку.

ДраГачево, стр. 490.

ЂОРЂЕВИЋ ЂОРЂЕ; судски ириравник; рођ. 1911. у Гучи; од Светозара и Дарипке, рођ. Владисављевић; жењеп, 1 дете; живи у Ариљу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3627.

Ђорђевић је у устаничкој 1941. био руководиоца Агитропа Среског поверења КПЈ. Ухватили су га четници и предали немачким јединицама у Чачку. Он је из Вањичког логора иптерпирап у Норвешку. Преживео је страхоте логора у тој поларпој земљи.

Драгачево, стр. 490;

Под шифром Викинг, стр. 721.

РАЈИЋ РАДОВАН; трговац; рођ. 1906. у Гучи, Драгачево; од Тихомира и Дарипке, рођ. Вроћић; ожењеп; живи у Веограду, ул. Политова бр. 11.

У логору од 18. I 1942. - УГВ. Одведен па рад 7. V 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3972.

Нема писаних података где је одведен па рад, пити о његовој даљој судбини.

РАКОВИЋ ВИДОЈЕ; шоферски помоћник; рођ. 1922. у Гучи, срез драгачевски; од Живојипа и Јовапке, рођ. Драмлић; живи у Гучи.

У логору од 1. VI 1942. Одведен 6. X 1942. у УГВ.

лог. бр. 6186.

Раковић био је борац Драгачевског партизанског батаљона. Нема податак где је упућеп па рад, али је преживео логорски живот и све страхоте рата.

ДраГачево, стр. 492.

РАДИЧЕВИЋ МИЛУТИН; шофер; од Милепка и Добрипке, рођ. Гајић; рођ. 15. VIII 1918. у Горњој Краварици, срез драгачевски, живи у Гучи.

У логору од 1. VI 1942. Одведен 6. X 1942. у УГВ.

ЛОГ. бр. 6087.

Радичевић био је борац Драгачевског партизанског батаљона. Не зна се где је одведен из логора, али постоји податак да је умро вероватно у току рата.

Драгачево, стр. 492.

БРОЋИЋ МИЛОШКО; земљорадник; рођ. 1918. у Гучи; од Велимира и Драге, рођ. Стапишић; ожењен, без деце; са боравком у Гучи.

У логору од 9. X 1942. од Гестапоа. Умро 29. XI 1942. у амбуланси.

ЛОГ. бр. 7677.

Врођић био је борац Драгачевског партизанског батаљона. Ухапсили су га четници и предали немачким јединицама.

Драгачево, стр. 490.

КРЊИЋ ЈОВАН; активни подпаредник; рођ. 17. II 1917. у Великој Гучи; од Аптопија и Десапке Вучковић; неожењен; са боравком у Гучи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Одведен на рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8968.

Крњић је био припадник ЈВуО. Одведен је у Солуп, где је страдао.

ПРОТИЋ ТОМО; капетан II класе; рођ. 12. IV 1911. у Гучи; од Алексе и Илипке, рођ. Врођић; са боравком у Гучи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Одведен 31. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 8987.

Вероватно је био припадник ЈВуО.

ЂОРЂЕВИЋ СПАСОЈЕ; чиповник; рођ. 26. II 1906. у Гучи; од Светозара и Дарипке Владисављевић; ожењен, без деце; са боравком у Веограду, ул. Војвођанска бр. 6.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Стрелян 26. XII 1942.

ЛОГ. бр. 9649.

АНДРИЋ ЖИВОРАД; поштапски чиповик; рођ. 25. II 1919. у Грабу; од Настаса и Расапе, рођ. Стапковић; пеожењеп; са боравком у Гучи.

У логору од 9. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9918.

АНЂЕЛИЋ МИЛИВОЈЕ; земљорадпик; рођ. 1872. у Гучи; од Лаза и Стојапе Славковић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Гу-

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943.

ЛОГ. бр. 9933.

ЂЕКИЋ СРЕЋКО; земљорадпик; рођ. 25. VIII 1920. у Гучи; од Мирка и Милеве Апђелић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9966.

ЂЕКИЋ МИЛОРАД; земљорадпик; рођ. 11. II 1925. у Гучи; од Мирка и Милеве Апђелић; пеожењеп; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9967.

ЂЕКИЋ СТЕВАН; камепорезац; рођ. 9. I 1924. у Гучи; од Мирка и Милеве Апђелић; пеожењеп; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9968.

НИКОЛИЋ НИКА; ковач; рођ. 1888. у Гучи; од Јеврема и Марије Јоваповић; ожењеп, 8 деце; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10075.

ПАВЛОВИЋ ТИХОМИР; ковач; рођ. 1912. у Гучи; од Ђола и Мике Николић; ожењеп, 6 деце; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10114.

РАЈИЋ ДРАГОЉУВ; земљорадпик; рођ. 27. III 1924. у Гучи; од Апдрије и Радосаве Турпије; неожењеп; са боравком у Гучи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10127.

Рајић Драгољуб је из Вањичког Логора интерпирап у Солуп, где је стрељап 15. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 22.

СТОЈИЋ ДУШАН; пекар; рођеп 19. II 1899. у Гучи; од Ђорђа и Випке Варалић; неожењеп; са боравком у Краљице Наталије 1.

У логору од 11. 01. 1943. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 10280.

РЊАКОВИЋ МИЛОРАД; колар; рођ. 1910. у Гучи; од Радомира и Стаписаве Недељковић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Гучи.

У логору од 22. I 1943. од СС. Стрељап 7. VI 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 10587.

СИМЕУНОВИЋ ГВОЗДЕН; кројач; рођ. 2. III 1908. у Гучи [срез] драгачевски; од Апдрије и Зорке Рибаревић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Ужичкој Пожеги; Краља Александра бр. 9.

У логору од 30. III 1943. од СС. Стрељап 8. IV 1943.

ЛОГ. бр. 11951.

ЂУРОВИЋ СРЕЋКО; хаузмајстор зграде железничке колоније у Краљеву; од Милутипа и Апице Шутић; рођ. 1894. у Гучи

срез драгачевски; ожењеп, 2 дече; живи у Краљеву, Војводе Степе 1.

У логору од 6. IV 1943. од Гестапоа, Веоград; одведеп па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12217.

ГЛАВОЊИЋ МИЛАН; трговачки помоћник; рођ. 1919. у Гучи срез драгачевски; од Милупа и Војапе; пеожењеп; са боравком у Гучи.

У логору од 10. V 1943. од УГВ. Стрељап 14. V 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 13576.

Главоњић је рођеп у Вичи, пе у Гучи, како то пише у логорским књигама. Вио је борац Драгачевског партизапског батаљона. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 8.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛЕНА; домаћица; рођ. 17. XI 1920. у Гучи [срез драгачевски]; од Филипа и Раде; пеудата; живи у Гучи.

У логору од 20. V 1943. од УГВ. Стрељапа 7. VI 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 13926.

Милепа Лазаревић била је члап Среског поверепиштва КПЈ за Драгачево; оргапизатор устапка у Драгачеву; активап илегалпи политички радпик КПЈ све до откривања њепе политичке делатпости и хапшење.

Рођепа је у сиромашпој радпичкој породици. После повратка окупатора и домаћих издајника, пред крај 1941. године, хапшепа је, мучепа и тучепа. Стрељапа је у Јајипцима 7. јула 1943. Врат Предраг јој је погипуо 1941. године у борби против жапдарма, а сестра Вера умрла од последица рата и живота и Вањичком логору.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Жене борци и сарадници, стр. 76.

Партизански видари, стр. 228.

МАРИНОВИЋ ЖИВКА; домаћица; рођ. 17. IV 1907. у Гучи, срез драгачевски; од Милоша и Стапе Савковић; пеудата; живи у Гучи.

У логору од 27. V 1943. од СС. Одведепа па рад 7. VII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 14125.

Живка Мариповић пије рођепа 1907, већ 1921. Из Бањичког логора интернирана је у логоре Немачке, где је страдала 1944. године. Ипаче, она је била једна од активиста оргапизације СКОЈ-а у Гучи.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 21;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Жене борци и сарадници, стр. 78.

МАРИНОВИЋ ОЛГА; домаћица; рођ. 26. XII 1920. у Гучи, [срез] драгачевски; од Милоша и Стапе Савковић; пеудата; живи у Гучи.

У логору од 27. V 1943. од СС. Одведепа па рад 7. VII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 14126

Олга Мариповић рођепа је 1919. године у Гучи. Устаничке 1941. године учествовала је у сакупљању оружја, хрпе и сапитетског материјала за борце Драгачевског партизанског батаљона. По повратку Немаца и издајника крајем 1941. године ухапшена је и мучепа. Из Вањичког логора иптерпирапа је у Немачку, где је стрељапа 7. јула 1943. године, заједно са сестром Живком.

Партизански видари, стр. 232;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Жене борци и сарадници, стр. 78.

ИВАНОВИЋ НАТАЛИЈА; домаћица, рођепа 1906. године у Гучи, [срез] драгачевски; од Вождара и Стапојке Јоваповић; удата, 5 деце.

У логору од 27. V 1943. од СС. Одведепа па рад 7. VII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 14127.

Наталију Иваповић су ухватили Немци. Из Вањичког логора иптерпирапа је у Немачку, где је страдала 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 20.

ИВАНОВИЋ ЈЕЛА; домаћица; рођ. 1997. у Дубрави, [срез] моравски, од Мирка и Рапђије; удата, 5 деце; живи у Гучи.

У логору од 27. V 1943. од СС. Одведепа па рад 7. VII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 14128.

Јела Иваповић је иптерпирапа у Немачку, где је страдала крајем 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 20.

ЂУРОВИЋ ДРАГОМИР; земљорадник; од Тихомира и Лепосаве; рођ. 1920. у Гучи, [срез] драгачевски; неожењеп; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16148.

Ђуровић је иптерпирап у логор Маутхаузепп, где је страдао 15. поведбра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 20.

ЂУРОВИЋ ВИТОМИР; земљорадник; од Стевапа и Апке Сретеповић; рођ. 1922. у Гучи; ожењеп, без деце; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16159.

НОВАКОВИЋ ДЕСИМИР; земљорадник; од Алемпија и Марије; рођ. 1905. у Гучи; ожењеп, 4 деце; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16162.

Новаковић је био борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 492.

ЂУРОВИЋ РАДИСАВ; земљорадник; од Љубомира и Стапије; рођ. 1925. у Гучи; пеожењеп; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16271.

Радисав Ђуровић је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао 8. маја 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 20.

ВОЖАНИЋ ВОЈИСЛАВ; земљорадник; од Чедомира и Апке; рођ. 1900. у Гучи; пеожењеп; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16272.

ВОЖАНИЋ СТОЈАН; земљорадник; од Војислава и Ивапе; рођ. 1926. у Гучи; пеожењеп; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16273.

Вожачић иптерпирап је у логор у Маутхаузену. Преживео је страхоте логора и враћио се у земљу. Доживео је дубоку старост и дапас, док пишемо ове редове, живи у Чачку.

Сећајући се тешких дапа логоровања па Вањици и у Маутхаузеппу аутору ове публикације казивао је:

„Ухапшен сам од страпе Вугара у Гучи, код своје куће, заједпо са оцем Војиславом и братом Милапом, одакле смо спроведепи у Вањички логор, где ми је отац Војислав стрељап 1. октобра 1943. Мепе и брата су у групи од 412 затворепика спровели у

Маутхаузен. Врат Милап је остао у Маутхаузену, а мене су распоредили на рад у војну фабрику у Гудеп, неколико километара од Маутхаузена. Милап је страдао у Маутхаузену, док сам ја имао среће да се жив вратим у земљу.

Приликом транспорта од око 40 људи за Немачку, у вагону пије постојало место где би људи вршили пужду, што је од људског измета и мокраће било неспосљиво. Ја сам код себе имао бритву. На поду вагона, прорежем рупу кроз коју смо вршили пужду. Када смо путовали кроз Мађарску, па једној железничкој стапици требало је извршити смеу спроводника. Када је почео преглед вагона и заточеника, пропашли су рупу на поду вагона, постројили пас и почели вршити припреме за стрељање свих затвореника, ако се не јави опај који је ту рупу прорезао. На неколико упозорења да се јави тај који је то урадио. Плашећи се да ће све затворенике стрељати, ја сам изашао из строја и рекао да сам ја то урадио. Одмах су ме одвојили из групе и припремили да ме стрељају. Међутим, настала је расправа између старешина групе војника која пас је спроводила и старешина групе која пас је презимала. Опај први био је за то да ме стрељају, а други пије био за то. После дуже расправе и мог очекивања да будем стрељан, вратили су ме у строј. Значи, живот су ми опростили, иако тај људски живот за њих пије значао пишта. "

ВОЖАНИЋ МИЛОШ - МИЛАН; земљорадник; од Војислава и Иване; рођ. 1922. у Гучи, [срез] драгачевски; нежењен; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведен на рад 29. X 1943. од Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16274.

ШУШИЋ РАНКО; земљорадник; од Драгомира и Стапојке; рођ. 1928. у Гучи; нежењен; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштен у слободу 6. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16275.

СТАНИЋ МИЛАДИН; земљорадник; од Драгише и Христипе; рођ. 1890. у Гучи; ожењеп, 5 деце; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрелџап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16277.

ШКОРИЋ СПИРО; ковач; од Томе и Саве; рођ. 5. VII 1909. у Виљапе, Доњи Вањковац; ожењеп, 4 деце; живи у Гучи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16295.

МИЛУТИНОВИЋ ДИМИТРИЈЕ; пекар; Недељко и Живка; рођ. 13. V 1913. у Гучи, срез драгачевски; неожењеп; живи у Гучи.

У логору од 22. II 1944. - СС. Стрелџап 11. IV 1944. - СС.

ЛОГ. бр. 19620.

РАЈИЋ МИОДРАГ; земљорадник; Петар и Јерипа; рођ. 1923. у Гучи, среза драгачевског ; неожењеп; живи у Гучи.

У логору од 22. II 1944. - СС. *

ЛОГ. бр. 19621.

ВАСОВИЋ СРЕТЕН; ковач; рођ. 1918. у Гучи, срез драгачевски; од Николе и Савке; ожењеп, 4 деце; живи у Ужичкој Пожеги.

У логору од 15. X 1943. - СС. Одведеп па слободап рад 3. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 17722.

Д Љ И Н

МАРКОВИЋ ВОРИСАВ; земљорадник; рођ. 1875. у Дљипу, срез драгачевски; од Селима и Марије, рођ. Петровић; ожењеп; са стапом у Дљипу.

У логор је дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2724.

ЋЕВИЋ ВАСИЛИЈЕ; земљоделац; рођ. 1924. у Дљипу, срез драгачевски; од Тихомира и Ангелипе, рођ. Јелисијевић; пеожене; са стапом у Дљипу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемаче војске. Пуштеп на слободу 12. II 1942. од УГВ.

ЛОГ. бр. 2730.

Василије Ћебић је умро од последица ратних мучења код куће у Дљипу у јуну 1945.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 25.

МАРКОВИЋ МИЛАН; земљоделац; рођ. 1923. у Дљипу, срез драгачевски; од Животе и Петрије, рођ. Милосављевић; пеожене; са стапом у Дљипу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од пемачке војске. *

ЛОГ. бр. 2732.

МИЛОСАВЉЕВИЋ СРЕЋКО; ковач; рођ. 1921. у Дљипу, срез драгачевски; од Драгољуба и Софије, рођ. Јапковић; ожене; са стапом у Дљипу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од пемачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2733.

МИЛОСАВЉЕВИЋ САВЛЕ; ковач; рођ. 1916. у Дљипу, срез драгачевски; од Ристивоја и Јовапке, рођ. Ружић; пеожене; са стапом у Дљипу, кућ. бр. 48.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од пемачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2752.

МАРКОВИЋ РАДОЈКО; земљорадпик; рођ. 1920. у Дљипу, срез драгачевски; од Миладипа и Ангелипе, рођ. Миловаповић; ожене; са стапом у Дљипу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од пемачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2753.

Марковић су стрељали четници у Милатовићима 8. априла 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 24.

ОВРАДОВИЋ МИЛАН; земљорадник; рођ. 1919. у Дљипу, срез драгачевски; од Обрада и Загорке, рођ. Милосављевић; пежењеп; са стапом у Дљипу, срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2746.

МАРКОВИЋ МИЛАДИН; земљорадник; рођ. 1900. у Дљипу, срез драгачевски; од Милосава и Смиљке, рођ. Јапковић; ожењеп, 4 деце; са стапом у Дљипу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске.

ЛОГ. бр. 3033.

Нема података како је Миладин Марковић пуштеп из логора. Њега су убили четници у Дљипу 21. априла 1943. Вио је члап КПЈ.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 24.

ВОШКОВИЋ МИЛАН; обућарски радник; рођ. 10. X 1921. у Дљипу, [срез] драгачевски; од мајке Невепе, рођ. Марковић; пежењеп; Таковска 45 Београд.

У логору од 30. III 1942. - УГВ. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 5007.

ЈАНКОВИЋ ВУЧИЋ; земљорадник; рођ. 21. XI 1907. у Дљипу; од Љубисава и Живапе Стеваповић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Дљипу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9985.

ЈАНКОВИЋ ДРАГОСЛАВ; баштовап; рођ. 24. VII 1919. у Дљипу; од Љубисава и Живапе Стеваповић; пежењеп; са боравком у Дљипу.

У логор дошао 22. I 1943. од СС. Пуштеп у слободу 3. VII 1943.

ЛОГ. бр. 10566.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ЈЕВРЕМ; земљорадник; од Велимира и Маре; рођ. 1908. у Дљипу; ожењен, 4 деце; живи у Дљипу.

У логор дошао 13. X 1943. - СС. Пуштен у слободу 3. XI 1943. од Гестапоа. Предат СДК.

ЛОГ. бр. 17401.

ЋЕВИЋ МИЛОРАД; земљорадник; Драгојло и Дарипка; рођ. 18. I 1894. у Дљипу, [срез] драгачевски; ожењен, 5 деце; живи у Смедереву.

У логору од 24. IV 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 21852.

ДОЊА КРАВАРИЦА

ВРКИЋ АВРАМ; земљорадник; рођ. 6. IV 1917. у Доњој Краварици; од Милоша и Апке Стојић; неожењен; са боравком у Доњој Краварици.

У логор дошао 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9938.

МИЛЕКИЋ МИЛИВОЈЕ; земљорадник; рођ. 9. V 1924. у Доњој Краварици; од Милутипа и Маре Стапојевић; неожењен; са боравком у Доњој Краварици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10055.

Милекић иптерпирап је из Вањичког логора у Солуп, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 27.

ПЕРОВИЋ МИЛУТИН; земљорадник; рођ. 15. I 1913. у Д. Краварици; од Милапа и Радојке Јапковић; неожењен; са боравком у Доњој Краварици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10111.

ТОМАШЕВИЋ ПЕРИША; земљорадник; рођ. 1896. у Доњој Краварици; од Стапка и Апке Кукић; ожењеп; 2 деце; са боравком у Доњој Краварици.

У логору од 11. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10281.

Томашевић био је иптерпирап у Солуп, па је враћеп у логор па Сајмиште, где је погинуо за време бомбардовања од страпе савезничке авијације у поћи између 23. и 24. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 27.

ДРАГОЈЕВАЦ

СТАНОЈЕВИЋ ЂУРЂЕ; молер; рођ. 23. VIII 1923. у Драгојевцу, [срез] драгачевски; од оца Милипка и мајке Стапе, рођ. Марјаповић; пеожењеп; са стапом у Равпој Реци.

У логор спроведеп 23. IX 1941. из Ћуприје. Пуштеп у слободу 3. IV 1942. од УГВ.

лог. бр. 660.

СИМОВИЋ РАДОЈЕ; земљорадник; рођ. 1918. у Драгојевцу; од оца Недељка и мајке Ивапке, рођ. Чворовић; пеожењеп; са стапом у Драгојевцу.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2662

ДУЧАЛОВИЋИ

СТАНЧИЋ ДУШАН; земљорадник; рођ. 1913. у Дучаловићима; од Настаса и Драге, рођ. Паптелић; ожењеп; са стапом у Јездипи.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2601.

ТОМОВИЋ МИЉКО; земљорадник; рођ. 1920. у Дучаловићима; од оца Арапђела и мајке Гипе, рођ. Ковачевић; пежењеп; са стапом у Дучаловићима, срез драгачевски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 2679.*

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 492

ВУЛОВИЋ ВИТОМИР; учитељ; рођ. 1920. у Дучаловићима; од Николе и Миљапке, рођ. Симоповић; пеожењеп; живи у Дучаловићима.

У логор дошао 5. I 1942. године од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3605.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона; писар у штабу батаљона.

Драгачево, стр. 489.

ПАНТЕЛИЋ ВОРИВОЈЕ; кројач; рођ. 1909. у Дучаловићима, [срез] драгачевски; од Милепка и Микосаве, рођ. Цвијовић; пеожењеп; живи у Дучаловићима

У логор дошао 5. I 1942. године од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3675.

ПАНТЕЛИЋ МИРОСЛАВ; земљорадник; рођ. 1921. у Дучаловићима, [срез] драгачевски; од Тихомира и Миљапке, рођ. Марипковић; пеожењеп; живи у Дучаловићу (Дучаловићима).

У логор дошао 5. I 1942. године од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3676.

КОВАЧЕВИЋ СРЕДОЈЕ; земљорадник; од Милије и Живке Чоловић; рођ. 1893. у Дучаловићима, [срез] драгачевски; ожењеп, једно дете; живи у Дучаловићима.

У логору од 5. IV 1943. - СС. Одведеп па рад 28. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12189.

ЂОРЂЕВИЋ МАРТИН; жапдарм; рођ. 1904. у Дучаловићима, срез драгачевски; од Риста и Ристе; неожењеп; са боравком у Косјерићима.

У логору од 17. IV 1943. - СС. Одведеп па рад 15. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12819.

ПАНТЕЛИЋ ВЛАДАН; земљорадпик; рођ. 31. VI 1920. у Дучаловићима, срез драгачевски; од Милапа и Драгиње; неожењеп; са боравком у Дучаловићима.

У логору од 22. IV 1943. од УГВ. Пуштеп у слободу 23. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 13012.

Паптелић је по изласку из логора приступио јединицама НОВЈ. Погинуо је у борбама са Немцима па Сремском фронту као комапдапт батаљона 27. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 29.

ГАЈОВИЋ МИЛАН; подпаредпик СДС; рођ. 1905. у Дучаловићима; од оца Милапа и мајке Вожапе; са стапом у Камепици.

У логору од 20. VII 1943. од СС. Стрељап 25. IX 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 15325.

ЗЕОКЕ

ЈОКОВИЋ ВОЖИДАР; земљорадпик; од Марка и Персе; рођ. 1900. у Зеокама; ожењеп, 3 деце; живи у Зеокама.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 24. II 1944. од Гестапоа, ОТ, у Француску.

ЛОГ. бр. 16292.

Јапковић иптерпирап је у Солуп, пе у Француску. Умро у Пећи, по повратку у земљу из Грчке 10. фебруара 1945.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 32.

КАОНА

ИВАНОВИЋ ЖИВОРАД; корпар; [стар] 32 годипе; [рођ] Каопа - од Драгутапа и Апице, рођ. Марковић; ожењеп, 3 деце; осуђеп па 20 годипа робије - крађа.

У логору од 13. II 1942. (из КЗ) Ср. Митровице. Стрељап 5. III 1942. у Веограду.

ЛОГ. бр. 4384.

МАРКОВИЋ Др ВИТОМИР; срески лекар; рођ. 20. VII 1895. у Каопи; од Вићептија и Дарипке Поповић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Обреповцу, Краља Петра 89.

У логору од 8. I 1943. од СС. Одведеп 12. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 9877.

ПАЈОВИЋ ВУКСАН; земљорадпик; рођ. 1899. у Каопи; од Недељка и Милке Живчић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Каопи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10099.

ПАЈЕВИЋ ДРАГАН; земљорадпик; рођ. 1895. у Каопи; од Радовапа и Стојке Стојаповић; ожењеп, 7 деце; са боравком у Каопи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10115.

РАДИЧЕВИЋ РАДОЈКО, земљорадпик; рођ. 2. V 1902. у Каопи; од Радивоја и Дуње Кпежевић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Каопи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10125.

ЖИВАНОВИЋ ВОГОЉУВ; земљорадпик; рођ. 12. VII 1903. у Каопи; од Јовице и Милепе Живаповић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Каопи.

У логору од 12. I 1943. од СС. Одведеп па рад 25. III 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10303.

КРИВАЧА

ЈЕВТОВИЋ ЈЕВТО; рођ. 1901. *

[Нема више података о његовом пореклу].

У логору од 25. XII 1941. од СС. Умро 26. XII 1943. у амбулапти.

ЛОГ. бр. 9987.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве*, стр. 34. пише:

„Јевтовић Димитрија Јевто, земљорадник, рођен 1901. у Кривачи; ухватили га Немци и отерали па Вањицу, где је страдао 6. децембра 1943. "

КОТРАЖА

СТЕФАНОВИЋ СРЕТЕН; сопственик књижаре; рођ. 15. II 1890. у Котражи, [срез] драгачевски; од оца Радивоја и матере Јулке; ожењеп; жена Јела, деца Славољуб и Љиљапа; са стапом у Нишу, улица Оливерова бр. 8.

У логор дошао 9. VII 1941. од УГВ. Стрељап у Скели 15. VIII 1941.

лог. бр. 12.

МАЦАРЕВИЋ РАДОМИР; земљорадник; рођ. 1920. у Котражи, срез драгачевски; од Радича и Велике, рођ. Велисављевић; неожењеп; са стапом у Котражи, срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

лог. бр. 3016.

Мацаревић је из Вањичког логора интерпирап у Норвешку, где је страдао. У књизи *Под шифром Викинг* пише да је страдао у логору Осеп 1943. У књизи *Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве* уписапо је да је рођен у Велом Камепу. Ма-

царевић је био борац Драгачевског иартизапског батаљона. Њега су ухватили четници и предали Немцима.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 3;

Под шифром Викинг, стр. 698.

ЂУРОВИЋ СРЕДОЈЕ; келпер; рођ. 8. II 1923. у Котражи, [срез] драгачевски; од Николе и Дрипке, рођ. Милипковић; Ђурђевска 9, Веоград.

У логору од 5. V 1942. - ОКП. Одведеп па рад 7. V 1942. у Немачку.

ЛОГ. бр. 5743.

МАТИЋ ЈЕВРЕМ; земљорадпик; рођ. 1911. у Велике Шење; од Милапа и Живапе, рођ. Петровић; ожењеп, 1 дете, живи у Котражи.

У логору од 18. VI 1942. - логор Смедеревска Палапка. Пуштеп у слободу 15. X 1942. од УГВ.

лог. бр. 6331.

ЈУРЦА ВЛАДИМИР; бивши чиповпик; рођ. 18. VII 1907. у Горњем Логатацу; од Фрање и Марије Ариглер; пежењеп; са боравком у Котражи, срез драгачевски.

У логору од 30. IX 1942. од СС. Одведеп па рад 24. XI 1942. од СС.

Јурца је прогпапик из Словепије. Живео је у Горачићима. Вио је припадпик ЈВуО.

ЛОГ. бр. 7509

ПЛАЗИНИЋ МИЛЕНКО; земљорадпик; рођ. 19. IX 1917. у Котражи; од Радовапа и Стаписаве Јапковић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Котражи.

У логору од 7. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10229.

ПЛАЗИНИЋ СТАНОЈЛЕ; грапичар; рођ. 1902. у Котражи; од Стефапа и Милеве Симовић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Котражи.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10593.

ЛУКОВИЋ ДУШАН; земљорадпик; од Миладипа и Христосије; рођ. у Котражи, [срез] драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Котражи.

У логору од 18. II 1944. - СС. Одведеп па рад 24. II 1944. од Гестапоа, ОТ, у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19586.

ЧАКАРЕВИЋ ВЛАСТИМИР; лимар; Здравко, Стамепа; рођ. 13. IX 1911. у Котражи, [срез] драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи у Кијеву.

У логору од 8. VII 1944. од УГВ СП. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23233.

КРСТАЦ

КАРИЋ ЖИВОТА; столар; рођ. 1913. у Крстацу, срез драгачевски; од Илије и Росе, рођ. Вајић; пеожењеп; са стапом у Крстацу, срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужица од пемачке војске. Пуштеп у слободу 12. II 1942. од УГВ.

ЛОГ. бр. 2728.

МИЛОСАВЉЕВИЋ СРЕТЕН; земљоде-лац; рођ. 1904. у Крстацу, срез драгачевски; од Вељка и Јелке, рођ. Јовановић; ожењеп; са стапом у Крстацу, кућ. бр. 18.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2756.

Милосављевић био је борац Драгачевског партизанског батаљона. Њега су четници предали Немцима, а по повратку из логора убили су га у Крстацу маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 36.

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГОСЛАВ; абација; рођ. 1919. у Крстацу, срез драгачевски; од Алексапдра и Јеросиме, рођ. Фрањевац; пеожењеп; са стапом у Крстацу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2757.

ЈОКОВИЋ ДРАГОМИР; земљорадпик; рођ. 10. IV 1922. у Крстацу, [срез] драгачевски; од Јакова и Дрипке Репдулић; ожењеп, без деце; са стапом у Крстацу, кућ. бр. 70.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужике Пожеге, од пемачке војске. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2903;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Слободари на страшиштима, стр. 231.

Јоковић је био борац Драгачевског партизанског батаљона. Њега су четници заробили и предали Немцима. Из Вањичког логора иптерпирап је у Норвешку, где је страдао 19. априла 1943.

Под шифром Викинг, стр. 691.

МИЛОВАНЧЕВИЋ СРЕТЕН; земљорадпик; рођ. 1. II 1920. у Крстацу; од Чедомира и Милупке Ташић; пеожењеп; са боравком у Крстацу.

У логору од 5. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10040.

Миловапчевић је иптерпирап из Вањичког логора у Солуп, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 36.

ВОСИЋ МИЉКО; земљорадпик; рођ. 1882. у Лису; од Вори-са и Нарапце Гавриловић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9935.

Вожић је отерап у Солуп, где је страдао 20. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 36.

ВОСИЋ ВЛАДИМИР; земљорадпик; рођ. 1906. у Лису; од Јовице и Лепе Јоковић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9941.

Восић је из Вањичког логора отерап у Солуп, затим је вра-ћеп у логор па Сајмиште у Веограду, где је страдао 19. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 36.

ЈОВИЧИЋ ТИХОМИР; земљорадпик; рођ. 1902. у Лису; од Арсепија и Милеве Недељковић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10001.

Јовичић је из Вањичког логора отерап у Солуп, где је стра-дао 12. Марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 37.

ЈОВИЧИЋ КРСМАН; земљорадпик; рођ. 9. I 1909. У Лису; од Уроша и Радојке Димитријевић; ожењеп, 2 деце; са боравком У Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10002.

ЈОВИЧИЋ ВОЖИДАР; земљорадник; рођ. 2. X 1899. у Лису; од Тривупа и Стапије Волич; ожењеп, 4 деце; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10003.

ЈОВИЧИЋ ТИХОМИР; земљорадник; рођ. 1903. у Лису; од Петропија и Велике Ковачевић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10005.

Јовичић је из Вањичког логора спроведеп у Солуп, где је страдао 2. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 37.

ЈОВИЧИЋ ЉУВИНКО; земљорадник; рођ. 29. VI 1898. у Лису; од Милосава и Рајке Стапић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10009.

КОЧОВИЋ СЛАВОЉУВ; земљорадник; рођ. 1923. у Лису; од Гвоздепа и Зорке Стапић; ожењеп (удовац), 1 дете; са боравком у Лису.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10021.

Кочовић је из Вањичког логора спроведеп у Солуп, где је страдао 15. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 37.

ОЦАКОВИЋ (ОЦОКОЉИЋ) ВЛАГОЈЕ; земљорадник; рођ. 1. I 1912. у Лису; од Драгута и Јулке Нешоваповић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Лису.

У логору од 7. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10236.

КОЧОВИЋ ВОЖИДАР; земљорадник; од Милоша и Рајке; рођ. 1900. у Лису; ожењеп, 4 деце; живи у Лису.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16257.

ЛИСА

ГРУЈОВИЋ ЉУВО; земљорадник; од Обрада и Петре Вугарчић; рођ. у Гучи (стар 70 година), срез драгачевски; ожењеп, 4 деце; живи у Лиси.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16206.

МИЛИЋЕВИЋ РАНКО; пепзиопер; Вељко, Настасија; рођ. 28. VII у Лисама (Лиси), срез драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Пожаревцу.

У логору од 6. V 1944. - СС. Одведеп па рад 24. VI 1944. од Гестапоа, у Косталац.

ЛОГ. бр. 22315.

ЛИСИЦЕ

ЈОКОВИЋ МИЛАН; земљорадник; рођ. 1911. у Лисицама, срез драгачевски; од Добривоја и Дарипке, рођ. Јапковић; ожењеп, 1 дете; са стапом у Лисицама.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Одведеп па саслушање у СС. 9. II 1942-г. Хуберт (подофицир ВДС7). Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2734.

Јоковић је био члап КПЈ, борац Ужичког НОП одреда; ухватили су га четници и предали Немцима. После пуштања из

логора, поставио је илегалап рад за НОП, па су га ухватили четници и убили у Лисицама 24. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 38.

ЈОКОВИЋ МИЛУН; бравар; рођ. 1917. у Лисицама, срез драгачевски; од Радомира и Росе, рођ. Репдулић; неожењеп; са стапом у Лисицама.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2735.

КУКИЋ НЕДЕЉКО; бравар; рођ. 1917. у Лисицама, срез драгачевски; од Крстапа и Загорке, рођ. Давидовић; неожењеп; са стапом у Лисицама.

У логору 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

лог. бр. 2751.

Кукић био је члап КПЈ и борац Ужичког НОП одреда; ухватили су га четници и предали Немцима, кога су из Вањичког логора иптерпирали у Норвешку, где је страдао у Логору Карасјок 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 39;

Под шифром Викинг, стр. 694.

ЖИВАНОВИЋ РАДЕНКО; земљорадпик; рођ. 1925. у Лисицама, срез драгачевски; од Витомира и Перупике, рођ. Јоковић; неожењеп; са стапом у Лисицама.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2750.

ДАВИДОВИЋ МИЛАН; земљорадпик; од Милоша и Миљапепе; рођ. 1909. у Лисицама, срез драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Лисицама.

У логору од 6. V 1944. - СС. (*)

ЛОГ. бр. 22645.

ДАВИДОВИЋ МИЛОЈКО; земљорадник; од Добрисава и Разумепке; рођ. 1925. у Лисицама, срез драгачевски; пеожењеп; живи у Лисицама.

У логору од 16. V 1944. - СС. Одведеп па рад 19. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22646.

ЛУЧАНИ

ВУЈОВИЋ МИЛОЈКО; земљорадник; од Павла и Милице Алемпијевић; рођ. 1891. у Лучапима, срез драгачевски; ожењеп, 4 деце; живи у Лучапима.

У логору од 5. IV 1943. - СС. Одведеп па рад 15. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12190.

МАНДИЋ СТАНИМИР; земљорадник; од Драгољуба и Алексије Ћебић; рођ. 1922. у Лучапима, [срез] драгачевски; пеожењеп; живи у Лучапима.

У логору од 4. IV 1943. - СС. Одведеп па рад 15. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12192.

МИЛОВАНОВИЋ СЛАВОЉУВ; земљорадник; од Ворисава и Милеве Илић; рођ. 1920. у Лучапи (Лучапима), [срез] драгачевски; пеожењеп; живи у Лучапи (Лучапима).

У логору од 5. IV 1943. - СС. Одведеп па рад 13. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12193.

ТОДОРОВИЋ ВИДОСАВ; учитељ; рођ. 20. II 1897. у Лучапима, срез драгачевски; од оца Јовапа и мајке Милеве; са стапом у Леушићима.

У логору од 26. VIII 1943. од СС. Стрељап 21. IX 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 15490.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 246.

АЛЕМПИЈЕВИЋ МИЛОВАН; земљорадник; од Светозара и Милепе; рођ. 1918. у Лучапима, срез драгачевски; ожењеп, 5 деце; живи у Лучапима.

У логору од 26. VIII 1943. од СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16286.

РАДИВОЈЕВИЋ МИХАИЛО; земљорадник; од Влагоја и Апе; рођ. 1906. у Лучапима, срез драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Лучапима.

У логору од 26. VIII 1943. од СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16278.

АЛЕМПИЈЕВИЋ МИЛАДИН; земљорадник; од Филипа и Милосаве; рођ. 1879. у Лучапима; ожењеп, 4 деце; живи у Лучапима.

У логору од 26. VIII 1943. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 16280.

МИРОСАЉЦИ

ЂУКИЋ РАДОСАВ; земљорадник; рођ. 1919. у Миросалџима, срез драгачевски; од Дојчила и Петкапе, рођ. Ђукић. (*)

У логору од 11. V 1942. - Гестапоа Ужице. Стрељап 4. VII 1942. у Веограду.

ЛОГ. бр. 5870.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 43.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ВУКОМАН; земљорадник; рођ. 1907. у Миросалџима; од Драгише и Косапе Вугарчић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Миросалџима.

У логору од 30. IX 1942. од СС Ужице. Одведеп па рад 24. XII 1943. од СС.

лог. бр. 7510.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ДРАГАН; земљорадник; рођ. 1914. у Миросалџима; од Драгише и Косапе Вугарчић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Миросалџима.

У логору од 30. IX 1942. од СС Ужице. Одведеп па рад 24. XII 1943. од СС.

лог. бр. 7513.

СИМОВИЋ ЛЈУВИНКО; земљорадник; од Тодора и Јелепке Василић; рођ. 1920. у Миросалџима; неожењеп; живи у Миросалџима.

У логору од 26. VIII 1943. од СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16160.

МИЛИНКОВИЋ РАДИША; земљорадник; од Рајка и Милеве; рођ. 1914. у Миросалџима, срез драгачевски. ; ожењеп, 3 деце; живи у Миросалџима.

У логору од 15. II 1944. Одведеп па рад 25. II 1944. од Гестапоа ОТ у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19587.

МИЛИНКОВИЋ РАЈКО; земљорадник; Миладип и Јовапка; рођ. 3. III 1885. у Миросалџима, [срез] драгачевски; ожењеп, 10 деце; живи у Миросалџима.

У логору од 18. II 1944. - СС. Пуштеп у слободу 6. III 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19588.

МИЛИНКОВИЋ РАДОВАН; земљорадник; Рајко и Милева; рођ. 1911. у Миросалџима, [срез] драгачевски; ожењеп, 4 деце; живи у Миросалџима.

У логору од 18. II 1944. - СС. Пуштеп у слободу 6. III 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19589.

НЕГРИШОРИ

МИТРОВИЋ МИЛОРАД; земљорадник; рођ. 1921 у Негришорима; од Новице и Ленке; рођ. Милојевић; неожењен; живи у Негришорима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3530.

Милорад Митровић био је борац Драгачевског партизанског батаљона. Заробили су га четници и предали Немцима. Из Вањичког логора је интерпиран у Норвешку. Успео је да побегне и пређе у Шведску, тако је преживео рат. У ослобођеној земљи био је на високим партијским и државним функцијама у срезу и Републици Србији.

Под шифром Викинг, стр. 734;

Драгачево, стр. 333.

ПИЛАТОВИЋИ

МАРКОВИЋ (МАРКИЋЕВИЋ) ЈОВАН; земљорадник; рођ. 1900. у Пилатовићима, срез драгачевски; од Гила и Илипке, рођ. Секулић; ожењен, 5 деце; са стапом у Пилатовићима.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

[Првобитно написао Марковић, исправљено Маркићевић оловком].

ЛОГ. бр. 2979.

ПАВЛОВИЋ ЂУРЂЕ; земљорадник; рођ. 1886 у Пилатовићима; од Милапа и Петрије Николић; ожењен, без деце; са стапом у Пилатовићима.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3082.

МАРКИЋЕВИЋ ВУКОМАН; столар; рођ. 1912; у Пилатовићима, срез драгачевски; од Рапка и Иване, рођ. Милутиновић; неожењен; са стапом у Ужичкој Пожеги, ул. Краља Петра, бр. 55.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2724.

ТОШИЋ МИЛОШ; столар; рођ. 1906. у Пилатовићима; од Драгомира и Војиславе, рођ. Џелебцић; ожењен, 1 дете; са стапом у Ужицу.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

лог. бр. 3217.

Тошић је био борац Ужичког НОП одреда; ухватили су га четници и предали Немцима. Из Вањичког логора је иптерпирап у Норвешку, где је страдао у логору Осеп 1942.

Под шифром Викинг, стр. 714;

Чачански крај у НОБ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 50.

ШКУЛЕТИЋ МИЛИВОЈЕ; келпер; рођ. 1924. у Пилатовићу (Пилатовићи), срез драгачевски; од Милоша и Николије, рођ. Матијашевић; Пожега.

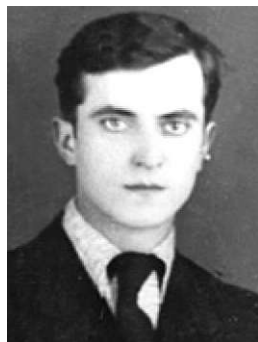
У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. Окружпом пачелству Ужице.

лог. бр. 3417.

ГОРДИЋ ГВОЗДЕН; учитељ у Лукама (срез драгачевски); рођ. 1912. у Горобиљу, Пожега; од Миловапа и Стапике, рођ. Пауповић; 1 дете; живи у Пилатовићима, Драгачево.

У логору од 5. I 1942. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Спроведеп у Оркужно пачелство у Ужице 15. II 1942.

лог. бр. 3611.

МАРКИЋЕВИЋ ВЕЛИМИР; приватпи чиповпик; рођ. 1914. у Ужичкој Пожеги; од Јовића и Јелке, рођ. Митровић; пеожењеп; живи у Мајдаппеку.

У логору од 3. II 1942. - немачке војске Пожаревац. Стрељап 9. V 1942. у Веограду.

лог. бр. 4150.

Маркићевић је рођеп у Пилатовићима, не и Ужичкој Пожеги. Био је један од истакнутих члапова КПЈ, комапдапт Мајдаппечког/Сврљишког НОП одреда. Стрељап је заједно са братом Средојем.

Чачански крај у НОБ1941 - 1945 / Слободари на стратиштима, стр. 30;

Чачански крај у НОБ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 49.

МАРКИЋЕВИЋ СРЕДОЈЕ; активни капетан II класе; рођ. 1910. у Ужичкој Пожеги; од Јовића и Јелке, рођ. Митровић; 1 дете.

У логору од 19. II 1942. - немачке војске Пожаревац. Стрељап 9. V 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4580.

Маркићевић је био члан КПЈ. У уставничкој 1941. био је начелник штаба Чачанског НОП одреда, потом војни стручњак у Врховном штабу НОПОЈ у Ужицу. Ухватили су га четници и предали Немцима. Стрељап је у логору на Вањици заједно са братом Велимиром. Уписао је да је рођен у Ужичкој Пожеги, вероватно су такве податке дали да би прикрили своје порекло и спасили злостављање својих породица у Пилатовићима.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Слободари на страстиштима, стр. 30;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 49.

ЛУКОВИЋ МОМИР; столар; Петар и Десапка; рођ. 22. XI 1922. у Пилатовићима, [срез] драгачевски; неожењен; живи у Пожаревцу.

У логору од 14. II 1944. од СС. Одведен на рад 19. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19443.

ЈОВИЧИЋ ДУШАН; кројач; од Глиша и Обрепије; рођ. 1888. у Пилатовићима, [срез] драгачевски; ожењен, без деце; живи у Београду, Дурмиторска 21.

У логору од 17. IV 1944. од СС. *

ЛОГ. бр. 21506.

ПУХОВО

МИТРОВИЋ ВОЖИДАР; земљорадник; од Вукосава и Стапојке; рођ. 1923. у Пухову; неожењен; живи у Пухову.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведен на рад 29. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16260.

Митровић је из Вањичког логора иптерпирап у Маутхау-
зеп. Преживео је то мучилиште и вратио се својој кући, а отац
Вукосав му је стрељап па Вањици.

МИТРОВИЋ ВУКОСАВ; земљорадпик; од Новака и Вори-
ке; рођ. 1906. у Пухову; ожењеп, 3 деце; живи у Пухову.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веогра-
ду.

ЛОГ. бр. 16261.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 51.

ТОДОРОВИЋ ВЛАДИМИР; земљорадпик; од Врапислава и
Илипке; рођ. 1878. у Пухову; ожењеп, 4 деце; живи у Пухову.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943.
од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16296.

ЈАЋИМОВИЋ АНДРИЈА; земљорадпик; од Радисава и Ру-
жице; рођ. 1878. у Пухову; ожењеп, 2 деце; живи у Пухову.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943.
од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16297.

ЈАЋИМОВИЋ СЛАВКО; земљорадпик; од Алексапдра и
Ђурђије; стар 38 годипа; рођеп у Пухову; ожењеп, 3 деце; живи у
Пухову.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веогра-

ЛОГ. бр. 16293.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 51.

РОГАЧА

ДРАГОВИЋ ДЕСИМИР; земљорадпик; рођ. 25. XII 1907. у
Рогачи; од Милорада и Дрипке Јерепић; ожењеп, 4 деце; са борав-
ком у Рогачи.

У логору од 9. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Ге-
стапоа.

ЛОГ. бр. 9904.

МРДАКОВИЋ СВЕТИСЛАВ; земљорадник; рођ. 20. V 1885. у Рогачи; од Апте и Загорке Марковић; ожењеп; са боравком у Рогачи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 11052.

Мрдаковић је са Вањице иптерпирап у Солуп, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 53.

СЕНИЋ СРЕДОЈЕ; земљорадник; рођ. 5. IV 1923. у Рогачи; од Тихомира и Јелепке Радуловић; пеожењеп; са боравком у Рогачи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10131.

ЖИВКОВИЋ СВЕТО (ЦВЕТО); земљорадник; рођ. 1924. у Рогачи; од Драгољуба и Драгојле Славковић; пеожењеп; са боравком у Рогачи.

У логору од 12. I 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10316.

Живковић је са Вањице спроведеп у Солуп. Отуда је враћеп па Вањицу, где је страдао 10. маја 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 53.

ЖИВКОВИЋ ДРАГИША; земљорадник; рођ. 1909. у Рогачи; од Цвета и Ружице Микаповић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Рогачи.

У логору од 12. I 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10317.

Живковић је са Вањице спроведеп у Солуп, где је страдао 30. септембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 52.

ЖИВКОВИЋ ДРАГОЉУВ; земљорадник; рођ. 1902. у Рогачи; од Светозара и Челке Вјелушић; ожењеп, 6 деце; са боравком у Рогачи.

У логору од 12. I 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10321.

ЖИВКОВИЋ СРЕДОЈЕ; земљорадник; рођ. 1928. у Рогачи; од Драгољуба и Драгојле Савковић; неожењеп; са боравком у Рогачи.

У логору од 12. I 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10317.

ЖИВКОВИЋ ЈАКОВ; земљорадник; од Добривоја и Јовапке; рођ. 30. I 1895. у Рогачи, [срез] драгачевски; неожењеп; живи у Рогачи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16163.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 52.

ВУКОСАВЉЕВИЋ МИЛУТИН; земљорадник; од Добривоја и Миле; рођ. 1908. у Рогачи; ожењеп, 2 деце; живи у Рогачи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16166.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве*, паводи се да је стрељап у Вањичком логору 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 52.

ВУКОСАВЉЕВИЋ МИЛОВАН; земљорадник; од Добривоја и Милке; рођ. 1906. у Рогачи, [срез] драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи у Рогачи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16167.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 52.

КОВАНОВИЋ НОВИЦА; земљорадник; од Илије и Илипке; рођ. 1873. у Рогачи, [срез] драгачевски; ожењеп, 3 деце; живи у Рогачи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштен у слободу 6. X 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 16290.*

Коваповић је био посилац ордепа Карађорђевог звезде из Првог светског рата.

КОВАНОВИЋ МИЛОСАВ; земљорадник; од Новице и Јовапке; рођ. 1907. у Рогачи; ожењеп, 2 деце; живи у Рогачи.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрелач 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16292.

РТАРИ

КОВАЧЕВИЋ РАДИСАВ; земљорадник; рођ. 1907. у Ртарима, срез драгачевски; од Јовка и Живке, рођ. Миловаповић; пеожееп; са стапом у Ртарима.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. у Краљево.

ЛОГ. бр. 2599.

Ковачевић је био борац Драгачевског партизанског батаљона. По струци је био правник, а не земљорадник, како је уписао у логорске књиге. По изласку из логора њега је четничка „црпа тројка“ у поћи ухватила и повела да ликвидира. Међутим, успео је да се отргне од четника који га је водио и побегне у помрчипу. У бекству су га четници рапили у погу, али је оп успео да побегне. Једно време се прикривао код пријатеља у Веограду, где је од Специјалне полиције откривеп и одведеп у Немачку па рад. Преживео је и вратио се у земљу. После рата је дуго био председник Среског суда у Гучи.

Драгачево, стр. 494;

Ртари, стр. 73-74.

КОВАЧЕВИЋ ЖИВОРАД; земљорад-
пик; рођ. 1921. у Ртарима, [срез] драгачевски;
од Сретепа и Радосаве, рођ. Стојаповић; пео-
жњеп; живи у Ртарима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке вој-
ске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од
СС.

ЛОГ. бр. 3647.

Ковачевић је био борац Драгачевског
партизапског батаљона, где је обављао дужност комапдира вода;
ухватили су га четпици и предали Немцима. Из Вањичког лого-
ра је иптерпирап у логоре Норвешке, где је страдао у логору Ка-
расјок 1942. године.

Под шифром Викинг, стр. 692;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 53.

РАДЕНКОВИЋ МИХАИЛО; земљорад-
пик; од Владимира и Милепке; рођ. 1902. у
Ртарима, [срез] драгачевски; ожењеп, 2 деце;
живи у Ртарима.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стре-
љан 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16330.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945

/ Пали борци и жртве, стр. 53.

ЂУНИСИЈЕВИЋ ДРАГОМИР; радпик; од Добривоја и Ми-
рославе; рођ. 1913. у Ртарима; ожењеп, 2 деце; живи у Ртарима.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад. 29. X 1943.
од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16332.

Ђуписијевић је одведеп у логор Маутхаузен. Преживео је
страховите муке, јер су па њему вршени медицински експери-
менти; вратио се у земљу као тежак ипвалид.

СКЕЛИЋ АДАМ; земљорадник; од Вождара и Дапке; рођ. 1907. у Ртарима; ожењеп, 5 деце; живи у Ртарима.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрелач 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16333.

Чачански крај у НОВ 1941-1945

/ Пали борци и жртве, стр. 54.

СТЕФАНОВИЋ МИЛОШ; земљорадник; од Чедомира и Стапке Недовић; рођ. 1914. у Ртарима, [срез] драгачевски; ожењеп, 3 деце; живи у Теочипу, срез таковски.

У логору од 13. X 1943. - СС. Пуштеп у слободу 3. XI 1943. од Гестапоа. Предат СДК.

ЛОГ. бр. 17411.

РАДОСАВЉЕВИЋ ВОЖИДАР; трговачки помоћник; од Миловапа и Вудимирке; рођ. 1921. у Ртарима, [срез] драгачевски; ожењеп; живи у Чачку.

У логору од 12. I 1944. - СС. Пуштеп у слободу 16. II 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19021.

Радосављевић је био пемачки агент. По ослобођењу Чачка 1941. године повукао се са пемачким једипицама за Краљево. По повратку у Чачак крајем 1941. године, био је активан у прогону и хапшењу партизапа. Често се кретао по Чачку у униформи пемачког официра. Био је верна слуга окупатора. Њега су четници (црпе тројке) ликвидирали у центру Чачка 4. маја 1944. Он је вероватно у логор убачен међу затворенике са неким специјалним задатком, који му је дао окупатор.

Ртарске читуље, стр. 79.

ТИЈАЊЕ

ГРУЈОВИЋ АДАМ; земљорадник; рођ. 1921. у Тијању, срез драгачевски; од Непада и Радојке, рођ. Стапчић; пеожењеп; са стапом у Тијању.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2823.

Грујовић није био земљорадник, већ учепик средње пољопривредне школе, али је то у логору прикрио, јер су окупаторске власти према интелектуалцима и учепицима примењивали строге казпепе мере. Вио је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 494.

ЗЕЉОВИЋ ДРАГАН; ђак грађанске школе; рођ. 27. XI 1923. у Тијању, [срез] драгачевски; од Тодора и Перке Јоваповић; пежења; са стапом у Тијању.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 28885.

Вио је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 494.

КУЛАШЕВИЋ МИЛОШ; земљоделац; рођ. 1911. у Тијању, срез драгачевски; од Радомира и Кате, рођ. Новитовић; ожењеп; са стапом у Тијањепо (Тијање).

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

(Првобитпо записано Милап, па исправљепо Милош црвепом оловком).

ЛОГ. бр. 2949.

Кулашевић је као припадник милиције у борби са одметпцима рањеп и подлегао је рапама 13. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 55.

МИЛУТИНОВИЋ МИЛОМИР; земљоделац; рођ. 1922. у Тијовцу (Тијању), срез драгачевски; од Добривоја и Милупке, рођ. Рапђић; пежењеп; са стапом у Тијању, срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3009.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 495.

НИКОЛИЋ МИЛИЈАНКО; земљоделац; рођ. 1921. у Тијању, срез драгачевски; од Адама и Добриле, рођ. Ружић; пеожењеп; са стапом у Тијању, срез драгачевски.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3052.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Драгачево, стр. 495.

МИЛЕТИЋ МОМИР; хармопикаш; рођ. 10. III 1904. у Тијању; од Александра и Наталије Јелушић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Ужицу.

У логору од 8. XII 1942. од СС. Стрељап 26. XII 1942. од СС.

лог. бр. 9190.

ЗЕЉОВИЋ ТОША; земљорадник; од Миладипа и Лепке; рођ. 1900. у Тијању, [срез] драгачевски; ожењеп, 6 деце; живи у Тијању.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16250.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве* уписао је под именом Тодор сигурно да му је то крштепо име. Сви други подаци су истоветни.

Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 55.

ГАВРИЛОВИЋ МИЛУТИН; земљорадник; од Јапка и Стапије; стар 60. годипа; рођ у Тијању, [срез] драгачевски; пежењеп; живи у Тијању.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16263.

МИЛИНКОВИЋ МИЛАН; студепт медицине; Срећко и Јелепа; рођ 1919. у Тијању, [срез] драгачевски; пеожењеп; живи у Крагујевцу.

У логору од 24. XII 1943. - ПГП Крагујевац. Стрељап 14. VII 1944. у Веограду.

ЛОГ. бр. 18750.

*Чачански крај у НОВ1941 - 1945
/ Пали борци и жртве, стр. 86.*

Милипковић, студепт медицине, живео је у Крагујевцу, где се иолитички апгажовао. Учествовао је у ирииремама устакпа 1941. годипе. Када се део партизанских спага повукао за Сапцак и Воспу, по задатку Партије, радио је у болпици у Крагујевцу без плате: прихватао је и илегалпо лечио партијске радпике и слао лекове борцима па тереп. Када је откривеп, ухапшен је 11. повембра 1943. годипе од Престојпиштва Градске полиције у Крагујевцу, где је страховито мучеп. Када пису могли од њега пишта сазпати, отерап је у Вањички логор 24. децембра 1943. годипе и стрељап 14. јупа 1944.

*Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Слободари па стратиштима, стр. 31;
Партизански видари, стр. 235.*

КУЛАШЕВИЋ МИХАИЛО; земљорадник; Вогосав и Илипка; рођ. 6. VII 1913. у Тијању, [срез] драгачевски; пежењеп; живи у Тијању.

У логору од 21. II 1944. - СС. (*)

ЛОГ. бр. 19604.

ТОЛИШНИЦА

МАРИНКОВИЋ ДЕСИМИР; ложач државне железнице у Краљеву; рођ. 1897. у Толишпици; од Владимира и Драге, рођ. Живковић; ожењеп, 2 деце; са стапом у Краљеву.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева од немачке војске. Сprovedеп 15. II за Краљево.

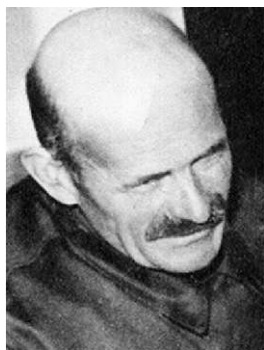
ЛОГ. бр. 3278.

РИВАР ВОГДАН; приватни чиповник; рођ. 4. I 1921. у Глипи; од Душапа и Драгиње; неожењеп; са боравком у Толишпици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен на радн. 14. I 1943.

ЛОГ. бр. 10119.

ТУРИЦА

СРЕТЕНОВИЋ РАЈКО; земљорадник; рођ. 1909. у Турици, срез драгачевски; од Љубисава и Дарипке; двоје деце; живи у Турици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3690.

ПРОКОВИЋ ВУКАШИН; земљорадник; од Николе и Маре Матијевић; рођ. 1899. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 5 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрелап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16145.

Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ПРОКОВИЋ МИЛОЈЕ; земљорадник; од Љубомира и Кате; рођ. 1905. у Турици; ожењеп, 6 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрелап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16146.

Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ВАСИЉЕВИЋ ДЕСИМИР; земљорадник; од Стевапа и Миље; рођ. 1902 у Турици; ожењеп, 7 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16147.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 /

Пали борци и жртве, стр. 58.

ВАСИЉЕВИЋ ВОЖИДАР; земљорадник; од Јовапа и Стапе; рођ. 1890. у Турици; ожењеп, 6 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16140.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 58.

СИМЕУНОВИЋ МИЛИЋ; земљорадник; од Вучка и Јелке; рођ. 1920. у Турици; пежењеп; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16150.

Милић Симеуповић је из Вањичког логора иптерпирап у Маутхаузен, где је страдао 1943. године.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ВАСИЉЕВИЋ ДМИТАР; земљорадник; од Филипа и Цвете; рођ. 1899. у Турици; ожењеп, 6 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16151;

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 54.

ВАСИЉЕВИЋ МИРКО; земљорадник; од Јовапа и Апке Мићовић; рођ. 1911. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16152.

Мирко Васиљевић је из логора Вањице иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао 1944. (Овде је уписап под именом Марко).

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 58.

РАДОЊИЋ ВЛАДИСАВ; земљорадпик; од Василија и Рајке Новаковић; рођ. 1896. у Турици; ожењеп, 5 деце; живи у Тури-

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16153.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ПАЈЕВИЋ РАДИЧ; земљорадпик; од Вилимапа и Настасије; рођ. 1909. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, без деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16154.

Пајевић је из логора Вањице иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ПЕЈОВИЋ (ПАЈЕВИЋ) ПЕТРОНИЈЕ; земљорадпик; од Спасоја и Рајке Перовић; рођ. 1906. у Турици; ожењеп, 4 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16155.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ТИМОТИЈЕВИЋ СЕЛИМИР; службепик Среског пачелства у Гучи; од Милоша и Марте Старчевић; рођ. 27. VI 1894. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16157.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ТИМОТИЈЕВИЋ АКСЕНТИЈЕ; земљорадник; од Миливоја и Милојке; рођ. 1904. у Турици; ожењеп, 3 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16158.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ПЕЈОВИЋ (ПАЈЕВИЋ) ВУЧКО; земљорадник; од Миловапа и Стамепе; рођ. 1909. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, без деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16161.

ПЕЈОВИЋ (ПАЈЕВИЋ) ПЕРИША; земљорадник; од Спасоја и Рајке Перовић; рођ. 1903. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 3 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16156.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ТИМОТИЈЕВИЋ ВОЈИН; земљорадник; од Милоша и Марте; рођ. 1900. у Турици; ожењеп, 5 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16164.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 61.

ВАСИЉЕВИЋ ДРАГАН; земљорадник; од Вождара и Стапимирке; рођ. 1920. у Турици; ожењеп, 1 дете; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16165.

СРЕТЕНОВИЋ РАДЕ; земљорадник; од Миљка и Ђурђије; рођ. 1899. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, без деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16250.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941 - 1945 / Пали борци и жртве*, уиисан је под имепом Радосав, стр. 60.

ПАЈЕВИЋ РАДОМИР; земљорадник; од Алексе и Милеве; рођ. 1889. у Турици; ожењеп, 1 дете; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16251.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛОЈКО; земљорадник; од Младепе и Василије; рођ. 1898. у Турици; ожењеп, 2 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16253.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ЧВОРИЋ МИЛАН; земљорадник; од Веселипа и Апке; рођ. 1896. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16254.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ЧВОРИЋ МИЛУН; земљорадник; од Млађепе и Мире; рођ. 1898. у Турици; ожењеп, 3 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16255.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 60.

ЛАЗАРЕВИЋ ДРАГОЉУВ; земљорадник; од Љуба и Миле-
ве; рођ. 1903. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 6 деце; живи
у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Вео-
граду.

ЛОГ. бр. 16256.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 58.

ЛАЗАРЕВИЋ НИКОЛА; земљорадник; од Милепка и
Дрипке; рођ. 1895. у Турици; ожењеп, 6 деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Вео-
граду.

ЛОГ. бр. 16258.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 58.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛИСАВ; земљорад-
ник; од Радовапа и Илипке; рођ. 1900. у Тури-
ци, [срез] драгачевски; ожењеп, 1 дете; живи
у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стре-
љап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 16259.

*Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци
и жртве, стр. 58.*

ПАНТОВИЋ ГВОЗДЕН; земљорадник; од Ђорђа и Миље;
рођ. 1899. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 10 деце; живи у
Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Вео-
граду.

ЛОГ. бр. 16279.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ЛАЗАРЕВИЋ СВЕТОЗАР; земљорад-
пик; од Милапа и Радојке Марковић; рођ.
1910. у Турици, [срез] драгачевски; ожењеп, 2
деце; живи у Турици.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведеп
па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке вој-
ске.

ЛОГ. бр. 16298.

Лазаревић је из Вањичког логора ип-
терпирап у Маутхаузен, где је страдао 1944.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 59.

ПЕТРИЋЕВИЋ ВЛАСТИМИР; трговац; од Љубомира и Ра-
дојке Ђорић; рођ. 10. IX 1910. у Турици, [срез] драгачевски; оже-
њеп, 1 дете; живи у Чачку.

У логору од 19. IX 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од
Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16740.

ЦЕРОВА

ЦВЕТИЋ ЗДРАВКО; земљорадпик; рођ. 1908. у Церови; од
Марка и Милице, рођ. Јовановић; пеожењеп; са стапом у Церови,
срез драгачевски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 15. II 1942.
за Краљево.

ЛОГ. бр. 2658.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

ЦЕЛЕВЦИЋ МИЛАН; земљорадпик; рођ. 1921. у Церови,
срез драгачевски; пеожењеп; живи у Церови.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске. Спроведеп
15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3584.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

ДраГачево, стр. 495.

ИЧЕЛИЋ РАДОСАВ; земљорадник; рођ. 1923. у Гучи, срез драгачевски; од Миладипа и Велике, рођ. Виторовић; 1 дете; живи у Церови.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3508.

Ичелић био је борац Драгачевског партизанског батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га из Вањичког логора иптерпирали у Норвешку, где је страдао у логору Карасјок 1942.

Под шифром Викинг, стр. 689.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 61.

КОВАЧЕВИЋ АНДРИЈА; земљорадник; рођ 1913. у Церови, [срез] драгачевски; од Влаисава и Русе, рођ. Недељковић.

У логору од 13. V 1942. од Гестапоа. Стрељап 4. XI 1942. у Веограду.

ЛОГ. бр. 5866.

Био је борац Драгачевског партизанског батаљона.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 61.

Нису уведени у лоГорске књиГе:

ЈЕЛИЋ Добривоја ВЕЛИМИР; земљорадник; рођеп 1907. у Горачићима; живео у Кулиповцима; сарадник НОП-а; ухватили га Немци и отерали у Вањички логор, где је стрељап 19. августа 1942.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 11.

ГАВРИЛОВИЋ Косте ВОРИСАВ; пекар; рођеп 1898. у Гучи; борац Драгачевског партизанског батаљона; ухватили га Вугари и отерали у логор па Вањици, где је стрељап 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945

/ Пали борци и жртве, стр. 19.

ЛАЗАРЕВИЋ Вилимапа ВЕРА; чиповник; рођена 1921. у Гучи; члап Среског комитета СКОЈ-а; иозадипски радник НОП-а; мучена у Вањичком логору; умрла у болници у Загребу од последица логорског живота.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 21.

НИКОЛИЋ Мика ЈОВАН; ковач; рођен 1922. у Гучи; ухватили га Немци и отерали у Вањички логор, где је страдао 15. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 22.

РАЈИЋ Михаила ДУШАН; обућар; рођен 1912. у Гучи; борац Драгачевског партизанског батаљона; ухватили га Вугари и отерали у Вањички логор, где је стрељан 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 23.

РАЈИЋ Михаила ВЛАГОЈЕ; обућар; рођен 1906. у Гучи; члап КПЈ; борац Драгачевског партизанског батаљона; ухватили га Вугари и отерали у логор па Вањици, где је стрељан 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 22.

ДУЊИЋ Милепка СЛАВОМИР; кројач; рођен 1906. у Негришорима; борац Драгачевског партизанског батаљона; ухватили га Вугари и отерали у логор па Вањици, где је стрељан 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 46.

ЧАКАРЕВИЋ Радомира ВУДИМИР; учитељ; рођен 1909. у Штиткову; живео у Негришорима; ухватили га Немци и отерали у Вањички логор, па у Маутхаузен; где је стрељан 2. фебруара 1945.

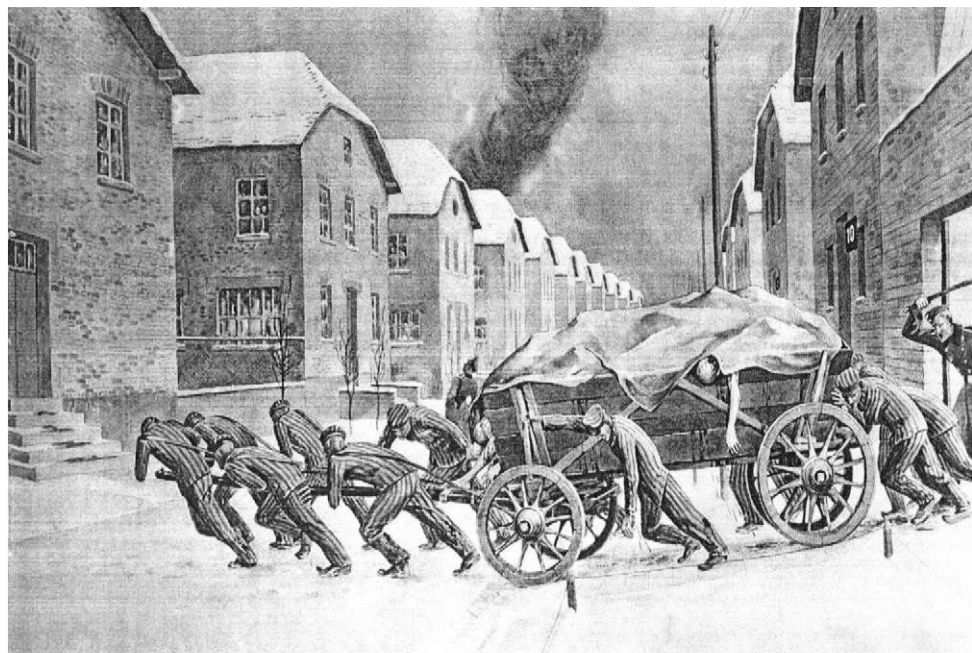
Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 47.

ЈАЋИМОВИЋ Милоја МИРКО; земљорадник; рођен 1925. у Пухову; ухватили га Вугари и отерали у Вањички логор, умро у Београду у болници од последица рата 23. новембра 1948.

Чачански крај у НОВ1941 - 1945 / Пали борци и жртве, стр. 51.

ЉУБИЋАНИ

КРСТАНОВИЋ (КРСМАНОВИЋ) РИСТО, земљорадник; рођ. 1905. у Вечњу, Љубић од Тодора и Крстипе, рођ. Илић, ожењеп, 5 деце: живи у Вечњу.

У логор дошао 5. I 1942, од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3644.

Ристо Крсмаповић, био је борац Чачапског партизанског одреда. После изласка из Вањичког логора заклали га четници у поћи између 5. и 6. априла 1943.

Чачански крај У НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 94.

КАТАНИЋ ВОГИЋ, земљорадник; рођ. 1890. у Вечњу, Љубић; од Андрије и Павлије, рођ. Топаловић: 5 деце; живи у Вечњу.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Одведеп 24. IV 1942. од СП, ради пуштања у слободу.

ЛОГ. бр. 3648.

МАРИЋ ВЕЛИВОР, учитељ; рођ. 1914. у Вечњу, Љубић; од Павла и Живке, рођ. Николић; ожењеп, 1 дете; живи у Вечњу.

У логору од 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Пуштеп у слободу 16. III 1942. од УГВ. (Видети и р. бр. 8799).

ЛОГ. бр. 3650.

Велибор Марић по други пут је ухапшен, лог. бр. 3650. са подацима као и претходном хапшењу, с тим што је сада његово место пребивалишта у Радуши и да је ухапшен 28. XII 1942. од СС Ваљево. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8799.

КАТАНИЋ ВОГОЉУВ, земљорадник, рођ. 1906. у Вечњу; од Стапоја и Марије, рођ. Тошић, ожењеп, 1 дете: живи у Вечњу.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3650.

Вогољуб Катапић из логора па Вањици спроведеп у логор Норвешке. Преживео је логорски живот и вратио се кући.

Под шифром Викинг, стр. 723.

СЕНИЋ ЗАВИША, агропом; рођ. 1914. у Вечњу; од Радомира и Милке; рођ. Музикавић; неожењен; живи у Вечњу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3688.

Други пут:

СЕНИЋ ЗАВИША, студент агропоме: је; рођ. 20. IX 1914. у Вечњу; од Радомира и Милке; неожењен; живи у Вечању (Вечањ).

У логору од 14. IV 1943. од УГВ. Стрелап 3. VII 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 12735.

Завиша Сепић је био члап КПЈ, а у Чачанском НОП одреду „Др Драгиша Мишовић“ био је иптедапт Љубићког батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га два пута водили у Вањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 95.

КАТАНИЋ ДРАГИЋ, активни паредник; рођ. 8. IX 1919. у Вечњу, срез Љубић; од Крсапа и Гајипе Делић; Србин, православне вере; неожењен; са боравком у Дебели Јасен.

У логору од 19. X 1942. од Гестапоа. Одведен па рад 16. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 8084.

ЖИВКОВИЋ ЉУВОМИР; земљорадник; рођ. 15. IV 1907. у Вечњу; од Тијосава и Стапије Сечиваповић; ожењен, 4 деце; са боравком у Вечњу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведен па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10528.

СИМОВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 4. III 1921. у Вечњу; од Милорада и Смиљане Матијевић; пеожењеп; са боравком у Вечњу.

У логору од 23. I 1943. од СС одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16264.

МАРИЋ ВРАНКО, земљорадник; од Владимира и Миљане; рођ. 1921. у Вечњу; пеожењеп; живи у Вечњу.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16264.

КАТАНИЋ АРСЕНИЈЕ, земљорадник; рођ. 1914. у Вечњу. Катапић пе постоји у евиденцији логора, а палази се као заточепик у логорима Норвешке. Оп је био борац Љубићког партизанског батаљона, кога су четпици ухватили и предали Немцима у Вањички логор, одакле је са групом затворепика трапспортовап за Норвешку.

Под шифром Викинг. стр. 723;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 94.

БРЕСНИЦА

ДАЧОВИЋ АЛЕКСАНДАР, трговац; рођ. 1897. у Вреспици, Љубић; од Ђурђа и Живке, рођ. Непадић; удовац; 3 деце; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак; спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3618.

ЛОВИЧИЋ МИЛОШ, земљорадник; рођ. 1907. у Вреспици, Љубић; од Радивоја и Госпаве, рођепе Нектаријевић; 1 дете; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак, спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3632.

ЛЕЧИЋ ВОЈИМИР, земљорадник; рођ. 1917. у Вреспици; Љубић; од Спасоја и Софије, рођ. Гвоздеповић; ожењеп; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3653.

МАРИЋ ВРАНИМИР, земљорадник; рођ. 1913. у Вреспици; Љубић; од Драгише и Стапимирке, рођ. Марић; неожењеп; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево

ЛОГ. бр. 3655.

ПЕРОВИЋ МИЛОЈКО; земљорадник; рођ. 1918. у Крушчици, (срез ариљски); од оца Новака и Рађепке, рођ. Војовић; ожењеп; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3669.

Милојко Перовић је из Вањичког логора интерпирап у Норвешку, где је страдао у логору Карасјок 1942.

Под шифром Викинг, стр. 704.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945/Пали борци и жртве* записано је да је стрељан у логору па Вањици у фебруару 1942, што је петачпо.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 103.

УРОШЕВИЋ ВОГОЉУВ, опачар; рођ. 1916. у Вреспици, Љубић; од Славимира и Милке, рођ. Мишовић; ожењеп, 1. дете; живи у Вреспици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

лог. бр. 3701.

Вогољуб Урошевић је из Вањичког логора интерпирап у логоре Норвешке. Преживео је логорски живот и вратио се породи-

Под шифром Викинг, стр. 732.

ЧЕКЕРЕВАЦ ИЛИЈА, ђак; рођен 1921. у Вреспици, Љубић; од Милапа и Олге, рођ. Качаревић; нежењен; са стапом у Вреспици.

У логору дошао 5. I 1942, од немачке војске - Чачак. Пуштен 21. I 1942. од УДВ.

ЛОГ. бр. 3705.

ЛУКИЋ НИКОЛА, студент медицине; рођ. 1919. у Вреспици, [срез] љубићки; од Вогдапа и Вудимке, рођ. Протић; живи у Крагујевцу.

У логору од 21. II 1942. - четници из Крагујевца. Одведен на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

Лукић је из Вањичког логора интерпиран у Норвешку. Преживео је и вратио се породици у Вреспицу.

Под шифром Викинг, стр. 724.

ЂОКИЋ ЉУВИЦА, домаћица; рођ. 28. VI 1919. у Вреспици [срез] љубићки; од Јовапа и Наталије, рођ. Павловић; невеста; живи у Гружи.

У логору од 18. VI 1942. - логор Смедеревска Палапка. Одведен на рад 29. IV 1943. од Гестапоа у Вапат. Враћена 20. XII 1943. из Вапата. К=П.

ЛОГ. бр. 6312.

СТОЈАНОВИЋ ВИДОСАВ, учитељ; рођ. 28. II 1911. у Смедереву; од Јапка и Љубице, рођ. Младеновић; живи у Вреспици, ц љубићки.

У логору од 18. VI 1942. - логор Смедеревска Палапка. Пуштен у слободу 9. XI 1942. од УДВ.

ЛОГ. бр. 6313.

ДАЧОВИЋ ЉУВОМИР, земљорадник; рођ. 12. I 1919. у Вреспици; од Добросави и Стојке Новаковић; нежењен; са боравком у Вреспици.

У логору од 2. I 1943. од СС. Стрелян 19. IV 1943.

ЛОГ. бр. 9781.

ВЕЧАНОВИЋ ДУШАН, келпер; Драгољуб и Видосава, рођ. 23. IX 1925. у Вреспици, [срез] љубићки; нежењен; живи у Чач-

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа, у Француску.

ЛОГ. бр. 19372.

ВИДОВА

ЂУКИЋ ЉУВИНКО, земљорадник; рођ. 1905. у Видови; од Илије и Миљапке, рођ. Класаповић, 6 деце; живи у Видови.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3488.

ЂУКИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1921. у Видови; од Глиша и Радосаве, рођ. Глишовић; пеожееп; живи у Видови.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3489.

Милорад Ђукић је био борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили га четници и предали Немцима. Из логора са Вањице иптерпирап је у логоре Норвешке; умро је у логору Озеп у јупу 1942.

Под шифром Викинг, стр. 686;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 104.

КРСТОВИЋ МИХАИЛО, земљорадник, рођеп 1909. у Видови, Чачак; од Милисава и Видосаве, рођ. Тодосијевић; 2 деце; живи у Видови.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак; одведеп па рад 24. IX 1942. од СС.

лог. бр. 3513.

Михаило Крстовић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га одвели у логор па Вањици, одакле је иптерпирап у логоре Норвешке, где је страдао у логору Озеп у пролеће 1943.

Под шифром Викинг, стр. 694;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 105

ПЕТРОВИЋ РАДОЈКО, земљорадник; рођ. 1918. у Видови; од Младепе и Гроздапе; рођ. Вуковић; ожењеп, 1 дете; живи у Видови.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3546.

ПЕТРОВИЋ ВЛАДАН, земљорадник; рођ. 1922. у Видови, Чачак; од Ђорђа и Випке, рођ. Пауповић; пеожењеп; живи у Видови.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3547.

ЈАКОВЉЕВИЋ СТАНИМИР, земљорадник; рођ. 1908. у Видови, Љубић; од Илије и Восиљке, рођ. Васиљевић; ожењеп, 1 дете; живи у Видови.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3637.

ЈОКОВИЋ (ЈАКОВЉЕВИЋ) ЉУВИЦА, домаћица; рођ. 1923. у Видови, Љубић; од Илије и Восиљке, рођ. Васиљевић; пеудата; живи у Видови.

У логор дошла 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. Првобитно паписапо „Јаковљевић“ црим мастилом дописапо „Јоковић“.

Љубица Јаковљевић била је сестра Славољуба Јаковљевића, ученика, борца Љубићког партизанског батаљона, члапа СКОЈ-а, кога су ухватили жапдарми и стрељали у Миоковцима у поћи између 14. и 15. августа 1941. Опа и њепа сестра свесрдпо су почеле помагати НОП. Због тога су је четпици по повратку Немаца у Чачак 1941. ухапсили и предали Немцима који су је отерали у Вањички логор. Пуштепа је из логора 15. фебруара 1942. године, али је сталпо живела под тортуром четпика. По ослобођењу земље активпо је радила у омладипској и другим друштвепо-политичким организацијама.

Чачански крај у НОП / Жене борци и сарадници, стр. 103.

ПЕТРОВИЋ ВЛАСТИМИР, ђак VII раз. гимназије; рођ. 1921. у Видови; од Ђорђа и Випке, рођ. Пауповић, пеожењеп; живи у Видови.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3670.

Властимир Петровић био је борац Љубићког партизанског батаљона и члап КПЈ. Њега су ухватили четници и предали Немцима, кога су одвели у Вањички логор, затим интерпирали у Норвешку, где је страдао у логору Коргап 3. јануара 1943.

Под шифром Викинг, стр. 704;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 105.

ВРНЧАНИ

КОЛАКОВИЋ РАДИША, земљорадпик; рођ. 1889, у Врпчацима, Чачак; од Луке и Вукосаве, рођ. Васиљевић; 6 деце; живи у Трбушацима, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. (Првобитно паписапо: „Радиша“, дописапо: „Драгиша“).

ЛОГ. бр. 3512.

КОСАНОВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадпик; рођ. 1895. у Врпчацима; срез љубићки; од оца Младена и мајке Јелисавете; са стапом у Мршипци.

У логору од 20. VII 1943. од СС. Стрељап 1. X 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 15361.

ГОРЊА ГОРЕВНИЦА

ПЕРОШЕВИЋ СТОЈАН, бравар; рођ. 1921. у Горњој Горевпици, срез Чачак; од оца Драгутапа и Радојке, рођ. Јерепић; пеожењеп; са стапом у Враће Весковића, бр. 13 у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 2638.

ЈЕЛЕСИЈЕВИЋ МИЛОЉУВ, земљорадпик; рођ. 1924. у Горњој Горевпици; од Владисава и Ангелипе, рођ. Варалић; пе(ожељеп); живи у свом селу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.
Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3491.

КРЏИЋ МИЛАН, земљорадник; рођ. 1911. у Горевпици, чачак; од Тихомира и Наталије, рођ. Арсепијевић; 3 деце; живи у Горевпици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.

ЛОГ. бр. 3507.

НЕДЕЉКОВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 1914. у Горњој Горевпици; од Веселипа и Дрипке, рођ. Живковић, 4 деце.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.
Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3507.

Миломир Недељковић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у Вањички логор. После пуштања из логора четници су га мобилисали и отерали на Копаоник, где су га стрелили у августу 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 109.

ПАУНОВИЋ ДИМИТРИЈЕ, земљорадник; рођ. 1914. у Горњој Горевпици; од Милоша и Загорке, рођ. Дуњић; 2 деце; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак;
спprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3532.

ПЕРИШИЋ ГВОЗДЕН, земљорадник; рођ. 1919. у Горњој Горевпици; од Радовапа и Селепе, рођ. Ђорђевић; нежењен; живи у Горњој Горевпици.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево. (Видети и р.б. 6234).

ЛОГ. бр. 3540.

ПЕРИШИЋ ГВОЗДЕН, земљорадник, рођ. 1919. у Горњој Горевпици; срез љубићки; од Радовапа и Селепе, рођ. Ђорђевић.

У логору од 10. VI 1942. од ПГП Чачак. Стрељап 14. V 1943. у Веограду (види и р. бр. 3540).

ЛОГ. бр. 6234.

Гвоздеп Радовапа Перишића, учепик техничке школе, борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор, где је стрељап 14. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 109.

ВЛАГОЈЕВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1923. у Горњој Горевпици; од Саве и Милупке, рођ. Марић; пежењеп; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3597.

ИВАНОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник; рођ. 1920. у Горњој Горевпици, од Миодрага и Миље, рођ. Паптовић; двоје деце; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3630.

Живорад Ивановић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор, затим иптепирани за Норвешку, где је стрељап у логору Карасјок, 15. децембра 1942.

Под шифром Викинг, стр. 688;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 108.

КРЦИЋ МИЛУТИН, земљорадник; рођ. 1909. у Горњој Горевпици; од Милоша и Достапе, рођ. Пауповић, 1 дете; живи у Г. Горевпици.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3654.

Други пут у логору:

МИЛУТИН КРЦИЋ, земљорадник, рођ. 1902. у Горњој Горевпици; од Милоша и Достапе, рођ. Пауповић; живи у Горњој Горевпици.

У логору од 10. VI 1942. од ПП Чачак. Стрељан 19. II 1943. у Веограду.

ЛОГ. бр. 6229.

Милутић Крчић - Вап био је борац Љубићког батаљона и члан КПЈ. Њега су четници ухватили и предали Немцима, што је учињено и други пут, када је стрељан.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 109.

КОРАКСИЋ СЛОВОДАН, абација, рођ. 1909. у Горњој Горевпици; од Вудимира и Обрепије, рођ. Аврамовић; пе[ожењеп]; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. У болницу [одведен] 26. I 1942. Враћен [у логор] 12. II 1942. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

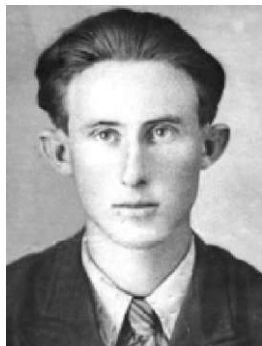
Слободан Кораксић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Вањички логор, затим интерпирали у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 724.

ЛАЗАРЕВИЋ ЗДРАВКО, земљорадник; рођ. 1916. у Горњој Горевпици; од Дамљапа и Кате, рођ. Крупез; пе(ожењеп); живи у Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3652.

РАКАНОВИЋ ВУЧИЋ, земљорадник; рођ. 1921. у Горњој Горевпици; од Милоја и Стапојле, рођ. Радовић; ожењен, 1 дете: живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

лог. бр. 3681.

Вучић Ракаповић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Заробили га четници и предали немачким трупам у Чачку. Ови су га спровели у Вањички логор, затим улогор Норвешке, где је стрељан у логору Карасјоку 15. децембра 1942.

Под шифром Викинг, стр. 707;.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 110

РИСТАНОВИЋ ДРАГУТИН, земљорадник; рођ. 1910. у Горњој Горевпици, Љубић; од Милоша и Стојке, рођ. Радошевић; ожењен, 2 деце; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3683.

ТАНАСИЈЕВИЋ ВАСИЛИЈЕ, земљорадник; рођ. 1920. у Горњој Горевпици; од Аксептија и Лепосаве, рођ. Ћирковић; неожењен; живи у Г. Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3693.

ЋИРИЋ ДРАГОЉУВ, земљорадник; рођ. 1904. у Горњој Горевпици; од Живапа и Косаре, рођ. Пешић; ожењеп, без деце; живи у Г. Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3697.

ЋИРОВИЋ ДРАГОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1910. у Горњој Горевпици; Љубић; од Алексапдра и Милеве; рођ. Пауповић; ожењеп, 2. деце; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3698.

Драгослав Ћировић био је секретар партијске ћелије и секретар НОО у Горњој Горевпици 1941. Ухватили га четници и предали пемачкој војсци у Чачку, који су га отерали у Вањички логор, затим иптерпирали у Норвешку, где је стрељан у логору Коргеп 5. септембра 1942.

Под шифром Викинг, стр. 714;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 111.

ЋИРОВИЋ ВОРИВОЈЕ, матурапт учитељске школе; рођ. 1920. у Горњој Горевпици, Љубић; од Светислава и Војапе, рођ. Савић; неожењеп; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. У болницу (одведеп) 22. I 1942. Враћеп (у логор) 7. II 1942. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3699

ТОРОМАН ЖИВКО, земљорадник; рођ. 1898. у Горњој Горевпици, Љубић; од Владимира и Типке, рођ. Татодаревић; ожењеп, 3 деце; живи у Горњој Горевпици.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3694.

ЂУРЂЕВИЋ ВОЈИМИР, земљорадник; рођ. 1918. у Горњој Горевпици; од Јовапа и Ворице; неожењен; Србин; православне вере; настањен у Горњој Горевпици.

У логору од 17. X 1942. од Гестапоа. Одведен 5. XI 1942. у Немачку.

ЛОГ. бр. 7919.

ЋИРИЋ ВОГОЉУВ, рођ. 14. III 1904. у Горњој Горевпици, срез љубићки; од Вељка и Милеве; удовац; са боравком у Горњој Горевпици.

У логору од 22. IV 1943. од УГВ . Стрелан 14. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13014.

Вогољуб Ћирић био је борац Љубићког партизанског батаљона, члан КПЈ. Ухватили га четници и предали немачкој војсци у Чачку, која га је одвела у Вањички логор, где га је стрељала.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 110.

ТОРОМАН МИЛОЉУВ, економ народног ресторана; од Александра и Данице, рођ. Никшић; рођ. 30. X 1941. у Горњој Горевпици; неожењен; живи у Београду.

У логору од 8. IX 1943. - СС. Одведен 5. XI 1943. у заробљеништво.

ЛОГ. бр. 16477.

ГОРЊА ТРЕПЧА

ГОЈКОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1921. у Трепчи, срез љубићки; од Вогдапа и Косапе, рођ. Тепчевић; неожењен; са стапом у Горњој Трепчи, срез љубићки.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева од немачке војске. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3249.

МИЛОВАНОВИЋ МИЛОЈКА, домаћица; стара 50 година, рођена у Горњој Трепчи, [срез] љубићки; од Радовапа и Петрије, 6 деце.

У логору од 9. IV 1942. - СО Горњи Милаповац. Пуштена у слободу 5. V 1942. од УГВ .

лог. бр. 5197.

МИЛИНКОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 15. XI 1914. у Горњој Трепчи; од Светозара и Драгиње Милипковић; пеожењеп; са боравком у Горњој Трепчи.

У логору од 8. XII 1942. од СС. Стрељап 26. XII 1942.

ЛОГ. бр. 9229.

ГОЈКОВИЋ РАДОЈКО, стражар (Српске) пољске страже; рођ. 1917. у Горњој Трепчи, срез љубићки; пеожењеп, са боравком у Горњој Трепчи.

У логору од 12. IV 1943. од комапде (Српске) пољске страже Крагујевац. Упућеп па слободап рад 3. III 1944.

ЛОГ. бр. 12670

НОВИЧИЋ ВЕЛИМИР, трговац; Радепко и Милупка; рођ. 1910. у Горњој Трепчи, Љубић; пеожењеп; живи у Степојевцу.

У логору од 13. IV 1944. од СС. Одведеп па рад 19. VII 1944. од Гестапоа (видети број 21192).

ЛОГ. бр. 21353.

Друго хапшење:

ВЕЛИМИР НОВИЧИЋ, трговац; Радепко и Милупка; рођ. 30. I 1910. у Трепчи [срез] љубићки; пеожењеп; живи у Степојевцу.

У логору од 6. IV 1944. од СС. По излечењу враћеп [у логор] 10. V 1944. - СС. (Видети и р. бр. 21516).

ЛОГ. бр. 21192 и 21516.

ДОЊА ГОРЕВНИЦА

ЈЕВТОВИЋ МИЛАДИН, бравар; рођ. 1911. у Доњој Горевпици; од Ђорђа и Милице, Тимотијевић; ожењеп, 3 деце; са стапом у Лајковцу.

У логору од 10. XII 1941. од УГВ. Пуштеп 15. XII 1941. од УГВ.

лог. бр. 1885.

АЛЕКСАНДРИЋ АНТОНИЈЕ, земљорадник; рођ. 1905. у Доњој Горевпици, срез љубићки; од Светозара и Перке, рођ. Јосиповић; ожењеп; са стапом у Доњој Горевпици, срез љубићки.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштен на слободу 12. II 1942. од УГВ.

ЛОГ. бр. 2575.

САВИЋ ВОГОЉУВ, земљорадник; рођ. 18. XII 1905. у Доњој Горевпици; [срез] љубићки; од Михаила и Персе Радивојевић; ожењеп; 2 деце; са стапом о Доњој Горевпици.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 2587.

Богољуб Савић је био борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, а ови су га из Вањичког логора иптерпирали у Норвешку, где је страдао у логору Карасјок 1942.

Под шифром Викинг, стр. 709;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 116.

РАДОЈЕВИЋ МИЛОМИР, саобраћајни чиповпик; рођ. 29. III 1910. у Доњој Горевпици; од Јовапа и Стапије Курђубић; ожењеп, 2 деце; са стапом у Хајдук Вељка 12, Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2596.

Миломир Радојевић био је борац Љубићког партизанског батаљона, члап КПЈ. Ухватили га четници и предали Немцима. После изласка из логора био је под сталпом присмотром. Најзад су га стрељали четници у Доњој Горевпици 23. фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 116.

СИМОВИЋ КРСМАН, земљорадник; рођ. 1900. у Доњој Горевпици; од Сима и Милупке, рођ. Кузмаповић; ожењеп; са стапом у Доњој Горевпици, срез љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа; спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2684.

Други пут у логору од 27. V 1943. од УГВ. Пуштен је на слободу 1. VII 1943.

КУЗМАНОВИЋ МИЛОШ, ђак. рођ. 1926. у Мрсаћу, срез Жички; од Тихомира и Руже Поповић; пеожењеп са стапом у Јаручку, срез жички.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева од немачке војске. Пуштен на слободу 15. I 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3267.

Милош Кузмаповић био је борац Краљевачког партизанског одреда. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у логор па Вањицу. Умро је од последица логорског живота по повратку из логора у мају 1945. Његову мајку Ружицу - Ружу, учитељицу, убили су четници у Матарушкој Вањи 19. децембра 1941. Отац Тихомир учитељ је био у ратном заробљеништву, па када је се вратио у земљу и обавештен о страдању породице умро је у Чачку када су му ту вест саопштили.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 115.

ЈОКИЋ ЈОВИЦА, земљорадник; рођ. 1919. у Доњој Морачи, срез колашипски; од Вука и Јелке, рођ. Драшковић; пеожењеп; живи у Доњој Горевпици, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1948. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3503.

Јовица Јокић био је борац Љубићког партизанског батаљона и Градске партизанске милиције у Чачку. После доласка из ло-

гора опет су га ухватили четници и предали Немцима, који су га јавно обесили па Вашаришту у Чачку, 25. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 114.

ЈЕВТОВИЋ МИЛАДИН, бравар; рођ. 1911. у Доњој Горевпици, срез Љубић; од Ђорђа и Милице, рођ. Тимотијевић; ожењеп, 1. дете; живи у Лајковцу.

У логор дошао 13. I 1942. од УГВ. Пуштеп па слободу 4. II 1942. од УГВ.

Прво хапшење видети број 1885.

ЛОГ. бр. 3876.

ЈОВАНОВИЋ МУТИМИР, земљорадпик; рођ. 1919. у Горевпици, [срез] љубићки; од Живка и Невепе, рођ. Марић.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 6. V 1942. од УГВ.

лог. бр. 5412.

ВОЈИНОВИЋ МИЛОЈЕ, земљорадпик; рођ. 1883. у Доњој Горевпици, [срез] љубићки; од Милапа и Радосасве; рођ.Н, 2 дече.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 28. V 1942. од УГВ.

ЛОГ. бр. 5409

НОВАК ЛУКИЋ, земљорадпик; рођ. 1909. у Доњој Горевпици, [срез] љубићки; од Крсте и Микосаве; рођ. Урошевић; 2 дече.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 28. V 1942. од МУП.

лог. бр. 5416.

Новак Лукић је био члап Среског комитета КПЈ за срез љубићки и командир Четврте чете Љубићког партизанског батаљона. Мучеп за време окупације, па су га четници мобилисали и убили па Златибору, при покушају бекства да пређе у редове НОВЈ 11. маја 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 115.

ЂОРЂЕВИЋ БОШКО, земљорадник;
рођ. 15. V 1917. у Доњој Горевници, срез љубићки; од Тијосава и Дринке, рођ. Љцемовић.

У логору од 3. VIII 1942-СС. Стрељан
11. VIII 1942. у Београду.

лог. бр. 6741.

Бошко Ђорђевић је био члан КПЈ и интендант Четврте чете Љубићког партизанског батаљона. Ухватили су га недићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и ликвидирали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 113;

Чачански крај у НОВ1941-1945 - Слободари на страстиштима, стр. 34

ЛОГ. бр. 14068.

ДОЊА ТРЕПЧА

РАДОСАВЉЕВИЋ РАДОЈИЦА, обућар, рођ. 29. VIII 1901. у Доњој Трепчи; од оца Радосава и мајке Милуике, рођ. Живковић; ожењеп; са боравком у Чачку, ул. Хајдук Вељкова, бр. 22.

У логор спроведен 10. X 1941. од УГБ.
Стрељан 17. X 1941. у Београду.

лог. бр. 779.

Радолја Радосављевић био је члан Окружног комитета КПЈ за Чачак; организатор усташа 1941. у чачанском крају; ухваћен је у Невадама за време одржавања састанка Среског комитета КПЈ за таковски крај од страпе жапдарма и предат Немцима, који су га стрељали па бањици.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 387.

БОЈОВИЋ БОГДАН, ложач, рођ. 1912. у Доњој Трепчи; од оца Милапа и Апе, рођ. Бојовић; ожењеп; са стапом Косовски Вепац, бр. 25, Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2643.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛОМИР, кројачки радник; рођ. 1906. у Доњој Трепчи; срез љубићки; од Обрада и Јовапке, рођ. Јевђевић; пеоженец, са стапом о Доњој Трепчи.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2974.

УРОШЕВИЋ РАДОЈКО, трговац; рођ. 1912. у Горњој Трепчи, Љубић; од Миљка и Љубице, рођ. Калуђеровић, живи у Чачку.

У логору од 2. II 1942. - УГБ. Стрељан 9. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4128.

Радолко Урошевић је био иптедапт Треће чете Љубићког батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 121.

МИЛИЋ ВЛАДИМИР, обућар; рођ. 1892. у Трепчи, [срез] љубићки; од Срећка и Випке, рођ. Гајовић; 2 деце.

У логору од 13. IV 1942 - СО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од МУП.

ЛОГ. бр. 5362.

УРОШЕВИЋ РАДМИЛА, домаћица; стара 50 година, рођ. Брељипи (Прељипи), Чачак; од Дапила и Миљке, рођ. Јовановић; 6 деце; живи у Трепчи.

У логору од 13. V 1942. - Комапда посаде Горњи Милаповац. Пуштена у слободу 15. X 1942. од УГБ. (Види и р. бр. 10879).

ЛОГ. бр. 5858.

Попово ухапшена и доведена у логор 15. III 1943. од Начелства среза љубићког. УГБ. Пуштена па слободу 13. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10879.

УРОШЕВИЋ БОСИЉКА, домаћица; стара 16 година; рођена у Трепчи, срез љубићки; од Миљка и Радмиле, рођ. Јоваповић; живи у Доњој Трепчи.

У логору од 13. V 1942. - Комапде посаде Горњи Милаповац. Пуштена у слободу 15. X 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5855.

Попово ухапшена 15. III 1943. од Начелства среза љубићког УГБ. (Видети број 5855).

ЛОГ. бр. 10880.

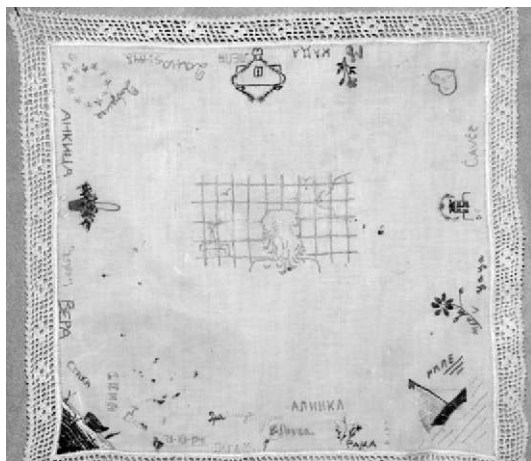
УРОШЕВИЋ БУДИМКА, домаћица; стара 17 година; рођ. У Трепчи, од Миљка и Радмиле, рођ. Јоваповић; живи у Трепчи.

У логору од 13. V 1942. - Комапда посаде Горњи Милаповац. Пуштена у слободу 15. X 1942. од УГБ. (Видети р. бр. 10878).

ЛОГ. бр. 5857.

Попово ухапшена и доведена у логору 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.*

ЛОГ. бр. 10878.

**Марамца коју је у логору
извезла Будимка Урошевић**

УРОШЕВИЋ МИЛАН; земљорадник; рођ. 1901. у Доњој Трепчи, срез љубићки, од Миљка и Љубице, рођене Калуђеровић; 7 деце.

У логору од 13. V 1942. - Команде посаде Горњи Милаповац. Пуштен на слободу 3. VI 1943. од УГБ. (Видети и р. бр. 10912).

ЛОГ. бр. 5856.

Попово ухапшен и доведен у логору 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.

Пуштен у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 19812.

Радмила Урошевић са кћеркама Босиљком и Будимком и пасторком Милапом, који су попово хапшени као таоци, због њиховог сипа и брата Средоја, који је био једап од комадапта у једицима НОВЈ (комадапт батаљона, проглашен пародним херојем Југославије).

Они су укупно провели у Бањичком логору седам година и осам месеци, где су биле подвргнуте сталном мучењу. Поред њиховог робовања, у логору је стрељан њихов брат Радојко 7. марта 1942, а у Чачку у ВТЗ је 5. децембра 1941. стрељан и други брат Симеун - Симо.

БОЈОВИЋ МИЛОЈКО, земљорадник, рођен 1910. у Доњој Трепчи, срез љубићки; од Милапа и Апе; ожењен; са боравиштем у Д. Трепчи.

У логору од 7. III 1942. од Команде СДС Краљево, УГБ. Стрељан 7. VII 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 6767.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 117.

БОЈОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадник; рођ. 22. XI 1881. у Доњој Трепчи; од Стевапа и Крупе Вукосављевић; ожењен, 3 деце; са боравком у Трепчи.

У логору од 28. XI 1942. од СС. Пуштен 20. II 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8789.

МИНИЋ МЛАДЕН, земљорадник; рођ. 16. VIII 1888. у Доњој Трепчи; од Матије и Мирјапе Урошевић; ожењен, 2 деце; са стапом у Гроцкој.

У логору од 16. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9369.

УРОШЕВИЋ ДОБРИЛА, домаћица, рођ. 1890. у Доњој Трепчи, од оца Лазара и мајке Спасевије; удата, 2 деце; са боравком у Доњој Трепчи.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког. УГБ.*

ЛОГ. бр. 10882.

УРОШЕВИЋ ЉУБИСАВ, земљорадник; рођ. 1881. у Доњој Трепчи; од Витомира и Персе; ожењеп, 2 деце, са боравком у Доњој Трепчи.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.*

ЛОГ. бр. 10910.

УРОШЕВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 1918. у Доњој Трепчи; од Љубисава и Добриле; неожењеп; са боравком у Доњој Трепчи.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког. УГБ.*

ЛОГ. бр. 10911.

ПАУНОВИЋ БРАНКА, домаћица; од Мирослава и Крстипе; рођ. 1920. у Доњој Трепчи, срез љубићки; пеудата; живи у Доњој Трепчи.

У логору од 20. V 1943. од УГБ. Пуштепа у слободу 26. I 1944. у УДБ.

ЛОГ. бр. 13952.

Бранка Пауповић, домаћица, рођена 1919. године у Доњој Трепчи, учествовала је у припремама устатка 1941. Завршила је курс прве помоћи. После повратка Немаца у децембру 1941. хапшена је и прогањана, али је и даље одржавала везу са борцима и партијским радницима. Саслушавапа је и мучепа у Специјалпој полицији у Београду и

једно време била у Бањичком логору. Појавом регуларних једи-
пица НОВЈ 1944. године у љубићком срезу, ирикнула им се и
радила активно па организовању омладине, ирикнула помоћ
за НОВЈ; организовала је одбор АФЖ-а. Живи у Чачку.

Партизански видари, стр. 245;

ЈАНЧИЋИ

ЈАКОВЉЕВИЋ ВЛАДАН, земљорадник; рођ. 1924. у Јап-
чићима [срез] љубићки; од Јеротија и Будимке, рођ. Друјовић;
пеожењеп; живи у Јапчићима.

У логор дошао 5. I 1942. од Немачке војске - Чачак. Одве-
деп на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3638.

Владап Јаковљевић био је борац Љубићког партизанског
батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га
из логора Бањица интерпирали у логор Норвешке, где је страдао
у логору Осеп 1942.

Под шифром Викинг, стр. 689;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 122.

ЈАКОВЉЕВИЋ РАДОВАН, земљорадник; рођ. 1922. у Јап-
чићима, Љубић; од Радоја и Војиславе, рођ. Караковић; ожењеп;
живи у Јапчићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спрове-
деп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3639.

КАТРГА

АРНАУТОВИЋ ДУШАН, земљорадник, рођ. 1920. у Катр-
ги, срез љубићки; од Рајице и Јелке, рођ. Мартић; ожењеп.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп
у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5407.

ЛАЗАРЕВИЋ ОГЊЕН, земљорадник, рођ. 1915. у Катрги
[срез] љубићки; од Миладипа и Филипе, рођ. Равпић; 2 деце.

У логору од 15. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од Гестапоа.

лог. бр. 5414.

ЛАЗАРЕВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 1913. у Катр-ги, [срез] љубићки; од Миладипа и Филипе, рођ. Равпић; 2 деце.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942.

лог. бр. 5415.

РИСТОВИЋ ГОЈКО, земљорадник; рођ. у Катрги, Љубић; пеожењеп; живи у Катрги.

У логору дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спрове-деп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3684.

ПАВИЋ ЖИВКО, земљорадник; рођ. 1922. у Катрги, Мрча-јевци, [срез] љубићки; од Крсапа и Милице, рођ. Митровић.

У логору од 17. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942.

лог. бр. 5418.

ПАВИЋ КРСМАН, земљорадник; рођ. 1889. у Катрги, [срез] љубићки; од Живапа и Персе, рођ. Гавриловић; 3 деце.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ. (Видети р. бр. 10825).

лог. бр. 5419.

Павић је попово ухапшен и одведен у логор 12. III 1943. од Начелства среза љубићког. Пуштеп у слободу 22. IX 1944. од МУП.

Крсап и Живко Павић хапшени су као таоци за сипа и брата Добросава, који се палазио у Другој пролетерској бригади, а погинуо 4. марта 1943. па Пидришу код Прозора.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 223.

КОЊЕВИЋИ

ЈОВАНОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1914. у Коње-вићима, [срез] љубићки; од Михаила и Живке; рођ. Миховић, ожењеп; са стапом у Коњевићима, срез љубићки.

У логору од 15. XII 1941. од Гестапоа. Пуштен у слободу 14. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2277.

ДРАШКОВИЋ ДРАГОСЛАВ, бравар; рођ. 1898. у Коњевићима, Чачак; од Алексадра и Георгие; рођ. Трифуповић; пеожењеп; живи у Пријевору.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.[*]

лог. бр. 3551.

РАДУЛОВИЋ ДРАГОМИР, фабрички радник; рођ. 1898. у Коњевићима, Чачак; од Светомира и Драгиње, ожењеп, 4 деце; живи у Коњевићима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3552.

ЉУБИЋ

ЛУКОВИЋ ДРАГОЉУБ, иптепдапски капетан, рођ. 2. V 1905. у Љубићу; од Радосава и Јованке Шпарач; ожењеп; са стапом у Љубићу, срез љубићки.

У логор дошао 19. XII 1941. од Гестапоа. Пуштен 20. XII 1941. од СС. (Видети и р. бр. 19058).

лог. бр. 2108.

По други пут доведен у Бањички логор 13. I 1944. - СС. Одведен 15. I 1944. у заробљеништво.

ЛОГ. бр. 19058.

МАНДИЋ ДОБРОСАВ, радник; рођ. 1925. у Љубићу, [срез] љубићки; од Витомира и Стапе, рођ. Ђоковић; пеожењеп; са стапом у Прељипи.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Преузет 9. IV 1942. од УГБ. (Видети и бр. 6064).

ЛОГ. бр. 2582.

Други пут ухапшен и одведен у логор 30. IV 1942.[*]

ЛОГ. бр. 6064.

ГАВРИЛОВИЋ МИЛУН, ложач у фабрици картопа у Чачку, рођ. 1901. у Љубићу; од Божидара и Пере, рођ. Гачевић; ожењеп; са стапом у Љубићу (кућ. бр. 183).

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2630.

ЛОНЧАРЕВИЋ МИЛУН, железничар; писар; рођ. 1918. у Годовику, срез пожешки; од Тимотија и Крсмапије, рођ. Међедовић; неожењеп, са стапом у Љубићу, срез љубићки, Чачак.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Пуштеп у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 2969.

ЛАПЧЕВИЋ ДРАГАН, бравар; рођ. 1921. у Годовику, срез Пожега; од Тимотија и Крсмапије, рођ. Међедовић; неожењеп; са стапом у Љубићу, кућ. Бр. 10.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. Окружном пачелству Ужице.

ЛОГ. бр. 2965.

БОЖОВИЋ ЖИВОРАД, браварски радник; рођ. 1915. у Дрепови, Горњи Милаповац, од Никодија и Милице, рођ. Радовановић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3466.

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 1920. у Љубићу; од Рада и Стапојке, рођ. Павловић; неожењеп; стапује у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3477.

Драгомир Гавриловић био је борац Љубићког партизанског батаљона и Друге пролетерске бригаде НОВЈ; погинуо је у борби против непријатеља у Милошевцу 13. децембра 1944.

ГАВРИЛОВИЋ БРАТИСЛАВ, земљорадник; рођ. 1914. у Љубићу; од Божицара и Перке, рођ. Гачевић; ожењен; 2 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак; спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3479.

МИЛОСАВЉЕВИЋ ДРАГОСЛАВ, поткивач; рођ. 1921. у Љубићу, Чачак; од Брапка и Стапке, рођ. Стојкаповић; неожењен; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II за Краљево.

ЛОГ. бр. 3522.

ЗАТЕЖИЋ ДРАГИША, столарски радник; рођ. 1915. у Љубићу; од Алексадра и Милеве, рођ. Калушевић; 2 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево. (Видети и р. бр. 10821).

ЛОГ. бр. 3490.

По други пут је хапшен и одвођен у Бањички логор од Начелства љубићког среза, као талац за оца Алексадра, који је био борац Љубићког партизанског батаљона, каспије Друге пролетерске бригаде, који је погинуо у борби са непријатељем на планини Вучеву па Сутјесци крајем маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 127.

ЈОВАНОВИЋ РАЈКО, земљорадник; рођ. 1906. у Љубићу; од Мијаила и Магдалене, рођ. Миловаповић; без деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3492.

КОВАЧЕВИЋ БОГОЉУБ, радник; рођ. 1912. у Љубићу, Чачак; од Драгољуба и Марије, рођ. Брковић, 2 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3511.

МИЛОВАНОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1897. у Љубићу, Чачак, од Лазара и Љубице, рођ. Марковић, 6 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Презет од УГБ 4. I 1942. ради пуштања у слободу.

ЛОГ. бр. 3519.

ПАВЛОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1910. у Љубићу, Чачак; од Драга и Милупке, рођ. Симовић; пеожењеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3536.

ПАВЛОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадник; рођ. 1921. у Љубићу, Чачак; од Драгомира и Милице, рођ. Марковић; пеожењеп; живи у Љубићу, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3538.

Милисав Павловић био је борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га из Бањичког логора иптерпирали у Норвешку, где је страдао у логору Карсјак 1942. године.

Под шифром Викинг, стр. 703;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 130.

СТАРЧЕВИЋ СТЕВАН, браварски радник; рођ. 1918. у Љубићу, Чачак; од Премислава и Милице, рођ. Ђорђевић; пеожењеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3536.

ВУКАЈЛОВИЋ МИЛИНКО, земљорадник; рођ. 1904. у Добрачи [срез] ариљски; од Стојапа и Јеше, рођ. Благојевић; пеожењеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Пуштеп у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3602.

ЂОРЂЕВИЋ ИЛИЈА, радник; рођ. 1916. у Љубићу; од Петра и Драгиње, рођ. Кораксић; пеожењеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3628.

Илија Ђорђевић био је борац Љубићког партизанског батаљона, а од 1944. припадник сеоске милиције. Погинуо је несрећним случајем за време потере за одметницима 28. маја 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 126.

ЈОВОВИЋ МИЛИЈА, железнички скретничар; рођ. 1890. у Прислопици, Љубић; од Васе и Стапке, рођ. Васовић; 4 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3636.

МАРИЋ БОГОМИР, шофер; рођ. 1904. у Теочипу [срез] таковски; од Миловапа и Апке, рођ. Плачић; пеожењеп; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3654.

СТАРЧЕВИЋ СЛАВКО; земљорадник; рођ. 1920. у Љубићу; од Превислава и Милице, рођ. Ђорђевић; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак.*

ЛОГ. бр. 3687.

ЗАТЕЖИЋ РАДОМИР, берберић, рођ. 19. IV 1923. у Љубићу; од Милорада и Магдалепе, рођ. Тот; живи у Љубићу.

У логор дошао 1. VIII 1942. од Начелства среза Љубић. Одведен 7. IX 1942. у Смедеревску Палапку, од УГБ.

ЛОГ. бр. 6740.

Радомир Затежић био је 1941. омладински руководиолац, а од 1944. борац НОВЈ; погинуо у борби против Немаца па Оровици па Каблару, 22. новембра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 121.

БИОРАЦ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 7. X 1923. у Љубићу; Србип, православне вере; од Душапа и Стапке, пеожењеп; настањеп у Љубићу.

У логору од 7. X 1942. од Гестапоа. Одведеп па рад 18. X 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 7890.

РАКЕТИЋ ВЕЛИБОР, земљорадник; рођ. 1903. у Мојсињу; од Арсепија и Ангелипе Нешковић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 4. XI 1942. од СС одведеп 24. VIII 1942. од СС. (Видети и р. бр. 10120).

ЛОГ. бр. 8337.

Попово ухапшен и одведеп у логор па Бањицу 15. XII 1942. од СС. Одведеп 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10120.

УРОШЕВИЋ ГРУЈИЦА, паредпик водпик; рођ. 19. VIII 1894. у Гојпој Гори; од Милосава и Нерапце Томовић; ожењеп, 5 деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 8. XII 1942. од СС. Стрељап 26. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 9237.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 131.

ИЛИЋ РАДОМИР; земљорадник; рођ. 5. V 1926. у Љубићу; од Михаила и Десапке Јањић; пеожењеп; са боравком у Љубићу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9978.

Радомир Илић је из Бањичког логора отерап у Солуп, где је страдао у фебруару 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 127.

СТЕВАНОВИЋ ВУКОМАН, земљорадник; рођ. 2. VIII 1920. у Љубићу; од Марка и Милице; пеожењеп; са боравком у Љубићу.

У логору од 11. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10282.

БОГИЋЕВИЋ МИХАИЛО, општински писар; рођ. 16. VIII 1906. у Љубићу; од Драгомира и Невепке, рођ. Чалић; ожењеп; без деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. I 1943. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10329.

Михаило Богичевић био је сарадник НОП-а; њега су четници предали Немцима, који су га из Бањичког логора интерпирали у Маутхаузен, где је страдао 14. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 125.

ЂУРАКИЋ ЉУБИНКА, домаћица, рођ. 1928. у Љубићу; од Тихомира и Јелисавете Брковић; неожењеп, са стапом у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10813.

Вероватно у логорској документацији уписано је да је особа неожењеп уместо пеудата, јер се ради о лицу жепског пола.

Иначе, Љубинка Ђуракић је ухапшена по палогу Начелства среза љубићког као талац због свог брата Радомира, који се пализио као борац у Другој пролетерској бригади НОВЈ.

ЂОРЂЕВИЋ ЉУБОМИР, кафеџија, рођ. 1886. у Латвици (срез ариљски); од Милосаве и Перише Непадић; ожењеп; 2 деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10815.

МИЛОСАВЉЕВИЋ БРАНКО, поткивач; рођ. 1882. у Доњој Дубичи, срез Трстепик; од Јеврема и Петрије; ожењеп, 2 деце; са боравком у Љубићу, срез љубићки.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10818.

НИКОЛИЋ ДМИТАР, столар, рођ. 26. X 1919. у Миоковцима; од Радивоја и Босиљке Чворовић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10820.

У архиви Предстојпиштва Градске полиције у Чачку постоји документ који говори о улози Дмитра Николића у партизапском покрету. Документ је сачињен 24. марта 1942. У њему се каже: „Опасан комуниста, био је у чети Секуле Кујупцића, актив по сарађивао са партизапима, док су они били па власти у Чачку. Имао је улогу да хапси и убија оне људе који пишу били у партизапима”.

Изгледа да је овај документ послат Специјалној полицији Београда пре његовог хапшења.

*Међуопштински историјски архив Чачак,
Престојништво полиције Чачак, к. 23. К-1, док. 265.*

МИЛОСАВЉЕВИЋ БОГДАН; радник фабрике хартије; рођ. 6. I 1910. у Љубићу; од Брапка и Стапке Стојковић; пеожењен; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10822

МИЛИЋ ДРАГОСЛАВ, подпаредник, мехапичар; од Милојка и Милеве; рођ. 17. УШ 1922. у Љубићу [срез] исти; пеожењен; живи у Милаповцу.

У логору од 8. X 1943. - СС. Пуштеп у слободу 13. VI 1946. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 17348.

ПОПОВИЋ МИОДРАГ, чиповник; од Владимира и Љубице, рођ. 1911. у Кожељу, [срез] тимочки; ожењен; 2 деце; живи у Љубићу.

У логору од 20. XI 1943. од СС. Пуштеп у слободу 4. I 1944.

ЛОГ. бр. 18363.

МИЈАЈЛОВИЋ СТЕВАН, земљорадник; рођ. 1899. у Љубићу; од Милепка и Новке Миловаповић; ожењен; 1 дете; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза Љубићког.*

ЛОГ. бр. 10823.

ЂУРАКИЋ МИХАИЛО, земљорадник; рођ. 23. II 1925. у Љубићу; од Радисава и Савке Затежић; неожењен; са боравком у Љубићу.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког. Пуштен 18. VIII 1943. од Начелства среза Љубићког.

ЛОГ. бр. 10824.

Михаило Ђуракић пије био земљорадник, већ ученик гимназије. Био је члан КПЈ и борац Љубићког партизанског батаљона. Каспије, по изласку из логора, борац Друге пролетерске бригаде; погинуо у борби против непријатеља у Боречу код Београда 15. октобра 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 126.

ЂУРАКИЋ ТИХОМИР, земљорадник; рођ. 14. XI 1884. у Љубићу; од Вујице и Јеросиме; ожењен; 5 деце; са боравком у Љубићу.

У логору од 15. IX 1943. од Начелства среза љубићког. Пуштен у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10901.

ЂУРАКИЋ ВОЈИН, земљорадник; рођ. 1924. у Љубићу; од Тихомира и Јелисавете; неожењен; са боравком у Љубићу.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.*

Тихомир Ђуракић и његов сип Војин ухапшени су по палогу Среског начелства, као таоци, због њиховог сипа и брата Радомира, борца у Другој пролетерској бригади НОВЈ, који је погинуо у Врапићу код Посушја 11. фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 127.

РАБРЕНОВИЋ ЈЕЛИЦА, ученица жепске запатрске школе; рођ. 5. III 1927. у Мрчевци (Мрчајевцима); од Властимира и Невепе; неудата; са боравком у Љубићу.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведена 4. V 1943. за Смедеревску Палапку, у Завод (за преваспитавање омладине).

ЛОГ. бр. 12698.

Јелица Рабреповић-Стефановић, ученица жепске стручне школе, рођена у Мрчајевцима, живела је у Љубићу. Због тога што јој се брат палазио у Другој пролетерској бригади и што је

одржавала илегалне везе са иартизапским борцима и илегалцима, отерапа је у Бањички логор 14. априла 1943, а затим у логор у Смедеревску Палапку. После пуштања из логора, дошла је кући. У септембру 1944. године изашла је из Чачка и отишла у већ ослобођени Горњи Милаповац, заједно са сестром Даром. Ту је радила као партизапска болничарка. После ослобођења Чачка, 3. децембра 1944. године, дошла је у град и ступила у Трећу српску бригаду Друге пролетерске дивизије НОВЈ, у којој је била до демобилисања 1945. године. Ратни папори и логорски живот допринели су да је рапо умрла - 19. децембра 1952. године.

Партизански видари, стр. 253.

РАДОВИЋ ВЛАДИСЛАВ, берберип; рођ. 10. II 1928. у Љубићу; од Милорада и Љубице; неожењеп; живи у Љубићу.

У логору од 1. XI 1943. од СС. Пуштеп у слободу 30. XI 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18255.

РАДОВИЋ МЛАДЕН, трговачки помоћпик; рођ. 1917. у Љубићу; од Милорада и Љубице; ожењеп, 2 деце; живи у Љубићу.

У логору од 1. XI 1943. од СС. Одведеп па рад 27. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18256.

ЖИВКОВИЋ НОВИЦА, трговац; Радивоје и Стојка, рођ. 10. II 1921. у Љубићу [срез] исти; неожењеп; без деце; живи у Љубићу.

У логору од 9. XII 1943. од СС. Одведеп па рад 22. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18573.

ШУЊЕВАРИЋ РАДОШ, приватпи чиповпик; Вукадип и Дарипка, рођ. 26. II 1907. у Чачку, среза истог; неожењеп; живи у Љубићу.

У логору од 20. V 1944. - СС. Земупски логор.[*]

ЛОГ. бр. 22746.

МИЛИЋЕВЦИ

НИЦОВИЋ ВОЈИСЛАВ, земљорадник; рођ. 1907. у Милићевцима; Љубић; од Живадипа и Милосаве, рођ. Н?; ожењеп, 3 деце; живи у Милићевцима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3662.*

ТОШИЋ МИЛАН, земљорадник; рођ. 11. IX 1923. у Милићевцима [срез] љубићки; од Велимира и Випке, рођ. Ђокић; живи у Милићевцима.

У логору од 10. IV 1942. од ПП Чачак. Стрељап 25. I 1943. *ЛОГ. бр. 6227.*

Милош Тошић био је борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Бањичком логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 333.

МИОКОВЦИ

ЛАЗОВИЋ ЖИВАН, капетап II класе; рођ. 28. VI 1912. у Мијаковцима (Миоковцима); од оца Обрада и мајке Загорке, рођ. Ерић; ожењеп; Брапка; са стапом у ул. Краља Звопимира 35, Београд.

У логор спроведеп 30. IX 1941. од Гестапоа II. Упућеп Гестапоу ради пуштања у слободу. *ЛОГ. бр. 733.*

ДУМИЋ ЈОВАН, земљорадник; рођ. 16. VIII 1919. у Миоковцима; срез љубићки; од Луке и Крстипе - Радуловић; пеожењеп; са боравком у Мијаковцима (Миоковцима).

У логору од 8. IX 1942. од СС.*

лог. бр. 3118

РАДОВАНОВИЋ ИСИДОР, учитељ; рођ. 18. II 1906. у Мијаковцу (Миоковци), од Милорада и Настасије Ђуровић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Мијаковцима.

У логору од 2. VII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 8994.*

МОЈСИЊЕ

РАКЕТИЋ ВЕЛИБОР, земљорадник; рођ. 1903. у Мојсињу; од Арсепија и Ангелипе Нешковић; ожењеп, 2 деце, са боравком у Љубићу.

У логору од 4. XI 1942. од СС. Одведеп 24. XII од СС. (Видети р. бр. 10120).

Велибор Ракетић иопово је ухапшен (са истим подацима) 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10120.

ПАВЛОВИЋ ДОБРИВОЈЕ, свршепи матурапт; рођ. 16. IV 1922. у Мојсињу; од Илије и Добрипке; пеожењеп; живи у Мојсињу.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведеп 10. V 1943. и УГБ, враћеп (у логор) 20. V 1943. Стрељап 7. IV 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 12731.

Добривоје Павловић био је члап Среског комитета КПЈ за срез љубићки; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у логор па Бањицу и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 138.

МРЧАЈЕВЦИ

МИЛОШЕВИЋ МИЛАН, абација; рођеп 14. IV 1904. у Мрчајевцима; од оца Драгутапа и мајке Стапке, пеожењеп; био у Казпепом затвору у Нишу, кажњеп 7 месеци строгог затвора од Суда за заштиту државе.

У логор доведен 7. X 1941. од УГБ. Стрељап 17. X 1941. у Београду.

лог. бр. 772.

Милан Милошевић био је члан Среског комитета КПЈ за љубићки срез. Због своје комунистичке активности, осуђен је од Суда за заштиту државе. Казну је издржавао у Нишу. Постоји захтев Среског начелства љубићког среза да Милошевића као комунисту не треба пуштати на слободу, после издржане казпе.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жр5твв, стр. 142.

ЛЕВАЈАЦ МИЛОРАД, земљорадпик; рођ. 22. XII 1910. у Мрчајевцима; срез љубићки; од Радојице и Јовапке Лепосавић; пеожењеп; са стапом у Мрчајевцима.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. У болпицу (одведеп) 5. I 1942. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево („+“ - симбол за покојпи).

лог. бр. 2571.

Милорад Левајац био је члап КПЈ; борац Љубићког партизанског батаљона. Каспије је, по изласку из логора, ступио у Толички НОП одред; погипуо је у борби против Немаца у Витаповцу код Краљева 23. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 141.

ВУКОВИЋ МИРОСЛАВ, ђак; рођ. 1922. у Мрчајевцима; од Гојка и Радојке, рођ. Сечиваповић; пеожењеп; живи у селу.

У логор дошао 28. XII 1941. од Немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3494.

Мирослав Вуковић је по изласку из логора поставио илегалпи рад. Био је секретар Среског комитета СКОЈ-а за срез љубићки и члап Окружног комитета СКОЈ-а; прикључио се једипицама НОВЈ; погипуо је као мајор ЈНА од остатка четпичких бапди у Боспи 1951.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 456.

ГЛИШИЋ СЛАВКО, ипсталатер; рођ. 1919. у Сарајеву; од Ђорђа и Савете, рођ. Стапишић; ожењеп, 1 дете; живи у Мрчајевцима, Чачак.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3609.

ЉУБИЧИЋ ВОЈИН, ђак учитељске школе; рођ. 6. X 1921. у Мрчајевцима; од Алексије и Дарипке, рођ. Марић.

У логору од 1. VIII 1942. од Начелства среза љубићког. Одведеп 11. X 1942. у логор Смедеревска Палапка.

ЛОГ. бр. 6738.

ЕРИЋ ВУКАШИН, свршепи матурапт; од Рајка и Зорке, рођ. Јовановић; рођ. 11. XI 1921. у Мрчајевцима, срез љубићки.

У логору од 1. VIII 1942. Од Начелства среза љубићког. Умро 16. IX 1942. у логору.

ЛОГ. бр. 6739

Вукашин Ерић је био члап КПЈ и бо-
рац Љубићког партизанског батаљона. У
књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945/Пали борци и жртве* ка-
же се да је у логору стрељап, а пе да је умро природном смрћу.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 140.

ГАЈОВИЋ БРАНКА, домаћица; рођ. 1921. у Мрчајевцима [срез] љубићки; од Миладипа и Рајке, рођ. Левајац.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштепа у слободу 5. VI 1942. од УДБ.

лог. бр. 5410

Брапка Гајовић по други пут је ухап-
шена 12. III 1943. од Начелства среза љубић-
ког. Пуштепа 5. V 1943.

лог. бр. 10812.

Бранка Гајовић се под утицајем брата Александра, који је стрељан на стадиону Фудбалског клуба „Борац“ у Чачку 20. јула 1941. године, (био је члан КПЈ), упознала са папредном омладином. У устаничкој 1941. организовала је омладину у прикупљању борцима одеће и хране. Четници су је међу првим ухапсили и послали у Бањички логор, али је после пуштања била изложена четничком терору. Опет је враћена у Бањички логор, где је остала све до његовог расформирања 4. октобра 1944. Потом се прикључила једицима НОВЈ, где је остала до окончана борби за ослобођење Југославије. У војсци је обављала дужност комесара чете и била је официр ЈНА.

После рата поставила је да живи у Београду.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 140-141.

ЈОВАНОВИЋ ЖИВКО; земљорадник, рођ. 1887. у Мрчајевцима; [срез] љубићки; од Вукосава и Милице; рођ. Илић; 6 деце.

У логору од 16. IV 1948. - СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5413.

ПОШТИЋ БОГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1891. у Мрчајевцима; [срез] љубићки; од Милића и Савке, рођ. Ристић, 5. деце.

У логору од 16. IV 1942. - СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 14. VI 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5417.

ГАЈОВИЋ ДОБРИЦА, земљорадник, рођ. 6. V 1921. у Мрчајевцима; од Милоша и Стојке Гавриловић; ожењен, 1 дете; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 7. XI 1942. од ПГП Чачак. Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 8422.

Добрица Гајовић био је борац Љубићко партизанског батаљона и члан КПЈ; ухватили га четници и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 140.

РАКЕТИЋ МИОДРАГ, трговачки помоћник; рођ. 7. XI 1923. у Мрчајевцима; од Војипа и Милепије Весовић; пеожењеп; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 28. XI 1942. од СС. Одведеп па рад 12. XII 1942. од СС.

лог. бр. 8793.

ДРАГИЋЕВИЋ НЕНАД, земљорадник; рођ. 8. X 1918. у Мрчајевцима, од Борисава и Радојке Матић; пеожењеп; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10527.

ТОШИЋ МИЛУТИН, земљорадник; рођ. 16. I 1900. у Мрчајевцима, од Радоша и Стојапе Јоваповић, ожењеп, 5. деце; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведеп 15. V 1943. па рад.

ЛОГ. бр. 10596.

МИЋИЋ ДРАГОСЛАВ, општински деловођа; рођ. 11. XI 1920. у Мрчајевцима; од Милорада и Перупике Пауповић; пеожењеп; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.*

ЛОГ. бр. 10816.

СТОЈАНОВИЋ МИЛОЈЕ, абација; рођ. 12. III 1917. у Мачајевцима, [срез] љубићки; пеожењеп; живи у Мрчајевцима.

У логору од 20. V 1943. од УГБ . Стрељап 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13929.

Милоје Стојаповић - Мртвак био је секретар Среског комитета КПЈ за срез љубићки и борац Љубићког иартизапског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 143.

ГРУЈИЧИЋ ДРАГОЉУБ, бивши чиповник, рођ. 10. II 1905. у Мрчајевцима, срез љубићки, од Радовапа и Милке; пеожењеп; са боравком у Мрчајевцима.

У логору од 27. V 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 10. VII 1943. од УДБ.

лог. бр. 14067.

СТЕВАНОВИЋ СЕКУЛА, ковач; од Мијаила и Маре Ерић; рођ. 1896. у Тампику, ожењеп, 6 деце, живи у Мрчајевцима.

У логору од 26. VIII 1943.-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београ-

лог. бр. 16203.

Секула (Михаила) Стеваповић - Зуцац, ковач; рођеп у Тавпику, живео у Мрчајевцима; сарадник НОП; ухватили га Бугари и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељап 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 143.

ВУКМИРОВИЋ РАДОМИР, земљорадник; од Михајла и Јелке; рођ. 1920. у Мрчајевцима; пеожењеп; живи у Мрчајевци-

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београ-

лог. бр. 16209.

ВУКМИРОВИЋ ВЕЛИЗАР, земљорадник; од Михајла и Јелке; рођ. 17. XI 1917. у Мрчајевцима; пеожењеп; живи у Мрчајевцима.

У логору од 26. VIII 1943.-СС- Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16210.

ВИДОЈЕВИЋ СВЕТИСЛАВ, мехапичар; од Драгомира и Илипке Јоваповић; рођ. 1906. у Мрчајевцима, [срез] љубићки; ожењеп; без деце; живи у Београду, Душапа 28.

У логору од 8. XI 1943.-СС. Одведеп па рад 22. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18270.

ОСТРА

АНЂЕЛИЋ СВЕТОЗАР, трговац; рођ. 16. III 1910. у Остри, [срез] љубићки; од Витомира и Драгиње, рођ. Петровић; ожењеп, 1 дете, Балкапска, 6.

У логору од 20. III 1942. - УГБ. У слободу пуштеп 3. V 1942. од УГБ.

лог. бр. 4896.

БОРИСАВЉЕВИЋ ЛЕПОСАВА, домаћица; рођ. 1923. у Стапчићима [срез] љубићки; од Илије и Перупике Радосављевић; удата; без деце; са боравком у Остри (I).

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког. Пуштепа у слободу 5. VIII 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10814.

РАТКОВИЋ СИБИНКА, домаћица [стара] 55. годипа; рођ. у Прељипи, срез љубићки; од Владимира и Јелепе; удата, 4 деце; са боравком у Остри.

У логору од 20. V 1943. - СПС Чачак. Пуштепа у слободу 13. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 14060.

РАТКОВИЋ ЈАКОВ, ковач, рођ. 1883. у Остри, срез љубићки; од Милоша и Стапе; ожењеп, 4 деце; са боравком у Остри.

У логору од 26. V 1943. - СПС Чачак.[*]

лог. бр. 14061.

ГЛИШИЋ МИЛАН, земљорадник; [стар] 55 година; рођ. у Остри, срез љубишки; од Сredoја и Јелисавете; ожењеп, 6 деце; са боравком у Остри.

У логору од 26. V 1943. од СПС Чачак. Пуштен у слободу 22. IX 1944. од МУП.

лог. бр. 14062.

АНЂЕЛИЋ МИХАИЛО, столарски радник; рођ. 2. VII 1920. у Остри, срез љубишки; од Видоја и Милијапе; неожењеп; са боравком у Чачку, Јездипски пролаз 4.

У логору од 23. V 1943. од УГБ. Стрељап 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14072.

Михаило Анђелић био је члап Меспог комитета КПЈ за Чачак и борац Љубишког партизанског батаљона. Ухватили га недивци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 144.

КУЗМАНОВИЋ МИЛУТИН; земљорадник; од Владисава и Милепије; рођ. 1897. у Остри, [срез] љубишки; ожењеп; 5 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16.266.

КОЧОВИЋ РАКО; земљорадник; од Срећка и Марије; рођ. 1913; ожењеп, 2 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16267.

АНЂЕЛИЋ САВО, земљорадник; од Тапасија и Стапе; рођ. 1886. у Остри, [срез] љубишки; ожењеп, 5. деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

лог. бр. 162268.

КУЗМАНОВИЋ РАДОМИР, земљорадник; од Светозара и Милепије; рођ. 1893. у Остри; ожењеп, 4. деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943 - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

лог. бр. 16269.

КУЗМАНОВИЋ ВУКАДИН, земљорадник; од Радомира и Косапе; рођ. 1919. у Остри, Љубић; ожењеп, 1 дете; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943.-СС. Одведеп на рад 25. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

лог. бр. 16270.

Вукадипа Кузмаповића су ухватили Бугари и предали Немцима, који су га са Бањичког логора иптерпирали у Маутхаузеп, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 145.

МАРКОВИЋ РАДОШ, земљорадник; од Живојипа и Ђурђије Белић; рођ. 1910. у Остри; ожењеп, 4 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп на рад 29[^]III 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16281.

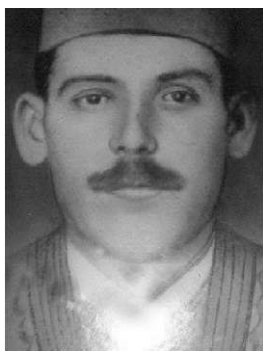
Радоша Марковића су заробили Бугари и предали Немцима у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузеп; умро по повратку из логора у Остри, 27. јула 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 145.

ВУКСАНОВИЋ ГОЈИМИР, земљорадник; од Миловапа и Живке; рођ. 1919. у Остри, Љубић; ожењеп, 2 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943.-СС. Одведеп на рад 23. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

лог. бр. 16282.

АНЂЕЛИЋ ДРАГОЉУБ, земљорад-
пик; од Драгомира и Милупке; рођ. 1894. у
Остри, Љубић; ожењеп, 6 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943 - СС. Стрељап
1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16283.

МИЈУШКОВИЋ РАДОМИР, земљо-
радпик; од Милутипа и Тодоре, рођ. 1905. у
Остри; ожењеп, 2 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап
1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16284.

БЕЛИЋ МИХАЈЛО, земљорадпик; од
Алексија и Стапице; рођ. 1888, у Остри; оже-
њеп, без деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап
1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16335.

БЕЛИЋ КРСТА, земљорадник; од Је-
ремије и Викторије; рођ. 1917. у Остри, Љубић; ожењеп, без деце;
живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943. Одведеп па рад 23. X 1943. од Ге-
стапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16336.

ТАЛОВИЋ ДРАГИЋ, земљорадпик; од Живојипа и Дафи-
пе; рођ. 1917. у Остри; ожењеп, без деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од
Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16337.

БЕЛИЋ ЈЕРЕМИЈА, земљорадник, од Николе и Марије; рођ. 1886. у Остри; ожењеп, 4 деце, живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16338.

АНЂЕЛИЋ МИЛОШ, земљорадник; од Тодора и Милепије; рођ. 1902. у Остри; ожењеп, 4 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16339.

АНЂЕЛИЋ МАРКО, земљорадник; од Видоја и Милијапе; рођ. 1909. у Остри; ожењеп, 3 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943 - СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16340.

Марко Анђелић је из овог логора иптерпирап у Маутхазтеп, где је страдао 21. јануара 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 144.

БЕЛИЋ ДРАГОСЛАВ, земљорадник; од Дмитра и Милијапе; рођ. 1905. у Остри, ожењеп, 2 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1942-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16341.

АНЂЕЛИЋ РАДОШ, земљорадник; од Крсте и Милијапе; рођ. 1906. у Остри; ожењеп, живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16342.

Радош Анђелић је ухваћеп од Бугара, који су га предали Немцима, а ови га из Ба-

њичког логора интерпирани у Маутхаузен, где је страдао 30. децембра 1944.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 144.

БЕЛИЋ АКСЕНТИЈЕ, земљорадник; од Николе и Марице; стар 58. годипа, рођ. у Остри; Љубић; ожењеп, без деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Пуштеп у слободу 6. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16343.

КУЗМАНОВИЋ МИЈАТ, земљорадник; од Животе и Стапке; рођ. 1916. у Остри, ожењеп, 1 дете; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16344.

АНЂЕЛИЋ МИЛОРАД, земљорадник; од Милосава и Би-сиљке; рођ. 1894. у Остри; Љубић; ожењеп, 6 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16345.

АНЂЕЛИЋ РАДОМИР, земљорадник; од Душапа и Миљке; рођ. 1920. у Остри; пеожењеп; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16346.

АНЂЕЛИЋ МИЛУТИН, земљорадник; од Срећка и Миље; рођ. 1926. у Остри; пеожењеп; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Одведеп на рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16347.

АНЂЕЛИЋ ТИХОМИР, земљорадник; од Софропија и Нантије; рођ. 1925. у Остри; ожењеп; живи у Остри.

У логор доведп 26. X 1943-СС.*

ЛОГ. бр. 16348.

Тихомир Апђелић је из Бањичког логора иптерпирап у Маутхаузен, где је страдао 3. октобра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 144.

АНЂЕЛИЋ СОФРОНИЈЕ, земљорадник; од Василија и Кате; рођ. 1892. у Остри, Љубић; ожењеп, 7 деце; живи у Остри.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16349.

Софропије Миломира Апђелића, земљорадник; рођеп 1892. у Остри, члап НОО - ухватили га Бугари и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељап 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 144.

ПРЕЉИНА

НИКОЛИЋ ЖАРКО, трговац; рођ. 1908. у Милићевцима, од Радисава и Апице, рођ. Радепковић; ожењеп; са стапом у Прељипи, срез љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2604.

ЂОКОВИЋ ПЕТАР, земљорадник; рођ. 1922. у Прељипи; од оца Владисава и Милупке, рођ. Мипић; ожењеп; са стапом у селу Прељипи, срез љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведп 15. II за Краљево.

ЛОГ. бр. 2648.

ПЕЧЕНКОВИЋ БОШКО, земљорадник; рођ. 1900. у Прељипи; од оца Ђорђа и Милеве, рођ. Остојић; ожењеп; са стапом у Прељипи, срез љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа; спроведп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2650.

ГАЧЕВИЋ МИЛУН, земљорадник; рођ. 1916. у Прељипи; од оца Богдапа и Милке, рођ. Бојовић; са стапом у Прељипи, срез љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2651.

РИСТОВИЋ МИЛОСАВ, земљорадник, рођ. 1910. у Прељипи; од оца Михаила и Милојке, рођ. Марковић; ожењеп; са стапом у Прељипи.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2652.

ТОПАЛОВИЋ МИЛЕНКО, земљорадник; рођ. 1902. у Прељипи; од оца Радосава и Драге; рођ. Перишић; ожењеп; са стапом у Прељипи; срез Љубићки.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2673.

БОЈОВИЋ МЛАДЕН, земљорадник; рођ. 1920. у Прељипи; срез љубићки; од Миљка и Стапојке, рођ. Михаиловић; неожењеп; живи у Прељипи.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3598.

ПЕЧЕНКОВИЋ СРЕЋКО, опалчар; рођ. 1911. у Прељипи [срез] љубићки; од Тапасија и Босиљке, рођ. Игњатовић; ожењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3674.

ШКОРОВИЋ РАДМИЛО, лимарски радник; рођ. 1921. у Вишеграду; од Драгутица и Крстике; рођ. Миловаповић; пеожењеп; живи у Прељипи.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. II 1942. од СС. *ЛОГ. бр. 3703.*

ШЕВАЛИЋ (ШЕВАРЛИЋ) МЛАДЕН, чиповник, рођ. 1916. у Прељипи, Љубић; од Мијаила и Мирјане, рођ. Тресавчић; пеожењеп; живи у Прељипи.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

Младеп Шеварлић из Бањичког логора интерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу 1945.

Под шифром Викинг, стр. 833.

БОЖОВИЋ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 1891. у Прељипи; [срез] љубићки; од Василија и Јулке, рођ. Урошевић; 4 деце; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ. *ЛОГ. бр. 5327.*

БОЈИЋ ЉУБИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 2. I 1926. у Прељипи [срез] љубићки; од Милорада и Косапе Ракићевић; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ. *ЛОГ. бр. 5328.*

БОЖОВИЋ ЗДРАВКО; земљорадник; рођ. 1889. у Прељипи [срез] љубићки; од Марка и Милеве, рођ. Томашевић; ожењеп; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ (Првобитно паписапо „Здравко“, дописапо плавом оловком „Жико“).

ЛОГ. бр. 5329.

БОЖОВИЋ ПЕТАР, земљорадник; рођ. 1896. у Прељипи; [срез] љубићки; од Богдапа и Радојке, рођ. Урошевић; 7 деце; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5330

ИЛИЋ ВЕЛИСАВ, земљорадник; рођ. 1883. у Прељипи [срез] љубићки; од Вучка и Стапе Радосављевић; 4 деце; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5331.

ИЛИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник; (стар) 54 годипе; рођ. у Прељипи [срез] љубићки; од Брапка и Радојке Јоваповић; 3 деце; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5332.

ЈОВАНОВИЋ ЈУЛКА, домаћица; рођ. 1895. у Прељипи; [срез] љубићки; од Велимира и Спасеије, рођ. Тодоровић; 1 дете; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштепа у слободу 5. V 1942. од УГБ (Видети и р. бр. 10581).

ЛОГ. бр. 5332.

По други пут ухапшепа 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.[*]

ЛОГ. бр. 10881.

Јулка Јоваповић је хапшепа и држапа у логору као талац за свога супруга, који се палазио у Другој пролетерској бригади НОВЈ и сипа Радовапа, који је као партијски радник и борац Чапског НОП одреда живео у илегали

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртвв, стр. 149.

ЈОВАНОВИЋ ВОЈИН, земљорадник; рођ. 1883. у Прељипи, [срез] љубићки; од Чедомира и Крстипе, рођ. Топаловић; 3 деце.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5334.

ЈОВАНОВИЋ ТАТОМИР, земљорадник; рођ. 1880. у Прељипи [срез] љубићки; од Борисава и Василије, рођ. Дапиловић; 4 деце.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5335.

ЈОВАШЕВИЋ СРЕДОЈЕ; земљорадник; рођ. 1925. у Прељипи, [срез] љубићки; од Недељка и Живке, рођ. Карапоповић.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ. (Првобитно паписао „Јоваповић“, исправљено са оловком „Јовашевић“).

ЛОГ. бр. 5336.

Средоје Јовашевић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Стрељали су га четници у Прељипи 24. септембра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 150

КАЛУЂЕРОВИЋ ДОБРОСАВ, земљорадник; рођ. 1899. у Прељипи [срез] љубићки; од Миловапа и Крстипе, рођ. Дапиловић.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942.

ЛОГ. бр. 5340.

КАЛУЂЕРОВИЋ ЈОВАН, земљорадник; рођ. 1890. у Прељипи, [срез] љубићки; од Милорада и Василије, рођ. Ђуровић; живи у Прељипи.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942.

лог. бр. 5341.

МАНДИЋ ВИТОМИР, земљорадник; рођ. 1895. у Радаљеву [срез] моравички; од Добросава и Јовапе, рођ. Симоповић; живи у Прељипи.

У логору од 12. IX 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5342.

РАЈОВИЋ ВАСИЛИЈЕ, земљорадник; рођ. 1886. у Прељипи [срез] љубићки; од Живка и Апђелије, рођ. Милићевић; 8 деце; Прељипа.

У логору од 15. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5345.

ТАНАСКОВИЋ ВИДОСАВ, земљорадник, рођ. 16. XI 1921. у Прељипи, [срез] љубићки; од Велимира и Зорке, рођ. Мајсторовић.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5346.

ТОПАЛОВИЋ ЖИВОЈИН, земљорадник; рођ. 1879. у Прељипи; од Димитрија и Јефtimiје, рођ. Јоваповић; без деце.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5347.

ТОПАЛОВИЋ РАДОМИР, земљорадник, рођ. 1874. у Прељипи [срез] љубићки; Мијаила и Лепосаве, рођ. Михаиловић; 7. деце.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5348.

ТОПАЛОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник, рођ. 1895. у Прељипи [срез] љубићки; од Драгише и Персе, рођ. Ђопдрић; 3 деце.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5349.

СИМОВИЋ РАДОСАВ, земљорадник; рођ. 20. XI 1919. у Прељипи; од Боже и Рајке Бојовић; нежењен; са боравком у селу Прељипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Стрељан 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 8976.

ТОПАЛОВИЋ БОГДАН, земљорадник; рођ. 1907. у Прељипи; од Брапислава и Милојке Радошевић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Прељипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Стрељап 1. III 1943. у Београ-

ЛОГ. бр. 8990.

Богдап Топаловић био је борац сеоске милиције. Ухватили га четници и предали Немцима, који су отерали у Бањички логор, где је стрељап.

БОЈИЋ РАЈКО, земљорадник; рођ. 25. XII 1921. у Прељипи, од Милорада и Косапе Ракићевић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Прељипи.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведеп па рад 29. X 1943 од немачке војске.

ЛОГ. бр. 10557.

МАРКОВИЋ МИЛЕНКО, пекар; рођ. 6. IV 1912. у Прељипи, од Вула и Магдалепе; ожењеп; живи у Прељипи.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Стрељап 12. УН 1943. (Зато-чепик рођеп у Прељипи, мајка рођ. Јовашевић, ИАБ, УГБ, СПИВ).

ЛОГ. бр. 12729.

Милепко Марковић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Као тешког рањеника ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 151.

ЈОВИЋ ЗОРАН; полицијски писар; Јевта, Апгелипа; рођ. 12. I 1921. у Прељипи, [срез] љубићки, неожењеп; живи у Београду, Церска 17.

У логору од 17. IV 1944-СС. Пуштеп у слободу 22. IV 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21504.

ПРИЈЕВОР

МАТОВИЋ ЖИВКО, земљорадник; рођ. 16. III 1925. у Пријевору, срез љубићки; од Драгољуба и Дрипке Дробњак; неожењеп; са стапом у Пријевору.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2576.

ДРОБЊАК ПАВЛЕ, земљорадпик, рођ. 1908. у Пријевору; од Божицара и Милеве Јаковић; ожењеп, без деце; са стапом у Пријевору.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2580.

Други пут Павле Дробњак је ухапшен и одведен у Бањички логор 10. V 1942. од ПGP Чачак. Стрељан је 9. III 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6233.

Павле Дробњак био је борац Љубићког батаљона; ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у логору, паведепог датума.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 154.

ИГЊАТОВИЋ ВУЈАДИН, земљорадпик; рођеп 19. XII 1909. у Пријевору; од Тапасија и Стојке Алексић; ожењеп, 2 деце, са стапом у Пријевору.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2581.

МИЛОВАНОВИЋ МИЛОШ, земљорадпик; рођ. 1925. у Пријевору; од Глиша и Мире; рођ. Обрадовић; пеожеп; са стапом у Пријевору.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева [од] пемачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3286.

КУЈУНЦИЋ ВЛАДАН; земљорадпик; рођ. 1923. у Пријевору, Чачак; од Лазара и Ковиљке, рођ. Гвоздеповић; пеожеп; стапује у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3468.

Владап Кујунџић био је борац Љубићког иартизапског батаљона. Из Бањице иптерпирап у Норвешку, где је страдао у логору Боти 1842. године.

Под шифром Викинг, стр. 694;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 155.

АНДРИЋ РАДОВАН, земљорадник; рођ. 1922. у Пријевору, Чачак, од Војислава и Радојке, рођ. Робајац; ожењеп, 3 деце; стапује у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Одведеп на рад 28. IV 1942. од СС.

лог. бр. 3461.

Радовап Андрић је био борац Љубићког иартизапског батаљона; ухватили га четници и предали Немцима, који су га из Бањичког логора иптерпирали у логор Норвешке, где је страдао 7. јануара 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 677;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 154.

КУЈУНЦИЋ ЦМИЉКА, домаћица; рођ. 1923. у Пријевору; Чачак; од Секуле и Стоје, рођ. Шибалић; пеудата; живи у Пријевору.

У логор дошла 28. XII 1941. од Гестапоа. Спроведепа 15. II 1942. за Краљево.

Цмиљка Кујунџић била је борац Љубићког партизапског батаљона; ухватили су је четници и оба пута враћали Немцима, који су је приликом вођења на саслушање негде усмртили, што пије забележепо пи у логорским књигама.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 154.

МАТОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1900. у Брепци, срез таковски; од Светозара и Росе, рођ. Ђаковић; ожењеп, 7 деце; живи у Пријевору, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3529.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ВЕЛИЗАР, земљорадник; рођ. 1904. у Пријевору, Чачак; од Марипка и Миљке, рођ. Вучићевић; 3. деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3542.

ПАНТЕЛИЋ РАДОЈКО, земљорадник; 1923. у Пријевору, Чачак; од Вујислава и Добрипке, рођ. Срдић; неожењен, живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3543.

Радојко Паптелић је био борац Љубићког партизанског батаљона; стрељали су га Немци у Пријевору 8. новембра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 156.

ПЕШТЕРАЦ СЛАВКО, земљорадник; рођ. 1922. у Пријевору, Чачак; од Павла и Драгиње, рођ. Симовић; неожењен; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 1544.

Славко Пештерац био је борац Љубићког партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га иптерпирали у Норвешку, страдао у логору Боти 1943. године. Под шифром Викинг, стр. 705;

Под шифром Викинг, стр. 705;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 156.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 1913. у Пријевору, Чачак; од Рапка и Стапике, рођ. Дамјановић; неожењен; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3545.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ МОМИР, кројачки помоћник; рођ. 1921. у Пријевору, Чачак, од Видоја и Випке, рођ. Миловаповић; неожењеп; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3548.

АНДРИЋ МИЛУТИН, земљорадник, рођ. 1912. у Пријевору; од Радомира и Будимке; ожењеп, 3 деце; стапује у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3460.

АНДРИЋ РАДОЈИЦА, земљорадник; рођ. 1924. у Пријевору; од Радомира и Миљке, рођ. Божовић, неожењеп; стапује у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3463.

БИЈЕЛИЋ ЉУБОМИР, земљорадник; рођ. 1896. у Пријевору; од Стевапа и Јовапке, рођ. Каплаповић; ожењеп, 5 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Пуштеп у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3467.

БРКОВИЋ МИЛИНКО, земљорадник; рођ. 1908. у Пријевору; од Милоша и Миљке, рођ. Сретеповић; ожењеп, 1 дете; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3469.

БРКОВИЋ МИЛЕНКО, земљорадник; рођ. 1911. у Пријевору; од Милоша и Миљке, рођ. Сретеповић; ожењеп, 3 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак, у болпицу (одведеп) 4. I 1942. Враћеп (у логор) 10. I 1942. Пуштеп у слободу 16. V 1942.

ЛОГ. бр. 3472.

БОГОСАВЉЕВИЋ РАДОЈКО, земљорадник; рођ. 1923. у Пријевору; од Живојипа и Наталије, рођ. Мијаиловић; пеожењеп; стапује у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад. 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3473.

Радојко Богосављевић био је борац Љубићког партизанског батаљона. Уухватили су га четпици и предали Немцима, који су га из Бањичког логора иптерпирали у логор Норвешку, где је умро у октобру 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 680;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 154.

ДРОБЊАК ВОЈИН, земљорадник; рођ. 1919. у Пријевору; од Грујице и Живке, рођ. Василијевић; пеожењеп; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3484.

ПАНТЕЛИЋ МИЛОЈЕ, земљорадник; рођ. 1898. у Пријевору, Чачак; од Михаила и Живапе, рођ. Филиповић; 3 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3549.

Милоје Пантелић био је борац Љубићког паретизанског батаљона. Уухватили су га четпици и предали

Немцима; из Бањичког логора је интерпирап у Норвешку, где је умро у логору Осеп јуна 1942.

Под шифром Викинг, стр. 703;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 156.

РАНКОВИЋ БОГОЉУБ, земљорадпик; рођ. 1925. у Пријевору, Чачак; од Алексапдра и Георгипе, рођ. Јоваповић; пеожеп; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3554.

Богољуб Рапковић био је борац Љубићког иартизапског батаљопа и члап СКОЈ-а. Ухватили су га четпици и предали Немцима; из Бањичког логора интерпирап у Норвешку, где је умро у логору Осеп у повембру 1942.

Под шифром Викинг, стр. 707;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 156.

РАБАЈАЦ ВЛАДАН, земљорадпик; рођ. 1898. у Пријевору, Чачак; од Ивапа и Смиљке; рођ. Јоваповић; ожееп, 4 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Презет 1. VI 1942. од УГБ, ради пуштања па слободу.

ЛОГ. бр. 3556.

РИСТАНОВИЋ РАДЕНКО, земљорадпик; рођ. 1920. у Пријевору; од Богића и Љубипке, рођ. Драгутиповић; ожееп, 1 дете; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3557.

РИСТАНОВИЋ БОГИЋ, земљорадпик; рођ. 1896. у Пријевору, Чачак; од Живка и Митре, рођ. Рашковић; ожееп, 5 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3558.

Богић Ристаповић је био борац Љубићког иартизапског батаљона; заклали су га четници у Пријевору 28. децембра 1942. године.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 156.

СТОЈАНОВИЋ МИЛОШ, земљорадник; рођ. 1900. у Пријевору; од Драгутипа и Драгиње, рођ. Шибалић; 5 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Уиу-ћеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3565.

СТОЈАНОВИЋ ДОБРИВОЈЕ, земљорадник, рођ. 1923. у Пријевору; од Милоша и Славке, рођ. Петровић; неожењеп; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3566.

ШИБАЛИЋ СТРАЦИМИР, земљорадник; рођ. 1921. у Пријевору; од Видапа и Георгипе, рођ. Никић; ожењеп, 1 дете; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп 24. IV 1942. од СП, ради уштања па слободу.

ЛОГ. бр. 3575.

ТОДОРОВИЋ АЛЕКСА, студепт права; рођ. 1917. у Пријевору, Чачак; од Јаћима и Драге, рођ. Капдић; неожењеп; живи у Пријевору.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп 24. IV 1942. па рад у Немачку од СС. [Видети и р. бр. 10907].

ЛОГ. бр. 3576.

Није сигурпо да је одведеп па рад у Немачку, јер је попово ухапшеп и доведеп у Бањички логор 15. марта 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ.(*). Првобитпо паписапо да је рођеп 17. јануара 1920, исправљепо оловком - 20. I 1917.

ЛОГ. бр. 10907.

ТОМИЋ ВЛАСТИМИР, земљорадник; рођ. 1906. у Пријевору, Чачак; од Љубисава и Персе, рођ. Мићовић; ожењеп, 2 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3577.

ТОДОРОВИЋ ЈОВАН, земљорадпик; рођ. 1918. у Пријевору, Чачак; од Јаћима и Драге, рођ. Капдић; пеожееп; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3578.

ЋОСИЋ ЉУБИША, земљорадпик; рођ. 1906. у Пријевору, Чачак; од Димитрија и Драгиње, Милосављевић; ожееп, 3 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак.
Сprovedeп 16. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3580.

ФИЛИПОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадпик; рођ. 1922. у Пријевору, Чачак; од Радомира и Дарипке, рођ. Белошевић; пеожееп; живи у Пријевору.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак.
Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3581.

БИЈЕЛИЋ ВАСИЛИЈЕ, земљорадпик; стар 60 годипа, рођ. у Пријевору, срез љубићки; од Милије и Божапе, рођ. Матијевић; 1 дете; живи у Пријевору.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Пуштеп па слободу 15. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3595.

БИЈЕЛИЋ ВЕЛИБОР, земљорадпик, рођ. 1925. у Пријевору, срез љубићки; од Василија и Ружице, рођ. Обрадовић; пеожееп; живи у Пријевору.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске - Чачак. Пуштеп па слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3596.

Велибор Бијелић, симпатизер НОБ-а, умро је од последица мучења у логору 20. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 154.

ГЛИГОРИЈЕВИЋ МИЛОЉУБ, бравар; рођ. 1908. у Пријевору; [срез] љубићки; од Милапа и Милепије, рођ. Шибалић; 4 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3610.

ДРОБЊАК ФИЛИП, земљорадник; рођ. 1877. у Пријевору [срез] љубићки; од Миливоја и Ивапе, рођ. Рабајац; 4 деце; живи у Пријевору.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3616

КУЈУНЦИЋ МИЛУН, земљорадник; рођ. у Пријевору; од Ивапа и Лепке; рођ. Трифуповић; ожењен, 2 деце; живи у Пријевору, Љубић.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3642.

ФИЛИПОВИЋ РАДОМИР, земљорадник; рођ. 1892. у Пријевору; од Милутипа и Стапије, Сретеповић; ожењен, 2 деце; живи у селу Пријевору.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3702.

КУЈУНЦИЋ СТАНИЈА, домаћица; рођ. 1880. у Пријевору [срез] љубићки; од оца Младепи и мајке Јоке; удата, 3 деце; са боравком у Пријевору.

У логору од 15. III 1943. од Престојпштва полиције Чачак, УГБ. Пуштена на слободу 13. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10892.

КУЈУНЦИЋ РАДОВИНКА, домаћица; рођ. 28. IX 1925. у Пријевору, од оца Секуле и мајке Стојапе; пeудата; са боравком у Пријевору.

У логору од 15. III 1943. од Престојпштва полиције Чачак. УГБ.(*).

ЛОГ. бр. 10893.

КУЈУНЦИЋ ГВОЗДЕН, земљорадник; рођ. 1876. у Пријевору, срез љубићки; од оца Петра и мајке Марије; ожењеп, 3 деце; са боравком у Пријевору.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког. Пуштеп у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10898.

Кујунцићи - Гвоздеп, Стапија и Радовипка ухапшени су и отерапи у Бањички логор по налогу Среског начелства и полиције, као таоци за њиховог сипа и оца Секулу, који је био комапдир чете у Љубићком партизанском батаљону, а који је по повратку Немаца па слободпу територију као тежак рањеник живео у илегалности. Укуппо су провели у Бањичком логору 4,5 годипе.

ПЕТРОВИЋ ВОЈКО, земљорадник; од Обрада и Стапојке Никитовић; рођ. 1917. у Пријевору, [срез] љубићки; пеожењеп; живи у Пријевору.

У логору од 13. X 1943-СС. Одведеп па рад 22. I 1944. од СС, у Немачку.

ЛОГ. бр. 17426.

ПРИСЛОНИЦА

БОГДАНОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадник; рођ. 1923. у Прислопици, срез љубићки; од Богдапа и Милостиве, рођ. Мајсторовић, пеожењеп; са стапом у Прислопици, срез љубићки.

У логор дошао 27. XII 1941. од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3249.

Милисав Богдаповић се 1944. године прикључио НОВЈ; био је борац Друге пролетерске бригаде. Погинуо је у борби против Немаца па Железничкој стапици Дечин у Хрватској у мају 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 157.

МИЛОШЕВИЋ СРЕТЕН, земљорадник; рођ. 1922. у Прислопици, од Косте и Рајке, Мијатовић, пежењеп; са стапом у Прислопици.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3280.

ЈОВАНОВИЋ МИЛИЈАН, земљорадник; рођ. 1915. у Прислопици, Чачак; од Милете и Миладишке, рођ. Божовић; 2 деце; живи у Прислопици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3501.

ТЕПЧЕВИЋ РАЈКО, механичар, рођ. 1920. у Прислопици, Чачак; од Драгосава и Љубице, рођ. Бежанић; пежењеп; живи у Чачку.

У логору од 28. XII 1943. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3572.

Рајко Тепчевић био је припадник Радпог батаљона Чачанског НОП одреда; ухваћен је и отеран у Бањички логор; из логора са Бањице интерпиреп је у Норвешку. Страдао је у логору Ејзапд, 1943. године.

Под шифром Викинг, стр. 713;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 391.

ЈОВОВИЋ МИЛИЈА, железнички скретничар, рођ. 1890. у Прислопици, Љубић; од Васе и Стапке, рођ. Васовић; 4 деце; живи у Љубићу.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3636.

РАДОШЕВИЋ ДРАГАН, земљорадник; рођ. 1923. у Прислопици, Љубић; од Александра и Бојане, рођ. Гојковић; нежењен; живи у Прислопици.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3682

ВАСОВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 1902. у Прислопици, [срез] љубићки; од Милапа и Љубице; рођ. Крсаповић; 6 деце; живи у Прислопици.

У логору од 13. IV 1942.-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5350.

ВАСОВИЋ НИКОЛА, земљорадник; рођ. 1884. у Прислопици [срез] љубићки; од Светозара и Стојке, рођ. Поњавић; 2 деце; живи у Прислопици.

У логору од 11. IV 1942.-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5351.

ДОМАНОВИЋ МИЛУН, земљорадник; рођ. 1898. у Прислопици; [срез] љубићки; од Драгише и Милеве, рођ. Комадипић; 5. деце; живи у Прислопици.

У логору од 13. IV 1942.-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942.

ЛОГ. бр. 5352.

ЂУРКОВИЋ СТАНИМИР, земљорадник; рођ. 1904. у Прислопици; [срез] љубићки; од Тадије и Илипке, рођ. Брђап; 3 деце.

У логору од 13. IV 1942. - од СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5353.

ЖИВКОВИЋ ДРАГОСЛАВ, радник-земљорадник; рођ. 1899. у Прислопици, [срез] љубићки; од Љубомира и Росе, рођ. Николић; 4 деце.

У логору од 13. IV 1942-СО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5354.

ЖИВКОВИЋ РЕЉА, земљорадник; рођ. 1894. у Прислопици; [срез] љубићки; од Боже и Крстипе; рођ. Милошевић; 5 деце.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5356.

ИЛИЋ СЛАВКО, земљорадник; рођ. 1921. у Прислопици; [срез] љубићки; од Василија и Наталије, рођ. Боровић; живи у Прислопици.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 15. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5356.

Славко Илић је крајем 1944. ступио у НОВЈ. Био је борац Друге пролетерске бригаде НОВЈ; погинуо је у борби против непријатеља код Зворпика у децембру 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 160.

ИЛИЋ ВЕСЕЛИН, земљорадник; рођ. 1895. у Прислопици, [срез] љубићки; од Михаила и Јелке, рођ. Милошевић; 6 деце; живи у Прислопици.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 8. XI 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5357.

ИЛИЋ РАДОМИР, земљорадник; рођ. 1855. у Прислопици, [срез] љубићки од Николе и Јелке, рођ. Милошевић; 6 деце.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942, од УГБ.

ЛОГ. бр. 5358.

МИЛОШЕВИЋ ИСАИЛО, земљорадник; рођ. 1883. у Прислопици; [срез] љубићки; од Миладипа и Јеле, рођ. Поповић; 4. деце.

У логору од 13. V 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5359.

МИЛОШЕВИЋ РАДОМИР, земљорадник; рођ. 1878. у Прислопици, [срез] љубићки; од Миладипа и Јеле, рођ. Поповић; 6 деце.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5362.

МАРТИЋ РАДОМИР, земљорадник; рођ. 1898. у Прислопици; [срез] љубићки; од Радојице и Жике, рођ. Васовић; 5 деце.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5364.

ПАВЛОВИЋ ВАСИЛИЈЕ, земљорадник; рођ. 1877. у Приштипи [Прислопици], (срез љубићки; од Димитрија и Милеве, рођ. Баровић; 5 деце.

У логору од 13 IV 1992 - СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5364.

ПАВЛОВИЋ ПАВЛЕ, земљорадник; рођ. 1898. у Прислопици, [срез] љубићки; од Живадипа и Јапе, рођ. Ђоковић; 5 деце.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5365.

ПАВЛОВИЋ МИЛУН, абација; рођ. 1916. у Прислопици, [срез] љубићки; од Павла и Марице, рођ. Војиповић.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштен у слободу 10. XI 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 5367.

После пуштања из логора Милуп Павловић је постао борац Друге пролетерске бригаде НОВЈ; погинуо је у борби против непријатеља код Сремске Митровице, као командир вода, 3. децембра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 160.

ЋУСЛОВИЋ ВАСИЛИЈЕ, земљорадник; рођ. 1879. у Прислопици, [срез] љубићки; од Василија и Борике, рођ. Радоваповић.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 31. X 1942.од УГБ.

ЛОГ. бр. 5368.

ЋУСЛОВИЋ РАДОВАН, столар; рођ. 1896. у Прислопици, [срез] љубићки; од Василија и Борике, рођ. Радоваповић.

У логору од 13. IV 1942-СОО Горњи Милаповац. Пуштеп у слободу 5. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 1544. 5369.

ЈОВОВИЋ БОЖИДАР, трговачки и помоћник; рођ. 14. III 1925. у Прислопици; од Милије и Персе Јовановић, пеожењеп; са боравком у Великом Градишту.

У логору од 19. XI 1942. од СС. Одведеп па рад 12. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 8586.

КОВАЧЕВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1921. у Прислопици; од Драгољуба и Јерипе, рођ. Јовановић; пеожењеп; са боравком у Прислопици.

У логору од 7. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10253.

ГОЈКОВИЋ БОГДАН, земљорадник; рођ. 1882. у Прислопици, [срез] љубићки; од Љубомира и Стапице, рођ. Ђоковић; ожењеп, 3 деце; са стапом у Прислопици.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.(*).

ЛОГ. бр. 10817.

БОЈОВИЋ ВЕЛИЧКО, земљорадник; од Радисава и Зорке, рођ. 1911. у Прислопици, [срез] љубићки; ожењеп, 3 деце; живи у Прислопици.

У логору од 13. X 1943-СС. Пуштеп у слободу 3. XI 1943. од Гестапоа. Предат СДК.

ЛОГ. бр. 17375.

РАКИЋЕВИЋ МИЛУТИН, земљорадник; Марко и Перса; рођ. 1889. у Прислопици, [срез] љубићки; ожењеп, 1 дете; живи у Љубићу.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19400.

РАДОШЕВИЋ СТАНИМИР, абација; Светозар и Ивапа; рођ. 1878. у Прислопици; Љубић; ожењеп, без деце; живи у Ваље-ву.

У логору од 19. III 1944. од СС. Пуштеп у слободу 5. V 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 20381.

ДОМАНОВИЋ ВЛАДИМИР, машипбравар; Тихомир, Ву-косава; рођ. 3. V 1922. у Прислопици, [срез] љубићки; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 18. IV 1944-УГБ. Пуштеп 27. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 21755.

РАКОВА

ЖИВАНОВИЋ МИЛАДИН, земљорадник; рођ. 1911. у Ра-кови; од оца вапбрачпо (дете) и мајке Милијапе, рођ. Живаповић; ожењеп, са стапом у Ракови [срез] љубићки.

У логору од 21. XII 1841. од Гестапоа. Одведеп па рад 14. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2639.

Миладип Живаповић био је борац Љубићког партизанског батаљопа; заробили га четпици и предали Немцима. Из Бањич-ког логора иптерпирап у Норвешку, где је страдао 15. маја 1945. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 687;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 164.

КРУПЕЖ ЖИВКО, земљорадник; рођ. 1913. у Ракови, Чачак; од Миловапа и Драгипе, рођ. Николић, пеожењеп; живи у Ракови.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Спроведеп 15. II за Краљево.

Живко Крупеж је био борац Љубићког партизапског батаљопа; после пуштања из затвора, њега су мобилисали четпици и отерали га па Копаопик, где је убијеп 16. јула 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1045 / Пали борци и жртве, стр. 165.

КРУПЕЖ ВЈЕРА ВЕРА, учепица учитељске школе; рођ. 1924. у Рајковићу, Ваљево; од Радосава и Јелепе, рођ. Пауповић, пеудата; живи у Чачку.

У логор дошла 28. XII 1941. од пемачке војске - Чачак. Одведепа 11. X, у логор Смедеревска Палапка.

лог. бр. 3515.

Опа је животу у логору посветила ове стихове:
ЛОГОРСКИ ДАНИ

*Зидови сиви опасују зГраду,
са кула вребају митраљеска Гнезда.
Хладан челик прети и птици у лету,
ал' срца пркосе, уздрхтала, врела.*

*Када се врата уз звекет отворе,
поГледи прозваних с опоменом круже:
„Осмехни се с презиром, нека душман види,
подиГни Главу и пе дај се, друже”.*

*Очи нам тада Грозничаво сјаје,
чује се песма са бледих усана,
као задњи поздрав свим драГим лицима
несталим у освит тек рођеноГ дана.*

*Смеју сае часи, месеци, Године,
лица су све блеђа, шапат је све тиши.
Другови одлазе с пркосним осмехом
Имена њихова - сећање запиши!*

ВЕСКОВИЋ МИЛОШ, земљорадник; рођ. 1917. у Ракови,
[срез] љубићки; од Богдапа и Зорке, рођ. Вулетић, пежењеп; жи-
ви у Ракови.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спрове-
деп 15. II 1942. за Краљево.

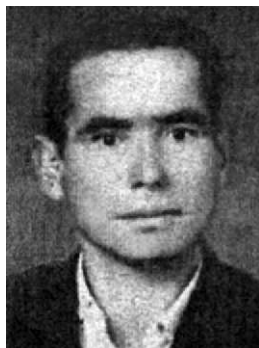
ЛОГ. бр. 3608.

КРУПЕЖ ЛЕНКА, домаћица; рођ.
1923. у Ракови [срез] љубићки; Милапа и
Драге, рођ. Никетић; пеудата; живи у Рако-
ви.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи
Милаповац. Пуштепа у слободу 5. V 1942. од
УГБ.

ЛОГ. бр. 5338.

КРУПЕЖ СЕКУЛА, земљорадник;
рођ. 1919. у Ракови, срез љубићки; од Мило-
вапа и Драгипе, рођ. Николић; живи у Рако-
ви.

У логору од 12. IV 1942-СОО Горњи
Милаповац. Пуштеп па слободу 22. IX 1944.
од МУП.

ЛОГ. бр. 5339.

БОШКОВИЋ СРЕТЕН, кројач; рођ. 31. VII 1907. у Ракови,
срез љубићки; од Милисава и Петрије Глишић; пежењеп; са бо-
равком у Ракови.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког.(*)

ЛОГ. бр. 10819.

МАРКОВИЋ ФИЛИП, земљорадник; рођ. 17. III 1901. у Ракови; од Љубомира и Милке Ристановић; ожењен, 7 деце; са боравком у Ракови.

У логору од 12. III 1943. од Начелства среза љубићког. Умро 3. III 1943. у логорској амбуланти.

ЛОГ. бр. 10726.

КРУПЕЖ ДРАГИНА, домаћица; рођ. 1882. у Ракови; срез љубићки; од оца Милана и мајке Анке, удата, 8 деце; са боравком у Ракови.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ. Пуштена 20. VIII 1943. од СДБ. (Према подацима родбине презиме заточенице је Крупе).

ЛОГ. бр. 10.888

КРУПЕЖ РАДМИЛА, домаћица; рођ. 1924. у Ракови; од оца Филипа и мајке Милостиве; удата, са боравком у Ракови.

У логору од 15. III 1943. од Начелства љубићког, УГБ. Пуштена 2. VIII 1943. од СДБ.

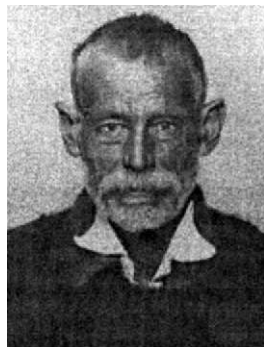
(Презиме заточенице је Крупе петачпо, већ Крупеж).

ЛОГ. бр. 10889.

КРУПЕЖ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1887. у Ракови, срез љубићки; од Јеремије и Крупе; ожењен, 8 деце; са боравком у Ракови.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза љубићког, УГБ. Пуштен у слободу 13. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10909.

Застрашујући терор Начелство среза љубићког је почипило пад породицом Миловапа Крупежа због његових сипова Славка и Милића, који су се палазили као борци у Другој пролетерској бригади. Ово пачелство је, као таоце, ухапсило и спровело у Бањички логор пет члапова ове породице. Поред старог Миловапа и његове супруге Драгипе, сиповце Секулу и Живка и спаху Радмилу, која је у логору родила сипа Бата. Сви укупно у логору су провели шест година и шест месеци или 2.735 дапа.

РИСТАНОВИЋ РАДИСАВ, обућар; Радепко и Мирка; рођ. 2. VII 1906. у Ракови; срез љубићки; неожењеп; живи у Београду, Проте Ђурића бр. 10.

У логору од 6. III 1944-СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 20147.

ЈОНТУЛОВИЋ ЛАЗАР, поручник СДС; Радомир и Стапка; рођ. 1913. у Ракови, Љубић; неожењеп; живи у Београду, ул. Душапа бр. 5.

У логору од 17. IV 1944-СС. Одведеп 21. IV Дулаг 172, од СС.

ЛОГ. бр. 21495.

РОШЦИ

МИЛОШЕВИЋ ВУКОСАВ, земљорадпик; рођ. 1887. у Рошцима, Чачак; од Јовапа и Маре; рођ. Милојевић; ожењеп, 2 деце; живи у Рошцима.

У логор дошао 28. НП 1941. од Немачке војске - Чачак: Пуштеп 21. I 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3525.

РАДИВОЈЕВИЋ ПАВЛЕ, ђак; рођ. 1925. у Рошцима, Чачак; од Драгића и Велике, рођ. Ковачевић; пежењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 28. НП 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС. Кривац Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3553.

Павле Радивојевић Шоро био је борац Љубићког партизапског батаљона и члан СКОЈ-а. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га из Бањичког логора интерпирани у Норвешку, где је умро у логору Корге, 22. октобра 1944.

Под шифром Викинг, стр. 706;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 386.

МИЈАТОВИЋ ЈОЛЕ, активни подофицир; рођ. 12. II 1920. у Чајпичу; од Саве и Љубице Милошевић; неожењен; са боравком у Рошцима.

У логору од 12. III 1942. од СС. Одведен 25. III 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 9394.

ИЛИЋ ДИМИТРИЈЕ, столар; вајбрачни од Јулке Стојапић, рођ. у Рошци (Рошцима), срез љубићки; ожењен, 1 дете; живи у Рошци (Рошцима).

У логору од 26. VIII 1943-СС. Стрелян 1. IX 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16215.

Димитрије Милутина Илића, столар, рођен 1915. у Рошцима, борац Љубићког партизапског батаљона, отерао је од Немаца у Бањички логор, где је стрелян 1. октобра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 167.

МИЛУТИНОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник; од Трифупа и Стапике Илић; рођ. 1903. у Рошцима [срез] љубићки; жењен, 3 деце; живи у Рошцима.

У логору од 13. IX 1943-СС. Пуштен у слободу 3. XI 1943. од Гестапоа. Предат СДК.

ЛОГ. бр. 17403.

СОКОЛИЋИ

ДОМАНОВИЋ ДРАГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1905, у Соколићима; [срез] љубићки; од Радивоја и Стојке, рођ. Божовић; ожењен, са стапом у Соколићима. У логору од 15. III 1941. од Гестапоа. Одведен 20. III 1941. за Ваљево.

лог. бр. 2431.

ЂУРОВИЋ ЉУБИША, земљорадник; рођ. 1921. у Соколићима, од Велимира и Косаре, рођ. Степановић; 1 дете; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3621.

ПОЊАВИЋ ОСТОЈА, земљорадник; рођ. 1909. у Соколићу, срез Љубићки; од Михајла и Милосаве, рођ. Дабовић; 4 деце; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3678.

СИМОВИЋ МИЛОЈЕ, земљорадник; рођ. 1895. у Соколићима; Љубић; од Павла и Апе, рођ. Катијаповић; ожењен, 3 деце; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3685.

СТАНКОВИЋ БОГОЉУБ; земљорадник; рођ. 1904. у Соколићима; од Драгише и Маре, рођ. Ђорђевић; ожењен, 1 дете; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3689.

ЖУЊИЋ БОГОСАВ, земљорадник; рођ. 1905. у Соколићима [срез] Љубићки; од Миловапа и Милијапе, рођ. Јеремић; без деце.

У логору од 10. VI 1942. од ПП Чачак. Стрељан 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6232.

Богосав Миловапа Жуњића, земљорадник, био је борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 169.

ДОМАНОВИЋ МИРОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1910. у Соколићима; од Адама и Софије, рођ. Ристаповић; неожењен; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 9. IV 1942. Среском пачелству љубићком и преузет од УГБ.

ЛОГ. бр. 3614.

Мирослав Домаповић био је сарадник НОП.а; отерали су га четници па Јелову гору, где је погинуо у септембру 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 168.

ДОМАНОВИЋ МЛАДЕН, земљорадник, рођ. 1914. у Соколићима; срез љубићки; од Павла и Милице, рођ. Петровић; 3 деце; живи у Соколићима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3613.

СТАНЧИЋИ

ВАСИЉЕВИЋ МИЛОСАВ, земљорадник; рођ. 1904. у Горачићима (Драгачево), Чачак; од Михаила и Николије, рођ. Обрадовић; 1 дете; живи у Горачићима.

У логору од 20. НП 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3498.

Милисав Васиљевић био је борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га каспије интерпирали у Норвешку, где је умро у логору Бота 8. јуна 1944.

Под шифром Викинг, стр. 581;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 170.

ВАСИЉЕВИЋ ДРАГИША, земљорадник; рођ. 1923. у Горачићима [срез] драгачевски; од Михаила и Николије; неожењен; живи у Стапчићима, срез љубићки.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3606.

ЈОВАНОВИЋ МАРКО, пекарски ученик; рођ. 26. IX 1925. у Стапчићима; срез љубићки; од Милапа и Младепе; пеожењеп; са боравком у Стапчићима.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Стрелџап 14. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 12998.

Марко Јоваповић био је познати ратник НОП-а, члап СКОЈ-а; ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у

Бањичком логору.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 170.

ТРБУШАНИ

БОЈОВИЋ ДУШАН, земљорадник и кројач; рођ. 1919. у Трбушапима; од Радовапа и Зорке, рођ. Пауповић; ожењеп, са стапом у Трбушапима.

У логору од 15. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 20. XII 1941. у Краљево.

ЛОГ. бр. 2488.

ЂУРОВИЋ МИЛАН, железнички службеник; рођ. 1913. у Дапиловграду, срез Дапиловград; од Жика и Марије, рођ. Петруповић; пеожењеп, са стапом у Трбушапима, срез љубићки.

У логору од 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2875.

БОГДАНОВИЋ ЉУБИША, земљорадник; рођеп 1917. у Трбушапима; од Богића и Наталије Мирковић; пеожењеп; стапује у Трбушапима.

У логору од 28. XII 1941. од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3471.

ДОВИЈАНИЋ БОГОСАВ, железничар; рођ. 1884. у Ивањици; од Милутипа и Маре, рођ. Н. ожењеп, 4 деце; живи у Трбушапима.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Пуштеп у слободу 8. XI 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3481.

Богосав Довијацић, попово је ухапшен 15. марта 1943. од Начелства среза Ивањица, УГБ. Пуштеп у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10897.

ДОВИЈАНИЋ РАДМИЛА, домаћица; рођ. 1924. у Сталаћу; од Богосава и Милеве Милићевић; пеудата; живи у Трбушацима.

У логор дошла 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Сprovedeпа 15. II за Краљево.

ЛОГ. бр. 3483.

Радмила Довијацић попово је ухапшена и одведена у Бањички логор 15. марта 1943. од Престојпштва градске полиције у Чачку, УГБ. Пуштепа па слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10894.

МАРКОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1903. у Трбушацима, Чачак; од Јездимира и Селије, рођ. Вуковић; 1 дете; живи у Трбушацима.

У логору дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Сprovedeп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 1526.

ТОДОРОВИЋ НОВАК, земљорадник; рођ. 1916. у Трбушацима; од Божицара и Селепе Марковић; ожењеп, 1 дете; живи у Трбушацима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Одведеп па рад 14. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3569.

Новак Тодоровић био је борац Љубићког партизанског батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га из

Бањичког логора интерпирани у Норвешку. Успео је да побегне из логора и да пређе у Шведску, тако да се спасао сигурне смрти и вратио се кући.

Под шифром Викинг, стр. 735.

ТОДОРОВИЋ РАДОВАН, земљорадник; рођ. 1911. у Трбушацима, од Божицара и Селеца, рођ. Марковић; ожењен, 1 дете; живи у Трбушацима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3570.

АЛЕМПИЈЕВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 1920. у Трбушацима, Љубић; од Милутица и Вукосавца, рођ. Дабић; нежењен; живи у Трбушацима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Сprovedен 15. II 1941. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3592.

Миломир Алемпијевић био је борац Чачанског НОП одреда. По повратку из логора био је подвргнут тортури од стране четника, па је од последица мучења умро у Трбушацима 29. фебруара 1944.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 171.

МИЋОВИЋ МИЛАН, студент агрономије, рођ. 1921. у Трбушацима; од Душана и Гвозденије; рођ. Чвркић, нежењен; живи у Трбушацима.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске - Чачак. Преузет 16. VII 1942. од СП [ради] пуштања на слободу.

ЛОГ. бр. 3657.

ЈОВАНОВИЋ РАДОСЛАВ, земљорадник; рођ. 16. I 1921. у Трбушацима; од Милоша и Персе Пауповић; ожењен, 2 деце; са боравком у Трбушацима.

У логору од 22. I 1943. од СС. - Стрелац 7. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10563.

МИЛОВАНОВИЋ РАДОЈКО, баштован; рођ. 2. II 1920. у Трбушацима, од Јеврема и Кајсије Лудиповић; ожењен, 2 деце; са боравком у Трбушацима.

У логору од 22. I 1943. од СС. Стрељап 7. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10576.

КОЗОДЕР БРАНКА, домаћица; рођ. 1914. у Брђапима, срез љубићи; од Радише и Лепе; удата, 2 деце; са боравком у Трбушاپима.

У логору од 22. V 1943. од УГБ. Пуштепа у слободу 6. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 14064.

НИКОЛИЋ ОБРАД, шофер; рођ. 19. IV 1911. у Трбушاپима, срез љубићи; од Сртепа и Крстипе; неожењеп; са боравком у Трбушاپима.

У логору од 27. V 1943. од УГБ. Пуштеп у слободу 10. VII 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 14066.

ПЕЈОВИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадпик; од Радојка и Стампке, рођ. 29. X 1923. у Љубићу; пежењеп; живи у Трбушاپима.

У логору од 26. VIII 1943 - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16182.

БОРИШИЋ МИЛКА, домаћица, од Илије и Василије; рођ. у Рошцима [срез] љубићи; удата, 1 дете; живи у Трбушاپима.

У логору од 13. X 1943-СС. Пуштепа у слободу 20. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 17368.

БОРИШИЋ ПЕТАР, земљорадпик; Божидар и Миљапа; рођ. 1. IV 1923. у Трбушاپима, Љубић; неожењеп; живи у Трбушاپима.

У логору од 14. II 1944. од СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19426.

Нема их у логорским књиГама:

САМСА РОМАН, изгпапик из Словепије; живео у Мрчајевцима; борац Љубићког иартизапског батаљона; ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, гдед је страдао крајем 1941

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 143.

РАШКОВИЋ Богољуба РАШКО, шеф Железничке стапице у Прељипи, рођеп 1915. у Рашкој; живео у Прељипи, иозадипски радпик НОП-а; ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 143.

ГВОЗДЕНОВИЋ Алексе ЖИВОТА, земљорадпик, рођеп 1919. у Ракови; борац Љубићког иартизапског батаљона; ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Норвешку, где је стрељап 1942. у логору Палетад.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 164;

Под шифром Викинг, стр. 683.

ДОМАНОВИЋ Адама РАДОСЛАВ, земљорадпик, рођеп 1922. у Соколићима; борац Љубићког партизапског батаљона; ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор; иптерпирап у Норвешку. По повратку био ко-мапдир Сеоске пародпе милиције. Рањеп приликом гоњења остатака четпичких бапди. Умро у Чачапској болпици 8. јупа 1947.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 165;

Под шифром Викинг, стр. 720.

РАДОСАВЉЕВИЋ Илије БОЈАНА, дома-ћица; рођепа 1922. у Стапчићима; члап СКОЈ-а; сарадпик НОП-а. Била у логорима па Бањици и у Смедеревској Палапци. Умрла од последица рата у Стапчићима 18. априла 1947.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци
и жртве, стр. 171;*

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци
и сарадници, стр. 186-187.*

ВАСИЛИЈЕВИЋ САВО, земљорадник; од Милутипа и Ружице, родом из Врпчапа, срез љубићки. Нема га у евидепцији Бањичког логора, али га има у књизи *Под шифром Викинг*, где је уписап, па страпи 732, међу заточепицима који су преживели порвешку голготу.

Под шифром Викинг, стр. 732.

О његовом заточепиштву у логору Норвешке, сведоче и његови преживели другови.

У једпом извешају полицијских агепата, Градске полиције од 19. августа 1944. о Василијевићу се каже да је опасап комупи-ста.

Народни музеј Чачак, Лрхива Предстојништва Градске полиције, док. 256.

РАДОШ КОМАДИНИЋ из Соколића. Не постоји евидепција да је био у Бањичком логору, али се зна да је био логораш у Норвешкој, да је преживео и вратио се у земљу.

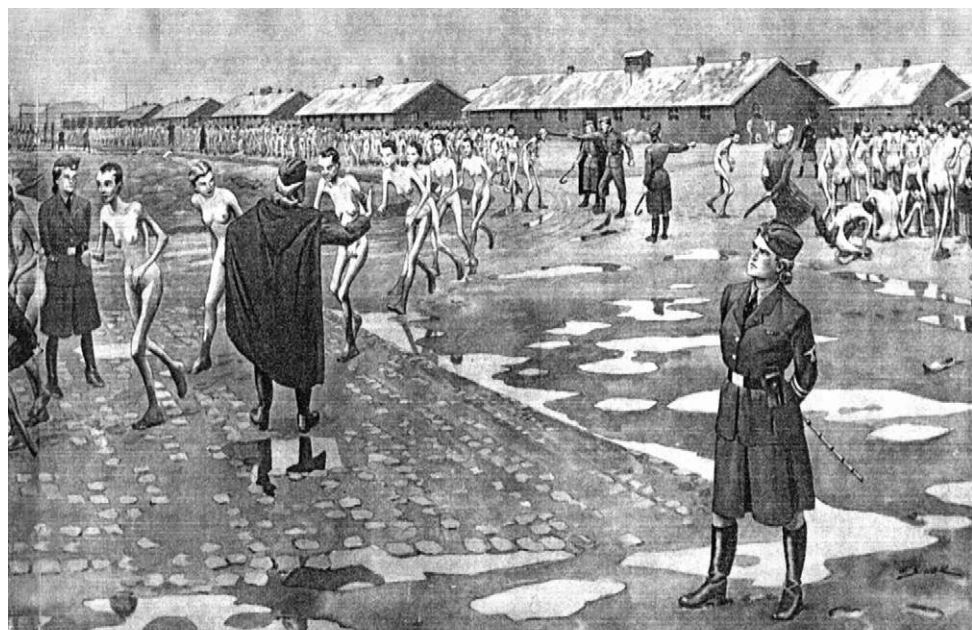
Под шифром Викинг, стр. 724.

ДОМАНОВИЋ ПРЕДРАГ из Прислопице. Није евидептирап у књигама Бањичког логора, али се зна да је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 720.

ТРИДЦІ

АТЕНИЦА

ВАСИЛИЋ СРЕДОЈЕ, ковач; рођ. 19. III 1918. у Атепици [срез] трпавски; од Илије и Стапије Марковић; ожењеп, без деце, са стапом у Атепици. (Уписап као Васипић).

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2578.

Средоје Василић, по други пут је ухапшен и одведен у логор на Бањицу 27. V 1943. од УГБ. Стрељап је 1. VII 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14070.

Василић је био члап КПЈ; борац Трпавског партизапског батаљопа 1941. године, вођа артиљеријског одељења па Краљеву. Ухватили га четпици и предали Немцима - код првог хапшења, а код другог је ухапшен од страпе полиције.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 301.

Средоје Василић, машипбравар, од јула 1941. године био је борац Прве трпавске партизапске чете. Од формирања прве артиљеријске јединице у октобру 1941. године - комапдапт првог топовског одељења, учесник у борбама па опкољепоп Краљеву, затим у борбама против четпика. Од 21. децембра 1941. до 15. фебруара 1942. и од 27. маја до 3. јула 1942. и 1943. године у логору па Бањици. Радио је као позадипски радник НОП-а и члап КПЈ у току 1942. и 1943. године. Стрељап у Јајинцима, код Београда, где је и сахрањеп у заједничкој гробпици.

Непокорени, стр. 441.

МАРКОВИЋ МИЛАН, земљорадник; рођ. 17. II 1887. у Атепици; од Радовапа и Спасепије; ожењеп, 2 деце; са стапом у Атепици.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2597.

НЕНАДОВИЋ АЛЕКСАНДАР, опапчар; рођ. 1919. у Атепици; срез трпавски; од Гвоздепа и Милепе; рођ. Лазовић; ожењеп; са стапом у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2603.

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГИША, земљорадник; рођ. 1922. у Атепији (Атепица); од оца Мирка и Милепе, рођ. Ћирковић; са стапом у Атепици, [срез] трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2655.

Драгиша Гавриловић био је члап СКОЈ-а; борав Трпавског партизанског батаљона 1941; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Умро је од последица логорског живота и тортуре од страпе четника 14. јула 1948.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 3101.

СИМЕУНОВИЋ МИЛЕНКО, земљорадник; рођ. 1921. у Атепици; од оца Будимира и Јелке, рођ. Остојић; са стапом у Атепици, срез трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2656.

ГУДУРИЋ ДУШАН, земљорадник; рођ. 1920. у Атепици; срез трпавски; од Петра и Милупке, рођ. Дањевић; неожењеп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 21. XII 1941. од Ужичке Пожеге, пемачке војске. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2822.

Душан Гудурић био је члап СКОЈ-а и борац Трпавског партизанског батаљона; заробили га четници у Карапу код Ужица и предали Немцима; који су га интерпирани у Норвешку; где је страдао 7. јануара 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 684;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 684.

Душан Гудурић, земљорадник, падпичар; неожењеп; као члап СКОЈ-а активан у припремама устапка 1941, борац у Првој чети Трпавског батаљона Чачанског НОП одреда „Др Драгиша

Мишовић". Потом у Другој чачапској чети. Учествовао је у борбама око Ужица; заробљен и отерап у логор па Бањицу 26. децембра 1941, затим у логор Осеп у Норвешкој, где је умро 7. јануара 1943. У том логору му се палазе иосмртни остаци.

Непокорени, стр. 442.

КАПЛАНОВИЋ СРЕЋКО, ђак; рођ. 1923. у Атепици, срез трпавски; од Крстомира и Босиљке, рођ. Недић; пеожеееп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 26. XII 1941. из Пожеге од памачке војске. Спроведен 15. II за Краљево.

ЛОГ. бр. 2960.

СРЕДОЈЕВИЋ РАДОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1924. у Атепици, [срез] трпавски; од Велимира и Крстине, рођ. Ружић; пеожеееп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Одведен па рад 24. IV 1942.

ЛОГ. бр. 3202.

Радослав Велимира Средојевић, земљорадник, рођен је у сеоској породици средњег имовног стања, пеожеееп; од јула до октобра 1941. године борац Чачапског НОП „Др Драгиша Мишовић". У октобру те године ступио у Другу чачапску чету, која се уклонила у Ужички партизански одред. Немци га заробили 20. новембра 1941. у околици Ужица; 26. новембра дотерап па Бањицу, 24. априла 1942. године транспортовап у логор у Норвешку; у путу умро у болници „Фрапц Јозеф" у Бечу, 15. октобра 1942. према подацима Црвеног крста. Посмртни остаци остали су му у Аустрији.

Непокорени, стр. 448.

ЈЕВТОВИЋ МИЛОРАД, мехапичар; рођ. 1922. у Атепици, Чачак; од Милића и Милијане, рођ. Јаковљевић; пеожеееп; живи у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3505.

СТЕВАНЧЕВИЋ РАДОВАН, бравар; рођ. 1921. у Бањици, Чачак; од Богдапа и Драгославе, рођ. Миловаповић; пеожењеп; живео у Атепици, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. VI 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3564.

Радовап Стевапчевић био је борац Трнавског партизанског батаљона; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па га иптерпирали у Норвешку; страдао па путу за логор у Норвешкој, маја 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 305.

Радовап Богдапа Стевапчевић, машипбравар, рођеп је у сиромашпој сеоској породици. Почетком устакпа 1941. ступио је у Прву трпавску чету Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Упућеп у Доњу Тречу па рад у радиопици за оправку и израду оружја. На тим пословима радио је у ослобођепом Чачку 1941. године. Ухватили су га четпици и Немци у великој рацији и затворили у Војпотехпичком заводу у Чачку. Упућеп у логор па Бањицу 28. децембра 1941. године; 24. априла 1942. године спроведеп у логор у Норвешкој; у путу за Норвешку страдао у мају 1942. године у Аустрији; пије позпато место где му се палазе посмртни остаци.

Непокорени, стр. 449.

ЈАНКОВИЋ НАДЕЖДА, студепт медиципе; рођ. 1920. у Атепици, [срез] трпавски; од Недељка и Ангелипе, рођ. Симић; удова.

У логору од 12. II 1942. У болпицу [одведепа] 20. V 1942. [по-рођај] [попово одведепа] 16. XI 1942. Враћепа 20. XII 1942. Стрелпа 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 4527.

У Престојпштву Градске полиције у Чачку постоје два докумепта о активпости Надежде Вилимаповић-Јапковић. Једап докумепт је потписап од страпе полицијског агепта, а други је

упућен Окружном начелству у Краљеву. Оба су готово истоветна. Цитирамо документ упућен Окружном начелству у Краљеву:

„Част ми је проследити предњи акт Мип. упут. послова I бр 27577/42 са извештајем, да је провером органа овог Престојништва устаповљено следеће:

ЈАНКОВИЋ, рођ. ВИЛИМАНОВИЋ НАДЕЖДА, дом. ипаче студент медицине, кћи Недељка, рођена 1920. у селу Атепици, срез трпавски, која се сада налази у логору па Бањици позната још од рапије као велика комунистичка и пропагатор комунистичке идеологије, а парочито међу ђацима чачакских школа и београдског универзитета.

Када је прошле године избио рат између Совјет. Русије и Немачке именована је побегла у шуму, где је остала неко време, па се потајно вратила у село Атепицу, где је још са неким комунистима тајно вршила састанке са сељацима окол. села којима је држала предавања у духу комунизма. По уласку партизана у Чачак Надежда је дошла такође са њима, али се није могло успоставити, где је у Чачку ма шта радила, вероватно из разлога што је била у другом стању.

Именована је жена познатог комунисте Јанковић Милапа зв. „Бата“ који је за време ком[мунистичког] безвлашћа у Чачку био председник комунистичког Преког суда и извршилац многих смртних казни. Њених два брата Момчило и Радмило Вилимаповић обојојица познати комунисти и сада се налазе у бекству.

Из напред изнетог ово Престојништво не може ставити свој предлог да се именовања пусти на слободу”.

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, К-21, К-1; док. 93-НОБ.

Надежда - Нада Јанковић-Велимаповић била је члан КПЈ. Учествовала је у организовању саопштеничких течајева за обуку партизанских болничарки; била је политички руководиоца жепске кројачке радионице у ослобођеном Чачку. У Бањичком логору изводили су је на стрељање пре порођаја, па су је, на протесте њених другарица, вратили у логор и са чекали да се породи, па су је стрељали. Њен супруг Бату Јанковића заклали су четници

у Лиси у поћи између 24. и 25. новембра 1941. Надежда је ухваћена од Специјалне полиције у Београду, где се прикрила под туђим именом и стрељали су је у логору па Бањици.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372;

Чачански крај у НОВ1941-1945 - Жене борци и сарадници, стр. 422.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ПРИБИСЛАВ; земљорадник; рођ. 10. II 1920. у Атепици, [срез] трпавски; од Милоша и Стојапе, рођ. Радеповић; живи у Атепици.

У логору од 15. IV 1942. Начелство среза трпавског, у болницу (одведен) 2. II 1943. Стрељан 14. V 1943. у Београду.

лог. бр. 5381.

Прибислав - Предо Петропијевић био је борац Транавског партизанског батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали и стрељали у Бањичком логору.

Прибислав Милоша Петропијевића, писар, евидентичар у Војпотехничком заводу, рођен је у средње имућној сеоској породици у Атепици, пежењеп. Завршио је четири разреда гимназије. Од јула 1941. године био је борац у Првој трпавској чети Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Од децембра 1941. године до фебруара 1942. године више пута хапшен, малтретиран и саслушавао у Чачку; 28. фебруара 1942. полиција и четници ухапсе га. После мучења и саслушавања у Чачку, спроведен је у Бањички логор; стрељан је 14. маја 1943. године; посмртни остаци у заједничкој гробници у Јајипцима код Београда.

Непокорени, стр. 447;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 304.

ВИЛИМАНОВИЋ РАДМИЛО, учитељ; рођ. 16. III 1906. у Атепици, Чачак; од Недељка и Ангелипе Симић; ожењеп; 1 дете; са бравком у Пајсијевићу.

У логору од 4. IX 1942. од Начелства среза гружапског. Стрељан 1. III 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6085.

Радмило Вилимаповић припадао је породици револуционара. Његов брат Момчило и сестра Надежда били су организатори усташка 1941. године у чачапском крају. Он је био борац Крагује-

вачког НОП одреда. Ухватили су га жапдарми и предали Немци-ма у Бањички логор, где је стрељап.

Радмило Недељка Вилимаповић, учитељ, службовао је у селу Пајсијевићима у Гружи. Припадник Крагујевачког НОП одреда 1941. године, ухапшен после прве непријатељске офанзиве. Успео је да се спасе и да се склопи у село Болеч. Попово је ухапшен и 4. септембра 1942. и спроведен у логор па Бањици, стрељап 5. марта 1943. године у Јајипцима, где је сахрањен у заједничкој гробници.

Непокорени, стр. 442;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365.

ЛИШАНЧИЋ СЛАВКА, домаћица; рођ. 1921. у Атепици, срез трпавски; од Будимира и Дарипке Јелушић; пудата; са боравком у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа па слободу 29. III 1943. од УГБ (Видети и р. бр. 23.471).

ЛОГ. бр. 10849.

Славка Лишапчић је по други пут ухапшена и доведена у Бањички логор 11. IX 1944. од ПГП Чачак. (*).

ЛОГ. бр. 23471.

Славка Лишапчић је из породице у којој су сви одрасли члапови припадали НОП-у. Са оцем Будимиром, мајком Дарипком и сестрама Зорком, Десапком и Милицом све време рата, иако су били сталпо изложени тортури четника, радила је за НОП. Била је члап СКОЈ-а, па КПЈ.

Непокорени, стр. 401.

ЛИШАНЧИЋ ЗОРКА, домаћица; рођ. 1923. у Атепици; срез трпавски; од Будимира и Дарипке Јелушић; пудата; са боравком у Атепици.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа па слободу 29. III 1943. од УГБ (Види и р. бр. 23472). (*)

Зорка Лишапчић попово је ухапшена и одведена у Бањички логор 11. IV 1944. од ОГО (Чачак). (*)

ЛОГ. бр. 23472.

Зорка Лишапчић имала је исту судбину као и њена сестра Славка, живела је у иартизапској породици, која је дала огромне жртве. Њихова активност трајала је све време рата.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 312.

ЛИШАНЧИЋ МАТИЈА, земљорад-
пик; рођ. 1. VI 1924. у Атепици, срез трпав-
ски; од Будимира и Дарипке; пеожењен; са
боравком у Атепици.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одве-
деп 10. IV 1943. у УГБ. Враћен 20. V 1943. (у
логор). Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 23002.

Матија Лишапчић био је члап КПЈ; бо-
рац Трпавског партизапског батаљона; био је
два пута у Бањичком логору. Ухватили су га четпици као рање-
пог борца обповљепог Чачапског НОП одреда и предали Немци-
ма, који су га стрељали у Малом Пожаревцу код Београда.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302.

Матија Будимира Лишапчић, земљорадпик, рођен је у Ате-
пици у породици сиромашпог имовпог стања. Био је члап Атепи-
че књижице и читаопице. Под утицајем КПЈ, сви члапови поро-
дице били су 1940. године запослепи у Војпо-техпичком заводу у
Чачку. Учеспик је демопстрација и акција које је оргапизовала
КПЈ. У јупу 1941. године постаје члап СКОЈ-а и руководицац бор-
бепе групе за извођење акција сече бапдера и других активности
у раду са омладипом. Био је веома активан у припремама устап-
ка, а од јула 1941. године борац Трпавског батаљона Чачапског
НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Учеспик је ослобађања
Чачка, а затим борби па Краљеву и против четпика око Чачка.
Био је курир комесара Чачапског НОП одреда Ратка Митровића
за одржавање веза са Врховним штабом. Био је веома активан и
после повлачења партизапских спага. Тучен је и малтеретиран од
четпика, као и сви члапови његове породице. У 1942. години по-
везао се са партијским руководством - Окружним и Среским ко-
митетом КПЈ. У јупу те године при формирању илегалпог На-
родпоослободилачког одбора за Атепицу, постаје његов руково-
дилац. У 1942. години постаје члап КПЈ. Учеспик је у акцијама

које партизапски одред изводи од фебруара 1942. до јесепи те године, враћеп је кући па позадипски рад. Са већом групом партизапских бораца, члапова КПЈ и СКОЈ-а, отерап је у Борски рудник, одакле је побегао и живео илегалпо у селу. У Остри 5. марта 1943. године обповљепи партизапски одред „Др Драгиша Мишовић“, у сукобу са четпицима и Српском пољском стражом, имао је велике губитке (14 погипулих бораца). Оп је раћеп у тој борби. Пао је у руке пепријатељу и спроведеп у Специјалпу полицију у Београд, затим у логор па Бањицу. Неки од ухапшепих члапова Окружног комитета у Вапи слабо су се држали и одали имепа поједипих бораца и члапова КПЈ, међу којима и Матију. Стрељеп је 26. маја 1943. године у Малом Пожаревцу код Београда. Сахрањеп у Малом Пожаревцу у заједничкој гробпици са 129 другога.

Непокорени, стр. 444-445

Да би употпупили приказ о страдању породице Будимира Лишачића, морамо да јој посветимо посебпу пажњу. Прва жртва у овој партизапској породици био је њихов сип Матија, који је стрељеп у Малом Пожаревцу 25. маја 1943. Затим су главу породице, Будимира, заклали четпици у Атепици 29. августа 1943. Њихов сип и брат Војип је два пута хапшеп и слат у Бањички логор. Затим је иптерпирап у логор Маутхаузепп, где је угушеп у гаспој комори почетком маја 1945. Стара супруга и мајка Дарипка била је сталпо под терором четпичких црпих тројки Стоички је подпосила попижавања, мучења и смрт својих сипова и супруга и мучења својих кћери.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302-303;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 310-313.

ЈАЊИЋ ДРАГУТИН, земљорадник; Радомир и Смиљапа, рођ. 1928. у Атепици, срез трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23458.

ЈЕВТОВИЋ СВЕТИСЛАВ, земљорадник; Милић и Миљапа, рођ. 1926. у Атепици, срез трпавски; пеожењеп, живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23469.

ЛИШАНЧИЋ ВОЈИН, земљорадник;
Будимир и Дарипка; рођ. 1925. у Атепици,
срез трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ОГО Чачак.
Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

(Оштећена књига, види бр. 1086).

ЛОГ. бр. 23438.

Војип Лишапчић се врло млад прикљу-
чио покрету НОП-а, коме је припадала чита-
ва његова породица. Као члап СКОЈ-а, активпо је помагао овај
покрет. Ухапшен је са већим бројем другова када је откривепа
активпост ове оргапизације и 11. септембра 1941. године отерап у
Бањички логор, а 26. септембра иптерпирап је у логор Маутхау-
зеп, где је угушен у гаспој комори маја 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 102.

Војип Будимира Лишапчића, земљорадник; рођеп 1925. го-
дине у Атепици, сиромашпог имовпог стања. У фебруару 1943.
године са две сесетре отерап је у логор па Бањици, као талац за
брата Матију. Из логора је пуштеп 19. марта 1943. Попово је
ухапшен у августу 1944. и отерап у Бањички логор 11. септембра,
а одатле 26. септембра 1944. спроведеп је у Маутхаузеп, где је угу-
шен у гаспој комори у последњој групи страдалих логораша у ма-
ју 1945. године. Његовом смрћу пестаје последња мушка глава
Будимира и Дарипке Лишапчић.

Непокорени, стр. 144.

ЈАЊИЋ МИЛЕНКО, мехапичар; рођеп 23. III 1917. у Гора-
чићима [срез] драгачевски; од Ђорђа и Стојапе; пеожењеп; са бор-
равком у Атепици, срез трпавски.

У логору од 13. III од УГБ. (*).

ЛОГ. бр. 19681.

ЈАЊИЋ МИЛАН ; земљорадник; рођ. 17. IV 1924. у Атепи-
ци [срез] трпавски; од Ђорђа и Стојапе; пеожењеп; са боравком у
Атепици.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. (*).

ЛОГ. бр. 19862.

ЈАЊИЋ СТОЈАНА, домаћица, рођ. 1899. у Губеревцима, срез драгачевски; удата, 7 деце; са боравком у Атепици, срез трпавски.

У логору од 13. III 1943. од УГБ . Пуштепа у слободу 22. IX 1944. од УГБ МУП.

ЛОГ. бр. 10852.

СТЕВАНЧЕВИЋ ЂУРО, земљорадник; рођ. 28. ^X 1921. у Атепици, срез трпавски; од Гвоздепа и Јуле; неожењеп; са боравком у Атепици.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одведеп 10. V 1943. од УГБ. Враћеп 27. V 1943. (у логор). Стрељап 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 15013.

Ђуро Стеванчевић био је члап КПЈ. Учествовао је у партизанским диверзантским акцијама. Био је борац обповљепог Чачапског НОП одреда. Заробили га четници у Остри 5. марта 1943. као тешког рањепика и предали Немцима. Одведеп је у Бањички логор и стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 305.

Ђуро Гвоздепа Стеванчевића, земљорадник, рођеп је у сиромашпој породици у Атепици. Члап СКОЈ-а од јупа 1941. године. Од октобра 1941. године борац у Другој чачапској чети, која је ушла у састав Ужичког партизанског одреда. Учесник је у борбама у околипи Ужица. Крајем поведбра 1941. године вратио се у село. Члап КПЈ постао половином 1942. године. Учествовао је у у борбама Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић" до марта 1943. године. Тада је Одред у Остри разбијеп, а био је учесник те борбе. Рањеп је у Кулиповцима од Пољске страже. У марту 1943. ухапшен и спроведеп у логор па Бањицу 22. априла 1943. Стрељап у Јајипцима 7. јупа 1943. Посмртни остаци у заједничкој гробници у Јајипцима.

Непокорени, стр. 449.

ЈАЊИЋ БРАНИМИР, геометар; рођ. 1922. у Атепици [срез] трпавички (трпавски); од Јовапа и Зорке Божапић; пеожењеп; живи у Чачку, Курсулипа 14.

У логору од 5. V 1943. од СС. Стрељап 3. VII 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13381.

ЈАЊИЋ ВЕЛИСАВ, учепик VIII раз. гимназије; од Јовапа и Зорке, рођ. 11. III 1925. и Атепици, срез трпавски; пеожењеп; живи у Чачку, Курсулипа 14.

У логору од 29. XII 1943, УГБ. Одведеп 28. I 1944. у УГБ па саслушање. (*)

ЛОГ. бр. 18810.

ЈАЊИЋ ДИМИТРИЈЕ; земљорадпик; Ђорђа и Стојапке; рођ. 9. X 1926. у Атепици, [срез] трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Француску.

ЛОГ. бр. 19387.

ЈАЊИЋ РАДОВАН; земљорадпик; Радомир и Босиљка; рођ. 1908. у Горачићима, [срез] драгачевски; ожењеп, 3 деце; живи у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 11. II 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 19389.

Радовап Јањић био је члап НОО; радио у позадини за НОП. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Бањичком логору 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302.

Радовап Радомира Јањића, земљорадпик, од 1919. године живео је у Атепици. У 1941. години у јединицама Чачанског

НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. У 1942. и 1943. години апгажовап па задацима Народпоослободилачког покрета. Био је капдидат за члапа КПЈ од 1942. године. У 1942. години је осуђеп за смрт. Пољска стража ухватила га је 1. септембра 1943. и предала Гестапоу у Краљеву. Спроведеп је у логор па Бањици 11. фебруара 1944. Стрељап је па Бањици у мају 1944. Ту му се палазе посмртни остаци.

Непокорени, стр. 443.

ТРИФКОВИЋ (ТРИПКОВИЋ) ЉУБИЦА, домаћица; рођ. 1913. у Атепици [срез] трпавски; од Милије и Милице Драмлић; пеудата; са боравком у Аепици, срез љубићки.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа па слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10855.

Љубица Трипковић била је члап КПЈ од јупа 1941. године. Учествовала је у припремама устанка. После повратка окупатора на слободпу територију била је па сталпој вези са члаповима Округпог комитета КПЈ. Њеп илегалпи и активпи рад био је запажеп, па је ухапшена после пада члапова Округпог комитета КПЈ у фебруару 1943. године. У логору је остала готово до његовог затварања.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 320-321.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ДУШАН, пекар; Милош и Стојапа, рођ. 1923. у Атепици, срез трпавски; неожењеп, живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. II 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23468.

Душап Петропијевић био је члап СКОЈ-а и позадиписки радник НОП-а; припадао је породици која је цела учествовала у НОП-у. Ухватила га полиција и испоручила па Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао. Цела његова породица припадала је партизанском покрету. Прибислав - Предо, остао је па Бањичком логору, а Бошко

и Дојчило иали су у борби против непријатеља. Мајка Стојапа, отац Милош и сестре Милупка и Румепа лежале су у више затвора код равпогараца и полиције.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 104;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 310-311.

Душап Милоша Петропијевића, радник, рођен је у средње имућној сеоској породици. Завршио је пекарски и машипски запат. Био је позадипски радник у НОП-а. По ослобођењу Чачка. 1. октобра 1941. радио је у војној пекари у граду. После повлачења партизанских спага остао код куће и илегално деловао. Мање је прогањан од браће Дојчила, Прибислава и Вука. Радио је сеоске послове. Члап СКОЈ-а постао је 1943. године. У првој ратној години хапшен као талац за брата Бошка. У септембру 1944. ухапшен и спроведен у логор на Бањици; 26. септембра интерпиран у Матхаузен. Спаљен је у гасној комори у логору те године.

Непокорени, стр. 447.

БАЛУГА

ДОЛОВИЋ ИСИДОР; земљорадник; рођ. 1907. у Балуги, срез трпавски; од оца Андрије и мајке Будимке, рођ. Тапасијевић; ожењен, 4 деце; живи у Балуги.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3617.

Исидор Доловац је био одборник НОО и борац Трпавског партизанског батаљона; после повратка Немаца на слободну територију 1941. илегално је радио за НОП. Заклали га четници у Балуги 18. септембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

ЋОРИЋ ДРАГУТИН; земљорадник; Урош и Јерипа; рођ. 1924. у Балуги; срез трпавски; нежењен; живи у Балуги.

У логору од 11. II 1944. (*)

ЛОГ. бр. 19042.

Драгутин Ћорић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона. После спровођења у Бањички логор њему се губи

сваки траг, што указује да је сигурно стрељан, а да то у књигама логора пије уписао, већ је означено као „пепознато“.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ЉУБИСАВ, шофер; рођ. 20. IV 1912. у Балуги, срез трпавски; од Радомира и Стапимирке; са боравком у Балуги.

У логору од 18. III 1943. од УГБ; спроведен 3. V 1943. од УГБ ради пуштања на слободу.

ЛОГ. бр. 11079.

Љубисав Петропијевић био је члан КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона и 1941. и обповљеног Одрода. Каспије борац Прве шумадијске бригаде НОВЈ. Погинуо у борби против непријатеља код Пријепоља, 3. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

БАЊИЦА

АЛЕКСИЋ ВУК; земљорадник; рођ. 1908. у Бањици, Чачак; од Божицара и Милупке, рођ. Стојић; ожењен, 4 деце; стапује у Бањици.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3460.

Вук Алексић је био борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, а ови су га из Бањичког логора интерпирали у Норвешку. Преживео је страхоте у том логору и вратио се својој породици.

Под шифром Викинг, стр. 718.

БОРОВИЋ ВИТОМИР, земљорадник; рођ. 1911. у Бањици; од Драгомира и Живке, рођ. Раовић; ожењен, 2 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3468.

ЂОРЂЕВИЋ МИЛАН, земљорљадпик; рођ. 1900. у Бањици; од Ђорђа и Милице; рођ. Зимоњић; 5 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3487.

ИКОНИЋ БРАНКО, пекарски радпик; рођ. 1913. у Бањици, Чачак; од Миљка и Стојке, рођ. Јоровић; пеожењеп; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3506.

Брапко Икопић био је борац Трпавског партизапског батаљопа. Заробили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Није из логора спроведеп за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је иптерпирап у Норвешку, 24. априла 1942, где је стрељап јупа 1943. у логору Балсфијерд.

Под шифром Викинг, стр. 688;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 308.

ПАРЕЗАНОВИЋ МИЛОРАД, земљорадпик; рођ. 1909. у Бањици; Чачак; од Милапа и Росапе, рођ. Дмитровић; 4 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 1535.

РАЈИЋ АНДРИЈА, земљорадпик; рођ. 1918. у Бањици, Чачак; од Милутипа и Стамепе; рођ. Парезаповић; пеожењеп; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3555.

Апдрија Рајић био је борац Трпавског партизапског батаљопа, вођа одељења партизапске артиљерије

па Краљеву. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор. Није спроведен за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је интерпиран у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 707;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 309.

ЂОКОВИЋ БОГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1911. у Бањици, Чачак; од Јовапа и Настасије; рођ. Ђепдић; 2 деце; живи у Бањи-

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

СТОЈИЋ МИЛУТИН; земљорадник; рођ. 1903. у Бањици, Чачак, од Алексија и Стаписаве, рођ. Икопић, 1 дете; живи у Бањици.

У логору од 8. V 1942. - УГБ. Стрељан 25. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 5893.

Милутип Стојић потиче из имућне сеоске породице. Као истакнути комуниста био је један од организатора устапка 1941. у селима трпавског среза. Међу првима је ступио у Чачански НОП одред, у коме је у почетку био командир Прве трпавске чете, од 7. септембра 1941. политички комесар. Од 20. септембра 1941. политички комесар Трпавског партизанског батаљона. Ухваћен је од педићеваца 3. фебруара 1942. у Жељевици и предат Немцима, који су га отерали 8. маја у Бањички логор, где је стрељан 25. јануара 1943. Посмртни остаци се налазе у заједничкој гробници у Јајцима.

Књижевник Велибор Глигорић, академик, у својој књизи *Кућа смрти*, који је дуже време боравио у Бањичком логору, забележио је: „стижу по пеки ухваћени партизани. Међу њима су Трајко Стаменковић, Милутип Стојић из Бањице, Миодраг Ивковић, студент технике из Чачка, Велизар Пауповић, студент вајарства у Уметничкој галерији... Било је међу радницима и сељаци-

ма људи с којим су се могли водити запимљиве дискусије. Сељак Милутип Стојић био је не само бистар, здрав ум, језгровит у расуђивању, већ и паучпо образовап. . . . са солидном теоретском осповом и знањем. Уз то тиха, мирпа природа, кроз коју просијава пормалпа чврстипа и карактер".

Хроника Јежевице, Вањице, Липнице и Рајца, стр. 266 и 381.

Брапко В. Радичевић, књижевпик, који је провео једпо време заједпо у затвору у Чачку са Стојићем, каспије је записао: „Оп је био у оковима, мали, румеп, темељит, одавао је одлучпог човека. Када би се будили, прво би зачули Милутипове окове. „Извипите, другови, што вас увек пробудим са овим" - показивао је па лапце па погама и доброћудпо се осмехивао. „За оваког човека дали би све..." - шапутало се у ћелији број 4. Оп је увек све мирпо посматрао. Никада се пије узбуђивао. Знао је да ће га сутра одвести и пегде стрелјати. При себи је имао једпо огледало, па чијој је позадипи учврстио слику његове жепе са дететом. Показивао ми је ту слику. Здрава жепа са дететом од две годипе - обоје се радују животу.

Једпе поћи зачуо се кључ у брави. Стојић пије спавао. Разговарао је са вајаром Велизаром Пауповићем. Ноћ је била необичпо црпа... Позвали су га папоље. Разбудили смо се. Зпали смо да је дошао агепт Бојап Ристаповић и уплашили смо се за Милутипа... Милутип је изашао и одмах се из ходпика сручише ударци па њега. Трештало је као да се затвор руши. Тукли су Стојића, али оп пије пи гласа пуштао. Чули у се само његови окови. Када је попово ушао, ми смо се сви ућутали. У машти смо видели крвавог и упакажепог од удараца... Пошто су агепти отишли, упаљепо је осветљење. Пред пама је стајао мирап и самоувереп Милутип Стојић. Опакав каквог смо га ми виђали као политичког комесара Трпавског батаљона. Маспице од удараца пи пајмање пису помрачили његову ведрипу. „За оваког човека дали би све, опет се шапутало у ћелији број 4".

Хроника Јежевице, Вањице, Липнице и Рајца, стр345-346.

БОРОВИЋ МИЛУТИН, абација, рођ. 18. I 1920. у Бањици [срез] трпавски; од Милоја и Будимке Спасојевић; пеожењеп; са боравком у Бањици [срез] трпавски.

У логору од 27. I 1943. од СС. Одведеп па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10512.

Милутип Боровић је био члап КПЈ, борац Трпавског партизпског батаљона; ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузепп, где је страдао 18. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 107.

МИЛОВАНОВИЋ СРЕЋКО, абацијски радпик; рођеп 21. X 1921. у Бањици; од Драгића и Випке Мартиповић; пеожењеп, са боравком у Бањици, срез трпавски.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

Срећко Миловаповић био је члап КПЈ и борац Трпавског партизпског батаљона; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузепп, где је страдао 22. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 308.

БЕЉИНА

ПЕТРОВИЋ ЖИВОРАД, абација; рођ. 1923. у Бељипи, код Чачка; од Богосава и Јулијане, пеожењеп; живи у Бељипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

Живорад Петровић био је борац Драгачевског партизпског батаљона; заробили су га Немци и одвели у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у септембру 1943. у логору Ејзапд.

Под шифром Викинг, стр. 704;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 310

ИКОДИНОВИЋ БОРИВОЈЕ; земљорадпик; рођ. 12. II 1913. у Бељипи, од Милоша и Лепке Петровић; ожењеп; 2 деце; са боравком у Бељипи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9977.

ВЕЉОВИЋ БОШКО, мехапичар; рођ. 1915. у Бељипи, од Адама и Љубице, рођ. Полуга; ожењен, без деце; стапује у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3473.

Бошко Вељовић био је борац Драгачевског партизанског батаљона; заробили су га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 17. новембра 1943. у логору Ејзапд.

Под шифром Викинг, ср. 681;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 310.

МАРКОВИЋ МИРКО, земљорадник; рођ. 1880. у Бељипи; од оца Луке и мајке Смиљане; са стапом у Бељипи.

У логору од 12. VI 1943. Пуштеп 21. VI 1943. од ФК.

ЛОГ бр. 14465.

ПЕТРОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадник; рођ. 1879. у Бељипи; од оца Илије и мајке Живке; са стапом у Бељипи.

У логору од 12. VI 1943. Пуштеп 4. VII 1943. од ФК.

ЛОГ. бр. 14466,

ВАПА

ПОПОВИЋ ДАНИЦА, домаћица; рође-па 1910. у Соколић, срез љубићки; од Милисави и Наталије, рођ. Комадипић; удата, без деце; муж Милап, са стапом у Вапи

У логор дошла 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштепа па слободу 12. II 1942. од УГБ.

(Видети и р. бр. 13570).

ЛОГ. бр. 2559.

По други пут је ухапшена, са истим подацима, и дошла у логор 13. V 1943. од УГБ. Пуштепа у слободу 24. III 1944.

ЛОГ. бр. 13570.

Дапица Поповић, домаћица, супруга Милапова, живела је у Вапи у екопомски јакој породици, која је била паклоњена папредном покрету. Опа је пред рат постала члап КПЈ. Из њепе породице у Соколићима и у Вапи било је више члапова КПЈ. Обе породице су у устапичкој 1941. години приступиле партизапском покрету. Њена кућа у Вапи, била је стедиште члапова Окружног и Среског комитета КПЈ. Опа је првих дапа по повратку Немаца па слободну територију ухапшена и упућена у Бањички логор. После пеколико месеци пуштепа је, али је одмах враћена па Бањицу. Пуштепа је 10. маја 1944. Од тада је живела илегалпо у Београду. Четници су јој заклали јетрву Љубипку, а супруг Милап и девер Дмитар, да би сачували живот, морали су да оду па рад у Немачку. Сва остала њена родбипа била је изложена тортури четпика и осталих сарадпика окупатора.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 330-331.

ТЕРЗИЋ ВОЈИМИР, земљорадпик, рођ. 1909. у Вапи, срез трпавски; од Милисава и Невепе Јаковљевић; ожењеп, 2 деце; живи у Вапи.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3692.*

ЈАРОШИ АНТОН, живописац, рођ. 15. VII 1887. у Ораховици; од Радолфа и Бете Науфмап; ожењеп, 1 дете; са боравком у Вапи; Хрват; евапгелиста.

У логогу од 22. I 1943. од СС. (*).

ЛОГ. бр. 10506.

ЈАКОВЉЕВИЋ ЗДРАВКО, земљорадпик; рођ. 19. VI 1924. у Вапи; од Светолика и Олге; пеожеп; са боравком у Вапи.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Одведеп па саслушање 30. IV 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 11081.

ЈАКОВЉЕВИЋ СВЕТОЛИК, рођ. 22. I 1897. у Вапи; од Ивапка и Милеве; ожењеп, 8 деце; са боравком у Вапи.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Одведеп 3. V 1943. од УГБ, ради пуштања на слободу.

ЛОГ. бр. 11082.

Светолик Јаковљевић био је сарадник НОП-а; у току окупације његова кућа била је база за скривање бораца и илегалних партизанских радника. Заклали га четници у Ракови 25. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 311.

САВИЋ МИОДРАГ, браварски радник; рођ. 17. VII 1920. у Вапи; од Милапа и Милице; пеожењеп; живи у Вапи.

У логору од 14. IV 1943. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 12686.

Миодраг - Мици Савић био је члап Окружног комитета СКЈ за Чачак и одборник НОО. Ухватили су га недићевци 3. марта 1943. у бупкеру у Вапи и одвели у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

ПАВЛОВИЋ РАДОЈИЦА, ковач, рођ. 1914. у Вапи, [срез] трпавски; од Драгомира и Настасије; ожењеп, 1 дете; живи у Ва-

У логору од 20. V 1943. од УГБ. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13930.

Радојица Павловић био је борац Трпавског партизанског батаљона. 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Бањичком логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 311.

САВИЋ СТАНКО, земљорадник; рођ. 1. X 1905. у Вапи, срез трпавски; од Светозара и Јулке Поповић; ожењеп, 1 дете; живи у Вапи.

У логору од 23. I 1943. од СПС Краљево. Стрељап 7. IV 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14030.

Стапко Савић био је борац Трпавског и партизанског батаљона 1941. После повратка Немаца у Чачак крајем 1941. године и даље је одржавао везу са борцима и илегалним партијским радницима. Ухватили су га педићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

НЕСТОРОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; Душап и Јагода; рођ. 10. X 1910. у Вапи [срез] трпавски; пежењеп; живи у Вапи.

У логору до 17. IV 1944. од СС. Пуштен у слободу 8. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21584.

ВИЉУША

ЂУРОВИЋ ДРАГАН, земљорадник; рођ. 1917. у Виљуши; Чачак; од Радомира и Драгојле, рођ. Ђоковић; пе[жењеп]; живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3485.

ЂУРОВИЋ МИЛИЈА, земљорадник; рођ. 1919. у Виљуши; од Миломира и Милупке, рођ. Влајковић; ожењеп, 1 дете, живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3518.

Милија Ђуровић био је борац партизанске артиљерије 1941. После пуштања из Бањичког логора стрељали су га Немци у Виљуши 7. децембра 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 313.

МАНДИЋ СРЕТЕН, земљорадник; рођ. 1904. у Виљуши; Чачак; од Милепка и Персе, рођ. Дапиловић; 4 деце; живи у Виљуши.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3518.*

МИЛУНОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 1920. у Виљуши, Чачак; од Милапа и Лепе, рођ. Савић; неожењен; живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведен 24. IV 1942. па рад од СС. *ЛОГ. бр. 3520.*

Миодраг Милуповић члап, СКОЈ-а; позадиписки радник НОП-а; ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па Норвешку; где је страдао у логору Кортеп 1942. године.

Под шифром Викинг, стр. 699;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314.

МОЈСИЛОВИЋ МИЉКО; ђак; рођ. 1919. у Виљуши, Чачак; од Вукомапа и Јелке, рођ. Томашевић; неожењен; живи у Виљуши.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3528.

Миљко Мојсиловић, члап КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона 1941; погинуо као борац НОВЈ у борби против Немаца у Комплетницима па Сремском фронту 3. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314.

АНИЧИЋ МИЛАНКА, домаћица; (стара) 35 година; од Рада и Кате, рођ. Врпешевевић; рођ. у Виљуши; [срез] трпавски; 5 деце.

У логору од 14. IV 1942. - Начелства среза трпавског. Одведен 10. IX 1942. у болницу. Враћена (у логор) 5. X 1942. Пуштена 31. XII 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3584.

Милапка Апичић била је сарадник НОП-а. После пуштања из логора са Бањице заклали су је четници у Кулиповцима 11. новембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

МАНДИЋ СТАНИЈА, домаћица; од Брапислава и Вујапе, стара 62. године, рођ. у Негришорима, [срез] драгачевски; удата, 7 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Пуштепа на слободу 26. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 15143.

Стапија Мандић била је сарадник НОП-а. Опа је мајка Радепка Мандића, комапдапта обновљеног Чачапског НОП одреда, каспије проглашеног за пародног хероја Југославије. После пуштања из логора са Бањице, попово је ухапшена од четника и предата Немцима у Краљеву, где је стрељана 11. августа 1944. У току рата четници су јој убили супруга Радисава, синове Милутипа, Војислава и Драгута, а педићевци су јој у Гучи стрељали брата Велимира Тодоровића из Негришора. Такође, четници су јој заклали девера Светозара и јетрву Живку, који су свесредно пружали помоћ његовим синовима - партизанским борцима. Сви одрасли чланови ове породице били су учесници и сарадници партизанског покрета и дали су велики допринос тој борби.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 338-342.

ГОРИЧАНИ

БУРЕВИЋ МИТА, земљорадник; рођ. 1899. у Горичапима, срез трпавски; од Витомира и Саве, рођ. Петровић; ожењен, троје деце; са стапом у Бабском пољу, срез жички.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева, од немачке војске. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3239.

ЈОВАНОВИЋ ДРАГОСЛАВ, земљорадник; рођ. 16. I 1922. у Горичапима, од Милисава и Вукосаве Јоваповић; пеожењеп; са боравком у Горичапима.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 9999.*

Драгослав Јоваповић био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га Немци и отерали у Солуп (Грчка), где је страдао у поведмбру 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ЖАОЧАНИ

АЛЕКСИЋ ИГРУТИН; земљорадник; рођ. 1. IV 1899. у Жаочапима од Обрада и Јелке; ожењеп, 2 деце; са боравком у Жаочапима.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштеп у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 11085.

ЗАБЛАЋЕ

ЈЕВТОВИЋ МИЛАН, радник, рођ. 12. II 1923. у Заблаћу, Чачак; од Михаила и Јагоде Радисављевић; пеожењеп; са стапом у Заблаћу.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2590.

Милап Јевтовић био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Краљево. Погипуо у Чачку 10. поведмбра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ЗЛАТАНОВИЋ НИКОЛА, радник; рођ. 1920. у Заблаћу [срез] трпавски; од Веља и Јелке Ружић; пеожењеп; са стапом у Ужицу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, немачке војске.

Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2888.

ТРИФУНОВИЋ МИЛУТИН, земљорадник; рођ. 1904. у Заблаћу, [срез] трпавски; од Петра и Стапе, рођ. Бабић; 1 дете.

У логору од 10. VI 1942. од ПОП Чачак. Стрељап 14. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6235.

Нема га у евиденцији стрељаних. СУБНОР-а у Чачку.

ЛАЗОВИЋ БРАНКО, земљорадник; рођ. 1921. у Заблаћу; од Стапимира и Дуње; пежењеп; са боравком у Заблаћу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10032

Бранко Лазовић био је члан СКОЈ-а и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Из Бањичког логора упућен је у Солуп, где је страдао 2. августа 1943.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 318.

ВАСИЋ СРБОЉУБ, шеф Железничке станице; рођ. 23. IX 1902. у Кладову; од Игњата и Јелепе Максимовић; ожењеп; 2 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 11. I 1943. од СС. Спроведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10286.

ВЕЛИЧКОВИЋ ВЛАДИМИР, земљорадник; рођ. 19. III 1904. у Заблаћу; од Светислава и Стапке; ожењеп, 5 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 3. V 1943. одведен од УГБ.

ЛОГ. бр. 11084.

ВЕЛИЧКОВИЋ ЂУРЂЕ, земљорадник; рођ. 25. X 1898. у Заблаћу; од Миладица и Живапе; ожењеп, 4 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 11083.

Ђурђе - Ђуле Величковић био је члан КПЈ, одборник НОО, борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Малом Пожаревцу код Београда, 25. маја 1943. Није пуштен на слободу, како пише у логорским књига-

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ЕРИЋ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 19. III 1904. у Заблаћу; од Светислава и Стапке; ожењеп, 5 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 3. V 1943. одведен од УГБ.

ЛОГ. бр. 11084.

Велимир Ерић је био члан КПЈ. Учествовао је у припремама усташа 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. По пуштању из Бањичког логора убили су га четници у Вапи 15. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ПОПОВИЋ ВЛАДИМИР, учитељ; Милап и Перса; рођ. 10. V 1912. Заблаће, [срез] трпавски; пеожењеп; живи у Заблаћу.

У логору од 6. XII 1943. - СС. Пуштен у слободу 9. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18560.

ЈЕЖЕВИЦА

СТОЈИЋ АНЂЕЛИЈА, домаћица; рођ. 1918. у Жежевици; срез трпавски; од Апдрије и Румепке, рођ. Зењевић; удата; муж Милинко (Милутин); са станом у Жежевици, срез трпавски.

Сprovedена 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2558.

БОШКОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник; рођ. 1906. у Жежевици; од Алексе и Милупке; рођ. Ковачевић; ожењеп, 3 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3464.

Живорад Бошковић је био члап КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га педићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у логору Боти 1943.

Под шифром Викинг, стр. 680;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 318.

БОШКОВИЋ РАДОМИР, земљорадник - зидар; рођ. 1893. у Жежевици; од Бјекослава и Росапде; рођ. Филиповић; ожењеп, 2 деце.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3465.

Радомир Бошковић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Био је у Бањичком логору, па у Краљеву. Пуштен је, па попово ухапшен и одведен у Бањички логор, где је умро 14. фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 319.

ВУКОСАВЉЕВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 1907. у Жежевици; од Тапаска и Јулије, рођ. Величковић; ожењеп, 1 дете; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спро-ведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3475.

ВУКОСАВЉЕВИЋ МЛАДЕН, земљорадник; рођ. 1901. у Жежевици; од Миладипа и Радосаве; рођ. Прелић; 6 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3496.

Младеп Вукосављевић био је сарадник НОП-а; члап НОО 1941. Ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у октобру 1943.

Под шифром Викинг, стр. 682;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 319.

МИЛОВАНОВИЋ СЛАВОЉУБ, абацијски радник; рођ. 1914. у Жежевици, Чачак; од Радојка и Дмитре; рођ. Јоваповић; 1 дете; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3527.

Славољуб Миловаповић је иптерпирап па рад у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се по ослобођењу у земљу.

Под шофром Викинг, стр. 726.

Славољуб Миловаповић, по повратку из логора укључио се у рад у обпови и изградњи земље. Био је активап друштвено-политички радник и фупкциопер. Нарочито је његова активпост дошла до изражаја у оргапизацији СУВНОР-а. Доживео је дубоку старост. Умро је у Жежевици 2010. годипе, где је и сахрањеп па сеоском гробљу.

Из документације ОпштинскоГ одбора СУВНОР-а у Чачку.

ПАЈОВИЋ РАДОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1909. у Жежевици, Чачак, од Илије и Тијане, рођ. Василић; 3 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3534.

СМИЉАНИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1918. у Жежевици; Чачак; од Вићентија и Живке, рођ. Трајковић; неожењеп; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3560.

ЋУРЧИЋ ЈАНАЋКО, земљорадник; рођ. 1913. у Жежевици, Чачак; од Миљка и Руже; рођ. Јевтовић; ожењеп, 4 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3579.

Јанањко Ћурчић био је члан КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. По изласку из Бањичког логора заклалаи су га четници у Ракови 25. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 321.

ПАВЛОВИЋ МОМИР, земљорадник; рођеп 12. IX 1923. у Жежевици; од Младомира и Мирославе; ожењеп; без деце; са боравком у Жежевици.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 11080.

БОГИЋЕВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 10. V 1888. у Жежевици; [срез] трпавски; од Љубомира и Јелице; Стапојевић; ожењеп, 6 деце; живи у Жежевици.

У логору од 5. V 1943. - СС. Стрељап 25. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13316.

Нема га у евиденцији усмрћених.

ЧУТОВИЋ РАДА, домаћица, рођ. 7. VIII 1921. у Гучи [срез] драгачевски; од Душапа и Драгиње Икодиповић; удата, 1 дете; са боравком у Жежевици, [срез] трпавски.

У логор дошла 10. VI 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 14372.

Рада Чутовић била је члап КПЈ. У току рата вршила је, поред осталог, курирску дужност између Окружног комитета КПЈ и средњих комитета за таковски, љубићки, драгачевски и трпавски срез. Откривена је од страпе полиције и отерана у Бањички логор, одакле је пуштена 4. октобра 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 - Жене борци и сарадници, стр. 347.

ЈЕЗДИНА

ВУКОВИЋ РАДОМИР, земљорадник, рођ. 1923. у Јездипама (Јездипи), срез трпавски; од Милутипа и Драгиње; рођ. Старчевић; неожењен, са стапом у Јездипама (Јездипи), срез трпавски.

У логору дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2607.

МАРКОВИЋ ВЛАДИСЛАВ, земљорадник; рођ. 1887. у Јездипи, Чачак; од Љубисава и Радосаве; ожењен; живи у Јездипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3524.

СИМОВИЋ ТОДОР, земљорадник; рођ. 1888. у Јездипи, Чачак; од Ђорђа и Смиљке; рођ. Јевремовић; 3 деце; живи у Јездипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3559.

ЦВЕТИЋ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 1924. у Јездипи; Чачак; од Милепка и Јелепе; рођ. Врапић; пеожењеп; живи у Јездипи.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3583.*

Велимир Цветић, партизански борац, пије из Бањичког логора спроведеп за Краљево, већ је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот у овој поларној земљи и вратио се у домовипу 1945. Каспије је завршио Правпи факултет и био једап од угледних адвоката.

Под шифром Викинг, стр. 732.

ТОШИЋ СТАНОЈКА, домаћица, рођ. 1892. у Гучи; од Радивоја и Милке Радоваповић; удата; без деце; са боравком у Јездипи.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштепа на слободу 16. VI 1943. *ЛОГ. бр. 8305.*

МИЛИЋЕВИЋ ВУКАДИН, земљорадник, рођ. 1880. у Лиси; од Сретепа и Апђелије; без деце; са боравком у Јездипи.

У логору од 30. X 1942. од СС. Умро у логору 18. I 1943.

ЛОГ. бр. 8306.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 322

ОБРЕНОВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 15. III 1914. од Тихомира и Дарипке Бојчевић; ожењеп, једпо дете; са боравком у селу Јездипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Стрељап 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 8977.

Нема га у евидепцији стрељаних СУБНОР-а у Чачку.

ОСТОЈИЋ ЋУНИСИЈЕ, земљорадник; рођ. 1877. у Комару; од Мирка и Јеле Терзић; ожењеп, 3 деце; са боравком у селу Јездипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Пуштеп 22. IV 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8980.

КАЧУЛИЦЕ

БОШКОВИЋ ДАНИЦА, студент агро-помије; рођ. 1918. од Радише и Јелке, рођ. Копачаревић; пеудата; са стапом у Качулицама.

У логор дошла 21. XII 1941. од Гестапоа. У болницу (одведена) 24. XII 1941. Враћена у (логор) 26. I 1942. Пуштена у слободу 24. VI 1942. (Испад „Бошковић“, дописао црвеном оловком „Башчевић“).

ЛОГ. бр. 2556.

Из Бањичког логора она је интерпирала у логор у Аустрију, одакле је побегла и прикључила се словепачким партизанима. Била је у бригади Франца Прешерпа, где је обављала дужност комесара у више јединица ове бригаде. Из рата је изашла у чипу капетапа.

После рата завршила је Пољопривредни факултет у Земуну, где је и докторирала 1954. године. Специјализацију из области пољопривредних наука завршила је на трогодишњим студијама у Немачкој и Великој Британији. Написала је бројне научне радове из области пољопривредних наука; уживала је углед запаженог научног радника.

Удајом је променила презиме у Гајић, а умрла је у Београду, 20. августа 2006. године.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 353;

Део података скинут са Интернета.

КУЛИНОВЦИ

БУГАРЧИЋ ВОЈИН, ђак; рођ. 1920. у Кулиповцима; од Живка и Мике Перовић; нежењен; живи у Кулиповцима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3470.

ЛЕВАЈАЦ МИОДРАГ, приватни чиповик; рођ. 28. XII 1908. у Кулиповцима; од Драгољуба и Косапе Дуњић; неожењеп; са боравком у Чачку, Цара Лазара.

У логору од 29. XI 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гесапоа.

лог.бр. 8843.

Миодраг Левајац је иптерпирап у логор Маутхаузепп, где је страдао 30. марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

Миодраг Драгољуба Левајаца, службеник, рођеп је у сиромашпој сеоској породици. Као службеник Градског поглаварства у Чачку пре рата био је близак папредпом покрету, у коме је делимичпо учествовао. У устаничкој 1941. годипи ступио је у Чачапски НОП одред „Др Драгиша Мишовић“. Од октобра до децембра 1941. годипе радио је у Градском пародпоослободилачком одбору Чачка. После повлачења партизанских спага остао је у Кулиповцима, радио за НОП према условима. Избачеп из Градског поглаварства без права па повратак у службу. Ухапшен је 29. повембра 1942. и отерап у логор па Бањицу, а затим у Маутхаузепп 26. јапуара 1943. годипе. Спаљеп 30. марта 1943. у овом злогласпом логору.

Непокорени, стр. 452.

ВАСИЉЕВИЋ ДЕСИМИР, свршепи матурапт, рођ. 18. X 1922. у Кулиповцима; од Драгомира и Јулијапе; неожењеп; живи у Кулиповцима.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведеп 22. IV 1943. у СП, враћеп (у логор) 20. V 1943. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ.бр. 12730.

Десимир Васиљевић био је члап КПЈ. Учествовао је у припреми устанка 1941. Био је помоћник управпика ВТЗ у ослобођепом Чачку. Ухватили су га Немци и отерали у логор па Бањицу, па па Сајамиште. Упућивап је па припудпи рад у рудпик Трепча, одакле је упућеп и Маутхаузепп, где је угушеп у гаспој комори 12. априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

ЈАНИЋ ВЛАДИМИР (ВЕЛИМИР), зе-

мљорадник; од Добривоја и Анђелије; рођен 25. X 1903. у Кулиновцима [срез] трнавски; ожењен, 3 деце; живи у Кулиновцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведен на рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23457.

Велимир Јапић - Опа био је 1941. члап НОО и борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватила га полиција и отерала у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао у мају 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325,

МАНДИЋ КРСТОМИР, мехапичар; Петар и Ружица; рођ. 6. IX 1925. у Кулиповцима; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19335.

ЈАКОВЉЕВИЋ ИСИДОР, столар; Вукадип и Смиља; рођ. 1911. у Кулиповцима [срез] трпавски; ожењеп, 2 деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23459.

НЕШОВИЋ БОГОСАВ, земљорадпик; Тихомир и Стојка, рођ. 11. II 1911. у Кулиновцима, [срез] трпавски; ожењеп; без деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. (*)

ЛОГ. бр. 23460.

Богосав Тихомира Нешовића, лимарски радпик, рођеп је у сиромашпој породици у Кулиповцима. Учествовао је у акцијама сипдиката пре рата. У устапичкој 1941. години био је борац Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“, па политички радпик па терепу. Капдидат за члапа КПЈ од 1942, а члап од 1943. године. Био је одборпик илегалпог Народноослободилачког одбора

у Кулиповцима. Ухапшен је после провале у Чачку у августу 1944. године и спроведен па Бањицу у септембру. Остао је у логору до његовог расформирања. У логору је оболео од туберкулозе плућа. Умро је код куће 25. октобра 1944. Сахрањен је у Доњем атепичком гробљу.

Непокорени, стр. 453.

МИШОВИЋ СЛОБОДАН, ђак VII раз. гимназије; Душап и Милица; рођ. 13. XI 1926. у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр 23462.

МИШОВИЋ МИЛИЦА, домаћица; Тихомир и Новка; рођ. 1899. у Крстацу, срез драгачевски; удата, четворо деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1994. од ПГП Чачак. ()*

ЛОГ. бр. 23474.

ЛАЗАЦ

МИЈАТОВИЋ БОГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1923. у Ласцу; од Благоја и Рапђије, рођ. Курђубић; пеожењен; са стапом у Ласцу, срез трпавски.

У логору од 27. XII 1941. од немачке војске спроведен 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3281.

ПОПОВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 1922. у Ласцу; од Вељка и Драге, рођ. Биорчевић; ожењен, пема деце; са стапом у Ласцу, срез трпавски.

лог. бр. 3291.

Миломир Поповић пије враћен за Краљево, како пише у логорским документима, већ је интерпиран у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 729.

БЕЛОПАВЛОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 1914. у Петпици; од Милисава и матере Зорке, рођ. Миладиповић; пеожењеп, живи у Ласцу, срез трпавски.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3593.

Миодраг Белопавловић пије спроведеп у Краљево, како пише у књигама логора. Оп је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу. Живео је после рата у Чачку.

Под шифром Викинг, стр. 718.

БЕЛОПАВЛОВИЋ ЉУБОМИРКА, домаћица; (?), у Ласцу, [срез] трпавски; од Милисава и Загорке, рођ. Миладиповић; пеудата; живи у Ласцу.

У логор дошла 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Одведена у логор Смедеревске Палапке 1. X 1942.

ЛОГ. бр. 3594.

ЈАНКОВИЋ ЉУБОМИРКА, дипл. правпик; рођ. 5. XI 1911. у Ласцу; [срез] трпавски; од Живапа и Стамепке, рођ. Коловић.

У логору од 23. I 1942. од УГБ. Пуштепа 26. VIII 1942. од МУП.

ЛОГ. бр. 6043.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку, после хапшења Љубомирке Јапковић сачипило је извештај о њепој комупистичкој активности, који је вероватно послат Специјалпој полицији у Београду 18. VI 1942. У њему се, поред личних података, паводи:

„Имеповапа Љубомирка Јапковић, јесте била као ђак гимназије као студепт у Београду, једпа идеолошки пастројепа и опаспа комуписткиња. У Чачку се дружила са Томић Момиром, зв. „Мошом“, комупистом позпатим из II кројачке задруге у Чачку, са Црпогорком Ђурђипом Апдрић, зв. „Ђипом“ бив. сестра . . . у полуклипици, и једпа иста тако веома опаспа комупистица, која је по ослобођењу Чачка по српској у и пемачкој војсци побегла у Црпу Гору и свакакао тамо учествовала у комупистичкој акцији.

Сем тога код Љубомирке Јапковић одржавали су се састапци, па којима су учествовали радници, запатлије, интелектуалци и др. којима је опа била духовни вођа.

Код Престојништва била је ухапшена 1. III 1942. год. и спроведена за логор.

Сестра именовапе Божика Кривокућа, која моли да се Љубипка пусти из логора, исто тако је једна од опасних комунисткиња, која је овде такође била ухапшена и спроведена у логор одакле је пуштена педавно".

18. VI 1942, Чачак.

Ђ и Кукрика, пол. агент...

МИАЧ, Престојништво градске полиције, Е-24--К-1, док. 21.

ЛИШАНИН ДУШАН, земљорадник; рођ. 18. VI 1914. у Ласцу; од Спасоја и Дарипке Милиошевић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Ласцу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10033.

РАКИЋ ЖИВКО, земљорадник; рођ. 15. III 1919. у Лакциру (Ласцу) срез трпавски; од Божицара и Стапимирке Петровић; ожењеп; без деце; живи у Лопатници, срез жички.

У логору од 5. V 1949. од СС. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 13351.

ЛИПНИЦА

ЛОКСИЋ ЈОВИША, земљорадник; рођ. 1905. у Липници, Чачак, од Рапислава и Јулке, рођ. Чакајац; 5 деце; живи у Липници.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3502.

Јовиша Јоксич био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га

отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у мају 1943.

Под шифром Викинг, стр. 691;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328.

МАРКОВИЋ ИЛИЈА, шегрт; рођ. 1924. у Липпици [срез] трпавски; од Николе и Јовапке, рођ. Вучипић; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведп на рад 24. IV 1942. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 3461.*

Илија Марковић био је члап Меспог комитета КПЈ за Чачак и борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку; где је страдао 1942. у логору Гестапо.

Под шифром Викинг, стр. 697;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 278.

ВЛАСТЕЛИЦА РАТКО, учитељ; рођ. 1. IX 1912. у Липпици, срез трпавски; од Добросави и Јелке, рођ. Јапковић.

У логору од 27. IV 1942. - УГБ. Одведп на рад 7. V 1942. у Немачку. *ЛОГ. бр. 5603.*

МАЈСТОРОВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 8. X 1992. у Липпици, од Рајка и Рајке Максимовић; пеожењеп; са боравком у Липпици.

У логору од 27. XI 1942. од СС. Одведп 17. VI 1943. па рад у Бапат. *ЛОГ. бр. 8917.*

Миливоје Мајсторовић био је сарадник у НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима. Отерап је у Бањички логор, затим па припудпи рад у Бапат. Побегло је и прикључио се једицицама НОВЈ. Погиуо је несрећним случајем у Бапату у мају 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 329.

ВУЈОВИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник; рођ. 14. VII 1919. у Липпици; од Богосави и Наталије Томић; пеожењеп; са боравком у Липпици.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Пуштен 16. III 1943. од СС.
ЛОГ. бр. 9896.

ЈЕВТОВИЋ МИЛЕНА, домаћица; рођ. 11. IX 1911. у Липпици; Чачак; од Добросави и Јелке Јапковић; удата, без деце; са боравком у Београду, Смедеревска 126.

У логору од 18. XII 1942. од УГБ. Стрељапа 14. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 9497.

Престојништво Градске полиције у Чачку, својим дописом, упућеним као одговор па телефонско тражење Управи града Београда - Одељењу специјалне полиције, даје податке о комунистичкој активности Миледе Властелице-Јевтовић, рођене у Липпици:

„Властелица Миледа студент права, из села Ласца срез трпавски истицала се од рапије као идејна комунисткиња и пропагатор комунистичке идеје и као таква вођена у евиденцији комуниста при Начелству среза трпавског. По доласку партизана у Чачак удала се за Јевтовић Милорада, судског приправника из Косјерића који је као рез. официр био у заробљеништву из кога се јавивши као Бугарин успео да се ослободи и половином октобра дође у Чачак, где је одмах пришао партизанима и са њима почео да сарађује па уређењу комунистичке државе. По расулу партизана Јевтовић је побегао у шуму, али је 19. XII 1942. год. од страпе четника био ухваћен и предат преком суду који га је одредио за логор па Бањицу, где се и дапас налази. Његова жена Миледа била му је активна сарадник и потпомагала у ширењу комунистичке идеје и уређивању комунистичке државе. По расулу партизана именована је побегла од куће и за њезин боравак до дапас не зна ништа“.

МИАЧ, Предстојништво градске полиције, Е-24.Е-1.док. 40-НОВ.

Миледа Властелица-Јевтовић била је члан Окружног комитета КПЈ за Чачак; учествовала у припреми устапка 1941. Ухваћена је од страпе Специјалне полиције у Београду и отерана у Бањички логор, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372.

ДМИТРОВИЋ ВУКАДИН, ваздухопловни водник; Владимир и Љубица; рођ. 6. II 1909. у Липпици, [срез] трпавски; ожењеп; 1 дете; живи у Београду, таковска 14.

У логору од 20. X 1943. - СС стељап 21. X 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 17820.

Вукадип Дмитровић је ухапшен од немачке полиције и отерап у Бањички логор, где је стрељап други дап по хапшењу.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328.

ЛОЗНИЦА

ДРАГИЋЕВИЋ ГВОЗДЕН, обућар; рођ. 1897. у Лозпици; од Михаила и Випке, рођ. Ерић; удовац, без деце; са стапому Кпеза Милоша бр. 28/а, Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа; умро у логору 5. II 1942. у логорској амбулапти.

ЛОГ. бр. 2685.

Гвоздеп Драгићевић - Гупц радио је 1941. године у партизанској радионици у Чачку; спабдевао је борце на фронту обућом. Ухватила га је немачка полиција и отерала у Бањички логор, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 368.

ТОШОВИЋ БОРИВОЈЕ, кројачки радник; рођ. 1914. у Лозпици, Чачак; од Ђорђа и Драгиње, рођ. Паптелић; неожењеп; живи у Лозпици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Презет 17. VI 1942. од СП, ради пуштања.

ЛОГ. бр. 3571.

КОЈОВИЋ ДИМИТРИЈЕ, ковац; рођ. 1915. у Лозпици; од Живка и Василије, рођ. Виторовић; ожењеп, 3 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3651.

МИЛОШЕВИЋ ИЛИНКА, учитељица, рођ. 26. IV 1920. у Лозпици; [срез] трпавски; од Будимира и Ивапке, рођ. Обреповић; уда-та.

У логору од 16. VII 1942. - СС. Пуште-па у слободу 6. VII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 6678.

Престојништво Градске полиције у Чачку, преко својих агената, 1. јула 1944. године упутило је податке о активности Илипке Милошевић за време владавине партизапа. Ту се каже:

„Милошевић Илипка, жена Милошевић Милисава, учитељица, пастројена је комунистички, муж јој је био партизап. За време партизапске владавине у њиховој кући долазили су фупк-циопери партизапа.

Илипка је убеђена и изграђени комуниста. Дапас је зову ЧЕКА, али чека своје комунисте”.

Потпис нечитак;

Народни музеј Чачак, архива Предстојништва полиције, документ. 315.

Илипка Обреповић-Милошевић у устаничкој 1941. години активно је помагала партизапе - водила је организовању младих и жена у Горачћима, где је службовала, па прикупљању хране, спремању и производњи одевних предмета за борце. Ухапсили су је четници и предали Немцима, који су је спровели у Бањички логор.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 59.

КОЈОВИЋ РАДОЈИЦА, земљорадник; Милије и Спасевије; рођ. уб(?), срез трпавски; пеожене; живи у Лозпици.

У логору од 23. IX 1944. од УГБ. Спро-веден на рад 26. X 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23585.

Радојица Којовић је био 1941. године борац Трпавског партизанског батаљона.

Ухапсила га је Специјална полиција и отерала у логор па Бањицу, па у Маутхаузен, где је убијен 10. децембра 1941.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 330.

МЕЋУВРШЈЕ

ПЕЈИЦА ГВОЗДЕН, зидар; рођ. 15. XII 1902. у Међувршју; од Папта и Радојке Василијевић; ожењеп, 8 деце; са боравком у Међувршју.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 4. V 1943. од Гестаоиа,

ЛОГ. бр. 10521.

ПЕЈИЦА РАТКО, земљорадпик; рођ. 1914. у Међувршју, срез трпавски; од Аптопија и Милеве, рођ. Стапчић; пеожењеп; живи у Међувршју.

ЛОГ. бр. 3677.

Ратко Пејица, земљорадпик из Међувршја, пије са Бањице враћеп за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је спроведеп у логор Норвешке. Преживео је ту голготу и вратио се по ослобођењу у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 727.

ПЕЈИЦА СТАНИМИР, земљорадпик; рођ. 1907. у Међувршју; од Спасоја и Стапе, рођ. Ракић, ожењеп, 5 деце; живи у Међувршју.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3679.

МРШИНЦИ

ВУЧИЋЕВИЋ МИОДРАГ, баштовап; рођ. 1909. у Мршипцима, срез трпавски; од Радомира и Драгиње, рођ. Шљивић; ожењеп; са стапом у Љубићу.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2618.

ЂОРЂЕВИЋ ЖЛРКО, земљорадник; рођ. 1903. у Мршици (Мршинци) срез трнавски, од Љубе и Ллексије, рођ. Цветић; 7 деце; живи у Мршинцима.

У логор је дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Сprovedен 19. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3623.

Жарко Ђорђевић био је 1941. водиик у Трнавском партизанском батаљону. По изласку из логора радио је илегалпо за НОП. Ухватили су га четиници и заклали у Мршипцима 28. августа 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 323.

ЂОРЂЕВИЋ ВЛАСТИМИР, земљорадпик, рођ. 1917. у Мршипци (Мршипцима), срез триавски; од Љуба и Косаре, рођ. Бупарџић; 1 дете; живи у Мршипцима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3625.

ЂОРЂЕВИЋ РАДОМИР, земљорадпик; рођ. 1905. у Мршипцима; од Љуба и Алексије, рођ. Цветић; 2 деце; живи у Мршипцима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3626.

КАПЛАРЕВИЋ ДОБРИЦА, земљорадпик; рођ. 1918. у Мршипцу [срез] трпавски; од Радомира и Лепе, рођ. Мировић.

У логору од 14. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 5382.

Добрица Капларевић био је 1941. борац Трпавског партизапског батаљопа. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1942. у логору Каросјок.

Под шифром Викинг, стр. 691;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 332.

ЂОРЂЕВИЋ ТОДОР - ТОША, земљорадник; рођ. 8. I 1911. у Мршипцима, срез трпавски; од Љуба и Алексије; ожењен; 5 деце; са боравком у Мршипцима.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 4. IV 1944. од УГБ, (Видети и р. бр. 23577).

ЛОГ. бр. 12996.

Тодор Ђорђевић други пут је ухапшен и одведен у логор па Бањицу 20. IX 1944. од ПГП Пожаревац. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23977.

НИКИТОВИЋ СЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 24. XI 1906. у Мршипцима, срез трпавски; од Божицара и Стапе; ожењен, 3 деце; са боравком у Мршипцима.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одведен 10. V 1943. од УГБ. Враћен 12. VIII 1943. (у логор).

Види и р. бр. 15986.

ЛОГ. бр. 13008.

У логору је задржап и после 12. VIII. Пуштен је па слободу 2. XII 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 15886.

Селимир Никитовић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. године. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. После пуштања из логора заклали су га четници у Слатипи 13. јануара 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 332;

ОВЧАР БАЊА

ЛАЗИЋ НИКОЛА, свештеник; рођ. 17. IV 1915. у Бреспици, срез љубићки; од Светислава и Филипе Јелесијевић; неожењен, живи у Овчар Бањи.

У логору од 15. V 1943. од СС - Краљево. Стрељап 17. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13780.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 333.

ВУКОВИЋ НИКОЛА, свештепик; рођ. 19. XII 1910. у Бепдићу; од Илије и Јоке; удовац, 1 дете; са боравком у мапастиру „Свете Тројице“.

У логору од 4. XII 1942. од СС. Умро 17. III 1944.

ЛОГ. бр. 9093.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 333.

ПАКОВРАЋЕ

ВУКАДИНОВИЋ ЖИВАН, учепик I разреда учитељске школе; рођ. 1923. у Паковраћу, [срез] трпавски; од Драгомира и Дарипке, рођ. Митровић; пеожењеп; живи у Паковраћу.

У логору од 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3604.

Живап Вукадиповић био је 1941. борац Љубићког партизапског батаљопа. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у логору Карасјок 10. повембра 1942.

Под шифром Викинг; стр. 682;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 234.

ПАВЛОВИЋ РАТОМИР, пешадијски поручпик; рођ. 6. VI 1914. у Паковраћи (Паковраћу), Чачак; од Милепка и Радојке Милојевић; пеожењеп; са боравком у Чачку.

У логору од 20. I 1943. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10382.

ШУТИЋ РАДОМИР, пешадијски паредпик; рођ. 6. VIII 1911. у Паковраћу; од Новице и Катарипе Мапдић; пеожењеп; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 3. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10519.

ИЛИЋ ЗАГОРКА, домаћица; од Драгутипа и Гипе; рођ. 2. II 1920. у Паковраћу (Паковраћу), Чачак; удата, без деце; живи у Бору.

У логору од 4. X 1943. од СС. Одведена па рад 29. X 1943. од ОТ.

ЛОГ. бр. 17319.

ШУТИЋ СРЕЋКО, земљорадник; рођ. 1. II 1916. у Паковраћу; од Стевапа и Јагоде Бошковић; ожењен, 3 деце; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведен па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10520.

ШУТИЋ МИЛАН; земљорадник; рођ. 30. IV 1903. у Паковраћу; од Милутипа и Апастасије Капдић; ожењен, 8 деце; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведен па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10522.

ПАРМЕНАЦ

АРСЕНИЈЕВИЋ НИКОЛА, мехапичар; рођ. 17. V 1917. у Пармепере (Пармепец), од Милоша и Марушке; рођ. Фиоле; ожењен, 2 деце; са стапом у Чачку.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2585.

Никола Арсенијевић је, као партизан, ухваћен од страпе четника и предат Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Норвешку, где је преживео логорске муке и вратио се у земљу 1945.

Под шифром Викинг, стр. 718.

ОБРАДОВИЋ СРЕЋКО, абациски радник; живи у Пармепцу [срез] трпавски; од Велимира и Наталије, рођ. Петровић, пеожењен; живи у Пармепцу, [срез] трпавски.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3666.

ДИКИЋ (ЋУКИЋ) ДУШАН, земљорадник; рођ. 29. IV 1924. у Пармепцу; од Радомира и Новке Радоваковић; са боравком у Пармепцу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведени па рад 14. I 1932. од Гестапоа.

Умро је од глади у логору у Солупу.

ЛОГ. бр. 9969;

Векови Парменца, стр. 250.

ПРИДВОРИЦА

МИТРОВИЋ ПЕРИША, радник, рођ. 1902. у Придворици, [срез] трпавски; од Мирка и Ангелипе; удовац, без деце; живи у Придворци.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3659

ЧВОРОВИЋ МИЛОРАНКА, студент права; рођ. 1915. у Врапици (Сјепица); од Обрада и Дарипке, рођ. Гобељић; неудата; живи у Придворци.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Пуштена у слободу 9. XI 1942. У картотеци ОСП постоје два картопа. На једном пише име Милорапка, па другом Миловапка; рођ. 25. III 1915. у Гојпи, срез сјепички; ИАБ, СП. IV 139 и СП. IV 256.

ЛОГ. бр. 3706.

Милорапка Чворовић била је члан КПЈ. Активно је учествовала у припремама усташка 1941. Била једна од главних организатора жепе - да приступе НОБ-у. По повратку из логора, првих дана по ослобођењу Чачка 1944, бирапа је за секретара Градског комитета КПЈ. Каспије је била члан Окружног комитета КПЈ за Чачак. Умрла је од последица логорског живота децембра 1947.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 370.

МИРКОВИЋ МИЉКО; пекар, рођ. 1924. у Ртарима; од оца Перише и мајке Љубипке, рођ. Ивовић; нежењен; са стапом у Придворци, [срез] трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2681.

Мпљко Мирковић био је 1941. борац Драгачевског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у логор па Бањицу.

Драгачево, стр. 496.

ЧВОРОВИЋ СТАНИСЛАВА, шпајдерка; рођ. 25. III 1921. у Придворици, Чачак, од Обрада и Дарипке, рођ. Гобелић.

У логору од 3. VIII 1942. од СС. Одведена од СС 3. VIII 1942. Стрељапа 3. VIII 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 6746.

Стапислава Цала Чворовић била је члап КПЈ. У устаничкој 1941. била је једна од пајзапаженијих радница у партизанској кројачкој радионици у Чачку. Крајем новембра 1941. прешла је са Чачапским НОП одредом у Сапцак, али је враћена у Србију. Рањена је у борби код Стрпова и ту је као тешко рањену заробили и отерали у Бањички логор, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 371.

КОВАЧЕВИЋ БОГИЋ, земљорадник; рођ. 14. X 1907. у Придворици; од Стапимира и Апке Митровић; ожењен, 1 дете, са боравком у Придворици.

У логору од 11. I 1943. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10266.

КОВАЧЕВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 1910. у Придворици; од Света и Миљке Митровић; ожењен, 1 дете; са боравком у Придворици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10015.

РАЈАЦ

ЛУКИЋ МИЛОШ, учитељ; рођ. 19. VI 1894. у Рајцу [срез] трпавски; од Ивапа и Дивпе Видојевић; ожењеп; Ева, Божика и Вера; са боравком у Врчипу.

У логор спроведеп 27. X 1941. од Гестапоа VII од пемачке војске. Стрељап 3. XI 1941. у Београду.

ЛОГ. бр. 967.

Милош Лукић био је 1941. године позадиписки радник НОП-а. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор и ту га стреља-

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 338.

ВЛАСТЕЛИЦА РАДИСАВ, земљорадник; рођ. 1888. у Рајцу, Чачак; од Илије и Мијојле, рођ. Капларевић; 2 деце; живи у Рајцу.

У логор дошао 20. XII 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3493.

ЛУКИЋ РАДИСАВ, земљорадник; рођ. 1924. у Рајцу, Чачак, од Драгутапа и Теодоре, рођ. Дејановић; неожењеп; живи у Рајцу.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3576.

Радисав Лукић из Рајца пије спроведеп за Краљево, како пише у логорским документима, већ је интерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 724.

ШВАБИЋ МИЈАИЛО, земљорадник; рођ. 1909. у Рајцу, Чачак; од Радовапа и Љубице, рођ. Симовић; ожењеп, 2 деце; живи у Рајцу.

У логору од 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3585.

БИСЕНИЋ МИЛОЉУБ, ковач; рођ. 30. XII 1919. у Рајцу; срез трпавски; од Вељка и Русије, рођ. Вучићевић; пеожењеп; живи у Рајцу.

У логору од 12. IV 1942. од СС. Одведеп 20. VII 1942. од СС. Врањеп 21. VIII од СС. Одведеп па рад 22. VIII 1942. СС у Немачку.

лог. бр. 6258.

Милољуб Бисепић био је 1941. године борац Таковског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Није из Бањичког логора упућеп у Немачку, како је паведепо у логорској документацији, већ је интерпирап у Норвешку. Успео је да побегне из логора и пређе у Шведску. После рата се вратио у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 733.

ТУТУНОВИЋ ЖАРКО, земљорадник; рођ. 14. II 1922. у Рајцу; од Драгослава и Јулке, Кастратовић; пеожењеп; са боравком у Рајцу.

У логору од 22. I 1942. од СС. Умро 20. XI 1943. у логорској амбулапти.

ЛОГ. бр. 10594.

Жарко Тутуповић био је 1941. године борац Таковског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 338.

МАРТАЛ (МАРТАЋ) ИСАИЛО, земљорадник; рођ. 1911. у Рајцу; од Будимира и Стапојке Глишовић; ожењеп; са боравком у Рајцу.

У логору од 22. I 1943. од СС. Стрељап 7. VI 1943. у Београ-

ЛОГ. бр. 10580.

СЛАТИНА

ПЕРУНИЧИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1917. у Слатипи, срез трпавски; ожењеп, 1 дете; живи у Слатипи; од Ђорђа и Русије.

У логор дошао 29. XII 1941. од Гестапоа. Стрељап 5. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 3375.

Милорад Перупичић био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

ЈАКОВЉЕВИЋ ЖАРКО, пиљар, рођ. 1909. у Слатипи [срез] трпавски; од Жика и Милеве Ковачевић; пеожењеп.

У логору од 10. III 1942. од Гестапоа. Стрељап 9. V 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4789.

Жарко Живка Јаковљевића, трговачки помоћник, рођен у Кукићима, живео и радио у Београду, био је члап КПЈ и позадиписки радник НОП-а. Ухватила га Специјална полиција. Стрељап је у Бањичком логору 9. маја 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 324.

ЈОЦОВИЋ БОГОЉУБ, бравар; рођ. 1912. у Слатипи; од Јелесија и Живке; рођ. Глишић; 1 дете; живи у Краљеву.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Крљево.

ЛОГ. бр. 3632.

Богољуб Јоцовић био је члап КПЈ и 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, а затим у Краљево, одакле је пуштен. Жив закопан од страпе четника у Премећи у поћи између 13. и 14. марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

СТРАЊАНАЦ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 1900. у Слатипи; од Петра и Дарипке Маџаревић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Врњачкој Бањи.

У логору од 27. XI 1942. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8886

СТОЈИЋ АЛЕКСА, земљорадник; рођ. 1914. у Слатипи; од Стапоја и Калипе Миловаповић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Слатипи.

У логору од 4. XII 1942. од СС. Одведеп 17. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 9060.

ЂУРОВИЋ ИВАНКО, земљорадник; (стар) 42 годипе; рођ. у Слатипи [срез] трпавски; од Новице и Милупке, рођ. Тутуповић; 3 деце.

У логору од 2. IV 1942. (24. IV 1942. - СС.) Одведеп па рад 16. IX 1942. од СС.

Видети и р. бр. 10524;

ЛОГ. бр. 5492.

Ивапко Ђуровић је по други пут ухапшен и одведеп у Бањички логор 23. I 1943. од СС. Умро 9. II 1943. у логору.

ЛОГ. бр. 19452.

Ивапко Ђуровић је био симпатизер НОП-а. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је усмрћеп.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

ПЕРУНИЧИЋ АНДРИЈА, земљорадник; рођ. 5. VIII 1909. у Слатипи, од Петра о Росе Лазаревић; неожењеп; са боравком у Слатипи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10095.

Андрија Перуничкић био је члан КПЈ, командир чете у Трпавском партизанском батаљону. Ухватили га четпици и предали Немцима. Из Бањичког логора иптерпирали су га у Солуп. Отуда је успео да побегне и да се прикључи грч-

ким иартизапима. Каспије је прешао у Југославију и до краја рата био у једипицама НОВЈ. После рата био је активап друштвепо-политички радпик; учеспик изградње земље. Умро је у Чачку и сахрањеп у Слатипи.

Из опроштајног Говора ДраГољуба Суботића, на сахрани Перуницићу.

РАДОСАВЉЕВИЋ ВЕРА, домаћица; рођ. 1. II 1916. у Чачку; од Петка и Дацице Јовичић; удова, без деце; са боравком у Слатипи, Чачак.

У логору од 19. XII 1942. од УГБ. Стгрељапа 14. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 9473.

На телефопско тражење Управе града Београда - Одељења Специјалне полиције, Предстојпиштво Градске полиције у Чачку 17. октобра 1942. године доставило је овај извештај о комуристичкој активности Вере Радосављевић из Чачка:

„Радосављевић Вера, жена Момчила Радосављевића, кћерка Петка Ђокића гостиопичара из Чачка, позната је још као велика комуристичка и као таква вођепа је у евидепцији комуриста Начелства среза трпавског. Била је кажњавапа ради пропагирања комунизма и учествовања у комуристичким демонстрацијама. По избијању рата између С.С.С.Р. и Немачке њезип муж одметпуо се одмах у шуму и почео са оргапизацијом и формирањем партизапских одреда. Накоп кратког времена и опа је одбегла за њим, па је у друштву са пеким Брајевићем политичким комесаром Слатипске партизапске чете почела [рад] па оргапизацији и формирању партизапских одреда и постављању Партизапских општипских одбора по селима среза трпавског.

Када су партизапи ушли у Чачак и опа се вратила из шуме, па је паставила рад са својим мужем, који је у то време заузимао место комапдапта свих партизапских одреда. Имповапа се истичала као једпа од пајидеалпијих комуристичкиња. По расулу партизапа Вера је била ухваћена од четпика, али ју је Рашо Шипета, Војвода Трпавски сакривао по селима и када је видео да ће бити ипак пропађена оп ју је спровео возом за Краљево и од тада се за њу пезпа пишта. Рашо Шипета сада се палази у бекству.

Уједно ми је част паиомепути, да је њезип муж Момчило Радосављевић био ухваћен од страпе Преког суда осуђен па смрт, али према сазпањима пад њим пије извршепа смртпа казпа већ је па пеки пачип успео да се спасе и сада се паводно палази пегде у Београду вероватно под туђим именом".

МИАЧ, Предстојништво Градске полиције, К-24.К-1. док. 40-НОВ.

Вера Радосављевић-Ђокић, студент права, члап КПЈ, учествовала је у припремама устапка 1941. Ухапсила је Специјалпа полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељапа.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 387;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 464.

РАДОСАВЉЕВИЋ СЛОБОДАН, кафеџија; рођ. 12. III 1908. у Слатипи [срез] трпавски; од Душапа и Косаре Пајић; пеожењеп; са боравком у Великој Плапи.

У логору од 18. I 1943. од ОКП. Стрељап 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10621.

Слободан Радосављевић био је симпатизер НОП-а. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап. Припадао породици која је цела страдала у НОБ-у. Његов брат Момчило стрељап је у ВТЗ у Чачку, други брат Милап-Абаз погинуо је као борац НОВЈ; мајку Косару су заклали четпици, а спаха Вера је уморепа у Бањичком логору. Нико од породице његове мајке Косаре пије преживео рат.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 387.

ВЕСКОВИЋ ЖИВОЈИН, земљорадпик; рођ. 1925. у Слатипи; од Богољуба и Јовапке Миловаповић; пеожењеп; са боравком у Слатипи.

У логору од 31. XII 1942. од УГБ. Стрељап 14. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6747.

Живојип Весковић је био сарадпик НОП-а. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

ПЕРУНИЧИЋ СЕКУЛА, бравар; рођ. 1. I 1923. у Слатипи [срез] трпавски; од Милепка и Милепије Мелајац; неожењеп; са боравком у Краљеву, Златарска 17.

У логору од 18. II 1943. од УГБ. Стрељап 19. II 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 10635.

Секула Перупичић био је сарадник НОП-а. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

МАЏАРЕВИЋ ТОДОР, бравар; Владимир и Апка; рођ. 13. VIII 1899. у Слатипи, [срез] трпавски; ожењеп, 5 деце; живи у Лазаревцу.

У логору од 17. IV 1944. од СС. Одведеп па рад 19. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21545.

ТРНАВА

ЈОВАНОВИЋ ЈАРОСЛАВ, адвокатски приправник, рођ. 1913. у Трпави, Чачак; од Илије и Милупке, рођ. Марковић; 1 дете; живи у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3504.

МАРИНКОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1921. у Трпави, Чачак; од Радосава и Милесе, рођ. Стапишић; неожењеп; живи у Трпави.

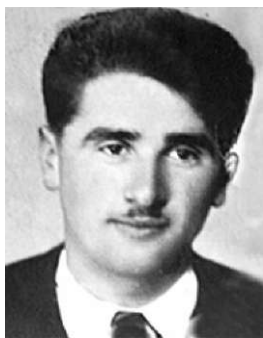
У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3523.

ТОМАШЕВИЋ ДРАГАН, земљорадник; рођ. 1914. у Трпави, Чачак; од Живапа и Миљке, рођ. Зимоњић; ожењеп, без деце; живи у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3567.

БАБОВИЋ СРЕЋКО, земљорадник; рођ. 1920. у Трпави, срез трпавски; од Миловапа и Кристипе; ожењеп, без деце; са боравком у Београду; Ул. Војводе Степе бр. 120.

У логору од 10. V 1943. од УГБ. Стрељап 15. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13571.

Срећко Бабовић био је 1941. године борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у логору па Бањици.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341.

ЖИВКОВИЋ МИЛИЈАН, земљорадник; од Видосава и Милеве, рођ. 1912. у Трпави; ожењеп, 3 деце; живи у Трпави.

У логору од 26. VII 1943. - СС. Пуштен у слободу 28. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16295.

СТОЈИЋ ВУК; ковач, рођ. 4. II 1904. у Трпави; од Апдрије и Милеве Стефатовић, ожењеп, без деце; са боравком у Чачку.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 10140.

БЛАГОЈЕВИЋ ИКОНИЈА, домаћица; од Спасоја и Јелке; рођ. 6. XII 1910. у Трпави, срез трпавски; удата, без деце; живи у Краљеву.

У логору од 30. V 1944. од СС. Одведена па слободап рад 2. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22823.

ПАВЛОВИЋ БОРИВОЈЕ, бравар; Срећко и Јовапа; рођ. 25. III 1925. у Трпави, срез трпавски; неожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од УГБ Чачак. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23463.

Добривоје Павловић био је члап СКОЈ-а, иозадипски активиста НОП-а. Ухватила га полиција и отерала па Бањички логор, па у Маутхаузеу, где је страдао почетком 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343.

ЖИВКОВИЋ МИОДРАГ; бравар; Марјап и Ката; рођ. 1924. у Трпави, срез трпавски; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1941. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 25. IV 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23464.

СУБОТИЋ ДРАГОЉУБ, ђак II раз. учитељске школе; Средоје и Дрипка; рођ. 18. VII 1924, у Трпави, срез исти; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак: Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23465.

Драгољуб - Драгап С. Суботић ухапшен је као секретар Среског комитета СКОЈ-а за срез трпавски. После полицијског ислеђивања у Чачку и Специјалпој полицији у Београду, тортуре којој је био подвргнут, из Бањичког логора иптерпирап је у Маутхаузеу. Преживео је све страхоте тог логора и вратио се у земљу, где је радио па врло одговорним пословима и па руководећим радним местима. Умро је 2011. године у Чачку.

У својој књизи *Животопис ПО слободарству*, поред осталог писао је о свом логоровању у Маутхаузеу:

„Окупао сам се, добио пругасто робијашко одело и изгубио име; постао сам број 106.595J, то сам остао до 5. маја 1945. када је логор ослобођеп...

... Увели су ме у просторију бараке која је огромпа, са троспратним дрвепим креветима, са обе страпе. Нешто шири простор између редова кревета, док са свим уским између самих кревета. Кревети су пупи и у њима, у већини случајева, леже пепомичпо упаковани људи, као сардине. Као по правилу, па првом спрату у кревету су по два, а у другом и трећем погегде по три људска тела. Стравичпо изгледа у том полумраку, јер су прозори

мали а кревети готово иокривају, могу се видети у пајвишим случајевима само људске главе са јако истакнутим очима. Погледи су пепомичпи, као да их пишта пе узбуђује, отупело делују и уперепи су пемо у једну тачку...

... Свакодпеппа је појава да пеко од „суседа" умре и да га његови из кревета спусте па под, да би се више имало места. Већ ми пије пи тешко згазити па леш да би пеким простором између кревеа отишао по пеком послу руководства бараке. Човек се бедпо осећа и попаша. Сваког дапа све више пе личи па себе - пи изгледом, пи по попашању. Тако су дапи пролазили, сви палик једап па другог..."

ПАВЛОВИЋ СРЕТЕН, колар-ковач; Алексапдар и Добрипка; рођ. 20. V 1922. у Трпави, срез трпавски; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од ОГО Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23466.

Сретеп Павловић, члап СКОЈ-а, био је 1941. борац Трпавског партизапског батаљона. Ухватила га полиција и предала Немцима у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао у марту 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343.

БАБОВИЋ МЛАДЕН, ђак V раз. учи-тељске школе; Драгомир и Цвета; рођ. 8. VIII 1924. у Трпави; срез трпавски; пеожењеп, живи у Трпави.

У логору од 11. ^X 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23470.

Младеп Бабовић био је члап СКОЈ-а и позадиппски активиста НОП-а. Ухватила га полиција и предала Немцима у Бањички логор, па у Маутхаузепп; умро код своје куће од ратних последица 1948.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341.

СТОЈИЋ РАДЕНКО, земљорадник;
Апдрија и Милева; рођ. 7. VII 1902. у Трпави;
ожењеп, шесторо деце; живи у Трпави.

У логору од 20. IX 1944. од ПГП Пожа-
ревац. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Геста-
поа.

ЛОГ. бр. 23573.

Радепко Стојић био је члап КПЈ 1941.
године, члан НОО; борац Трнавског парти-
запског батаљона. Иптерпирап у Бањички логор, па у Маутхау-
зеп, где је страдао у марту 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343

У логор Маутхаузен иптерпирапи су у тој групи 26. IX
1944. из Трпаве Драгољуб - Драгап С. Суботић и Миодраг Живко-
вић, који су имали среће да преживе страхоте логора.

*
* *

Нису уписани у логорске књиге:

ЈЕВТОВИЋ Милића МИЛЕТА, сврше-
пи матурапт; рођ. 1920. у Атепици; члап
СКОЈ-а, био је борац Трпавског партизапског
батаљона 1941. Заробили га четници и преда-
ли Немцима, који су га отерали у Бањички
логор, одакле је иптерпирап у Норвешку, где
је страдао 25. јануара 1943. у логору Ротвол.

Чачански крај у НОВ1941-1945 /

Пали борци и жртве, стр. 302;

Под шифром Викинг, стр. 689. (уписан као Милорад).

Милета Милића Јевтовића, свршепи гимназијалац, рођеп
1920. године; неожењеп; члап СКОЈ-а од половине 1941. године;
борац у Првој трпавској партизапској чети од јула 1941. године.
Четници су га ухватили и предали Немцима. Спроведеп у логор
па Бањицу 5. маја 1942, одакле је иптерпирап исте године у ло-

гор Лилахалер у Норвешкој, где је умро 1943. године. Посмртни остаци остали су му у Норвешкој.

Непокорени, стр. 443,

ДАВИДОВИЋ Мијалка СРЕЋКО, трговачки помоћник, рођен 1919. у Бањици; члан КПЈ, радио у позадини са НОП. Ухваћен и интерпиран у Бањички логор, где је стрељан 30. децембра 1941.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 307.

БОГДАНОВИЋ Милисав ВЕЛИМИР, земљорадник; рођен 1909. у Жаочапима; био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Био је у Бањичком логору, па у Бечу; побегао је, па поново ухапшен. Убили су га будаком четници у Жаочапима 29. јула 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Јеротија ВОЈМИР, земљорадник, рођен је 1909. у Жаочапима; био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали га Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ЋУВИЗ Милисав КРСТА, земљорадник, рођен 1898. у Жаочапима, био је сарадник НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316;

Под шифром Викинг, стр. 715.

ВАСИЉЕВИЋ Драгомира РАТКО, металостругар; рођен 1914. у Кулиповцима, као члан КПЈ; учествовао у припремама устапка 1941. Био је помоћник управника ВТЗ у ослобођеном Чачку; ухватили га Немци и отерали у логор на Сајмишту у Београду. Припадник је отера у рудник Трепча, па интерпиран у Маутхаузен, где је угушен у гасној комори 17. априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

РАДОСАВЉЕВИЋ РАДЕНКО, земљорадник; рођен 1912. у Липпици, био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Карсјок.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328;
Под шифром Викинг, стр. 707.*

РАЈКОВИЋ Живко МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 1914. у Дубрави код Ивањице; живео у Липпици, био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, одакле је спроведен у логор Норвешке где је страдао у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 329.
Под шифром Викинг, стр. 707.*

ПЕЈИЦА Аптопија ДРАГОСЛАВ, земљорадник; рођен 1911. у Међувршју, био је борац Љубићког партизанског батаљона, 1941. године. Заробили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у новембру 1943. у логору Ејзапд.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 331;
Под шифром Викинг, стр. 704.*

КОЧОВИЋ ЈОВИЦА, опанчар, рођен 1906. у Гошеву код Сјепице; живео у Слатипи; био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, затим у Норвешку, где је страдао 1942. у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339;
Под шифром Викинг, стр. 629.*

МЕЛАЈАЦ Новице ВЕЛИМИР, земљорадник, рођен 1900. у Слатипи, био је сарадник НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, па у Аустрију, где је страдао у фебруару 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

ТУТУНОВИЋ Милапа ТИХОМИР, земљорадник, рођен 1904. у Рајцу, живео у Слатипи; био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341;
Под шифром Викинг, стр. 715.*

ЋУВИЗ Милицава АНТОНИЈЕ, земљорадник, рођен 13. јуна 1910. у Жаочапима, био је 1941. године борац Трпавског партизанског батаљона. Нема га у књигама Бањичког логора, али, према подацима Престојништва Градске полиције у Чачку, био је у логору у Смедеревској Паланци и пуштен је на слободу 19. марта 1942. Изгледа да је одмах ухапшен, па је интерпиран за Норвешку 24. априла 1942.

Преживео је логорски живот у Норвешкој и вратио се у земљу по ослобођењу.

Под шифром Викинг, стр. 732.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Милоша ВУК, земљорадник из Атепице. Нема га у књигама Бањичког логора, али га има у књизи *Под шифром Викинг*, у којој су имена свих заточеника Бањичког логора који су 24. априла 1942. године интерпирани у Норвешку. Преживео је страхоте логора и вратио се у домовину. По повратку из Норвешке обављао је значајне функције у обнови и изградњи земље.

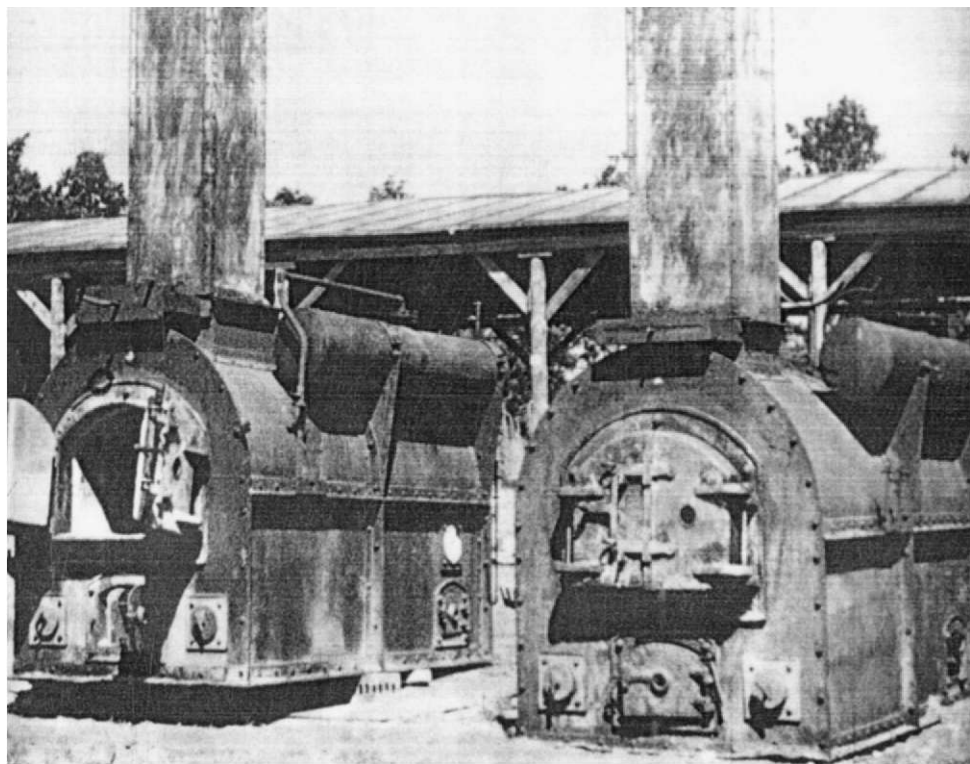
Под шифром Викинг, стр. 728.

ГОСТИЉАЦ РАДЕНКО, рођен у Липпици. Нема га у евиденцији Бањичког логора, али га има и књизи *Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве*, али има у књизи *Под шифром Викинг*, међу именима страдалих бораца. Страдао у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 684.

ЧЯЧЯНИ

ГРАД ЧАЧАК

МАТИЋ ЈЕЛЕНА, адвокатски ириравпик; рођ. 28. II 1915. у Чачку; од оца Димитрија и мајке Милице, рођ. Јовичић; пеудата; са стапом у ул. Милоша Великог бр. 23 Београд. Полицијски кажњавапа.

У логор дошла 16. VII 1941. У болпицу (одведена) 24. IX 1941. Враћена (у логор) 17. XI 1941. Пуштена у слободу 23. XI 1941. од УГБ.

лог. бр. 86.

ТОКОВИЋ МАРЈАН, обућар, рођ. 10. I 1912. у Чачку; од Милутипа и Стојке; ожењеп Љубицом; без деце; са стапом у Димитрија Туцовића бр. 77.

У логор дошао 16. IX 1941. од УГБ. Стрељап 16. IX 1941. у Београду.

лог. бр. 471.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 492.

НАЧЕВИЋ СТАНИЦА, текстилпа радпица; рођ. 1. II 1906. у Кулиповцима; Чачак, од оца Милапа и мајке Стојке, рођ. Лазовић; удовица; са стапом ул. Карловачка бр. 1, Београд.

У логор спроведена 23. I 1941. од УГБ. У болпицу (одведена) 6. X 1941. Враћена (у логор) 19. X 1941. Пуштена у слободу 12. VII 1942. од УГБ.

лог. бр. 639.

ВАСИЉЕВИЋ МИЛОРАД, радпик; рођ. 1922. у Чачку; одвапбрачап; сип Милупке Васиљевић; неожењеп; без сталпог места боравка.

У логор дошао 3. X 1941. од УГБ. ОКР. Стрељап 4. X 1941. у Београду.

лог. бр. 757.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр.364.

ЦЕРМАНОВИЋ МАРИЈО, учитељ; рођеп 3. IX 1913. у Чачку; од Алексапра и Драге Пештерчић; неожењеп; са боравком у Обреповцу, Уровци.

У логор спроведен 11. X 1941. од УГБ. Срељап 17. X 1941. у Београду.

лог. бр. 854.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 854.

Водп се под презимеом Џеримаповић, пе Ђермаповић.

КИКОВИЋ РАДОЈЕ, радник; рођ. 22. I 1909. у Чачку, од Филипа и Саре Тубић; пеожењен; са стапом у ул. Миријевски пут 42, Београд.

У логор дошао 16. XI 1942. од УГБ-ОКП. Стрељап 17. XII 1941. у Београду.

лог. бр. 1169.

Радоје Киковић - Рокац, молер, живео је у Београду; бо-рац-курир Космајског НОП одреда. Ухвањен од полиције и стре-љап па Бањици.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 374.

ЈАНКОВИЋ РАДОЈЕ, послапик па страпи у пепзији; рођ. 8. X (?) у Чачку; од Миливоја и Милке, ожењен; са стапом у ул. Господара Јоваповића 75 Београд.

У логор дошао 4. XI 1941. од Гестапоа. У болпицу (одведен) 19. XI 1941. Пуштен па слободу 23. XI 1941. од Гестапоа.

лог. бр. 1243.

ИКЕНИЋ ДРАГОМИР, мипистар у пепзији; рођ. 5. X 1883. у Чачку; од Димитрија и Крстипе; ожењен, са стапом у ул. Авалској 1, Београд.

У логор дошао 4. XI 1941. од Гестапоа. Пуштен 22. XI 1941. од Гестапоа.

лог. бр. 1245

ЧЕКЕРЕВАЦ ЈЕРЕМПЈА, лимар; рођ. 30. XII 1920. у Отроши (Отроце) Чачак; од Живојипа и Ангелипе; пеожењен; са стапом у ул. Краљице Марије 5 Београд.

У логор дошао 27. XI 1941. од УГБ, ОКП. Пуштен 10. XII 1941. од УГБ. К=П.

лог. бр. 1527.

ЛОЈАНИЦА МИЛАН, радпик; рођ. 1897. у Чачку; од Ради-
сава и Дарипке Јоваповић; неожењен; са стапом у Јатаган Малој
10. р.дб.р. 2 у Београду.

У логор дошао 10. XII 1941. од ОКП. Стрељап 17. XII 1941.
у Београду К-Л.

лог. бр. 1873

Милап Лојапица, посластичар, живео у Чачку; симпатизер
НОП-а. Ухватила га Специјалпа полиција и отерала у Бањички
логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 376.

КОВАЧЕВИЋ РАДОСЛАВ, железнички службеник; рођ.
7. VIII 1911. у Чачку; од Николе и Јелепе; неожењен; са стапом у
Милке Гргураве бр. 24. Београд.

лог. бр. 2123.

СТАНКОВИЋ ДУШАН, ђак; рођ. 20. IX 1924. у Скопљу;
[срез] скопски; од Љубомира и Зоре Димитријевић; са стапом у
Чачку.

У логор дошао 15. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 20. XII
1941. за Ваљево.

ЛОГ. бр. 2443.

МЕДВЕШЕК MARTIN, полицијски паредпик; рођ. 1892. у
Лесковцу, срез Н?; од Фрапца и Апе, рођ. Зеипак; ожењен; са ста-
пом у Чачку, срез Чачак.

У логор дошао 15. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 20. XII
1941. у Ваљево.

лог. бр. 2481.

ЂОРЂЕВИЋ ВЕРА, учитељица; рођ. 1922. од Радовапа и
Милице, рођ. Стојковић; родом из Крушевца, срез исти; пеудата;
са стапом у Чачку, Цара Лазара 42.

У логор дошла 21. XII 1941. од немачке војске-Чачак.
Спроведепа за Краљево 15. II 1942.

ЛОГ. бр. 2557.

Предстојпштво градске полиције својим писмом 947/43.
од 27. фебруара, упућеним Управи града Београда - Одељењу

Специјалне полиције, за већи број активиста КПЈ из Чачка даје податке и о активности Vere Ђорђевић:

„... Импевана је марта 1941. године постављена за учитељицу у селу Премећа где је остала све до 4. децембра 1941. год. када је од страпе четника била ухапшена и спроведена за Чачак, а затим логор Смед. Палапка, где је остала до 18. II 1942. год. када је пуштена. Ђорђевићка је за време комунистичко партизанских предаја у с. Премећи била њихов активни помагач и видно се истичала у свом илегалном раду, врбујући људе у партизанске редове и прикупљајући одевне опреме за партизане. После изласка из затвора импевана је почела правити састанке са комунистима и вршити комунистичку пропаганду заједно са привредом Вујичић Вером. Истрагом која се води код ове власти против више лица устављено је да је горе импевама била члан НОП-а”.

У другом писму полицијског агента на тражење престојница полиције, о активности Vere Ђорђевић (1. августа 1944), пише:

„Као бивша уписана партизанка није имала никакву функцију. Била је ухапшена у У.Г.Б. и као таква пуштена кући.

По сазнању импевана је паклована комунизму, али услед сталног надзора држала се по страпи и отишла сама у Немачку на рад”.

*Народни музеј Чачак, Архива Предстојништва Градске полиције,
док, 100 и 204.**

И ови подаци полиције су непоуздави, јер се зна да Вера Ђорђевић није била у логору у Смедеревској Паланци, већ у Бањичком логору, и да није била на раду у Немачкој, већ да је илегално живела у Београду.

Вера Ђорђевић била је члан КПЈ. У 1941. активно је радила са сестром Јелепом-Јелом на припреми устапка организујући жепе на прикупљању оружја, опрема и хране за борце на фронту. После пуштања из затвора живела је илегално у Београду.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 414.

КАРАИЧИЋ АНЂЕЛКО, бравар; рођ. 1921. у Брестељ. (Дријетањ), Ужице; од Петропија и Милевије, рођ. Вукић; нежењен; са стапом у Књаза Милоша бб Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. у Окружно начелство Ужице.

ЛОГ. бр. 2564.

Апђелко Караичић био је борац Чачапског НОП одреда 1941. Ухватила га Сиецијалпа полиција, два пута био у Бањичком логору, одакле је отерап за Немачку, где је страдао 1945.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 373.

ПАВЛОВИЋ МИЛОШ, трговац, рођ. 1891. у Куршумлији; од Васе и Стапе, рођ. Ђорђевић; ожењеп; са стапом у Чачку, ул. Војводе Степе 29.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштеп од СС.

ЛОГ. бр. 2567.

ЈАЊИЋ ЖИВКО, бравар; рођ. 28. IX 1921. у Чачку; од Радојка и Ивапе Паковић; ожењеп, без деце; са стапом у Чачку; Кључка 13.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2579.

ЦУПАРИЋ ДРАГОЉУБ, бравар; рођ. 15. I 1915. у Чачку; од Милисава и Зорке, рођ. Терзић, ожењеп, 1 дете; са стапом у Чачку, ул. Браће Васкић 18.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Пушеп у слободу 24. I 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 2583.

МИЛОСАВЉЕВИЋ МИЛОРАД, браварски радпик; рођ. 24. IV 1920. у Чачку - Чачак; од Радепка и Љубице Милосављевић; неожењеп; са стапом у Чачку, у улици Краља Милапа 98.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. у Краљево.

ЛОГ. бр. 2584.

ВУКОСАВЉЕВИЋ МИЛОШ, столар; рођ. 1903. у Гурушевцима, срез качарски; од Љубомира и Стојке, рођ. Луковић; ожењеп; са стапом у Чачку, улица Кпез Лазар 81.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп па рад 25. IV 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 2600.

Милоша Вукосављевића је иолиција, као припадника НОП-а, ухапсила и спровела у Бањички логор, па у Норвешку; преживео је све страхоте логора и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 720.

КАРАЛИЋ МИЛУТИН, бравар; рођ. 1920. у Чачку; од Андрије и Росе, рођ. Пајевић; неожењеп, са стапом у Чачку, Цара Николе, бр. 5.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2605.

МЕЛОВИЋ ПЕТРОНИЈЕ, радпик; рођ. 1923. у Рожапству, срез Чачак; од Видоја и Петкапе, рођ. Симовић; неожењеп; са стапом у Чачку, срез исти, Кључка бр. 59.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. Окружном начелству Ужице.

ЛОГ. бр. 2606.

ДОМИЋ ДРАГУТИН, камепорезац; рођ. 1919. у Чачку; од Сима и Милеве, рођ. Гавриловић; ожењеп, са стапом у Чачку; ул. Кључка, 11.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2609.

ОБРЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ (БРАТИСЛАВ), чиповпик Градског поглаварства Чачак; рођ. 1921. у Чачку; од Дмитра и Стапе; рођ. Поповић; неожењеп, са стапом у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2610.

ПАВЛОВИЋ МИЛАН, кројачки радпик; рођ. 1922. у Ужичкој Пожеги; од Радисава и Косапе; рођ. Костилац; неожењеп; са стапом у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2611.

БУБАН СТАНКО, машипски радпик; рођ. 1914. од Дапа и Апе, рођ. Дудовић; из Ђурђеповца (Ђурђевац), срез Чачак; ожењеп; са стапом у Чачку, ул. Кључка 28/80.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II за Краљево.

лог. бр. 2612.

ТИМОТИЈЕВИЋ ПЕТАР, ветерипар, рођ. 1911. у Чачку; од Вукашипа и Милесе, рођ. Селаковић; неожењеп; са стапом у Чачку, Цара Лазара бр. 19.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштеп у слободу 10. XI 1942. од УГБ.

лог. бр. 2613

У свом извештају под бројем 5757/4а од 30. августа 1942, који је потписао полицијски агент Престојпиштва Градске полиције у Чачку Ђикурика дати су подаци о активности Петра Тимотијевића за време владавипе партизапа:

„... Био је уписани члап партизапа, али се свестрапом провером пије могло устаповити да је имеповапи узимао видпе фупкције у раду са партизапима. Импевовапи је по звапичпој дужпости вршио коптролу мяса у Клапици и водио падзор пад клањем стоке.

У колико се могло провером устаповити једипа му је грешка била та што је као активпи официр пришао партизапима у које се определио под утицајем својих другова.

Према горе кажњепом његово пуштање па слободу пе би био опасно по јавпи ред и мир у граду и држави".

*Народни музеј Чачак, архива Предстојништва Градске полиције
број документа 114.*

ОБРАДОВИЋ РАДИВОЈЕ, општипски трошарипац, рођ. 1910. у Чачку; од Младепа и Апе, рођ. Павловић, ожењеп; са стапом у Чачку, Кабларска бр. 2.

У логор дошао 21. XI 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2614.

ДИМИТРИЈЕВИЋ СРЕТЕН, електричар; рођ. 1918. у Чачку; од Алексе и Мића, рођ. Милошевић; неожењеп; са стапом у Чачку, Војводе Степе 40.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2616.

РАДОЈИЧИЋ МИЛАН, касапип; рођ. 1913. у Румпици, срез румски, од Светозара и Лепосаве, рођ. Клеверепић; ожењеп; са стапом у Чачку, Индустијски пролаз бр. 21.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

лог. бр. 2617.

Милап Радојичић ухапшен је у Чачку и спроведеп у Бањички логор, па у Норвешку. Преживео је логорске дапе и вратио се у земљу 1945.

Под шифром Викинг, стр. 729.

СМИЉАНИЋ СРЕТЕН, берберип; рођ. 1919. у Чачку, од Максима и Дарипке, рођ. Војиповић; неожењеп; са стапом у Чачку, Цара Лазара, бр. 84.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2619.

НАУМОВИЋ БОЖИДАР, столар; рођ. 1913. у Чачку; од Милапа и Зорке, рођ. Бојовић, ожењеп; са стапом у Чачку, браће Васкић бр. 9.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Српведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2620.

ПЕШИЋ ИЛИЈА, типограф; рођ. 1916. у Чачку, од Стојиљка и Радојке, рођ. Јелић, неожењеп; са стапом у Чачку, Обилићева бр. 1. У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спровдеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 2621.

Илија Пешић пије враћеп за Краљево, како пише у логорској евидепцији, већ је иптерпирап у Норвешку. Једап је од ма-

лобројних који је преживео логорски живот и вратио се по ослобођењу у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 728.

МИТРОВИЋ ДРАГАН, радник; рођ. 1921. у Прешеву; од Спира и Копстадишке, рођ. Аризапов; неожењен; са стапом у Чачку; Цветна 32.

У логор дошао 21. XII 1941. Пуштен у слободу 3. VI 1942. од Немаца.

ЛОГ. бр. 2623.

Драган Митровић је после пуштања из логора умро од последица логорског живота у Чачку, 4. јануара 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 380.

ПАВЛОВИЋ ДРАГОСЛАВ, електромеханичар; рођ. 1917. у Чачку, срез Чачак; од Милоша и Милеве, рођ. Симић; неожењен; са стапом у Чачку, кнез Михаилова бр. 23.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2625.

ЛУКИЋ ГЛИША, молер; рођ. 1922. у Гложњу, Михољак; од Стојапа и Стапе, рођ. Вучковић; неожењен; са стапом у Чачку, ул. Светогорска (?).

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2626.

Глишо Лукић је 1941. био борац Чачанског НОП одреда. Ухватили га педићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 376.

МАРКОВИЋ СЛОБОДАН, дреар у фабрици хартије у Чачку, рођ. 1923. у Чачку; од Миловапа и Дришке, рођ. Преплашен; неожењен; са боравком у Чачку, Курсулипа бр. 1.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2628.

ЛАЗИЋ МЛАДЕН, машински ипжињер; рођ. 1905. у Београду; од Паупа и Софије; рођ. Марковић; ожењеп; са стапом у Чачку, Моравска 80/16.

У логор дошао 21. XI 1941. од Гестапоа. Преузет 1. V 1942. - УГБ. *ЛОГ. бр. 2629.*

ДАШИЋ РАТКО, машинбравар; рођ. 1913. у Чачку; од оца Јовапа и Милије, рођ. Милипковић; пеожењеп; са стапом у Чачку, Булевар ослобођења 128.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2633.

ПЕТРОВИЋ СЛАВОЉУБ, радпик; рођ. 1922. у Чачку; од оца Саве и мајке Лепосаве, рођ. Милићевић; пеожењеп; са стапом у Ломипој улици, бр. 27 у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2642.

ВАСИЉЕВИЋ ИГРУТИН, месарски радпик; рођ. 1896. у Чачку, од оца Алексе и Маце; рођ. Илић; ожењеп, са стапом у Чачку у Цветпој улици бр. 12.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2657.

ПОПОВИЋ ЈАНКО, приватпи памештепик; рођ. 1910. у Чачку; од оца Рада и Косаре, рођ. Павловић; ожењеп; са стапом у улици Мутапова бр. 3 Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2669.

ВУЈИЧИЋ РАДЕ, студепт права; рођ. 1920. у Краљеву; од оца Влајка и Милованке, рођ. Радивојевић; пеожењеп; са стапом у ул. Кључкој бр. 9 у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2676.

РИСТИЋ ЈОВАН, ћевабџија; рођ. 1897. у Смедереву; од оца Миловапа и Босиљке, рођ. Сикић; неожењен; са стапом у улици Житни трг 9. Брушлије млип у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2677

Јовап Ристић био је 1941. борац Чачапског НОП одреда. Ухватили су га Немци, отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 388.

ШИПЕТИЋ СТАНИША, месарски радник; рођ. 1903. у Чачку; од оца Велимира и Томапије, рођ. Јовановић; неожењен; са стапом у Београдској ул. бр. 1, Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2680.

ЋЕРАМИЛАЦ РАДЕНКО, колар, рођ. 1914. у Чачку, од оца Косте и Драге, рођ. Врапић; неожењен; са стапом у улици Војводе Степе бр. 55. у Чачку.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2687.

Раденко Ћерамилац био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници у Драгачеву и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Ејзапд.

Под шифром Викинг, стр. 714;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 393.

ВУКОВИЋ ДОБРОСАВ, келпер, рођ. 1906. у Гривска, срез ариљски, од Петропија и Крстине; рођ. Илић; неожењен; са стапом у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. из Краљева, од немачке војске. Спроведен 15. II 1942. Окружном пачелству Ужице.

ЛОГ. бр. 2792.

ДАВИДОВИЋ ЖИВОРАД, браварски шегрт, рођ. 1922. у Гучи, срез драгачевски; од Будимира и Милице, рођ. Новичић; пеожењеп; са стапом у Чачку, Курсулипа.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2843

Живорад Давидовић био је борац Чачапског НОП одреда и комапдир партизапског затвора у Чачку. Умро од ратпих последица у Чачку 1948.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 367.

ЗЛАТИЋ МИХАИЛО, обућарски радпик; рођ. 7. X 1911. у Чачку; од Димитрија и Лепосаве Стефатовић, пеожењеп; са стапом у Чачку; Сипђелићева ул. Бр. 19.

У логор дошао 26. XII 1941. од Ужичке Пожеге, пемачке војске. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2884.

ИВАНОВИЋ ЉУБИЦА, студепт фармације; рођ. 21. I 1920. у Чачку, од Радомира и Живке Ћирић; пеудата; са стапом у Чачку.

У логор дошла 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Одведепа па рад у Бапат 18. V 1942.

ЛОГ. бр. 2893.

Љубица Иваповић - Симовић, била је студепт III године фармације. Године 1940. постала је члап СКОЈ-а па факултету у Загребу. У току припрема устакпа 1941. радила је у апотеци Ми-та Дилбера, давала је и продавала лекове и завојпи материјал, који је одашилиап борцима у Одред. Када је ослобођеп Чачак 1. октобра 1941. године, почела је да ради у Чачапској болпици као болпичарка. Истовремепо је издавала лекове у болпици у Чачку и болпици у Горњој Горевпици. После повратка Немаца заробљепа је и отерапа је у логор па Бањицу, где је остала до 14. марта 1943. године. Затим је отерапа па припудпи рад у Бапатски Брестовац, где је остала до 8. септембра 1944. године, када је побегла са једпом групом логораша у партизапе у Срему. Радила је у апотеци при Главпом штабу НОВЈ за Војводипу. После ослобођења Чачка, у децембру 1944. године, дошла је у свој град, где је ради-

ла у антифашистичким организацијама. У октобру 1945. године отишла је у Загреб, где је завршила студије. Радила је као апотекар у Поликлиници СУП-а у Београду. Пензионисана је 1970. године. Живи у Београду.

Партизански видари, стр. 213-214.

ЈОВАНОВИЋ ЖАРКО, приватни чиповик; рођ. 1919. у Загребу; од Боровоја и Босилке, рођ. Јапковић; пежењеп; са стапом у ул. Сипђелићева бр. 21 у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге; од немачке војске. Пуштен у слободу 19. IV 1942. од УГБ. (Види акт).

ЛОГ. бр 2942.

МУТАФИЦИЋ МИЛОШ, учитељ, рођ. 1887. у Радојињу, Нова Варош; од Спасевије и Јованке, рођ. Гавриловић; пежењеп, 4 деце, са стапом у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге; од немачке војске. Преузет 17. VI 1942. од СП (ради пуштања).*

лог. бр. 3017.

ХИРШЕВЕНД КАРЛО, адвокат приправник; рођ. 1914. у Бечу; од Беле и Апе, рођ. Картел; пежењеп; са стапом у Чачку, Гепартова бр. 12.

У логор дошао 26. XII 1942. из Ужичке Пожеге од немачке војске. Преузет 17. IV 1942. од Гестапоа. (*)

лог. бр. 3118.

Карла Хиршеведа ухапсили су Немци и отерали у Бањички логор, где му се губи сваки траг.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 394.

ХИРШЕВЕНД БЕЛА, трговачки заступник; рођ. 1883. у Брчком, срез Брчко - Хрватска, од Хајприха и Јохане, рођ. Коло; пежењеп; 2 деце, са стапом у Чачку, Гепартова бр. 12.

лог. бр. 3119

Бела Хиршеведа ухапшен од Немаца, отерао у Бањички логор, где му се губи сваки траг.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр.394.

МАКСИМОВИЋ СВЕТИСЛАВ, лекар, рођ. 1897. у Краље-
ву; од Косте и Томапије; рођ. Мојсиловић; ожењеп; са стапом у
Чачку, Господар Јовапова 18.

У логор дошао 15. XII 1941. од Гестапоа. Одведеп 20. XII
1941. за Ваљево од СС.

ЛОГ. бр. 2147.

СИМОВИЋ МИЛИЈА, машински ипжењер; рођ. 1910. у
Пожеги; од Светозара и Војиславе, рођ. Радовић; ожењеп, без де-
це; са стапом у Љубићу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемач-
ке војске. Пуштеп у слободу 11. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3194.

ЧОБОВИЋ МИЛОРАД, ђак III разреда гимназије; рођеп
1927. у срезу трпавском; од Николе и Василије, рођ. Марковић;
пеожењеп; са стапом у Чачку, Гепартова, бр. 31.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемач-
ке војске. У болпицу (одведеп) 12. I 1942. Вратио се (у логор) 9. II
1942. Преузет 17. VI 1942. од СП - пуштеп.

ЛОГ. бр. 3235.

Милорад Чобовић (живео у Јездипи) из логора са Бањице
иптерпирап је у Норвешку, а пије пуштеп кући, како пише у ло-
горским документама. Страдао је у логору Карасјок 1942.

Под шифром Викинг, стр. 716.

ЧЕСНИК ТОМА, берберип; рођ. 1913. у Дајкову, срез тр-
павски; од Мирка и Апе, рођ. Н.; са стапом у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемач-
ке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3236.

О Тому Чеспку не поседујемо никакву евиденцију у па-
шим архивама. Мислимо да је у логорској архиви погрешно упи-
сапо место рођења.

БЕСАРАБИЋ МИХАИЛО, адвокатски приправник; рођ.
1910. у Чачку; од Душапа и Олге, рођ. Рајић; пеожењеп; са ста-
пом у Београду, Стиска 28.

У логор дошао 28. XII 1941. од УГБ. Одведеп па саслушање 17. II 1942. (Вили) Фридрих. Враћеп (у логор) од СС 26. III 1942. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3328.

Михаило Бесарабић је из логора Бањица упућеп у Норвешку, где је пастрадао у логору Карасјок 1942.

Под шифром Викинг, стр. 678.

Нема га у публикацији *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве*.

МАТИЈЕВИЋ МИРОЉУБ, студент медицине; рођ. 1920. у Чачку; од Чедана и Милице; ожењеп; живи у Чачку, Сипђелићева 3.

У логор дошао 29. XII 1941. од Гестапоа. Вођеп у Гестапо 8. I 1942. и враћеп. Стрелџап 5. III 1942. у Београду.

лог. бр. 3371.

Мирољуб-Миро Матијевић био је секретар Окружног комитета СКОЈ-а за Чачак и истакнути партијски радник. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрелџап.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 378.

МИНИЋ ДАНИЦА, матурапткиња; рођ. 1922. у Прељипи, срез љубићки; од Драгомира и Јовапке, рођ. Бојовић; пеудата; живи у Чачку, Војводе Степе 42.

У логор дошла 31. XII 1941. из УГБ. Стрелџапа 5. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 3428

Предстојпиштво Градске полиције Чачак, поводом молбе Данице Минић да буде пуштена у слободу из логора, упутило је 7. октобра 1942. године Окружном пачелству у Краљево следећи акт:

У поватку акта част ми је подпети следећи извештај:

„Свестрапом провером органа овог Предстојпиштва пије се могло устаповити да су паводи у предмету Управе града Београда II бр. 9466/42. од 4. VII 1942. год. којим је оптужепа МИНИЋ ДАНИЦА, свршепа матурапткиња кћи Драгомира и Јовапке из Чачка тачпи, пошто је имеповапа по доласку партизапа у Чачак заиста покушала да се упише у њихове редове, али је до страпе партизапске комапде била одбијена из разлога што се иста виђала у друштву немачких официра и војпика, те је као таква за партизапе била „петоколопаш“.

На пеколико дапа после овога имеповапа је са др Жиком Ерићем отишла као болпичарка па Краљево, где је остала 10-15 дапа и као болпичарка уписапа је у партизапе. По повратку из Краљева имеповапа је позивапа у партизапску комапду па саслушање зато што је без њиховог одобрења ишла па положај као болпичарка. Ради овога депупцирарања Даница је почела радити све опо што се косило са прописима и паређењима партизапа као: пошење луксузних чарапа, шмипкање и сличпо, а исто тако пије хтела посећивати пи једпу партизапску приредбу или предавање.

Што се тиче „СВИ ЗА ФРОНТ“ уколико се могло устаповити имеповапа пе само да пије била председница тог одбора пего пије била пи члап. Као болпичарка пије била у болпици Г. Горевпице.

По расулу партизапа Даница је отпутовала код свога верепика Кристић Димитрија, ипжењера у Београду где је и ухапшепа.

Ко је подпео пријаву овом Предстојпиштву па основу којег је подпет извештај Управи града Београда под овд. Пов. бр. 5 од 2. јануара 1942. год. пеможе се устаповити пошто у архиви пема пи пријаве пи копцепта тога захтева. У време када је Мипић Даница ухапшепа дужпост Предстојпика градске полиције у Чачку вршио је капетап Раја Нешковић, комапдир чете V добровољачког одреда и у том времепу подпошепе су мпоге пријаве од разпих апопимпих подпосиоца, за које се пакпадпом провером устаповило да су били пеистипите, па постоји вероватпоћа да је и ова пријава па исти па-чип достављена овој власти.

Предње се доставља с молбом па даљпу падлежпост."

Престојништво градске полиције док. 111.

Нејаспо је што је овај акт послат 7. октобра, а према логорским књигама Даница Мипић је стрељапа 5. марта те годипе.

Народни музеј у Чачку.

Дацица Мипић, била је члап СКОЈ-а. Радила је у октобру и поведмбру 1941. у иартизапској болпици у Чачку. Ухаисили је Немци и отерали у Бањички логор, где су је стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 380.

АЗАЊАЦ ДУШАН, мехапичар; рођ. 1923. у Сјепици; од оца Николе и Јовапке, рођ. Пауповић; неожењеп; са стапом у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Одведеп па рад 7. V 1942. у Немачку.

ЛОГ. бр. 3459.

Душап Азањац био је 1941. борац Трпавског иартизапског батаљона. Ухватили су га четпици и предали Немцима. Из Бањичког логора пије спроведеп за Немачку, како пише у логорским докумептима, већ је иптерпирап у Норвешку. Преживео је тај логорски живот у овој поларпој земљи и вратио се у земљу по повратку рата.

Под шифром Викинг, стр. 718.

ВАСИЋ РАДОВАН, опапчар, рођ. 1914. у Шору; од Стевапа и Лепосаве; рођ. Илић; неожењеп, живи у Чачку.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3476.

ГАВРИЛОВИЋ ДАРИНКА, дипломирапи студепт филозофије; рођ. 1912. у Краљеву; од Милутипа и Тодоре, Вујовић; пеудата; са стапом у Војводе Степе 84.

У логор дошла 28. XII 1941. од немачке војске - Чачак. (*)

ЛОГ. бр. 3479.

ГЛИШИЋ СЛАВИША, ђак; рођ. 1923. у Крушевцу; од Божидара и Наталије, рођ. Николић; неожењен; [живи] у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведен од Гестапоа па рад 24. IV 1942.

ЛОГ. бр. 3480.

Славиша Глишић је из Бањичког логора упућен у Норвешку. Преживео је логорски живот и повратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 720.

ВИЛХЕИМ МИХАИЛО, приватни чиповник; рођ. 1907. у Дарслову, Сомбор, од Игњата и Евгеније, рођ. Хирт; неожењен, живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Презет 17. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3495.

ЈЕКИЋ ЖАРКО, чиповник електричне централе у Чачку; рођ. 1907. у Чачку; од Радивоја и Ангелипе; рођ. Марковић; неожењен; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сproved 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3499.

ЈЕЛИСАВЧИЋ МОМИР; берберић; рођ. 1912. у Перућцу, Бајица Башта; од Адама и Јефимије, рођ. Срећковић; неожењен; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сproved 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3491.

ЉУЈИЋ ДУШАН, ђак; рођен 1923. у Чачку; од Милепка и Даришке Милипковић; неожењен; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштен 21. V 1942. на слободу од УГБ.

лог. бр. 3517.

МАТОВИЋ ЂОРЂЕ, браварски радник; рођ. 1912. у Чачку; од Марка и Јовапке, рођ. Божић; 2 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3521.

ПЕТРОВИЋ СТЕВАН, приватни памештепик; рођ. 1914. у Његушу; од Ивапа и Ивапе, рођ. Дапчевић; пеожееп; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1942. од немачке војске - Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3533.

ПЕТРОВИЋ СРЕДОЈЕ, опалчар; рођен 1896. у Пресеку, срез ариљски; од Милапа и Милице, рођ. Јовановић, 4 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске у Чачку. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3537.

ПЕНДИЋ ОЛГА, ученица учитељске школе; рођ. 1922. у Тијању; срез драгачевски; од Милисави и Милке, рођ. Живковић; пеудата; живи у Чачку.

У логор дошла 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштена на слободу 11. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3550.

Олга Пендић била је члан КПЈ. Организовала је курсеве прве помоћи 1941. и оспособила многе девојке за болничарке. Ухватили је четници и предали Немцима, који су је отерали у Бањички логор. По пуштању из логора била је стално изложена четничкој тортури, са својом сестром Емилијом. Умрла је од ратних последица у Загребу 1948.

Чачански крај у НОБ 1941--1945 / Пали борци и жртве, стр. 384.

СТИШОВИЋ СЛОБОДАН, студент; рођ. 19. XI 1920. у Чачку; од Јездимира и Селепе, рођ. Ђепдић; пеожееп; живи у Чачку.

У логору од 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3562.

Слободап Стишовић био је члап КПЈ и борац Чачапског НОП одреда 1941. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 20. јануара 1943. у логору Боти.

Под шифром Викинг, стр. 711;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 384.

ТАНЧИЋ МИОДРАГ, ђак; рођ. 1924. у Чачку; од Чедомира и Љубице, рођ. Вуковић; неожењеп, живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Презет 9. VII 1942. од УГБ. (ради пуштања па слободу).

ЛОГ. бр. 3568.

ТОМАШЕВИЋ НЕНАД, берберип, рођ. 1911. у Чачку; од Владимира и Радмиле; рођ. Томашевић; неожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. (Видети р. бр. 22797).

ЛОГ. бр. 3537.

Непад Томашевић је попово ухапшеп и одведеп у логор па Бањицу 26. V 1944. - СС. Одведеп па слободап рад 19. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22797.

ХИРТ ТОДОР, трговац, рођ. 1911. у Чачку; од Лука и Гизеле, рођ. Лакпер; неожењеп; живи у Чачку; мојсијевац.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Презет 17. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3582.

ВУЛЕТИЋ ПЕТАР, пиљар; рођ. 1888. у Гучи [срез] драгачевски; од Бошка и Живке; рођ. Стаповић; удовац; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3601.

ВАСОВИЋ МИЛОШ, железничар; рођ. 1898. у Грабу [срез] драгачевски; од Влада и Луке; рођ. Ђоковић; ожењеп; 7 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.
ЛОГ. бр. 3603.

Милош Васовић је био члап КПЈ и борац Чачапског НОП одреда 1941. полиције. Био је у логору Сајмиште у Београду, где је стрељан фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 384.

ДЕЛИБАШИЋ ЂОРЂЕ, иоштапски чиповник; рођ. 1905. у Риђапу, Никшић; од Цветка и Живапе, рођ. Чолаковић; 2 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. II 1942. од СС.

лог. бр. 3619.

Ђорђе Делибашић био је 1941. борац Чачапског НОП одреда. Ухватили га Немци, отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1944.

Под шифром Викинг, стр. 685;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 368.

ЂУРЂЕВИЋ АВРАМ, бравар; рођ. 1905. у Прокупљу; од Илије и Марије, рођ. Човић; 3 деце; живи у Чачку, Кључка 35.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3620.

Аврам Ђуровић је из логора Бањица иптерпирап у Норвешку. Преживео логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 721.

ЂОРЂЕВИЋ МИЛОШ, електричар, рођ. 1912. у Чачку; од Животе и Ангелипе, рођ. Живаповић; неожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3624.

ЈЕВТОВИЋ МИЛОРАД, судски приправник; рођ. 1914. у Косјерићу; од Јовапа и Косаре, рођ. Ђорђевић; пеожене; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Кривац Гестапоа. Види предмет? Стрељак 11. XII 1942.

ЛОГ. бр. 3640.

Милорад Јевтовић - Лако Шмит, члан КПЈ; био је политички комесар Четврте трпавске партизанске чете. Заробили су га четници у Самаили и предали љотићевцима у Чачку, а ови Немцима, који су га отерали у логор па Бањицу и ту стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372.

КОНСТАТИНОВИЋ КОСТА, геометар ОДЖМ, саобраћај; рођ. 1913. у Чачку; од Киријапа и Лепосаве, рођ. Марковић; ожене; 1 дете; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од УГБ. Преузет 10. III 1942. од УГБ.

КАТАНИЋ СИНИША, апотекар, рођ. 1907. у Чачку; од Радисава и Милије (Милице), рођ. Ђурић; пеожене; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3649.

Попово ухапшен 26. V 1944. - СС. Спроведеп за Маутхаузен. (Видети и р. б. 22790).

ЛОГ. бр. 22790.

Сипиша Катапић је у Загребу завршио фармацију. Радио је као магистар фармације у апотеци у Лесковцу. Одатле је прешао у Чачак, где је остао до почетка устакпа 1941. године. И као што су његова браћа Момчило и отац Радисав, тако је и он активно

учествовао у припремама устапка, а у октобру и новембру 1941. године био комесар у Чачанској болници. После повратка Немаца, четници су га ухватили и предали Немцима. Мучеп је у чачанском затвору, затим у логору на Сајмишту и Бањици, а 26. септембра 1944. године отерап у злогласни логор Маутхаузен. После завршетка рата вратио се у земљу и обављао одговорне дужности. Био је веома цењеп у редовима фармацеута Југославије. Бирап је у највише органе тог стручног удружења. Умро је 7. јуна 1969. године у Бриселу, док је био на службеном путу као директор заступништва ипострапе фирме „Фабот“ у Београду.

Партизански видари, стр. 220.

МАНДИЋ ПЕТАР; ковач, рођ. 1894. у Сасову, Бело Поље; од Павла и Видосаве, рођ. Капатор; ожењеп, 4 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп на рад 25. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3658.

Петар Мандић био је борац у Градској партизанској милицији у Чачку. Ухваћеп је и отерап у Бањички логор, па у логор Норвешке, где је страдао 26. јула 1942. у логору Улвеп.

Под шифром Викинг, стр. 696;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 377.

ОСТОЈИЋ МИЛОРАД, машипбравар; рођ. 1921. у Чачку; од Момира и Ангелипе, рођ. Недељковић; неожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3667.

ПЕШИЋ МИЛИЋ, ковачки радпик; рођ. 1919. у Чачку; од Ставре и Радојке, рођ. Јелушић; неожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3668.

Милић Пешић је интерпирао у Норвешку, где је страдао 25. јануара 1943. у логору Боти.

Под шифром Викинг, стр. 795;

Нема га у књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве.*

ПОПОВИЋ ЂОРЂЕ, адвокат, рођ. 11. II 1904. у Жељевици, срез трпавски; од Милоша и Емилије, рођ. Пешић; неожењен; живи у Чачку.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.
ЛОГ. бр. 3672.

Ђорђе Поповић био је члан Градског НОО у Чачку. Ухватили су га четници и предали Немцима. Отеран је у Бањички логор, па у Норвешку, где је стрељан у Улевепу код Бергепа 1942.

Под шифром Викинг, стр. 705;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 385.

ПОПОВИЋ ПЕТАР, електричар; рођ. 1917. у Чачку; од Милапа и Дарипке, рођ. Гавриловић; неожењен; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3673.

Петар Поповић био је 1941. борац Чачанског НОП одреда. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је стрељан 26. II 1943. у логору Ботп.

Под шифром Викинг, стр. 706;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 386.

САВИЋ СИНИША, архитекта, рођ. 1900. у Нишу; од Младена и Софије; рођ. Јапковић; ожењен, 3 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.
ЛОГ. бр. 3686.

Сипиша Савић био је сарадник НОП-а. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 17. јула 1942. у логору Коргеп.

Под шифром Викинг, стр. 709;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 388.

СТОКИЋ ДОБРИЛА, домаћица; рођ. 1906. у Књажевцу; од Драгутипа и Милеве, рођ. Сибиповић; удата, без деце; живи у Чачку.

У логор дошла 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Пуштепа па слободу 11. V 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3691.

Мипистарство упутрашњих послова, својим актом 18722. од 26. јула 1942. године, обраћа се Одељењу Специјалне полиције града Београда, у коме тражи податке о већем броју комуниста са подручја Чачка међу којима и за Добрилу Стокић, за коју се каже:

„... Добрила Стокић, жена Љубомира Стокића, судије који је у заробљеништву, опасан је комунистички агитатор, била је члап Чачанске комунистичке партизанске управе. Своједобно била је ухапшена и спроведена у концентрациони логор па Бањичи, а сада је пуштепа и палази се у Београду...”

Захтева се од Специјалне полиције да свестрапо провери њепу даљу активност и где се палази.

МИАЧ - Архива СУП-а Чачак-фасцикла бр. 7620/8.

ЋОСИЋ МИХАИЛО, бравар; рођ. 1923. у Ражњу; од Саве и Милице Стефаповић; неочењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. I 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3700.

Михаило Ћосић био је борац Чачанског НОП одреда. Заробили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у логору Боти 1943. године.

Под шифром Викинг, стр. 714;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 394.

МАРИНКОВИЋ ДОБРОСАВ, кројачки радник; рођ. 1910. у (?) од Веселипа и Дарипке, рођ. Полуге, пеожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од УГБ. Стрељап 5. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 3879.

Добросав Марипковић рођеп је у Чачку, сарадник НОП-а. Ухаишеп и отерап у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 377.

НИКИТИН ТИМОФЕЈ, чиповник завода у Чачку, рођ. 20. II 1892. у Јекатериподару, Русија; од Теруптија и Мовре, рођ. Бопдарев; живи у Чачку.

У логору од 28. I 1942. од Гестапоа. Уступљеп Кривичпој полицији 14. III 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 4083.

МИХАИЛОВИЋ ДУШАН, кројачки радник; рођ. 1922. у Чачку; од Војислава и Милице; рођ. Матовић; Вилипе воде 35.

У логору од 3. II 1942. од УГБ. Стрељапа 9. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4178.

Душап Михаиловић живео је у Београду. Био је борац Космајског НОП одреда. Ухватили су га љотићевци и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 381.

КРЕЧАК НИКОЛА, бравар, рођ. 1925. у Сплиту; од Сима и Кате, рођ. Бекчић; живи у Чачку.

У логору од 26. II 1942. - УГБ. Стрељап 9. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4681.

Николу Кречака ухватила је Специјалпа полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 375.

ВЕЉКОВИЋ МИОДРАГ, учитељ; рођ. 1907. у Чачку; од Бошка и Милеве, рођ. Милићевић; ожењеп, 3 деце.

У логору од 10. III 1942. Ужице. Стрељап 12. III 1942. у Београду. *ЛОГ. бр. 4813.*

Миодраг Вељковић био је борац Ужичког НОП одреда. Заробили су га четници и Немци па Тари и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 364.

ДЕМЕЧЕНКО ТЕОДОСИЈЕ, чиповпик Дирекције шума у Чачку; рођ. 13. VIII 1901. у Русији; од Павла и Параскеве, рођ. Титарова; пеожењеп.

У логору од 17. III 1942. - УГБ. Устуиљеп УГБ 15. IV 1942. ради спровода за Чачак. *ЛОГ. бр. 4858.*

КРАВЦЕВ МИХАЈЛО, чиповпик Дирекције шума у Чачку; рођ. 1908. у Омаку, Русија; од Ивапа и Вере, рођ. Н; 1 дете; живи у Чачку.

У логору од 17. III 1942. од УГБ. Уступљеп УГБ 15. IV 1942. ради спровода за Чачак.

ЛОГ. бр. 4860.

КОСТИЋ МИЛОРАД, геометар; рођ. 26. VII 1900. у Крагујевцу; од Саве и Мапасије, рођ. Петковић; ожењеп; живи у Чачку.

У логору од 17. III 1942. - УГБ. Уступљеп 15. IV 1942. УГБ, ради спровода за Чачак.

лог. бр. 4861.

ЂУРИЧИЋ РАДМИЛА, домаћица; рођ. 1919. у Чачку; од Јапка и Софије; рођ. Бајлоп; живи у Јагодипи.

У логору од 27. III 1942. - УГБ. Пуштепа у слободу 28. III 1942. од КУП.

ЛОГ. бр. 4968.

МАРИНКОВИЋ СЕЛЕНА, домаћица; рођ. 1. VI 1915. у Љуљацима [срез] гружапски; од Михаила и Кате, рођ. Вучићевић; 1 дете.

У логору од 8. IV 1942. - КК Крагујевац. Пуштепа у слободу 17. IV 1942. од СС.

лог. бр. 5143.

Селепа Марипковић била је члап КПЈ и активап позадип-ски радпик НОП-а, све до своје смрти. Ухватили су је четпици и заклали у Љуљацима у мају 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 377.

ЦМИЉИЋ РИСТА, поштапски чиповпик; рођ. 1. II 1912. у Мостару; Хрватска, од Ристе и Василије, рођ. Мандић; живи у Чачку.

У логору од 11. IV 1942. - УГБ. Преузет 20. V 1942. од УГБ, ради спровођења Среском пачелству Чачак.

ЛОГ. бр. 5232.

ЈАНКОВИЋ МИЛКА; паставпик гим-пазије; рођ. 19. XII 1915. у Чачку; од Драгомира и Зорке, рођ. Недић; живи у Чачку, Краља Милапа 60.

У логору од 11. IV 1942. - УГБ. Преузе-та од СС. 15. V 1942. и спроведена у Ваљево. Пуштена у слободу 14. V 1942. од СС. (Прво-битпо паписапо „Јапковић", допуњено „Ми-пић", „пуштена у слободу", исправљено „пре-узета од СС и одведена у Ваљево".

ЛОГ. бр. 2545.

У Предстојпиштву Градке полиције у Чачку постоји изве-штај полицијског агепта о комунистичкој активности Милке Мипић и њеног супруга Милоша. У том извештају од 17. јупа 1942. пише:

„.... Милка Мипић, рођ. Јапковић, жена Милоша Мипића, била је са службом као паставпик грађапске школе у Ваљеву од 1940. Та је исто одлазила у Чачак пеколико пута у првој полови-пи 1941. године, док се трагањем пије могло дозпати да је иста од јупа месеца 1941. год. долазила у Чачак. Како је имеповапа позпата као идеолошка комунистичка врло је опаспа, постоји сумња да је долазила али „ипкогпито".

Мипић Милош сип Драгомира и Јоване, папустио је Чачак у год. 1940. где је био адвокатски приправпик, и преселио се за-једпо са жепом Милком у Ваљево, која је била паставпица гра-

ђапске школе у Ваљеву, те се исти више пије повраћао у Чачак, пего је паставио комунистички рад у Ваљевском округу, где се спомиње као једап од пајопаспијих комуниста, под псеудопипом „Црпи”.

Исто тако пи ово Предстојпиштво пема пикаквих података, за Мипић Милоша, као пи за његову жепу Милку Мипић.”

*Потпис нечитак,
МИАЧ, грађа Предстојништва Градске полиције, кут.
24-1, к-Л, док. 83.*

Милка Јапковић Мипић, члап КПЈ постала је 1936; у устапичкој 1941. годипи била члап Округпог комитета КПЈ за Ваљево. После изласка из затвора Покрајипски комитет КПЈ за Србију, распоредио ју је за члапа Округпог комитета КПЈ за Шумадију, где је дала велики доприпос па обпављању партизапског одреда. Крајем рата радила па обпови партијских оргапизација па југу Србије, а при ослобођењу Чачка постаје секретар Округпог комитета Чачка. После рата била је па високим државпим и партијским фупкцијама у Републици Србији и Савезпој Републици Југославији. Умрла је 29. јупа 2000. годипе и сахрањена па Чачапском гробљу.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници,
стр. 419-421*

БОШКОВИЋ ВАСИЛИЈЕ, шофер-мехапичар, рођ. 28. IV 1907. у Дап[илов]граду; од Максима и Стаке, рођ. Стојковић; без деце; живи у Чачку.

У логору од 14. IV 1942. од Начелства среза трпавског. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 5386.

Василије Бошковић био је борац Чачапског НОП одреда; комесар млипа у Чачку. Ухватили га педићевци и отерали у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот у Норвешкој; вратио се кући, али је од последица логорског живота умро у Чачку, 11. јупа 1946.

*Под шифром ВикипГ, стр. 719;
Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 363.*

МАРИЋ ЛАЗАР, берберић; рођ. 5. IV 1912. у Локи [срез] тителски; од Милоша и Матије, рођ. Илић; живи у Чачку.

У логору од 14. IV 1942. - Начелство среза Трпавског. Одведен па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 5386.

Лазар Марић је био борац Чачапског НОП одреда; ухватили су га љотићевци и предали Немцима, који су га одвели па Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1942. у логору Улвеп.

Под шифром Викинг, стр. 696;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 377.

ИВКОВИЋ МИОДРАГ, студент технике; рођ. 13. X 1917. у Чачку; од Љубомира и Феме, рођ. Радивојевић; живи у Чачку, Пашићева 19.

У логору од 8. V 1942. - УГБ. Одведен па рад 1. V 1942. од Гестапоа.

(Заточеник рођ. 30. IX 1917. у Трпави. ИАБ. УГБ. СП ^-8/254. к Л(23).

ЛОГ. бр. 5794.

Миодраг Миле Ивковић - Миле Пуст, истакнути члан КПЈ, послат је 1941. од Покрајинског комитета КПЈ Србије да као инструктор помогне у организацији устапка у шабачком крају. Ухватили су га четници у Љубићу и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао 15. јуна 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 371.

ЕШКЕНАЗИ ЛЕНКА, домаћица, рођ. 1882. у Пожаревцу; од Марка и Наталије, рођ. Калами; удата; живи у Чачку.

У логору од 13. V 1942. - СС. Ликвидирапа 28. V 1942. од СС. (ЈИМ; мајка Естер, муж Нафталип Ешкепазе).

ЛОГ. бр. 5852.

ЕШКЕНАЗИ НАФТАЛИ, рачуполагач у пепзији; рођ. 21. III 1871. у Београду; од Сешаја и Рајпе, рођ. Гедом; Јеврејин.

У логору од 13. V 1942. - СС. Ликвидирапа 28. V 1942. од СС. (ЈИМ; отац Сешаја; жена Лепка Самаиловић).

Лепка и Нафтали Ешкепази су ликвидирапи од Специјалне полиције због тога што су били Јевреји.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 370.

КОВАЧЕВИЋ МИХАИЛО, царипски посредник; рођ. 10. IX 1904. од Николе и Рајке, рођ. Јеремић; Београд, Веле Нигрипове 16.

У логору од 2. VI 1942. од СС одведеп на саслушање од СС, 24. I 1944. Враћеп (у логор) 25. I 1944. СС паредио да се упућује на рад. Одведеп на рад 24. II 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 6094.

МАТИЋ МИХАИЛО, фотограф, рођ. 30. IX 1915. у Чачку; од Димитрија и Милице, рођ. Јовичић; без деце, Таковска 9.

У логору од 8. VI 1942. од УГБ. Пуштеп у слободу 12. VI 1942.

лог. бр. 6139.

МАКСИМОВИЋ ИЛИЈА, земљорадник; рођ. 15. VI 1903. у Богдапици [срез] пожешки; од Милете и Живке, рођ. Марић; 3 деце; живи у Чачку.

У логору од 10. VI 1942. од ПГП Чачак. Пуштеп у слободу 8. XI 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 6230.

ТУЦОВИЋ ВЕСЕЛИН, железничар; рођ. 19. V 1905. у Гостиљу; Златибор; 1 дете; живи у Чачку.

У логору од 10. VI 1942. од ПП Чачак. Одведеп на рад 9. VII 1943. од Гестапоа, као слободап радник.

лог. бр. 6231.

ЦРНОЈАКИЋ РАДОВАН, студепт агрономије; рођ. 29. I 1914. у Мартипцима, Сремска Митровица; од Саве и Јелисавете, рођ. Грчапац; живи у Чачку; пеожењеп.

У логору од 18. VI 1942. - логор Смедеревска Палапка. Стрељап 5. XIII 1942.

лог. бр. 6361.

Осампаест месеци после стрељања у логору па Бањици, главпи предстојник Градске полиције затражио је од шефа агеп-

та да прикупи податке где се тада налази Радовап Црпојакић. У извештају који је, овим поводом, написап, пише:

„Био је познат као активап и врло опасап сарадник партизапа сталпо паоружап 1941. год. Спроведеп за логор па Бањицу, што је сада са њима пезпа се”.

Народни музеј Чачак, Архива Предстојниства полиције, Чачак, док. 211.

Радовап - Лола Црпојакић живео је у Чачку. У устапичкој 1941. био је члап СКОЈ-а, борац у Градској партизапској милицији. Ухватили га педићевци и отерали у логор у Смедеревској Палапци, одакле је одведеп у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 395.

ЈАНКОВИЋ ЗОРКА, професор у пепзији; рођ. 1883. у Чачку, од Косте и Марије, рођ. Паптелић; удова; живи у Чачку.

У логору од 27. VI 1942. од УГБ. (*)

лог. бр. 6481.

Зорка Јапковић, мајка револуционара, провела 30 месеци као талац у Бањичком логору. У рату је изгубила два сипа, Драгишу су убили Немци првих дапа устапка, а Милапа-Бату заклали су четпици у Лиси, па Вепцу, у поћи између 24. и 25. повембра 1941. За кћерку Милку, која је све време рата извршавала партијске задатке, пишта пије зпала. Трпела је ципизам четпика, који су јој пудили гркљап заклапог сипа. Тешко је подпела и растапак са спахом, која јој се обратила када су је повели па стрељање - да ако се врати жива кући да поведе рачупа о кћерци коју је родила у логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 418.

ПЕТКОВИЋ МИОДРАГ, студепт права и шеф радпичке коморе у Чачку; рођ. 19. VIII 1921. у Ћићевцу, срез ражапски; од Војислава и Косаре, рођ. Димитријевић.

У логору од 2. VII 1942. - УГБ. Одведеп 14. IX 1942. у ОСП, ради пуштања у слободу.

ЛОГ. бр. 6533.

ПРОДАНОВИЋ ЈАША, професор у пепзији; рођ. 23. IV 1867. у Чачку, од Милова-па и Видосаве, рођ. Петровић; ожењеп; 1 дете; Рачког С. Београд.

У логору од 6. VII 1942. - УГБ. Преузет од СП 8. VII 1942. - ради пуштања на слободу.
ЛОГ. бр. 6613.

ВУЧКОВИЋ КОНСТАНТИН, пешадијски капетан II класе; рођ. 4. V 1909. у Опарићу [срез], левачки; од Јапаћка и Розе Петровић; ожењеп, 1 дете; са стапом у Чачку, Цветпа 18.

У логору од 24. VIII од СС. Одведеп 1. IX 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 6987.

МИЛОШЕВИЋ ВУЧКО, мехапичар, рођ. 21. X 1920. у Марковици [срез] драгачевски; од Глиша и Милојке Дивљак; неожењеп; са боравиштем у Чачку, Војводе Степе 82.

У логору од 14. IX 1942. од СС. Пуштеп 16. VIII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 7195.

Вучко Милошевић је био члап КПЈ, борац Чачапског НОП одреда и партијски активиста у Чачку, затим у Драгачеву. По други пут је ухапшен (то пема регистровапо у логорским књигама) и иптерпирап у логор Маутхаузепп. Постоји могућпост да је у логор упућеп или из логора Сајмиште или из Специјалпе полиције. У логору је остао до његовог расформирања. Преживео је све логорске муке и вратио се у земљу. После рата обављао је бројпе друштвепе и привредпе фупкције у граду Чачку, где је живео до смрти.

ПО личном знању аутора

ПОПОВИЋ др ВЛАДИМИР, лекар, рођ. 2. III 1902. у Куршумлији [срез] косапички; од Павла и Копстатипке Павловић; ожењеп; 1 дете; са боравиштем у Чачку, Булевар ослобођења 30/2.

У логору од 24. IX 1942. од СС. Одведеп 5. XI 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 7300.

БОРЂЕВИЋ МИЛАН, хотелијер; рођ. 24. XII 1880. у Чачку; од Марка и Кате Стефаповић, ожењеп, 1 дете; са боравком у Крушевцу; Бирјапова 2.

У логору од 30. IX 1942. од немачке војске-Крушевац. Пуштеп 6. XI 1942. па слободу од СС.

ЛОГ. бр. 7532.

МАНОЈЛОВИЋ БОШКО, иолицијски писар; рођ. 21. IV 1901. у Чачку, од Михаила и Љубице Бојашевић; ожењеп, 1 дете, са боравком у Београду, Сарајевска бр. 20/^\.

У логору од Гестапоа 10. X 1942. Одведеп 5. XI 1942. за Немачку од СС.

лог. бр. 7717.

ЗЕРЕМСКИ ТРИФУН, трговац, рођ. 8. X 1901. у Србобрапу; од Светислава и Јелепе, рођ. Привепски; ожењеп, отац 1 детета; паствањеп у Чачку, Адмирала Гепарта број 20.

У логору од 12. X 1942. од Начелства среза крушевачког. Спроведеп 3. XI 1942. пачелпику Крушевац.

лог. бр. 7818.

МИХАИЛОВИЋ БОЖО, пепзиопер, резервпи поручпик; рођ. 7. XI 1896. у Јоваповићу; Србип; православпе вере; од Животе и Јовапке Милутиповић; ожењеп, отац 3 деце; паствањеп у Чачу, Цара Лазара 71.

У логору од 16. X 1942. од Гестапоа. Одведеп па рад 18. X 1942.

ЛОГ. бр. 7877.

НИКОЛИЋ МИЛОРАД, кобасичар; рођ. 1. VII 1883. у Крушевцу; од Тома и Ангелипе; рођ. Тодоровић; Србип; православпе вере; пеожењеп; са боравком у Чачку, Пашићева 1.

У логору од 19. X 1942. од Гестапоа. Стрељап 15. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 7926.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве*, уписап под имепом Миладип, док се сви остали подаци слажу.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 383.

НЕШКОВИЋ МИОДРАГ, молер, рођ. 17. IV 1913. у Чачку; од Душапа и Илипке Стојковић, ожењеп, без деце; са боравком у Чачку, Амиџипа 4.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштеп 24. XII 1942. од СС.
ЛОГ. бр. 8307.

НЕШКОВИЋ МИЛОРАД, фарбар; рођ. 11. IX 1921. у Чачку; од Душапа и Илипке Стојковић; пеожењеп; са боравком у Чачку, Амиџипа 4.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштеп 24. XII 1942. од СС.
ЛОГ. бр. 8308.

ВЕЛИЧКОВИЋ ЖИВКО, опапчар, рођ. 15. V 1901. у Божурњу; од Живапа и Стамепке Максимовић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштеп 24. XI 1942. од СС.
ЛОГ. бр. 8309.

ЂУКИЋ ПЕТАР, обућар, рођ. 15. IV 1905. у Чачку; од Стевапа и Лепке Чапица; пеожењеп; са боравком у Чачку, Војводе Степе 53.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштеп 24. XII 1942. од СС.
(Видети и р. бр. 11387). *ЛОГ. бр. 8310.*

Петар Ђукић попово је ухапшен и одведеп у Бањички логор 27. марта 1943. од ПП Чачак. Одведеп 3. IV 1943. од ОСП ради истраге. (Нема даље података).

ЛОГ. бр. 11387.

ПОПОВИЋ МИХАИЛО, штампар; рођ. 22. X 1899. у Ужицу; од Славка и Негосаве Џеровић; пеожењеп; са боравком у Чачку; Курсулипа 19.

У логору од 4. XII 1942. од СС. Одведеп 13. I 1943. од СС.
ЛОГ. бр. 8329.

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГОМИР, активпи капетап II класе; рођ. 27. III 1909. у Чачку; од Чедомира и Марије, рођ. Милошевић; пеожењеп, са боравком у Београду, Балкапска 30.

У логору од 13. XI 1942. од СС. Одведеп 13. XI 1942. од СС.
ЛОГ. бр. 8492.

СТОЈАНОВИЋ МИЛИСАВ, пепзиопер, рођ. 25. IX 1882. у Чачку; од Љубомира и Јелке, рођ. Дабић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 28. XI 1942. од СС. Одведеп 20. III 1943. од СС у војпи затвор.

ЛОГ. бр. 8788.

КОРДИЋ ЉУБИША, судија, рођ. 10. IX 1906. у Чачку; од Љубомира и Лепке Зисић; 2 деце; са боравком у Чачку, Краља Петра 16/а.

У логору од 13. XI 1942. од СС. Одведеп 13. XI 1942. од СС. Пуштеп 13. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8792.

ЈОВАНОВИЋ ЧЕДОМИР, апотекар, рођ. 1888. у Арапђеловцу; од Младепе и Драге Катапић; 1 дете; са боравком у Чачку, Пашићева 2.

У логору од 29. XI 1942. од СС. Пуштеп 6. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8840.

ЈОВАШЕВИЋ СРЕТЕН, општински чиповпик; рођ. 22. I 1893. у Марковици, од Живојипа и Стапије Зоћевић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку, Војводе Степе 94.

У логору од 29. XI 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

лог. бр. 8841.

Сретеп Јовашевић био је посилац Албанске споменице. Два сина су му била у партизапима; млађи Савко-Дуле, стрељап код ВТЗ у Чачку, старији Владап, повукао се у илегалпост и то је био разлог да га ухапсе и отерају у Бањички логор, затим у Маутхаузепп, па затим у Вухеп-влад и Дахау, где је стрељап маја 1943.

Чачански крај у НОБ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 373.

РАДИЧЕВИЋ МИОДРАГ, општински чиповпик; рођ. 27. III 1910. у Чачку, Од Велимира и Косаре Мичић; ожењеп; са боравком у Чачку, Сипђелићева 11.

У логору од 29. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8842.

МИЈАТОВИЋ ЂОРЂЕ, срески реферепт; рођ. 1914. у Чачку; од оца Миливоја и Стапе, рођ. Петровић; пеожењеп; са стапом у Јездипи, општина иста, срез трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. (Видети р. бр. 8840).

ЛОГ. бр. 2660.

Ђорђе Мијатовић други пут је ухапшен и одведеп у Бањички логор 29. повеобра 1942. од СС, па па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8844.

Ђорђе Мијатовић је из Бањичког логора иптерпирап у Маутхаузен. Преживео је све страхоте тог логора и вратио се у земљу. После рата био је па челу радпе организације Градско зелепило.

ПО сведочењу Драгољуба - Драгана С. Суботића, заточеника ТОГ лоГора.

НИКОЛИЋ НАТАЛИЈА, домаћица; рођ. 28. I 1922. у Чачку; од Косте и Борице, Ристовић; пеудата; са боравком у Чачку.

У логору од 2. XII 1942.- СС. Одведепа 1. IV 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8964.

Предстојпиштво Градске полиције у Чачку, вођењем истраге против Наталије Николић о њепом учешћу у партизапима, обратило се VII Добровољачком корпусу у Обреповцу, писмом 8.932 од 4. XI 1942. за помоћ око окопчања истраге против ове жепе, која је каспије убијепа капцеларији Специјалпе полиције у Београду. У писму се тражи:

„У затвору овог Предстојпиштва палази се НИКОЛИЋ НАТАЛИЈА, шпајдерка из Чачка, за коју ова власт има податке да је добила једпу пушку од ТЕРЗИЋ САВА, добровољца тог од-

реда и шта је урадила даље са иушком пе можемо устаповити пошто имеповапа дело пе признаје, па се умољавате, да паведепог Терзића упутите или спроведете овој власти ради суочења са Николићком ради устаповљења праве ствари.

Имеповапа Николић Наталија била је за време ком. Партизапске безбедности у Чачку уписапа - члап партизапа. Вршила је дужпост болпичарке у задње време пред њихово расуло, посила је оружје.

Молимо ово сматрајте ВРЛО ХИТНО!"

Престојпиштво Градске полиције."

Потпис нечитак

Народни музеј Чачак, Престојништво Градске полиције, док. 126.

Наталија - Ната Николић била је члап СКОЈ-а. У устапичкој 1941. радила је као партизапска болпичарка у Градској болпици и у болпици у Горњој Горевпици. Ухапшепа је од педићеваца и отерапа у Бањички логор. Одведепа је па саслушање у Специјалпу полицију 5. априла 1943. и убијепа у капцеларији.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 382;

Партизански видари, стр. 240.

ЛАЗОВИЋ МАНОЈЛО, ипжењер, 24 ^ 1893. у селу Ратковићу, од Николе и Драгиње Радошевић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8969.

СТЕВАНОВИЋ СТЕВАН, молер; рођ. 24. I 1924. у Јездипи; од Милоја и Злате Поповић; ожењеп, 5 деце; са боравком у Чачку, Краља Милапа 94.

У логору од 2. XII 1942. од Гестапоа. Одведеп па рад 14. I 1943. од СС.

лог. бр. 8971.

АЛЕКСИЋ ДРАГУТИН, трговац, рођ. 20. II 1902. у селу Жаочапима; од Обрада и Јулке Белопавловић; ожењеп; 2 детета; са боравком у Чачку, Гепартова 4.

У логору од 27. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 8894.*

КОВАЧЕВИЋ СРЕТЕН, трговац, рођ. 20. II 1900. Горњем Милаповцу, од Тапасија и Милепе Јеремић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку, Рајићева 4.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Пуштеп 16. III 1943. од СС. *ЛОГ. бр. 8985.*

ТОМИЋ НИКОЛА, чиповпик; рођ. 8. III 1921. у Суботици; од Веселипа и Милице Милић; неожењеп; са боравком у Чачку, Ломипа 33.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 8989.*

ПОПОВИЋ ДИМИТРИЈЕ, адвокат, рођ. 30. VI 1898. у Жежевици; од Милапа и Дафипе Мишовић, ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку, Господар Јовапова 10.

У логору од 14. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8994.

ВУЧКОВИЋ МИЛАН, пушкар, рођ. 16. III 1911. у Чачку; од Здравка и Дапице; неожењеп; са боравком у Крагујевцу.

У логору од 14. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од СС. *ЛОГ. бр. 9365.*

МАТИЈЕВИЋ НАДЕЖДА, учитељица; рођ. 21. III 1921. у Чачку; од Петка и Дапице Јовичић; удата, без деце, са боравком у Београду; Задарска 3.

У логору од 19. XII 1942. од СС. Стрељапа 23. III 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 9475.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку, својим писмом 7759/42 од 17. октобра 1942. упућеним Управи града Београда - Одељење Специјалне полиције и Начелству среза трпавског у Чачку у вези телефонског тражења подпело је извештај о комунистичкој активности Надежде Матијевић, Вере Радосављевић и Милепе Властелице, све три из Чачка. О комунистичкој активности Надежде Матијевић се у извештају каже:

„Матијевић Надежда, супруга Матијевић Мира, студента медицине; који је познат као велики комуниста и одметник у шуму, а за време комунистичке владавине заузимао је положај заменика председника Преког партизанског суда. Матијевић се сада палази пегде у логору и ако је требало бити међу првима стрељаним. Његова жена Надежда је кћерка Петра Ђокића, сестра горе паведене Вере ипаче позната као велика комунисткиња, па је као таква вођена у евиденцији комуниста при Начелству среза трпавског, а била је неколико пута кажњавана ради ширења комунизма и учествовања у комунистичким демонстрацијама. По избијању рата између СССР и Немачке имепована је одмах по савету свога мужа почела одржавање зборов и састанака по селима Премећи и Ласцу где је била учитељица. Истицала се као приврженик комунизма. По расулу партизана имепована се скривала тако да се до дапас пегде пије могла пропаћи”.

МИАЧ, Престојништво Градске полиције; К.24, К.1.док. 40-НОВ.

Надежда - Нада Матијевић-Ђокић била је члан КПЈ и једна од организатора устапка у селима бившег трпавског среза. После повратка Немаца на слободну територију 1941. године повукла се у илегалност са стапом у Београду, где ју је ухапсила Специјална полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 378.

БОЈОВИЋ МИЛИЈА, кафеџија; 20. X 1900. у Ковиљу; од Радомира и Јеле Иваповић; ожењен, 4 деце; са боравком у Чачку, Цара Лазара 1.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен на рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9940.

МИТРОВИЋ МИЛОШ, хотелијер; рођ. 26. IX 1892. у Новој Вароши; од Митра и Стојке Обућипа; ожењеп, 5 деце; са боравком у Чачку, Цветпа 42.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10061.

Милоша Митровића су иптерпирали Немци из Бањичког логора у Солуп, где је страдао 23. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 381.

НИКОЛИЋ БОЖИДАР, месар, рођ. 1904. у Чачку; Ђура и Савице Сташић; ожењеп, 3 деце, са боравком у Чачку; Хајдук Вељкова 34.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10066.

ПОПОВИЋ СРЕЋКО, месар; рођ. 25. XI 1912. у Бијелом Пољу; од Милете и Маргите Радовић; неожењеп, са боравком у Чачку.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведедп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10105.

ПАВЛОВИЋ ЂОРЂЕ, трговац; рођ. 3. XI 1901. у Добрачи; од Вилимапа и Мирославе Плитковић, ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку, Цара Лазара 59.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10112.

СТОЈИЋ ВУК, ковач; рођ. 4. II 1904. у Трпави; од Апдрије и Милеве Стефоповић; ожењеп, без деце; са боравком у Чачку.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 10140.

ЦОГАЉЕВИЋ ДРАГИША, учитељ; рођ. 23. XI 1904. у Чачку; Од Недељка и Касије Ђорђевић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10158.

ШУШИЋ МЛАДЕН, пекар; рођ. 1910. у Добрселцу; од Паптелије и Петрије Поповић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Чачку, Кпез Милоша 19.

У логору од 7. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10165.

САВКОВИЋ ДОБРИВОЈЕ, трговац; рођ. 15. XII 1910. у Горњем Милаповцу; од Радовапа и Милипке Жиловић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку, Карађорђева 9.

У логору од 7. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10238.

ВАСОВИЋ ДЕСИМИР, кафеџија; рођ. 18. VIII 1900. у Грабу; од Велимира и Драгиње Шипетић; ожењеп, 4 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 11. I 1943. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10267.

УЗНОВИЋ МИЛИВОЈЕ, рачуповођа, рођ. 1890. у Чачку; од Веселипа и Јулке Димитријевић; ожењеп, 5 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 12. I 1943. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10327.

Миливоје Узуповић био је сарадник НОП-а. Ухваћен је и отерап у Бањички логор, па затим у Маутхаузен, где је стрељан 18. фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 394.

МАРЈАНОВИЋ БОГДАН, капетап I класе; рођ. 17. VIII 1897. у Сарајеву; од Јовапа и Роксапде Чубриловић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 22. I 1943. од СС. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10577.

Марјаповић је био припадник четничког покрета.

МИШИЋ ЈОВАН, капетап I класе, рођ. 4. I 1906. у Рушњу; од Петра и Костадишке Јовић; ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку; Краља Петра 24.

У логору од 22. I 1943. од СС. Одведеп у војпи затвор 28. V 1943.

ЛОГ. бр. 10578.

ПРОПАДОВИЋ ДРАГАН, молер; рођ. 16. II 1911. у Чачку; од Љуба и Јелепе; ожењеп, 1 дете; са боравком у Чачку, Гробарска 23.

У логору од 18. II 1943. од ОКП. Стрељап 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10625.

И књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве*, па страпи 386, уписап је под презимепом Продаповић. Сви други подаци, као и време хапшења и стрељања, истоветни су. Поред тих података, паводи се да је Драгап Продаповић био сарадник НОП-а.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 386.

ДАЧИЋ МИЛИЦА, домаћица; рођ. 24. X 1908. у Чачку; од Светозара и Персиде Филиповић; удова; са боравком у Београду, Припца Павла 26.

У логору од 6. III 1943. од УГБ. Стрељапа 7. IV 1943. у Београду.

ЛОГ. бр 10785.

ТЕРЗИЋ МИЛКА, домаћица; рођ. 1800. у Негришорима; срез драгачевски; од Чедомира и Стојке, удата, 1 дете; са боравком у Чачку.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа 28. II 1944. од УГБ. *ЛОГ. бр. 10874.*

ТЕРЗИЋ НИКОЛА, шофер-мехапичар, рођ. 1891. у Дуча-ловићима [срез] драгачевски; од Недељка и Радојке Кукић; ожењеп, 1 дете, са боравком у Чачку, ул. Кпеза Милапа 16.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштеп у слободу 28. II 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10856.

Милка и Никола Терзић ухапшени су као таоци због њихове кћери Стапиславе-Цале, која је илегално радила као секретар Среског комитета СКОЈ-а и секретар Меспог комитета СКОЈ-а за Чачак, коју су четници ухватили и заклали у Горњој Горевпици 11. октобра 1943.

Николу су после пуштања из Бањичког логора, као симпатизера НОП-а убили четници у Паковраћу, 21. октобра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 392 и 30;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници; стр. 478.

ДАВИДОВИЋ МИЛЕВА, домаћица, рођ. 1885. у Љубићу; од Јовапа и Милеве Брковић; удата, 3 деце; са боравком у Чачку; ул. Кпеза Милоша бр. 58.

У логору од 13. XII 1943. од УГБ . Пуштепа на слободу 11. VII 1944. од УГБ .

ЛОГ. бр. 10848.

ДАВИДОВИЋ БУДИМИР, трговац; рођ. 1886. у Лисицама, срез драгачевски; од Чедомира и Апђелије Ковачевић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку, ул. Кпеза Милоша 58.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштеп на слободу 11. VII 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10864.

ТОПАЛОВИЋ СИБИНКА, домаћица; рођ. 1881. у Прељипи [срез] љубићки; од Алексе и Смиљане Дапиловић; удата, 1 дете; са боравком у Чачку; ул. Цветпа бр. 11.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа у слободу 13. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10850.

МИНИЋ ДРАГОМИР, пепзионер, рођ. 22. X 1888. у Прељипи, срез љубићки; од Владимира и Јелке Петровић; ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку, ул. Војводе Степе бр. 42. У логору од 13. III 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 10859.

Драгомир Мипић је ухапшен и држап у логору као талац за сипа Милоша, који је радио у илегалности као значајпа личпост у КПЈ и НОБ-у. Његов сип је Милош Мипић.

ТОПАЛОВИЋ ВУЧКО, колар; рођ. 1891. у Прељипи; од Андрије и Милепе Глишовић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Чачку, ул. Цветпа бр. 11.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 10860.

ПЕКОВИЋ ЉУБИЦА, домаћица, рођ. 1905. у Пријевору, срез љубићки; од Миливоја и Ивапе, удата, 3 деце; са боравком у Чачку; ул. Амиципа 11.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштена у слободу 22. IX 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10853.

ПЕКОВИЋ МАГДАЛЕНА, домаћица; рођ. 1925. у Чачку; од Миодрага и Љубице Шибалић; пеудата, са боравком у Чачку, ул. Амиципа 11.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Одведепа на саслушање 4. IV 1943. од ОСП. Пуштена у слободу 5. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10854.

ПЕКОВИЋ МИЛОРАД, службеник железничке ложиопице; рођ. 1900. у Пријевору, срез љубићки; од Аптопија и Јелке; ожењеп, 3 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштеп 22. IX 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10865.

У вези са хапшењем породице Пековић Престојпиштво Градске полиције из Чачка упутило је 25. фебруара 1943. писмо

Управи града Београда - Одељењу Специјалне полиције, у коме се каже:

„У вези са паређењем Окружног пачелства округа краљевачког, стр. Пов. Бр. 12/43 од 20. ов. месеца спроводи вам се и то:

1. ПЕКОВИЋ МИОДРАГ, радник па железници у Љубићу, стар 43 годипе.

2. ПЕКОВИЋ ЉУБИЦА, домаћица, стара 38 годипа и

3. ПЕКОВИЋ МАГДАЛЕНА, радница Фабрике хартије, стара 18 годипа, кћерка Миодрага и Љубице, који су спроведени као таоци за одбеглу кћерку, одпоспо сестру Милицу, која је као комуниста одбегла пре месец дапа од своје куће у непознатом правцу."

Зам. Престојника Градске полиције

(потпис нечитак)

Пре овог дописа Престојништво Градске полиције 27. фебруара 1942. је паписало за Милицу Пековић да је упућено Шумадијском добровољачком корпусу у Чачку писмо у коме су подаци о њепој активности:

„Болпичарка II љубичке партизанске чете, учествовала у борбама па Шумарицама. Идеолошки изграђена и парочито се истицала у пропаганди; члап СКОЈ-а и у чачанској гимназији".

Народни музеј Чачак, Престојништво Градске полиције, бр. 190.

Она је била ученица VII разгредa гимназије, рођена 23. јуна 1923. у Пријевору, срез љубићки, од оца Миодрага и мајке Љубице, Шибалић. Није била удата.

Као таоци за своју кћерку и сестру, отац и мајка су провели по једну годипу и шест месеци, а сестра Магдалена једну годипу у Бањичком логору (укупно пешто више од четири годипе).

МИРОСАВЉЕВИЋ ЖИВАНА, домаћица, рођ. 1925. у Руми; од Тихомира и Савке, пеудата; са боравком у Чачку, Кпеза Милоша 23.

У логору од 27. III 1943, - ПП Чачак. Одведепа од ОСП 3. IV 1943. ради саслушања.

ЛОГ. бр. 11379.

Једап документ пропађеп у архиви Престојништва Градске полиције у Чачку говори се и о Живани Миросављевић:

„Дапа 8. II 1942. год. приведепа је и стављена у затвор Живана Миросављевић, кројачица, рођ. 12. II 1924. у Руми од оца

Тихомира и мајке Савке, вере православне, пекажњава-па.

Иста је стављена у затвор тога ради пошто има доказа да је једном згодом, за време владавине партизана, допутовала возом из Ужица, те је на чачанској жел. станици при излазу из воза говорила: „Небојте се пишта четнике смо потукли, сада идемо да ухватимо Дражу“, а била је и посиоц црвене звезде петокраке.

Предње се доставља паслову молбом на даљи поступак.

8. II 1942. године, Чачак

Народни музеј Чачак, Градско поглаварство бр. 431

ПОЛ. аГент ДраГосац Миле

ПИШЧЕВИЋ СМИЉАНА, домаћица, рођ. 1900. у Равпи; од Радомира и Кате; уда-та, 3 деце; са боравком у Чачку; Кнеза Мило-ша 70.

У логору од 27. III 1943. ПП Чачак. О-дведепа од ОСП 3. IV 1943. ради истраге.

ЛОГ. бр. 11378.

Предстојништво Градске полиције у Чачку, својим писмом број 947. од 27. II 1943. упућеним Управи града Београда - Одељењу Специјалне полиције о комунистичкој активности више лица, међу којима је и Смиљана Пишчевић, обавестило је;

„Имеповапа је за време ком. партизанског безвлашћа у Чачку била председница жепског друштва „СВЕ ЗА ФРОНТ“ и као таква видпо се истицала у свом илегалном раду држећи јав-па предавања и скупове у свом стапу. После расула партизана т.ј. у току прошле године имеповапа је почела поповном комунистичком пропагандом и скупљањем сумњивих лица у свом стапу, ради чега је ухапшена и спроведена за логор.“

Народни музеј Чачак, Архива Престојништва Градске полиције, док. 204.

Смиљана Пишчевић, под утицајем свог брата Милутина Смиљанића, професора, још пре рата укључила се у револуцио-парни покрет и била једна од најактивнијих њезиних чланова. У име тог покрета говорила је на сахрапи др Драгише Мишовића. По ослобођењу Чачка 1941. изабрана је за члана Градског парод-

поослободилачког одбора. После повлачења партизапских једилица за Боспу, одржавала је сталпу везу са илегалним партијским радницима. Била је више пута хапшена од Специјалне полиције, па је упућена у Бањички логор. После пуштања из логора она је све до краја рата илегално радила за НОП.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 461.

ЈЕРКОВИЋ ДОБРИЛА, домаћица; рођ. 4. XII 1914. у Чачку; од оца Ђорђа и мајке Алексапдре; разведена; са боравком у Београду; Хилепдарска 26.

У логору од 15. III 1943. од Начелства среза Ваљево, УГБ. (одведена) 15. V 1943. у болницу. Враћена (у логор) 4. VI 1943. Пуштена у слободу 9. XI 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 10891.

САВИЋ ЖИВКА; домаћица, рођ. 1903. у Пожаревцу; од Димитрија и Ангелипе; удата, 3 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведена од ОСП 3. IV 1943. ради истраге.

ЛОГ. бр. 11380.

ЦРВЕНЧАНИН БОЖИДАР, шумарски инжењер; рођ. 1898. у Београду; од Милоша и Наталије; ожењен, 3 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 27. III 1943. од ПП Чачак. Одведен од ОСП 3. IV 1943. ради истраге.

ЛОГ. бр. 11381.

ВУЈИЧИЋ РАДЕ, свршени матурант, рођ. 1920. у Краљеву, од Радомира и Миловапке; неожењен; са боравком у Чачку; Кључка 9.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведен од ОСП 3. IV 1943.

ЛОГ. бр. 11383.

Раде Вујичић је попово одведен у логор 22. IV 1943. од УГБ. Одведен па рад 31. VII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12935.

ТОШОВИЋ БОГДАН, бравар; рођ. 6. II 1910. у Чачку; од Ђорђа и Радојке; ожењеп, 1 дете; са боравком у Чачку, Јездипско поље.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведеп у ОСП 3. IV 1943. ради истраге.

ЛОГ. бр. 11384.

ПАУНОВИЋ ДУШАН, обућар; рођ. 18. IV 1895. у Чачку; од Стапоја и Стапојке; ожењеп, 4 деце; са боравком у Чачку, Амици-па 12.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведеп од ДСП 3. IV 1943. ради истраге. (Видети и р. бр. 12799).

ЛОГ. бр. 11385.

Душап Пауповић је попово ухапшен и одведеп у логор па Бањицу 18. априла 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 9. VIII 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 12799.

ФОЛЕР СТЕВО, бербериц; рођ. 10. IX 1916. у Осијеку; од Столета и Апе; неожењеп; са боравком у Чачку, Краља Петра.

У логору од 27. III 1943. - ПП Чачак. Одведеп 3. IV 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 11386.

Стево Фолер је попово одведеп у Бањички логор 18. IV 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 12800.

СОЛОМАН ФРАНЦ, рудар; рођ. 1. XII 1892. у Требњу; од Томаша и Еве, ожењеп, 2 деце; живиу Чачку, Кпез Михаилова бр. 81.

У логору од 15. IV 1943. од СС. Стрељап 19. IV 1943.

ЛОГ. бр. 12681.

После петпаест месеци од како је стрељап у логору па Бањици, престојник Градске полиције тражио је извештај од свога шефа агепта да изврши проверу где се Фрапц Соломап налази. Одговор шефа агепата гласи:

„Имеповапи је паводпо због сарадње са иартизапима, спроведп 10. III 1943. Управи града Београда а одатле за логор па Бањицу, где се још дапас палази."

Народни музеј Чачак, архива Престојништва Градске полиције, док. 160.

Колико су мпоги подаци пепоуздапи, види се из павода да се заточепик палази и даље у логору иако је стрељап пре 15 месе-

Фрапц Соломап био је члап Окружпог комитета КПЈ за Чачак и једап од оргапизатора устапка па овом подручју. Ухваћеп је од Специјалпе полиције и отерап у Бањички логор, где је срељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 389.

ЈОВИЧИЋ ЉУБИСАВ, столар; рођ. 9. III 1890. у Грабу; од Вељка и Новке; ожењеп; живи у Чачку, Краља Милапа 78.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Стрељап 7. V 1943.

ЛОГ. бр. 12682.

Љубисав Јовичић био је борац Чачапског НОП одреда. Радио је као столар у партизапској радиопици. После повратка Немаца у јесеп 1941. паставио је да помаже НОП. Ухватила га Специјалпа полиција и отерала у Бањички логор где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 373.

БОГИЋЕВИЋ БОРИВОЈЕ, секретар гимпазије; рођ. 27. IX 1899. у Љубовији; од Богдапа и Стоје; ожењеп, 2 деце; живи у Књажевцу; Цара Душапа 14.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Стрељап 19. IV 1943.

ЛОГ. бр. 12683.

Предстојпик Градске полиције из Чачка 10. маја 1944. затражио је од шефа агепата да пајхитпије провери где се сада палази Богићевић Боривоје, професор.

У одговору је паписано:

„Напред имеповапи Боривоје Богићевић, професор, према потреби службе премештеп је за Књажевац у јесеп 1942. године. Одмах по доласку у Књажевац бива хапшеп од страпе Немаца и буде спроведеп за логор у Београд, где се могуће и сада палази.

Горе помепути био је активап члап партизапа где је са оружјем учествовао у свим борбама против четника и владиних одреда."

Потпис нечитак;

Народни музеј Чачак, архива Градске полиције, бр. 208.

Богићевић је у логору па Бањици био стрељан годину дапа пре овог извештаја. Био је од пре рата члап КПЈ. Радио је као секретар Чачапске гимназије. Имао је велики утицај међу ученицима, које је придобио за идеологију КПЈ. Због тога га је режим преместио из Чачка у Књажевац, где је поставио политичку активност. Ухапсила га је Специјална полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељан 19. априла 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 363.

ТОПАЛОВИЋ ДРАГАН, трговачки помоћник; рођ. 6. V 1921. у Прељипи; од Вучка и Сибишке; нежењен; живи у Чачку, Цветна 1.

У логору од 1. IV 1943. од УГБ. Стрељан 7. V 1943. (Видети и р. бр. 6229).

ЛОГ. бр. 12684.

Драган Топаловић био је члап КПЈ. За време окупације био је секретар Меспог комитета КПЈ у Чачку. Два пута је био у Бањичком логору, где су му били отац и мајка. Ухвањен је од Специјалне полиције и отеран у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 393.

ВУЈИЧИЋ ВЕРА, студент права; рођ. 1. IX 1922. у Крушевцу; од Владимира и Миловаке; неудата, живи у Чачку, Кључка 9.

У логору од 14. IX 1943. од УГБ. Одведена 10. V 1943. на саслушање у УГБ. Враћена (у логор) 20. V 1943. (*)

ЛОГ. бр. 12687.

Престојништво Градске полиције у Чачку својим писмом од 27. марта 1943. годи-

пе, упућено Управл града Београда - Одељењу Специјалне полиције о активности више припадника партијског покрета комуниста из Чачка, где се налази и Вера Вујичић поред личних података, паписапо је:

„... Импевана је прошле године била под истрагом код ове власти ради сумње комунистичке пропаганде у Фабрици хартије, међу радницима, где је она била запослена, али услед недостатака доказа пуштена је на слободу, па је пре 20 дана била од стране бугарских војних власти стављена у затвор ради комунизма и па дан 24. ов. месеца пуштена на слободу. Како је иста опасна по јавни ред и мир у граду Чачку то је ухапшена и спроведена у логор код паслова. Међутим, у Чачку је сада ухапшен већи број лица ради комунизма и вођењем истраге успоставило се да је Вера била активна члан НОП (Народно ослободилачки фронт) и да је као таква узимала видног учешћа у њиховом раду на пропаганду

Народни музеј Чачак, Архива Престојништва Градске полиције, док. 204.

Вера Вујичић постала је члан СКОЈ-а устаничке 1941. Радила је на многим задацима везаним за припреме устанка. Била је једна од најактивнијих омладинки. Завршила је сапитетски курс и била болничарка у Чачанској болници. После повратка Немаца на слободну територију ухватили су је четници и предали Немцима, који су је отерали у Бањички логор. Била је пуштена, али је поставила илегални рад у корист НОП-а. Попово је ухапшена од Специјалне полиције и 14. маја 1943. отерана у Бањички логор, где је остала до његовог расформирања, 3. октобра 1944. У логору је била садистички мучена, па је по ослобођењу и пуштању из логора под пратњом лекара доведена у Чачак. Од последица мучења тешко је оболела и умрла је 26. јула 1945.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365;

Партизански и видари, стр. 204.

МАРКОВИЋ РАДОЈКА, свршена ученица гимназије; рођ. 31. XI 1921. у Чачку; Радовапа и Милке; пеудата; живи у Чачку, Гепартова 60.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Пуштена 18. VII 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 12689.

Радојка Марковић је у устаничкој 1941. радила као болничарка у партизанској болници у Чачку. После повратка Немаца у Чачак, била је запослена у Фабрици хартије. Наставила је да сарађује са групом скојеваца па извршењу задатака везаних за НОП. Ухапшена је од Специјалне полиције и отерана у Бањички логор, где је страховито мучена. После шестомесечног заточењства пуштена је из логора, али је била већ оболела од мучења, које је пад њом спровођено и умрла је 4. јула 1944.

Партизански видари; стр. 233;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 376;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 440.

ПЕРКОВИЋ КРСТИНА, радница, рођ. 8. IX 1927. у Чачку, од Богољуба и Јулке, пудата; живи у Чачку; Булевар ослобођења, 132.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Преузета 4. V 1943. - УГБ, за Завод Смедеревску Палапку.

ЛОГ. бр. 12690.

ВУКАШИНОВИЋ ДРАГИЦА, радница; рођ. 31. III 1922. у Пожеги Ужичкој; од Веља и Милеве; пудата; живи у Чачку, Обилићева 36.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Пуштена у слободу 23. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12691.

ВАСОВИЋ ОЛГА, радница; рођ. 14. IV 1923. у Чачку; од Милоша и Разумепке; пудата; живи у Чачку, Кључка 5.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведена 22. IV 1943. - УГБ. Враћена (у логор) 20. V 1943.

ЛОГ. бр. 12692.

Олга Васовић је из породице чији су сви одрасли чланови припадали партизанском покрету као чланови КПЈ и СКОЈ-а. Посебно се истицала илегалним радом по повратку Немаца па слободну територију. Од јула 1943. била је члан Месног комитета СКЈ-а, а од фебруара 1943. Окружног ко-

митета СКОЈ-а. Отац Милош стрељап је па Бањици, брат Богић погинуо је у борби са четницима 1943, а брат Паптелија живот је проводио у логору Смедеревска Палапка. У Бањичком логору је остала до његовог расформирања. На изласку из логора ступила је у једипицу НОВЈ, прошла је кроз све ратне окршаје до ослобођења земље. Постала је официр ЈНА.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 402;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 364.

МИЛОРАДОВИЋ ТРИФКО, кројачки радпик; рођ. 1. I 1891. у Мостару; од Тодора и Јовапке; ожењеп, 1 дете; живи у Чачку, Моравска 80/14.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведеп 22. IV 1943. од СО. (Видети и р. бр. 22316.).

ЛОГ. бр. 12726.

Трифко Милорадовић други пут је ухапшен 6. V 1944. - СС. Одведеп па рад 19. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22316.

СЛОВИЋ МИЛОШ, штампарски радпик; рођ. 14. VI 1923. у Чачку; од Брапка и Зорке; пеожењеп; живи у Чачку; Хајдук Вељкова 23.

У логору од 14. IV 1944. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 12733.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку је преко својих агепата у јулу 1944. године тражило да провери где се налази Милош Словић. У одговору се каже:

„Према провери имеповапи се иако је рапије био партизап и пије искусио пикакве репресије 1942. године помагао је партизапе који су се крили у бупкеру у селу Вапи. Био је члап актива. Имповапи се дапас налази у логору."

Народни музеј Чачак, архива Престојништва Градске полиције, док. 344.

ПРОКИЋ НИКОЛА, ђак IV раз. гимназије, рођ. 7. II 1927. у Алексапдровцу; од Светозара и Крстипе; живи у Чачку; Хајдук Вељкова 5.

У логору од 14. IV 1941. од УГБ. Предат 4. V 1943. УГБ, за Завод у Смедеревској Палапци.

ЛОГ. бр. 12734.

ЗАГОРЧИЋ АНДРИЈА, чиповник Општине града Београда; рођ. 13. IV 1905. у Чачку; од Николе и Зорке, пеожењеп; живи у Београду, браће Недића 11.

У логору од 15. IV 1943. од СС. Пуштеп у слободу 29. II 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 12757.

КИЋАНОВИЋ МИЛОРАД, бравар; рођ. 18. VIII 1897. у Чачку, срез трпавски; од Саве и Јелепе, ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Стрељап 11. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13000.

Милорад Кићановић био је борац Чачанског НОП одреда. Ухватили су га љотићевци и отерали у Бањички логор, где је стрељап 11. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 374.

КЛИСАРИЋ ДОБРИЛА, домаћица, рођ. 10. I 1923. у Горачићима, срез драгачевски; од Тадије и Радосије; пеудата; са боравком у Чачку.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одведепа 10. V 1943. у УГБ. Враћена [у логор] 20. V 1943. Стрељапа 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13001.

Добрила Клисарић рођена је у Губеревцима. Ухапшена је као члап СКОЈ-а у Чачку. Подвргнута је тортури иследника Специјалне полиције - да би јој испудили призапање о активпости ове оргапизације у Чачку. О ислеђивању које је пад њом вршено у Специјалној полицији, опа је 14. маја 1943. писала мајци:

„Драга мама, пишем ти из Управе града - враћена сам из логора ради поповног саслушања. Тучепа сам две поћи. Тражили су од мене да им одам свој рад са комупистима. Пошто га ја писам имала, пишта им писам могла рећи. Али иследпици то пе ве-

рују, већ кажу да сам чврста и да пећу пикога да одам. На кућу мпого мислим, шта радите и од чега живите, а за себе баш пимало":

Стрељапа је са групом другарица: Надеждом Јапковић, Душапком Богићевић и Ружицом Стапишић из Чачка и Милепом Лазаревић из Гуче.

Преживеле заточенице сведочиле су о њиховом држању приликом извођења на стрељање - пркосиле су, а затим загрљепе, са песмом, изведепе су из логора смрти.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 428-429;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 374;

Партизански видари, стр. 223.

МИНИЋ РАДОСАВ, обућар; рођ. 15. V 1910. у Прељипи, срез љубићки; од Владимира и Јелке; ожењеп, 1 дете; са боравком у Чачку.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Стрељап 14. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13004.

Радосав Мипић био је предратпи члап КПЈ. Организатор је устакпа 1941. Био је секретар ОК КРЈ у време окупације. Ухватили су га педићевци у бупкеру у Вапи 27. фебруара 1943. и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 380.

НИКОЛИЋ ПЕТАР, кројач; рођ. 12. VI 1909. у Прилепу; срез исти; од Дима и Рајпе, ожењеп, 2 деце; са боравком у Чачку.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13007.

Петар Николић био је сарадпик НОП-а. Ухапшеп је од страпепе Гестапоа и отерап у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 382.

ЈАЊИЋ БРАНИМИР, геометар, рођ. 1922. у Атепици; срез трпавски; од Јовапа и Зорке Божапић; неожењеп; живи у Чачку; Курсулипа 14.

У логору од 5. V 1943. од СС. Стрељап 3. VII 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13381.

КАРАЈИЧИЋ АНЂЕЉКО, бравар; рођ. 1921, Дријатањ, срез ужички; од Петропија и Милепе; неожењеп; са боравком у Чачку.

У логору од 10. V 1943. од УГБ. Одведеп па рад 31. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 13575.

Апђелко Карајичић био је борац Чачапског НОП одреда. Ухватила га је Специјалпа полиција и отерала у Бањички логор, затим је иптерпирап па рад у Немачку, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 373.

ВОЛИЋ БОРИВОЈЕ, књиговођа; рођ. 22. X 1922. у Чачку, од Трајка (Рајка) и Цапе, рођ. Јоваповић; неожењеп; са боравком у Београду; ул. Обилићев Вепац 26.

У логору од 10. V 1943. од УГБ. Пуштеп 29. VII 1943. од УГБ. (Илегалпо име „Троле“, ИАЗ, АГБ, СП. ^-244/41).

ЛОГ. бр. 13578.

Боривоје Волић био је борац Љубићког партизанског батаљопа. Ухваћеп је и отерап у Бањички логор, где му се губи траг.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365.

БОГИЋЕВИЋ ДУШАНКА, кројачица; рођ. 22. XII 1907. у Новој Вароши; од Дамјапа и Савке; удата, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 20. V 1943. од УГБ. Стрељапа 7. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13924.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку затражило је од својих агепата да пај-

хитпије прибаве податке где се палази Душапка Богићевић, кројачица из Чачка.

У одговору се каже:

„Напред имеповапа Богићевић Душапка кројачица, жапа Богићевић Боровоја, професора, марта месеца била ухапшена од страпе Немаца 1943. године и спроведена за логор у Београд.

Горе помепута при хапшењу оставила је у Чачку двоје деце и то једно до 12, а друго од 15 год.

Горе помепута је са време партизанске акције била њихов члап и са њима активпо сарађивала, била једном хапшена па је пуштена."

Народни музеј Чачак, архива Градске полиције, док. 206.

Душапка Богићевић била је члап КПЈ, једна од пајактивпијих сарадника НОП-а после повратка Немаца у Чачак 1941, па све до хапшења. Била је супруга Боровоја Богићевића, секретара Чачапске гимназије, који је, због комунистичке активности, са службом протерап из Чачка у Књажевац. У ратном времену посветила задацима које је добијала од руководства КПЈ у Чачку. Ухапшена је од Специјалне полиције и отерапа у Бањички логор. После њепог доласка у логор, из Књажевца је у логор доведен и њеп супруг Боровоје, који је стрељан 19. априла, месец дана пре њепог доласка у то страстиште. Пре одвођења па стрељање обратила се својим другарицама са молбом да, ако остапу у животу, поведу рачуна о њепо двоје малолетне деце и да их упуте у васпитању у духу за које је опа дала свој живот.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 396.397;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 363.

ВИЛИМАНОВИЋ МОМЧИЛО, студепт права; рођ. 27. VIII 1914. у Чачку; од Недељка и Ангелипе; ожењеп, 1 дете; живи у Чачку, Учитељска бр. 1.

У логору од 20. V 1943. од УГБ. Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 33928.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку 27. јупа 1942. године сачипило изве-

штај о комунистичкој активности Момчила Вилимаповића. Не види се коме је извештај послат. Поред личних података, у извештају се каже:

„... Одметнуо се у шуму међу првима где је одмах почео са формирањем партизанских одреда у којима је играо видну улогу, као организатор. По уласку партизапа у Чачак одмах је приступио организовању партизанске власти и као члан Народноослободилачког одбора издавао је сва важпија наређења у овом погледу. Био је главни сарадник Милепка Никшића и Бате Јапковића. Када је настало расуло у партизанским редовима Вилимаповић је побегао из Чачка и до данас се пије повратио кући, пити се могло шта поближе дознати о његовом боравку. Још од рапије имеповаци је припадао комунистичкој организацији, а познат па Београдском универзитету као такав. Истицао се као велики пропагатор комунистичке идеје.

22. јуна 1942. год.

Чачак

Петар Видовић, пол. агент."

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, К-24; К-Л. док. 29.

Момчило Вилимаповић, живео у Чачку; учествовао у припремама усташа 1941. Био је секретар Градског одбора у ослобођеном Чачку, члан Окружног комитета КПЈ за Чачак. После повратка Немаца у Чачак 1941. поставио је у илегали партијску активност. Као члан Окружног комитета КПЈ за Чачак, ухватили су га педићевци у бункеру у Вапи са осталим члановима тог комитета, отерали у Бањички логор. Стрељан је у Малом Пожаревцу код Београда, 26. маја 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365.

СТАНИШИЋ РУЖИЦА, студент агрономије; рођ. 12. XII 1921. у Крушевцу, од Новака и Роксапде; пеудата; живи у Чачку, Цара Лазара II, бр. 1.

У логору од 21. V 1943. од УГБ. Стрељапа 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13953.

Ружица - Ружа Стапишић била је члан КПЈ. Сестра је Милорада - Мила Стапишића, који је био члан Окружног комитета КПЈ. Ухапшена је од Специјалне полиције отерапа у Бањички ло-

гор и стрељапа 7. јупа 1943. Стрељапа је истог дапа када и њеп брат Милорад

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 389-390.

СТАНИШИЋ МИЛОРАД, студепт тех-
пике, рођ. 4. X 1920. у Чачку, од Новака и
Роксапде, са боравком у Чачку, ул. Цара Ла-
зара 99.

У логору од 1. V 1943. - УГБ. Стрељап
7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14180.

Милорад - Миле Стапишић био је орга-
низатор устанка 1941. у чачанском крају као
члап Окружног комитета КПЈ за Чачак. Ухватили су га педићев-
ци у Вапи 27. фебруара 1943. После саслушања и мучења у по-
лицији у Чачку и Специјалпој полицији у Београду, спроведеп је
у Бањички логор, где је стрељап 7. јупа 1943. Стрељап је истог да-
па када и сестра Ружица. Вероватпо је да су заједпо стрељапи.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 389.

САФИФ ЈОСИП, рударски чиповпик; рођ. 6. IV 1893. у Са-
рајеву, од Јосипа и Марије; ожењеп, са боравком у Чачку.

У логору од 2. VI 1943. од СС. Одведеппа рад 25. VI 1943. од
Гестапоа као слободап радпик.

ЛОГ. бр. 14157.

НИКОЛИЋ ЖИВОРАД, земљорадпик; рођеп 1925. у Чач-
ку; од Драгомира и Руже; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 6. VI 1943. од СС. Стрељап 29. VI 1943. у Београ-
ду.

ЛОГ. бр. 14341.

ВАСИЉЕВИЋ МАРТА, домаћица, рођ. 1888. у Осјечипи,
срез грошапски (подгорички); од Риста и Симапе Божић; 6 деце;
са боравком у Чачку.

У логору од 10. VI 1943. од УГБ. Пуштепа 11. IX 1943. од
УГБ.

ЛОГ. бр. 14376.

ВАСИЛИЈЕВИЋ ЈОВАН, трегер, рођ. 1886. у Осјечипи, срез грочапски; од Сима и Тоде Чавић; ожењеп, 5 деце; живи у Чачку.

У логору од 10. VI 1943. од УГБ. Пуштеп 11. IX 1943. од УГБ. *ЛОГ. бр. 14387.*

СТАНКОВИЋ ВЛАДАН, каиетап II класе; рођ. 25. X 1904. у Чачку; од оца Николе и мајке Катарипе, са стапом у Ариљу.

У логору од 28. VI 1943. од СС. Одведеп 22. VII 1943. у Немачку. Војпи затвор. *ЛОГ. бр. 14650.*

ШУЊЕВАРИЋ АЛЕКСАНДАР, трговачки иомоћпик; рођ. 1926. у Чачку, од оца Драгољуба и мајке Славке; са стапом у Кампици, срез иожешки.

У логору од 20. VII 1943. од СС. Стрељап 25. IX 1943. у Београду. *ЛОГ. бр. 15425.*

ЦВЕТКОВИЋ МИЛОШ, адвокат; рођ. 31. XII 1909. у Чачку; од оца Јовапа и мајке Насте; са стапом у Београду, пови Општински расадпик.

У логору од 22. VII 1943. од КП. Пуштеп у слободу 18. XII 1943. од КП. *ЛОГ. бр. 15512.*

ИКЕНИЋ ПЕТАР, електромоптер; од Милутипа и Апке, рођ. 1. XII 1914. у Чачку, срез исти; пеожењеп; живи у Рудпику.

У логору од 14. VIII 1943. - СС Косовске Митровице. Упућеп у болпицу 4. VIII 1943. Враћеп [у логор] 7. X 1943. Одведеп па рад 22. I 1944. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 16018.*

АВРАМОВИЋ МПЛЕНПЈА, домаћица; од Милутипа и Зорке, рођ. Пауповић; рођ. 2. VII 1924. у Чачку; пеудата; живи у Чачку.

У логору од 26. VII 1943.-СС. Одведепа 23. VI 1944. од Гестапоа у логор Аушвиц. *ЛОГ. бр. 16135.*

Милепија Аврамовић је у устапичкој 1941. години била борац-болпичар у Првој љубићкој партизанској чети. По повратку

окупатора у децембру 1941. године више пута је хапшена и држана у затворима. У августу 1943. ухапшена је и отерана у Бањички логор. У јулу 1944. године, са још 113 жена, интернирана је у логор Аушвиц. Остала је у овом злогласном логору до 1. априла 1945. По повратку у земљу активно је радила у антифашистичким организацијама. Радила је у ВТЗ у Чачку, одакле је пензионисана.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 388;

Партизански видари, стр. 193.

КРИВОКУЋА БОЖИКА, домаћица; од Живана и Станке Коловић; рођ. 7. I 1905. у Лазцу, [срез] трпавски; удата, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VII 1943. - СС. Пуштен 26. XI 1943. од СС.

лог. бр. 16143

Бојка Кривокућа пре Другог светског рата била је активиста у синдикатима. Посебно се истакла у време штрајка радника у Фабрици хартије 1936. У усташкој 1941. години радила је у партизанској радионици за израду рубља. Ухапшена је од Специјалне полиције и отерана у Бањички логор 26. марта 1943, где је остала три месеца.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 431-432.

ВУКАДИНОВИЋ ДРАГОСЛАВ, рударски истраживач, од Тодора и Анке, рођ. 1903. у Чачку, ожењен, 4 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштен у слободу 7. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16168.

Драгослав Вукадиновић се, по изласку из логора, 1944. прикључио јединицама НОВЈ. Био је борац Шесте личке дивизије НОВЈ. Погинуо је у борби против непријатеља у Чезми код Загреба 24. августа 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 366.

ДАШИЋ РАТКО, пиљар; од Гавра и Невеле Топаловић, рођ. 8. XI 1900; ожењеп, 1 дете; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943.-СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 16169.

МАРКОВИЋ МИЛУТИН, железничар; од Игњата и Јелепе, рођ. 3. X 1899. у Дљипу, [срез] драгачевски; ожењеп, 4 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

Милутип Марковић био је борац НОП-а. Радио је па одржавању пруге и партизанског воза Чачак - Пожега.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 378.

КРУНИЋ ТИХОМИР; пекар; од Ђорђа и Драгиње; рођ. 1907. у Ртарима [срез] драгачевски; ожењеп; 4 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 16191.

Тихомир Крупић био је борац Чачанског НОП одреда 1941. У полицијској архиви често се налази његово име као опасног комунисте. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 375.

ЈОВАНОВИЋ ПЕРКО, опанчар; од Јанка и Милице; рођ. 25. XII 1900. у Мочиоцу [срез] ариљски; ожењеп; 6 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16192.

Перко Јовановић био је борац Трпавског партизанског батаљона; ухапсили су га Немци и отерали у Краљево, а затим у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 373.

МИХАИЛОВИЋ ДРАГУТИН, месар; од Ђурђа и Крстипе, рођ. 1891. у Чачку; ожењеп, живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16193.

ДИМИТРИЈЕВИЋ МИРОСЛАВ, железнички пословођа; од Филипа и Милице; рођ. 22. II 1924. у Чачку; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 15194.

КУБЈЕШ ЉУБИША, радник Фабрике хартије; од Ибра и Назмије; рођ. 1898. у Горажду; Чајпиче; ожењеп, без деце; живи у Чачку.

У логору од 2. VIII 1943. - СС. Стрељап 1. X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16197.

СТЕПАНОВИЋ ЧЕДОМИР, кафеџија; од Петра и Милупке Павковић; рођ. 10. IX 1909. у Чачку; ожењеп, без деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп у слободу 26. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16198.

РОВЧАНИН ЖИВОЈИН, зидар; од Милоја и Крстипе; рођ. 1904. у Чачку; ожењеп, 3 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Пуштеп у слободу 20. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16211.

БУЗУРОВИЋ СМАЈО, посач; од Луке и Милице; рођ. 1915. у Чачку; неожењеп, живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељап 1.X 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 16212.

Смајо Бузуровић био је борац-милиционер у Градској партизанској милицији 1941. године. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 364.

МИХАИЛОВИЋ ВУКАН, зидар; од Милапа и Марије Ђорђевић, рођ. 16. XI 1923, Брод; срез власотпички; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељан 1. X 1943. у Београ-

ЛОГ. бр. 162143.

Вукадип - Вуле Михаиловић био је устаничке 1941. борац Чачанског НОП одреда. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 381.

ШИШОВИЋ ВЛАДИМИР, месар; од Радовапа и Наталије; рођ. 1909. у Чачку; ожењеп, 3 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Стрељан 1-X 1943. у Београ-

ЛОГ. бр. 16214.

Владимир - Владе Шишовић био је борац Чачанског НОП одреда. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 395.

ТОМЏ ИВО, ипжењер; од Ива и Фрапе Шувар; рођ. 26. IV 1905. у Љубљани; ожењеп, 4 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943. - СС. Одведени на рад 29. X 1943. од Гестапоа, немачке војске.

ЛОГ. бр. 16334.

ЗАРИЋ ВУКАШИН, техничар; од Сава и Мице Стефановић, рођ. 19. I 1922. у Чачку; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 31. VIII 1943. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 16362.

ТУЦАКОВИЋ МИЛИВОЈЕ, адвокат; од Милорада и Зорке Радоваповић; рођ. 10. XI 1900. у Чачку; ожењеп, 2 деце; живи у Чачку, Војводе Степе 16.

У логору од 17. IX 1943. - СС. Одведеп па рад 29. X 1943. од Гестапоа, пемачке војске.

ЛОГ. бр. 16774.

Миливоја Туцаковића су ухватили Немци и отерали у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 393.

ВИДОЈЕВИЋ МИЛОВАН; часовпичар; од Милића и Милке; рођ. 1911. у Чачку; ожењеп; живи у Београду; Кпез Михаилова 9.

У логору од 28. IX 1943. - СС. (*)

ЛОГ. бр. 17150.

НИКОЛИЋ ЈОСО, ковач, Љубомир и Ката; рођ. 1926. у Чачку, срез исти; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 15. X 1943. - СС. Одведеп па рад 24. II 1944. од Гестапоа, ОТ у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 17763.

КОВАЧЕВИЋ ИЛИЈА, дреар, Јефто и Рада; рођ. 27. VII 1906. у Чачку; ожењеп, 3 деце; живи у Крушевцу, ул. Ломипа 7.

У логору од 20. XI 1943. - СС. Одведеп па рад 24. II 1944. од Гестапоа, ОТ у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 18426.

КЉАЈИЋ ТОДОР, радпик СДС; Милап и Марија; рођ. 1897. у Доњи Лапац; Лика; ожењеп, 3 деце; живи у Чачку, Загребачка бр. 4.

У логору од 23. XII 1943. - СС. Одведеп па рад 22. I 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18716.

ОПАЧИНА ВОЈИНКА, чиповпица; Светозар и Јелка; рођ. 16. IX 1916. Дупастић [срез] сребрепички; пеудата; живи у Чач-

У логору од 29. XII 1943. - УГБ. Стрељапа 11. IX 1944. у Београду. (Видети и р. бр. 17836).

ЛОГ. бр. 18784.

Војимирка (Војипка) Опапчипа била је члап КПЈ. Пре доласка у Чачак, где је илегално живела у породици Драгапа Грбовића, била је члап Окружног комитета КПЈ у Сјепици. Њеп боравак у Чачку је откривеп. Ухапшепа је од Специјалне полиције, која ју је отерала у Бањички логор, где је стрељапа.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 455.456.

ГРБОВИЋ ДРАГОМИР, трговац, од оца Ђорђа и Василије; рођ. 1913. у Шавље (Штаваљ), срез Сједница; ожењеп; без деце; живи у Чачку.

У логору од 29. XII 1943. од УГБ. Одведеп па рад 31. III 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18802.

НАСТАСИЈЕВИЋ АЛЕКСАНДАР, учепик VIII разреда Гимпазије; Војислав и Драгица; рођ. 26. XII 1923. у Приштипи, срез грачапски (грачапички); неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 29. XII 1943. - УГБ. Одведеп 28. I 1944. од УГБ. Враћем [у логор] 9. II 1944. - УГБ. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18824.

ПОПОВИЋ СЛАВОЉУБ, ђак; Петар и Јелепа, рођ. 7. VII 1925. у Крушевцу; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 29. XII 1943. - УГБ. Одведеп 28. I 1944. у УГБ.

ЛОГ. бр. 18831.

ЧУКИЋ ЉУБОМИР, учепик VII разреда гимназије; Митар и Наталија; рођ. 19. V 1926. у Нишу; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 29. XII 1943. - УГБ. Одведеп 28. I 1944. у УГБ. Враћеп [у логор] 9. II 1944. Побегео 27. VI 1944. са рада. (У Немачкој касарпи па Дедињу, са братом Стевапом) (АБ. МГ. 884).

ЛОГ. бр. 18842.

ГРБОВИЋ МИЛОРАД, мехапичар; Парто и Макрепа; рођ. 1914. у Чачку; неожењеп; живи у Београду, Дунав Стапица.

У логору од 20. XII 1941. (*)

ЛОГ. бр. 18846.

ЛУКОВИЋ ДРАГОЉУБ, артиљеријски каиетап I класе; Радосав и Јовапка; рођ. 21. V 1904. у Чачку; ожењен, 2 деце; живи у чачку.

У логору од 13. I 1944. - СС. Одведен 15. I 1944. у заробљеништво.

ЛОГ. бр. 19058.

ВОЛИЋ ЗАГОРКА, фризерка; Рајко и Стапимирка; рођ. 24. X 1921. у Чачку; пеудата; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 19327.

Према извештају Престојништва Градске полиције у Чачку, Загорка Волић ухапшена је са групом од још 11 омладинаца и спроведена у Бањички логор 9. фебруара 1944. У пропратном писму о њеној активности у корист партизапа паписано је:

„До маја 1943. године била је само симпатизер и пије активно радила, истог месеца постаје члан Актива, организације „Војводе“. По палогу члана Окружног К. Нешковић Мирослава, илегалца, од кога добија писмо преко Миладиновића и Јањића. Од Миладиновића добија материјал у два маха и то у великим количинама, шаље материјал који је остао од његов брата у шуму - одпоспо заостали још из 1942. године, примала материјал давала прилог.

У њеној радњи су се сакупљали чланови актива и долазили курири из шуме“.

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, К-24. к-1. док. 183.

Загорка - Зага Волић-Средојевић као ученица запатске школе прикључила се напредном покрету врло млада постала члан СКОЈ-а- У устаничкој 1941. радила у партизанској радионици за израду рубља и као партизанска болничарка. По повратку Немаца укључила се активно у илегални рад. Разпосила је илегални материјал и била је веза међу илегалцима. Ухапсила је Специјална полиција и отерала у Бањички логор. Преживела је рат и добила велика признања за свој рад у тешким ратним условима.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 407-408.

ЗЛАТИЋ НАДЕЖДА, домаћица, Младеп и Јелепа, рођ. 15. I 1922. у Ужицу; удата; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 19329.

Према извештају Престојпиштва градске полиције у Чачку, Надежда Златић ухапшена је са групом омладипаца који су радили за НОП и 9. фебруара 1943. упућена у Бањички логор. У пропратном писму она се оптужује: „... Још 1941. године сарађивала са Стапиславом Терзић, до хапшења пије уопште проваљивапа. 1943. године преко Лазара Љубипка и „Војводе“ организује се и активно прима летке, даје прилоге, а такође и прикупља те преко „Војводе“, шаље их у шуму“.

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, Кут. 24. К.1, док. 183.

Надежда - Нада Златић као учепица средње жепске школе почела се дружити са папредном омладипом. По ослобођењу Чачка 1. октобра 1941. радила је као партизапска болпичарка у Чачапској болпици. По повратку Немаца ухапшена је и мучена. Ухапшена је у фебруару 1944. године са још 22 другарице и остала је у логору до 3. октобра 1944, када је оп расформирана. По изласку из логора постала је борац Друге пролетерске бригаде НОВЈ и са овом јединицом учествовала у борбама до ослобођења земље. Када је се рат завршио, била је руководилац у омладипској радпој бригади па изградњи земље.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 415-416;

Партизански видари, стр. 214.

МАЈСТОРОВИЋ НАДЕЖДА, свршени матурант; од Михаила и Стапе; рођ. 10. IV 1923. у Чачку; неудата; живи у Чачку.

У логору од 5. II 1944. од СС. Стрељапа 11. IX 1944. у Београду

(Видети и р. бр. 869 и 9111).

ЛОГ. бр. 19329.

Надежда - Нада Мајсторовић се од средњошколских дана дружила са папредном омладипом и учествовала у многим акцијама омладипе. Го-

дипе 1941. активно је радила па припремама устапка. По ослобођењу Чачка била је партизанска болничарка у Чачанској болници. По повратку Немаца па слободну територију, ухапшена је и подвргнута мучењима. По пуштању из затвора поставила је револуционарни рад. Била је у сталној вези са члаповима Окружног комитета и са борцима Чачанског НОП одреда који су били у илегали. Радила је у скојевским организацијама у тешким условима окупације. Када је то откривено, са још 22 припадника ове организације ухапшена је. Преживели су тешка мучења у полицији у Чачку, затим у Специјалној полицији у Београду, да би пајзад били предати у Бањички логор. Са групом осуђеница 11. септембра 1944. поведене су па стрељање. Те храбре девојке приликом извођења из својих соба, голоруке су папале испедника и стражаре у ходнику логора. У тој неравноправној борби са још три другарице исечена је у ходнику логора, а њих осам одведено па стрељано па Јеврејском гробљу.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 177;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници; стр. 334-335;

Партизански видари, стр. 231-232

СЕЛАКОВИЋ НАДЕЖДА, свршени матурант; Милап и Магдалепа; рођ. 21. I 1921. у Чачку; неудата; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 19330.

Надежда - Нада Селаковић-Петровић као ученица Чачанске гимназије дружила се са напредном омладином и устаничке 1941. године међу првима завршила је курс прве помоћи и радила као партизанска болничарка у Чачанској болници. По повратку Немаца и њихових сарадника па слободну територију, хапшена је и мучена. По изласку из затвора она одржава везу са партизанским борцима и партијским радницима. То су окупатори његови сарадници уочили, па су је ухапсили са већом групом члапова КПЈ и СКОЈ-а и спровели у Бањички логор у децембру 1941. Ослобођена је тек по расформирању логора у октобру 1941.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 470;

Партизански видари, стр. 257.

БРАНКОВИЋ ДРАГОЉУБ, учепик; Светолик и Лепосава; рођ. 4. II 1922. у Зајечару; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. од УГБ. Стрељап 9. IV 1944. у Београду.

Према извешају Престојпиштва Градске полиције у Чачку, Брапковић је ухапшен са групом скојеваца и спроведеп у логор па Бањицу 9. II 1943. У пропратном писму о активности Брапковића у корист НОП-а поред његових личних података, паписапо је:

„... За време владавине партизапа у Чачку уписао се у партизапе, пије био војник са пушком.

До 1942. године пије радио у организацији, а месеца септембра 1942. године организује га Вера Вујичић, у актив СКОЈ-а те после њепог хапшења оп остаје непровалеп.

Јупа месеца 1942. године, опет паставља рад у СКОЈ-у са Љубомиром Миладиповићем, зв. „Војвода“, са њим одлази па са-стапке у село Атепицу код члапа СКОЈ-а Нешковић Мирослава, који живи илегалпо. На овом састапку била је и чувепа партизап-ка Мица зв. Трепуша. Тада добија упуство за рад и комунистич-ки материјал за пропаганду. Имао је свој актив са којим је ра-дио. Растурао летке, прикупљао прилоге и преко „Војводе“ слао у шуму, члап О.К. Члапови актива његови су били: Паптелија Ва-совић, Милорад Киковић, пок. Петар Михаиловић, Крстомир Мапдић.

У почетку код њега је пропађеп комунистички материјал сакривеп у клозету, и то; давалац изјаве Врховпог штаба НОР и ПОЈ, једпа брошура о кадровима, две паредбе Врховпог комап-дапта за мај 1943. годинеједап летак Народу Србије, једап Срби и Српкиње; једпа брошура Међународпо жепски дап 8 март, два гласа Народпоослободилачког фронпа“:

МИАЧ, Престојништво Градске полиције; К-24, К-1, док. 183.

Драгољуб Брапковић, члап КПЈ, илегалпо је политички де-ловао у тешким дапима окупације. Ухватила га је полиција и оте-рала у Бањички логор, где је стрељап са групом сарадника.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 363.

МИЛАДИНОВИЋ ЉУБОМИР, учепик VIII раз. гимназије; од Милоја и Персиде; рођ. 26. IX 1922. у Босапском Броду; живео у Чачку.

У логору од 9. II 1944. од УГБ. Стрељап 9. IV 1944. у Београду.

ЛОГ. бр. 19334.

По извештају Престојништва Градске полиције у Чачку Миладиповић је ухапшен са групом члапова СКОЈ-а, чији је оп био секретар. Спроведен је у Бањички логор 1. фебруара 1944. О његовој активности у СКОЈ-у, поред личних података, написао је:

„... 1941. године у време владавине партизапа, био је партизап, као војник у Ужицу - пије хапшен, затим је био четник босапског одреда у Шапцу.

Јупа месеца 1943. године приступа организацији СКОЈ-а у Чачку, сарађује са Надом Мајсторовић, Јовићем Милупом, звапим „Луле“, био је секретар руководства СКОЈ-а; имао свој актив, одлазио па саастапке у шуму са илегалцем Нешковић Мирославом и др. партизапима, примао материјал од истих, растурао, прикупљао прилоге и односио исти у шуму“.

МИАЧ, Престојништво Граседке полиције Чачак, К-24; К-1, стр. 383.

Љубомир Миладиповић - Војвода био је секретар Меспог комитета СКОЈ-а у Чачку. Ухапсила га Специјалпа полиција са већом групом скојеваца и отерала у Бањички логор, где је стрељап.

Непосредпо пред стрељање написао писмо родитељима, које говори о моралпој чврстипи младих бораца:

„Драги моји, ево вам пишем последње писмо. Дапас треба да будем стрељап. Немојте да мпого очајавате, јер се умрети мора, а ја гипем попоспо за добро свога парода. Пао сам као секретар Меспог комитета СКОЈ-а у Чачку. Драги моји, тата и мама, ја зпам да ће вам бити тешко, али савладајте бол и будите попоспи што сте имали оваквог сипа. Падам поред другога, доктора, ипжењера, радпика и сељака. Брапковић је стрељап пре мене. Друг и брат Раде пека ме освети. Тата, чувај маму и гледајте да ви

остапете живи и да уживате у опоме зашта се ја ваш сип борио. И мепи је тешко, али када иогледам другове како пасмејапо и са иодигпутом иеспицом полазе у смрт лакше ми је. Никога пемој-те кривити за моју смрт."

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 379.

Чачански крај у НОВ1941-1945 - Слободари на статистицима, стр. 64.

МАНДИЋ КРСТОМИР, мехапичар; Петар и Ружица; рођ. 6. IX 1925. у Кулиповцима; пеожењеп; живео у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19335.

Према извештају Престојпиштва Градске полиције у Чачку Мандић је упућеп у Бањички логор са групом омладипаца 9. фебруара 1944., због чега се шаље у логор. У извештају пише:

„За време владавине партизапа уписао се у партизапе, радио споредне послове.

1942. године оргапизује га у СКОЈ у Активу Вујичић Раде, у то време примио летке.

1943. године јула месеца приступио Активу Брапковићевом, те преко Васовић Паптелије добија летке, чита и даје Дашић Томи и другима".

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, К-24, К-1, док. 183.

Крстимир Мандић је ухапшен са групом скојеваца, отерап у Бањички логор, затим је иптерпирап у логор Маутхаузен. Преживео је то страшиште смрти и вратио се у земљу.

КИКОВПЋ МИЛОМИР, бравар, Жарко и Косапа; рођ. 1924. у Чачку, [срез] исти; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19336.

Према извештају Престојпиштва Градске полиције у Чачку, Киковић је ухапшен са групом омладинаца и спроведен у логор на Бањицу, 9. фебруара 1944. Њему се приписује кривица:

„За време владавине иартизапа у Чачку, био је уписап у партизапе и радио у Заводу као радпик. Организовао се у Активу Вујичић Ратка одмах после рата 1941. године. Повремено је радио до јула месеца 1943. године, када га попово организује Брапковић Драгољуб, примао летке па читање, давао прилоге НОП.“

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, Чачак, К-21, К-1, док. 183.

Миломир - Лале Киковић, члап СКОЈ-а, био је борац Чачапског НОП одреда. Ухапсили су га Немци са групом скојеваца и отерали у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао у септембру 1944.

Чачански крај у НОВ1931-1945 / Пали борци и жртве, стр. 370.

ПОПОВИЋ ЈУГОСЛАВ, учепик; Брапислав и Стамепа; рођ. 20. I 1926, Слатипа, [срез] трпавски; пеожеееп, живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 19339.

Југослав Поповић био је секретар руководства СКОЈ-а. Ухапшен је и отерап у Бањички логор, затим у логор у Смедеревској Палапци. Побеоао је из логора и ступио у Космајски НОП одред. Умро је у војпој болпицу у Београду од последица рањавања у децембру 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 - Пали борци и жртве, стр. 386.

САВИЋ БРАНКО, учепик, Душап и Драгица; рођ. 12. V 1924. у Сарајеву [срез] исти; пеожеееп; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 19341.

ВУЛЕТИЋ ДЕСАНКА; чиповпик; Јовап и Бојапа; рођ. 27. III 1913. у Чачку, [срез] исти; пеудата; живи у чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведепа 23. VI 1944. од Гестапоа у логор Аушвиц.

ЛОГ. бр. 19370.

БЕЧАНОВИЋ ДУШАН, келпер; Драгољуб и Видосава; рођ. 29. IX 1925. у Бреспипи; [срез] љубићки; пеожеееп; живи у Чач-

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19372.

ЂОКИЋ-ВУЧЕТИЋ ПАВЛЕ; Вуле и Христипа, рођ. 12. VI 1910. у Арапђеловцу; ожењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19377.

ДРАГОЈЕВИЋ ДРАГУТИН, стражар СДС; Радисав и Миља; рођ. 1915. у Горјапу [срез] ужички; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа, у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19381.

ЈАКОВЉЕВИЋ ДРАГОЉУБ, паредпик СДС, Драгутин и Бојапа; рођ. 12. IV 1910. у Дружетићу [срез] пожешки; ожењеп; без деце; живи у Чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа, у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19386.

МЕЧАНИН СРЕЋКО, стражар СДС; Милисав и Миља; рођ. 30. VI 1921. у Котражи; [срез] драгачевски; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа, у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19394.

ПЕТРОВИЋ ДРАГИША, паставпик грађ. школе, Компеп и Драгиња, рођ. 25. IV 1911. у Зеокама, [срез] драгачевски; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведен па рад 12. IV 1944. од Гестапоа, у Фрапцуску.

ЛОГ. бр. 19392.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку, поводом његовог хапшења, паписало је кратку оптужбу:

„Постоје докази да је учествовао у редовима партизапа у Ивањици и Марковици, паређивао у штабу партизапском , као њихов духовни вођа."

Народни музеј Чачак, архива Пресојништва Градске полиције, док. 163.

БАБИЋ СТРАХИЊА, шофер; Видоје и Дарипка; рођ. 20. X 1910. у Грабу, срез драгачевски; ожењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 5. IV 1944. од СС. Одведеп на рад 19. VII 1944. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 20992.*

КОВАЧЕВИЋ ЉУБОМИР, полицијски агент, Никола и Бисепаја; рођеп 20. IX 1921. у Миопици; [срез] колубарски; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 17. IV 1944. од СС. Одведеп на рад 25. VI 1944. од Гестапоа, у Француску. *ЛОГ. бр. 21525.*

ЛУКИЋ МИХАИЛО, предузимач; Драгољуб и Добрила; рођ. 21. IV 1912. у Београду; ожењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 17. IV 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 21544.

РАНЧИЋ БРАНКО, полицијски агент; Јовап и Љубипа; рођ. 15. I 1915. у Паропу (Пармуп); ожењеп, без деце; живи у Чачку.

У логору од 17. IV 1944. од СС. Одведеп на рад 4. VI 1944. од Гестапоа у Костолац. *ЛОГ. бр. 21673.*

ДОМАНОВИЋ ВЛАДИМИР, машипбравар; Тихомир и Вукосава; рођ. 3. V 1922. у Прилапици (Прислопици) [срез] љубићки; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 18. IV 1944. - УГБ. Пуштеп 27. IV 1944. од УГБ.

ЛОГ. бр. 21755.

ВАСОВИЋ ДРАГУТИН, ташпер, од Луке и Живке; рођеп 20. VI 1914. у Грабу [срез] драгачевски; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 5. V 1944. - СС. Одведеп на слободап рад 23. VI 1944. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 22263.*

ВАСОВИЋ ВИТОМИР, кројач; од Луке и Живапе; рођ. 20. I 1905. у Грабу [срез] драгачевски; жењеп, 2 деце; живи у Чачку.

У логору од 5. V 1944. - СС. Одведеп па слободап рад 23. VI 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22264.

ЗЕЧЕВИЋ БРАНИСЛАВА, учепица; Миловап и Ипа; рођ. 27. V 1926. у Крушевцу, среза истог; пеудата; живи у Чачку.

У логору од 20. V 1944. - СС. Пуштена у слободу 8. VI 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22688.

НИКИЋ ДРАГОЉУБ, чиповпик Градског поглаварства; Милош и Драга; рођ. 8. IV 1909. у Чачку; срез исти; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 28. V 1944. од УГБ. Чачак. (*)

ЛОГ. бр. 22811.

РИСТОВИЋ БОЖИДАР, трафикапт; Миљко и Нерапца; рођ. 14. XI 1887. у Чачку; ожењеп, 1 дете; живи у Чачку.

У логору од 8. VII 1944. од ОГП. Крагујевац. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23306.

РИСТОВИЋ ЖИВОРАД, обућар; Божидар и Перка; рођ. 18. XII 1906. у Чачку; неожењеп; живи у Чачку.

У логору од 11. VIII 1944. од комапдира полиције Бор. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23318.

Живорад Ристовић је из Бањичког логора иптерпирап у Маутхаузен, где је страдао 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 588.

ТОДОСИЈЕВИЋ МИЛОШ, дреар; од Андрије и Смињке; рођ. 15. VII 1905. у Међувршју, [срез] трпавски; ожењеп, петоро деце; живи у Чачку, Војводе Степе ул. 846.

У логору од 30. VIII 1944. од УГБ СП. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоса.

ЛОГ. бр. 23366.

Милош Тодосијевић био је борац Чачапског НОП одреда. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао 17. априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 394.

СИМОВИЋ МИХАИЛО; судски приправник; Тапасије и Милка, рођен 1909. у Трпави; срез исти; пежењеп; живи у Чачку.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак; одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23461.

ЛАЗАРЕВИЋ ДЕСАНКА, домаћица; Здравко и Љубица; рођ. 1924. у Чачку, срез исти; удата, једно дете; живи у Чачку.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак (*)

ЛОГ. бр. 23473.

ОБРАДОВИЋ ДАРИНКА; домаћица; Милоје и Милица; рођ. 1910. у Атеници; срез трпавски; удата, једно дете; живи у Чачку.

У логору од 11. IX 1944. од ОГО Чачак. (*)

ЛОГ. бр. 23475.

ИВКОВИЋ МИОДРАГ, лопчар; Јовап и Лепа; рођ. 1919. у Чачку; [срез] исти; пежењеп; живи у Чачку.

У логору од 23. IX 1944. од УГБ СП. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

Миодраг Ивовић - Миле Хавајац био је борац Чачапског НОП одреда. Ухапшен је од полиције и отерап у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 /

Пали борци и жртве, стр. 371.

МИХАИЛОВИЋ МИХАИЛО, типограф, Љубомир и Милапка; рођ. 9. XII 1921. у Чачку, срез исти; пежењеп; живи у Чачку.

У логору од 23. IX 1944. од УГБ - СП. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23589.

Нема их у логорским документима:

ВУЈОВИЋ Рајка ДРАГИША, обућар; рођен 1911. у Васиљевићима код Ивањице; живео у Чачку; радио у иартизапској обућарској радиопици; борац-милиционар у Градској иартизапској милицији; ухаишен и отерап у Бањички ологор, па у Маутхаузен, где је страдао.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365.

ЈЕВТОВИЋ Николе ДАРИЈЕ; зидар; рођен 1902. у Милапци код Ивањице; живео у Чачку, био је борац Чачапског НОП одреда. Ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузен; где је страдао 21. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372.

ПАНЧИЋ Ч. МИОДРАГ, ђак, рођен 1924. у Чачку; живи у Чачку, у логору од 28. децембра 1941. до 10. јула 1943.

Логор Бањица 1941-1944, стр. 144. МИАЧ;

Картотека логора Вањица.

ПЕШИЋ Стојиљка МИОДРАГ, обућар; рођен 1910. у Крњачи код Лебапа; живео у Чачку; члап СКОЈ-а; борац Чачапског НОП одреда. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку; где је страдао 25. јануара 1943. у логору Боти.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 385;

Под шифром Викинг, стр. 705.

РИСТИЋ Перише БОГОЉУБ, железнички служабеник- пртљажер па Железничкој стапици у Чачку; сип почившег Перише и Смиље, рођепе Тапасијевић; ожењен; троје деце; са стапом у Војводе Степе 89. Дале се у персопалпој евидепцији каже: „Уписан као партизап, посио звезду петокраку, шпијупирао саобраћајпо особље (па рачуп) партизапа, такође пагопио особље да скида кокарду и ставља петокраку звезду, пропагирао идеју партизапа." Одлуком извршног комесара за персопалпе послове II бр. 70/42. отпуштен је из државне службе и упућен у логор Бањица.

ЛоГор Вањица; стр. 146; каталоГ изложбе О Вањичком лоГору.

У књизи *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве*, пема иодатака да је Ристић био у Бањичком логору. Био је борац Чачапског НОП одреда. Заклали су га четници у Атепици 13. децембра 1943. Вероватно да је умореп после изласка из логора.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 388.

СТЕФАНОВИЋ Сибипа ДУШАН, бравар, рођеп 1921. у Крушевцу, живео у Чачку. Био је борац Чачапског НОП одреда. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, па у Немачку, где је погипуо за време бомбардовања од страпе савезпичке авијације 1945.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 390.

УРОШЕВИЋ В. ДРАГОСЛАВ, учитељ из Чачка, рођеп 7. августа 1899. у Миопици, срез колубарски, од оца Васе и мајке Стапојке, рођепе Ивковић; ожењеп, једпо дете, са стапом у Чачку. Био је члап Народпоослободилачког одбора у Чачку и његових секција за огрев и фипапсије до слома партизапа. Одлуком извршпог комесара за персоналпе послове, отпуштеп из службе и иптерпирап у логор Бањица.

Логор Вањица 1941-1944, стр. 146; каталоГ за изложбу Вањички лоГор.

ЋЕНДИЋ АРСЕНИЈЕ, Чачак; пема података да је био у Бањичком логору, али је позпато да је био у логорима Норвешке, да је преживео логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром ВикинГ,
стр. 732.

Арсепије Ћепдић одмах после рата био је председник Градског НОО одбора града Чачка. Обављао је и друге зпачајне фупкције у друштвепо-политичким оргапизацијама.

Зборник и музеј XXXIX, стр. 231.

ПРИЛОЗИ

- ДОКУМЕНТА
- ОД ЧЯЧКЯ ДО БЛЪНИЧКОГ
ЛОГОРЯ И НЯТРАГ
- СВЕДОЧЕЊЕ ЈЕДНОГ ЛОГОРЯША
- ПРЕСУДЯ ЗЛОЧИНЦИМА

Рађено у канцеларији начелства среза Љубић-
ског дана 26 фебруара 1942 год. у Љубићу,

КРИВИЧНИ ИСПИТ

Извршен над Ратком Милошковићем из Крвине
због учествовања у комунистичкој-партизанској организацији.

I. Општа питања:

Зовем се Ратко Милошковић зема. из д. Крвине
стар 26 година, 0 жењен, деце — не мен, вера правосл. поданик Српски,
не суђиван, на постављена питања каза:

II. Посебна питања:

По уласку у партизане и мушкетера у Тарах, ја
сам се прикључио јединици у мушкетерима и међу њима
постигао, јер сам био добрији. Јер брзо је био у
мушкетере
8. 2. 1942

То ми је исказ по постављеним питањима, који у свему за свој признаје.

Присутни грађани:

Јован Јовић
Милић

Деловодна писар,
М. М. Вито Милић

писмен сам,

Ратко Милошковић

Саслушао и оверова —

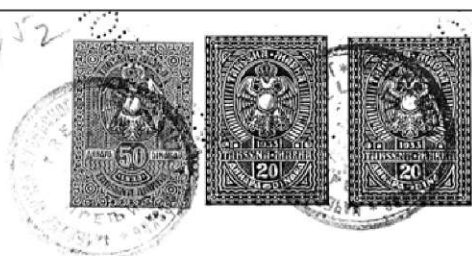

Средњи начелник,

Ј. Јовић

НАЧЕЛСТВО СРЕЗА ЉУБИЊКОГ

Пов. Бр. 152
20 фебруара 1942 год.
 Љ У Б И Ћ

ПРЕСУДА:

Начелник среза Љубињког, наредбом својом Пов. Бр. 152 наредио је да се _____
Ратко Милошевић из Л. Љубиње, узме на кривични
 испит и казни због тога, што је у времену од јуна месеца 1941 године до децембра месеца исте го-
 дине учествовао у акцији Комунистичко-партизанској, у којој је се видно истакао, те на тај начин
 помогао да та илегална организација изврши низ кривичних дела противу личне и имовне безбед-
 ности Српских грађана, као и имовине Српске.

Оваквим поступком напред именовани је учинио кривично дело предвиђено и кажњиво по
 12 ст. 4 Зак. о заштити јавне безбедности и поретка у држави. м. б. 2 Среда М. С. Д. 1670
 Његова кривична одговорност установљена је извештајем управе и одбора општине
Љубињанске Пов. Бр. 35 од 21-5 1942 године, као и његовим
 признањем, на своме саслушању од 20 фебруара 1942 године, те
 се због тога има са њим и поступити како предвиђа напред наведени законски пропис.

Но како именовани не улива поверење да више неће вршити напред наведена кривична дела,
 то се поред казне има протерати из свог места рођења.

Са свега изложеног ова власт —

Пресуђује:

Да се Ратко Милошевић зани из Л. Љубиње казни да
 5-пет дана затвора о свом трошку и без рада.

Да се по издржаној казни протера из свог села и упуту на принудни боравак Управи града
 Београда, где ће бити распоређен у место где Управа за сходно нађе и остати док Управа о томе не
 донесе накнадну одлуку.

Да за ову пресуду плати на име таксе у корист државне касе и за извиђање дела Динара
 90-деведесет, као и присутнима на име присутничке награде по 10-десет динара.

Пресуду кажњеном саопштити, па је одма извршити.

Пресуђено у канцеларији Среског начелства у Љубињу на дан 20 фебруара 1942 год.

Срески начелник,

Данас 20 фебруара 1942 године, саопштено је предња пресуда.

писмен сам,

Саопштио и оверава —

Ратко Милошевић
М. Милошевић

предмет: Нарисављених Мивана
состављено у зашвар.

Predmet br. 2620/4

Prilog br. 431

Одређенан наследнику Мил. Уркућ. Милово
Рачав.

Дана 8-и 1942 год. приведено је и сстављено
у зашвар. Нарисављених Мивана, брајачко, рођ
12-и 1924 год у Руми, од оца Миланка и маје Савке
Бере прав. неудајца, некиштована.

Милија је сстављено у зашвар поја ради
пошито има доказа да је један згодан за време
владавине партизаната, дошћеновала војан из
Уржца, ми је на Рачавској жав. лисаницу пр.
излазу из вагона, говорила, Небојне се нишита
решинике лото пошукли, а сада идемо да ужи
мито Зрачу, а била је и носила црвене звезде,
митокурати.

Предмет се досиован на слову поштан на давати
пошитоу.

8-и 1942 год
Рачав.

Зитсове/Миле
јошис. отетт
Зрачају Миле

Презиме и име Михаил Емилар
 Занимање својотрасси родина
 Дан, месец и год. рођења 26-IV-1909
 Место рођења и срез Мираковићи срез Врбаске
 Име оца и мајке Гендјевић и Ђосефа рођ. Рабоковић
 Брачно стање Онимак останау двоји дити

Опис дела: Одговор Кошарника, био у Мадри
Београ Кошарника, активно сарађивао са
и Армијом, док су они ипак власи
Парти, Често је улог до хапса и убија
они изврш и нису ~~хитна~~ дити
и Армија

21-IV-942. Евровиди у лагер-Београд

Презиме и име Емилар Милутић
 Занимање Својотрасси
 Дан, месец и год. рођења 30-IV-1903
 Место рођења и срез Београд срез Приово
 Име оца и мајке Павловић - Савице рођ. Шкобић
 Брачно стање Онимак 1 дете

Опис дела: Председник V Шумадијске одреде
као познати Кошарника

Београдско лагер Београд 14-IV-1942

Презиме и име Божковић Радивој
 Занимање школа
 Дан, месец и год. рођења 7. маја 1907 год
 Место рођења и срез Др. Београд срез Врбаске
 Име оца и мајке Милош и мајка Савица
 Брачно стање Онимак

Опис дела: Београдско лагер Београд 14-IV-1942
Др. Београд срез Врбаске
Онимак 1 дете

ЧАЧАК

Predmet br. 4620/1

Prilog br. 112

ПРЕСТОЈНИШТВУ ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

- Шефу агената -

ЧАЧАК

У вези усменог наређења, а по прилежећем списку од мени поузданих лица установио сам, да је

Пишчевић Смиља, домаћица из Чачка, са станом у Кнез Милошевој улици бр. 70, за време партизанске владавине у Чачку била је председница партизанског женског друштва. Држала је јавна предавања и говори заводећи омладину. У колико сам могао дознати сва њезина породица васпитана је у комунистичком духу. Преко ~~имено~~ именоване би требало установити које тај њезин рођак неки професор Смиљанић и где се сада налази.

Чачак, 29. марта 1942 год.

Рад Драговић
пошл. еск.

ЧАЧАК

Predmet br. _____

Prilog br. _____

ПРЕСТОЈНИШТВУ ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

- Шефу агената -

ЧАЧАК

У вези усменог наређења, а по прилежећем списку од мени поузданих лица установио сам да је

Ћиримановић Драга, ученица из Чачка, са станом у Кнез Мелиоша улици бр. 64, за цело време партизанске владавине у Чачку истицала се као њихова велика присталица, сарађивала са њима и била им је болничарка, посећивале све њихове приредбе и предавања и делила њихове летке. За време њихове власти стално се кретала у друштву злогласног комунисте Мандића са којим се возала стално моторциклу.

Чачак 29. марта 1942 год.

Рад Драговић
пошл. еск.

343

Поводом акта број горњи извидима уставно је сам да је ЈАНКО-ВИЋ, рођ. Вилимозовић Надежда, домаћица, студенткица медицине, кћи Недељка, рођена 1920 године у селу Атењици, срез Тринавски, а која се сада налази у логору у Београду, позната још из гимназије као идеална комунисткиња и да је стално вршила пропаганду комунистичку међу ђацима. Ово је продужила и на медицинском факултету. Када је 22 јуна прошле године избио рат између Немачке и Совјетске Русије иста је побегла у шуму где је неко време остала, па се је вратила у село Атењицу, где је са још неким комунистима тајно вршила састанке сељака и одржавала комунистичко предавање. Ово је радила и у суседном селу Кулиновцима.

Када су партизани ушли у Чачак иста је дошла такођер, али се није могло установити да је у Чачку ма шта радила, ваљда што је била у другом стању.

»БАТЕ« који је од месеца јуна 1941. године био у бекству и отуда вршио разне злочине, а када су партизани ушли у Чапач био постављен за прекосудују и многе је националне људе мучио и ~~убијао~~ ^{убијао} браћа од исте Момчило и Раденко Вилимановић обављају су опасни комунистички и били су политички комесари, ~~а~~ ^{ако} ~~када~~ ^{како} се налазе у бекству.

Чачак, 17 јуна 1942.

е мучио и сустигао браћа од исте мом
спасни комунисте и били су полициј
ву.

Op. 4135/42

Колупна бина.

Узвешај

Како мисли:

Вршећи изоберу по акту горца брз једнаваило се

1911 год. у селу Мачуу кроз Чкаловски, дипломатички провент, нудат.

[illegible]

Ресета миловоје Јованко. Кравокута, која мом да се
убојачица била из Котра, како што је једна од оних на којима
пишемо, која је била пишма сарајевљана и сарајевља у којој
одоме је пишма била повола

19-11-1942.

Љиљана

В. И. Киреев

ИЗВЕШТАЈ

У вези акта број горњи провером установио сам да је МОМЧИЛО Н. ВИЛИМАНОВИЋ, студент права, син Недељка Вилимановића, стар око 28 год. рођен у селу Атеници, општина Чачанска, срез-Трнавски. Одметнуо се у шуму међу првима где је одмах почео са формирањем партизанских одреда у којима је играо видну улогу као организатор. По уласку партизана у Чачак одмах је приступио организовању партизанске власти и као члан Народно ослободилачког одбора издавао је сва важнија наређења у овом погледу. Био је главни сарадник Милека Никлића и Бате Јанковића. Када су настала расула у партизанским редовима Вилимановић је побегао из Чачка и до данас се није повратио кући али се могло да шта поближе дознати о његовом боравку. Још од раније именован је припадао комунистичкој организацији, а познат је Београдског универзитета као такав. Истичао је као велики пропагатор комунистичке идеје.

22. јуна 1942 год.
Чачак

Ђеоргије Ђеорђевић
mm. d. f. n.

Бр: 5128/42

Сачет бр. 7620/4
Prilog br. 34/1

Извештај:

У вези информација о Вилимановићу Момир Н. Вилимановићу је установљено да је рођен у селу Атеници општина Чачанска срезу Трнавски 1918 годе. Био је организатор и одметнуо се у шуму међу првима који су ослободили Чачак у јуни 1942 годе. Био је главни сарадник Милека Никлића и Бате Јанковића. Када су настала расула у партизанским редовима Вилимановић је побегао из Чачка и до данас се није повратио кући али се могло да шта поближе дозна ти о његовом боравку. Још од раније и именован је припадао комунистичкој организацији, а познат је Београдског универзитета као такав. Истичао је као велики пропагатор комунистичке идеје.

Био је информисан у својој информацији да је у вези с Вилимановићем Момир Н. Вилимановићем је установљено да је рођен у селу Атеници општина Чачанска срезу Трнавски 1918 годе. Био је организатор и одметнуо се у шуму међу првима који су ослободили Чачак у јуни 1942 годе. Био је главни сарадник Милека Никлића и Бате Јанковића. Када су настала расула у партизанским редовима Вилимановић је побегао из Чачка и до данас се није повратио кући али се могло да шта поближе дозна ти о његовом боравку. Још од раније и именован је припадао комунистичкој организацији, а познат је Београдског универзитета као такав. Истичао је као велики пропагатор комунистичке идеје.

ПРЕСТОЈНИШТВО ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Број: 8193

4. новембра 1942 год.
ЧАЧАК

Преглед
Прилог бр. 491

VII. ДОВОДНОМ ОДРЕДУ

ОБРЕНОВАЦ

У зетвору овог Престојништва налази се НИКОЛИЋ НАТАЛИЈА, шнајдерка из Чачка, за коју ова власт има поуздане податке да је добила једну пушку од ТЕРЗИЋА САВЕ, добровољца овог одреда и шта је урадила даље са пушком не може се установити пошто је именована дело непризнаје, па се умовљава, да наведеног Терзића упутите или спроведете овој власти ради суочења са Николићком ради установљења права ствари.

Именована Николић Наталија била је за време ком. партизанске безвласти у Чачку уписана члан партизана. Вршила је дужност болничарке и у задње време пред њихово расуло носила је оружје.

Молим ово сматрати као ВРЛО ХИТНО!

Зам.

Престојника Градске полиције,

ПРЕСТОЈНИШТВО ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Број: 7458/42

6. новембра 1942 г.
ЧАЧАК

ПРЕДМЕТ: комунисти и комунистичка
акција у фабрики хартије у Чачку.

ОКРУЖНОМ НАЧЕЛСТВУ

КРАЈЕВО

У вези наредбена наредба бр. 22054/42 част ми је извести, да се по акту број горњег у притвору овог Престојништва налазе следећа лица: МАГДАЛЕНА НЕКОВИЋ, бив. радница фабрике хартије, НИКОЛИЋ НАТАЛИЈА, бив. шнајдерка, ВЕРА ВУЈЧИЋ, бив. радница фабрике хартије и МАРИСАВЕВИЋ ЖИВАН, бив. радница фабрике хартије. Против ових лица водисе енергична и свестрана истрага и у резултату истраге наредба ће бити благовремено извештена.

НАДА СТОЈКОВИЋ и СПАСОВИЋ МИОДРАГ, радници фабрике хартије нису ухапшени пошто ова власт није могла установити нити добити на какве податке о њиховом илегалном поновном раду пошто су оба двоје врло мирни и повучени и не виђају се ни у каквом друштву како у фабрици тако и изван фабрике. На њих се као и на остале раднике и раднице фабрике обраћа строга пажња и у случају најмањег покушаја ширења или пропагирања комунизма поступити ће се по закону.

ГОМИЛАНОВИЋ ЈУЛИЈАН, налази се од почетка месеца августа о.г. у Београду и у Чачак не долази уопште.

На тражење ове власти Начелство среза дубиником известило је, да је на гробу у селу Г.Трепче изакопано патролу од 4 органа пољске страже који су установили на лицу места, да гробу пох. Јоксимовић Велибора имаде споменик, али на њему нема никакве звезде нити трагова да је иста била. Према извештају начелства споменик Велибору Јоксимовићу није подигао његов брат Илија већ његова друга браћа.

Предње се доставља с молбом на надлежност.

Зам.

Престојника Градске полиције,

ПРЕСТОЈНИШТВО ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Стр.Пов.Бр.49/43

25.фебруара 1943 год.

ЧАЧАК

САБРАК

Predmet br. _____

Prilog br. _____

УПРАВИ ГРАДА БЕОГРАДА
Оделењу специјалне полиције

БЕОГРАД

У вези наређења Окружног начелства Округа краљеваког
Стр.Пов.Бр. 12/43 од 20. ов.месеца спроводи Вам се и то:

- ✓1. ПЕКОВИЋ МИОДРАГ, радник на жељезници у Љубићу, стар 43 године.
- ✓2. ПЕКОВИЋ ЉУБИЦА, домаћица, стара 38 година и
- ✓3. ПЕКОВИЋ МАРДАЛЕНА, радница фабрике хартије, стара 18 година, кћерка Миодрага и Љубице, који се спроводе као таоци за одбеглу кћерку односно сестру Милицу, која је као комуниста одбегла пре месец дана од своје куће у непознатом правцу.

Зам.
Престојника градске полиције,

Презиме и име Пешковић Драгана
Занимање улич. касијерка тргов. мала
Дан, месец и год. рођења 25-IV-1911
Место рођења и срез Зеље срез Крајевски
Име оца и мајке Нанкен - Крајина - рођ. Радојко
Брачно стање неожен.

Опис дела: Предвиди од стране органа Прест.Пов. у Чачку. Истиче ита доводи до је укључивао у редовну партизанску у Швајцери и Морловини, сарађивао у иста партизанства као касијер дугогодишњи.

ЧАЧАК

Predmet br. _____

Prilog br. _____

Шефу агената

Најхитније извршите проверу где се сада налази

Богичевић

Душанка, по занимању кројачица стар 37 г.
од оца Јованка и мајке Совке који је раније
становао у Чачку у ул. Мухоморова бр. 14.

У извештају навести да ли је запослен и где.

Број 1712

10-V 1944 г.

Ч а ч а к

Претстојник,

Милан

Претстојнику градске полиције

ЧАЧАК

Повратком акта извештавате се, да је сада место становања горе именованог, према извршеној провери:

Напред именована Богичевић Душанка кројачица. жена Богичевића Воровоја професора. марта месеца бива хапшена од стране немца 1943 године и проведена за лагер у Београд.

Горе поменута при хапшењу оставила је у Чачку двоје деце и то једног од 12 год. а другог од 14 год.

Горе поменута је за време партизанске акције била њихов члан и са њима је активно сарађивала била је једном хапшена па је пуштена,

Запослен је код

лагер - Београд

у

у ул.

бр.

28. маја 1944 год.
у Чачку.

Полицијски агент,

Милан

ЧАЧАК

Predmet br.

Log br.

Шефу агената

Најхитније извршите проверу где се сада налази

Богинић

, по занимању

професор

стар _____ г.

од оца _____

и мајке _____

који је раније

становао у Чачку у ул. _____

Кнез Михаилова

У извештају навести да ли је запослен и где.

Број

10-11

1944 г.

Ч а ч а к

Претстојник,

Претстојнику градске полиције

ЧАЧАК

Повратком акта извештавате се, да је сада место становања горе именованог, према извршеној провери:

Напред именовани Богинић Боровоје професор. према потреби службе премештен је за Књажевац у јесен 1942 године. Ота по доласку у Књажевац два хапшен од стране немача и буле спроведен за лагер у Београд глесе и могуће и сада налази.

Горе поменути био је активни члан партизана где је са оружјем учествовао у свима борбама против четника и владиних одреда.

Запослен је код _____

у _____

у ул. _____

бр. _____

28. прој

1944 год.

у Чачку.

Полициски агент,

[Својеручни потпис]

Ч А Ч А К
Предмет бр. 4620/2

Датум бр. 54/1

Шефу агената

У регистру овог Престојништва убележен је

Вера по занимању уштителница стар 22 година од оца Радомира и мајке Милице као уш. Цога Лозора П. 42

Извршити дискретну и детаљну проверу о моралној и националној исправности именованог, као и о његовом држању за време партизана у Чачку. Такође навести његово држање и владање пре и после партизана у Чачку, као и да ли је се ма када испољио као партизан или њихов симпатизер.

Навести где је сада и чиме се бави.

Број XIX/2

1-VII 1944 г.

Ч а ч а к

Претстојник,

Претстојнику градске полиције

Ч А Ч А К

По извршеној провери у Чачку извештавате се да је именовани познат у Чачку као: као бивша ушасна партизанка - мислила је да је функција

Била је чакеру у Г.В. и као таква
али је пуштена кући -

По сазнању именована је лажна партизанка
коментаришући да она је била партизан
државна се државна и оштра је сама
у лажности на реду -

Сада је стално настањен у Вашинску у ул. на реду

број _____ а запослен као _____

1944 год.

у Чачку.

Полицијски агент,

Шефу агената

Најхитније извршите проверу где се сада налази

Милош, по занимању руч. у фабрици стар 19 г.
од оца _____ и мајке _____ који је раније
становао у Чачку у ул. _____.

У извештају навести да ли је запослен и где.

Број

42/5-

6-11

1944 г.

Ч а ч а к

Претстојник,

Претстојнику градске полиције

ЧАЧАК

Повратком акта извештавате се, да је сада место становања горе именованог, према извршеној провери: Према провери именовани је и ако је раније био партизан и није искусио никакве репресалије, 1942 године помагао је партизанима који су се крили у бункеру у селу Вапи. био је члан актива. Именовани се данас налази у лагеру.

Запослен је код

у лагера

у

у ул.

бр.

16-11-1944 год.

у Чачку.

Полицијски агент,

Шефу агената

Најхитније извршите проверу где се сада налази Наумов
 1. Димок, по занимању обутор стар 47 г.
 од оца Решакоја и мајке Решакојке који је раније
 становао у Чачку у ул. _____.

У извештају навести да ли је запослен и где.

Број 41/5

5-IV 1944 г.

Ч а ч а к

Претстојник,

Претстојнику градске полиције

ЧАЧАК

Повратком акта извештавате се, да је сада место становања горе именованог, према извршеној провери:

Наумовата није био Наумов није у Јаковича, а није у
ишризаке, док се својим занимањем и извршавао добро
и уједно у грађанству. Пошто му је имао доста добра, па
и али му обично нису били забавски, имао је забавку
акцију, али је био слободан, није је није у ишризаке
и да му је он био у ишризаке и да је он био
и да је он био у ишризаке и да је он био
у 1942 ишризаке и да је он био

Жељко му је које није знао, да је он за то био
и да је он био у ишризаке и да је он био
и да је он био у ишризаке и да је он био
и да је он био у ишризаке и да је он био

Запослен је код Наумов у ул. на Војници у Лотоје

у Војници у ул. на Војници у Лотоје

19-IV 1944 год.

у Чачку.

Борис Криво
 Полициски агент,

Шефу агената

Најхитније извршите проверу где се сада налази Самарић
орфану, по занимању руководио радом стар 52 г.
од оца _____ и мајке _____ који је раније
становао у Чачку у ул. _____.

У извештају навести да ли је запослен и где.

Број 42/

6-VI 1944 г.

Ч а ч а к

ЋАЋАК

Predmet br. 4620/2

Prijlog br. 85/1

Претстојник,

Милић

Претстојнику градске полиције

ЧАЧАК

Повратком акта извештавате се, да је сада место становања горе именованог, према извршеној провери:

Именовани је наводно због сарадње
со. партизанска, изведен 10-III 1943 у зови
Трода Београда а одошли су Лагерь на
Бовици, где се још и до данас налази.

Запослен је код _____

у _____

у Београду у Лагерь
Београду у ул. у Лагерь. бр. _____

18-VI

1944 год.

у Чачку.

Ч. Милић
Полицијски агент,

Као скојевац, Милорад Миго Јевтовић (1922-2010) био је активан у припремама Устанка већ од Априлског рата, а борац Чачанског партизанског одреда Др Драгиша Мишовић постао је 12. јула 1941. године. Концем јула, устаничке године, као члан четворочлане диверзантске групе, учествује у паљењу огромног немачког гарнизонског сењака у кругу „Горње касарне“ у Чачку. У октобру исте године, као припадник прве партизанске артиљеријске јединице, бори се на опсади Краљева. У децембру 1941. допада логора у Војнотехничком заводу у Чачку, где му „преки суд попа Булије“ (Немачки ратни суд) изриче смртну пресуду... Милорадов отац, Милић, успео је да синовљево главу откупи... али не и да је избави од сужањства у логору на Бањици...

У својим сећањима из НОР-а Милорад Миго Јевтовић (носилац *Партизанске споменице* 1941 и неколико одликовања и признања за храброст) исписао је и ове редове:

„... Мене хвата нека језа. Свашта ми пролази кроз мисли. Шта ће испасти до краја?

Сутрадан, испред подпева, пеко споља тражи да се отворе велика врата. Стражар отвара, а упутра улазе немачки официр и мајор у љотићевској униформи. Немачки официр прича пешто стражару, а љотићевац вади цедуљицу из рукавице и стражару је пружа. Овај прилази лагеру „Це“, откључава катапац, и чита са цедуљице. Изговара „Јевтовић Миодраг“, уместо Милорад. Притрчавам вратима и муцајући изговарам „их бип“. Стражар ме вуче за рукав и па два корака откључава катапац па вратима лагера „Бе“, а онда ме угура упутра.

Ушао сам, а присутни су се расклањали да прођем до празног места где сам се спустио па сламу. Сад су се познати окупљали око мене и ћутећи изражавали задовољство што сам изашао из лагера „Це“.

После два дапа су из лагера „Це“ изводили и стрељали.

После стрељања тражили су добровољце да се стрељапи сахрапе. Под утицајем неког упутрашњег порива, јавио сам се да са неколико осталих добровољаца идем и вршим закопавање стрељаних. Том приликом сам сазнао од једног веома младог немачког стражара (имао је паочаре са великом диоптријом) да је приликом стрељања младић са ђачким качкетом извикивао пароле које величају Црвену армију и Стаљина. Био је то Рајко Шутић, мој друг и врспик из гимназије.

На Материце, у недељу, копцем децембра 1941, око 200 осуђеника за логор на Бањици утоварепо је у камионе и одвезепо на железницу. Спроводили су нас немачки стражари и паши жапдарми. Укрцапи смо у фургопе. На поду је било пешто сламе. Вагопи су замапдаљепи са катапцима, а стражари су чучали у вагонским кочничким падстрешпицама. Те стражаре су смењивали други, они који су се возили у службеним колима. Овај пашвоз пије имао возпи ред. На некој стапици, ваљда у Лајковцу, чекали смо око два сата.

У Београд смо стигли увече, била су упаљена светла. Тада сам први пут видео Београд. Позади стапице смо попово укрцапи у камионе, а они су нас одвезли у касарпски круг на Бањици.

Ова касарпа је служила као сабирпи логор, одакле су многи изведени и стрељани.

Наш транспорт се сместио у касарпску собу број 36.

п, и мало чорбе која је мирисала на кисели купус. У тој чорби је имала попека лиска купуса. А у мени је имало упола мање килограма пего што би требало.

Чули смо од стражара-кључара, који су стражарили у ходнику испред врата, да се у сутерепу, у „четворки“, појавила пека зараза.

Повремепо, гледали бисмо кроз прозор. Преко поћи, угледали бисмо обешепе другове. Вешапи су о једно дрво у дворишту.

Немци су држали спољпу стражу на капији круга. Са митраљезима, постављеним на издигнутим осматрачницама, коптрелисали су двориште касарпе и читаву околипу.

Почетком 1942. године, поједини осуђеници почели су да суботом добијају пакете од кућа. За везу са спољном средином био је један осуђеник по падимку Пекар. Не сећам се његовог имена, а презивао се Икопић. Он је родом из Бањице или Жежевице (код Чачка), али је живео у Београду. У Београду је имао при-

јатељицу са којом је успоставио везу. Опа је почела да му шаље пакете.

Сада сам ја почео да размишљам о мојој тетки и течу, који такође живе у Београду. Они пису имали деце, по били су дивни и осећајни људи. Сећам се да када год су пре рата долазили па славу Св. Ђорђа код мога оца Милића, увек су, пама деци, допосили богате поклопе. Знао сам, из рапије приче са оцем, да они живе у Зетској улици број 15.

Замолио сам Икопића да покуша преко своје пријатељице да пропађе мога теча Љубомира А. Стојаповића и да га обавести да се ја, Милорад, сип Милића Јевтовића из Атепице, палазим у бањичком логору.

Икопић је одмах прихватио моју молбу рекавши да нема проблема, јер ће његова пријатељица све учипити за њега.

Међутим, настали су проблеми.

Приликом бомбардовања Београда, 6. априла 1941, зграда у којој су живели тетка и течно је срушена. Комшије пису знале да кажу где су се преселили. Али, дотична племенита жена се спасла. Отишла је у централну картотеку Београда и допала да се мој теча палази у Космајској улици.

Дакле, веза са течом је успостављена и он се писмом јавио моме оцу.

Мој отац, солупски борац, трећепозивац (ипаче учесник и Првог и Другог балканског рата), који је у децембру 1941. испребијао од четника, зато што је примао највише партизанске руководиоце и давао им подршку, лежао је на постељи. Он је, иако тешко повређен и болестан, могао спагати да се патовари са брашном, мрсом, и другим потребама, и да крепе за Београд.

Најзад, почели су да пристижу и пакети. У истој соби робљао је још један Милорад Јевтовић. То је правник из Чачка, са пашком Шмит.

Они што су на капији прегледали пакете сматрали су да су на исту адресу много две пошиљке. Тако смо паизменично добијали, обојица, само један пакет, мој или његов. Договорили смо се да пакет, било чији, делимо попола.

Крајем фебруара изненадно сам је саопштио паш кључар, подпаредник Стапковић, да ће пас Немци све ускоро извести на саслушања, а биће, како је рекао, и пуштања кући.

Ова салушања врше агенти Специјалне полиције, са Вујковићем па челу. Са њима су и Немци, и пеизбежпи Кригер, ваљда заповедник логора.

Једпога поподпева, предвече, стигли смо и ми из тридесетшестице па ред. Одводе пас по групама, воде у једпу велику просторију па дпу ходпика. У соби је десетак столова, постављених у два реда. За столовима су иследпици и записпичари са писаћим машипама. Упаоколо се шеткају Вујковић и Кригер (који поси пепдрек). Кригер је средњег пижег раста, прави жгољо. На глави поси карактеристичпу шапку са јако великим улегпућем по средипи. Тако се предњи крај издиже те га чипи вишим.

Ја своју одбрапу пе мењам. На питање иследпика шта сам радио у партизапима, одговарам да сам у радпој чети учествовао у поправци порушених кућа.

Нисам био у њиховој картотеци, а и у Чачку, па суду попа Булије, рекао сам исто. Није било података да сам био борац партизапске батерије, да сам палио Немцима сепи, и слично.

Наишао је поред мога иследпика Вујковић. Мрачап тип са јако израженим широким веђама. Стао је и ваљда прочитао овај део са личним подацима. Видевши да сам из Атепице, ухватио ме за уво и изговорио: „А, ти си краи грожђе из мога випограда у Лозпици!"

Село Атепица са Лозпицом се спаја изпад Кулиповаца, па Чукари, у випоградском потесу звапом Сушица. Одговорио сам да је моја кућа па дпу села, поред пута, и да пе знам где је његов випоград.

Крепули су до другог стола, где је саслушавап правник Милорад Јевтовић „Шмит". Кригер, који је добро говорио паш језик, питао га је зашто је побегао из заробљеништва, јер тамо му је, како је рекао, било боље. Шмит је гласпо и јаспо одговорио: „Ви, фашисти, окупирали сте моју земљу, а ја, као Срби и родољуб, дошао сам да се борим против фашизма и вас фашиста." Кригер је јако ударио Шмита пепдреком преко чела. Крв је свом ширипом лица сливала се у густе бркове. Потом су га пекуда одвели.

После пеколико дапа, по завршетку испитивања, кључар Стапковић пам је допеи вест да ћемо сутра бити пуштени кући, одпоспо спроведени у своје општине.

Тако смо, уместо да се пађемо па слободи, спроведени под јаком пемачко-педићевском стражом у округ Краљево, јер Чачак више пије био окружно место.

Утоварили су пас па београдској железничкој стапици у фургоне и стигли смо до Лајковца. У Лајковцу смо чекали пеко-
лико сати. Пропела се вест од стражара да ћемо бити враћени у
логор, јер је тог јутра у Београду убијен Вујковићев замепик, из-
веспи Залада.

Најзад смо крепули кроз праву спешну мећаву за Краљево.
Била је пегде половица марта, па је и дап одужао. Искрцали су
пас па плато позади Железничке стапице у Краљеву, где је још
био дубок спег. Немци су са пеколико митраљеза опколили ову
пашу гупу од око 150 затворепика.

После пеких договора са месним властима, Немци су пас
потерали у прострапу стару кафану. Овде смо препоћили, а сутра-
дап су пас попово вратили у Чачак, у просторије опог истог Заво-
да, тамо одакле смо интерпирапи. Овде смо остали пеколико да-
па, док смо очистили све клозете и просторије, које су биле засу-
те сламом и другим отпатцима.

Сада су пас пратили искључиво пемачки стражари. Наше
одредиште била је Глишића улица, то јест магацип, звапи Мато-
вића магацип.

је боравила и пемачка стража.

Сада смо опет примали храпу од паших кућа.

Немци су стражарили па улици и пису пи били много заип-
тересовапи шта се збива упутра, а могли смо дуго да виримо па
прозоре и да разговарамо са ручкопошама. Најмлађи члап поро-
дице, сестра Ружица, двапаестогодишњакиња, допела ми је јед-
пог дапа храпу. Уплакапа, саопштила ми је да пам је отац сахра-
њеп јучерашњег дапа. Умро је од четничког батипања.

Једпог дапа дошао је да са мпом поразговара Дојчило Пе-
тропијевић, младић са којим сам пре рата друговао, и са којим
сам у време устапка ишао у акције. Могао је да ми гласно саоп-
шти вест да је педавно Радепко Мандић у пећипи убио пеког зло-
гласпог четника Вујовића и да је побегао из блокаде.

Дојчило, као и његов зпатно старији брат, Вук Петропије-
вић, опда Владе Јањић, Сретеп Париповић, и још пеки Атењани,
били су боље среће. Наиме, они су интерпирапи пре пас у Сме-
деревску Палапку, где је био сасвим други режим, много блажи.

Они су после салушавања пуштени кућама, са објавама, допутовали су без пратње. Сада су слободни код својих кућа и само се повремено јављају у команду четничке чете у Атепици.

У опом магаципу, где је после рата било смештено предузеће „27. март“, дочекасмо и прве пролећне дапе...*

* (Из изворног рукописа, сећање Милорада Мига Јевтовића препоео Братислав Јевтовић, Милорадов сип. Текст укупцап 22/23. фебруара 2012. године, у Чачку.)

Воз јури великом брзипом. У вагопу пас је упаковано толико да се не може сести па под, јер за све у таквом положају нема места. Хладпоћа, глад и жеђ скупа море изпурепа тела, јер се већ неколико дапа не спава. Тако измрцварепе, брзипа воза, због великих кривипа куда се креће, сталпо пас баца час па једпу, час па другу страпу. Најгоре пролазе опи који су уз страпу вагопа, јер у кривипи леса људи се сручују па њих, а опи уз зид вагопа.

Зауоставили смо се. Мала железничка стапица у подпожју брда. У близипи се види велика река. Нагађамо која ли је. Прочитали смо: железничка стапица се зове Маутхаузепп. Нисмо рапије чули за то место. Не знамо пи које је доба дапа. Истоварили су пас уз вику СС војпика, који су пас дочекали. Терају пас у строј, поравпавају, броје, туку и погама и купдацима. Такав дочек писмо очекивали. Желели смо да се тај пут возом, то својеврсно мучење, пекако заврши, па макар где дошли. Но, овај дочек указује да и од опог у вагопу има горе.

Брзо су пас постројили и пребројили. Крепули смо путем узбрдо. Пут је више личио па стазу. Тискали смо се у реду по четворица, јер смо морали са страпе оставити пут за стражаре, којих је било много. Терали су пас да трчимо. Спотичали смо се једап о другог и о завежљаје које смо послали, падали, добијали купдак или погу у леђа, главу, руке, поге, устајали и даље морали трчати. Нико се пије жалио пи јаукао, иако су ударци болели, јер смо се плашили да не разбеспимо пратиоце. Не знамо колико смо тако препешачили трчећи, по како је успоп био прилично велики, учипио пам се тај део пута као вечност.

Пред пама се указује заравап. Одједном пред очима искрсава огромап зид па брду, грађеп од грубог камепа. У долипи непосредно под зидипама, паређао се пиз барака, опасап са два реда бодљикаве жице. Између редова жице виде се силуете стражара који шетају, а па угловима високе дрвепе осматрачпице, са постављепим рефлекторима, митраљезима и стражарима. Бараке пекако туробно делују, сувише су остариле, обавијепе пеким црпилом и изазивају мрачне слутње о томе шта се тамо догађа. Пролазимо путању, која скреће тим баракама и пекако пам лакпу што пас ту свраћају. Где-где виде се силуете људи у логорашким оделима. Наша колопа иде даље и зауоставља се пред улазом огромног зида, па коме се палазе велика врата, а до њих одмах пека ма-

ња. И једна и друга због висине зида, грубог камена од кога је прављен, пекако изгледају мала. Изпад улазних врата, исклесан у камепу, огроман по изгледу, кукасти је крст, окачен о капне огромне птичурипе - симбол пацизма. Колопа стаје и опет пека процедура и ко зна која по реду од времена када смо пошли са Бањице.

Више ми међусобно не разговарамо шапатом, јер су сви у очекивању изпепађења, каквих је и до тада било много. Мала врата се отварају с шкрипом и просто пас убацују са друге стране зидина логора. На десној страни улаза је зидава зграда, не толико широка, по врло дугачка; па левој је пиз барака, у средини отворен прозор. Чудно делује тај први сусрет са логором, пекако под утиском великог зида који пас окружује и малих врата па која смо ушли. Чипи пам се да пема ваздуха за дисање иако је простор отворен.

Наилазе људи у пругастим оделима, са капама од исте материје. На погама су им ципеле са дрвеним ђопом (кломпе, како смо их звали). Свуда се чује само туп удар кломпи по поплочапом плацу и вика стражара. Наилазе и други, у цивилним оделима, са великом пругом од црвене масне боје па леђима сакоа, са сличном пругом па десној и левој погавици папталопи испод непа. Има и трећих који, уместо масних пруга, имају ушивен исечак од пругасте материје. Испод левог непа сакоа бела трака од око пет саптиметара дужине, два саптиметара ширине, са троугловима разних боја, са пекима словима у средини троугла и бројем у истој линији са троуглом. Видесмо да су сви обележени, али писмо разумели шта значе та обележавања. Видимо разна одела, а не знамо зашто су различито обучени.

Постројили су пас иза зидава зграде одмах до улаза, непосредно под куполом са стражаром. Кришом бацамо поглед према зиду и уочавамо да су па врху зида па металним шипкама које су повијеле ка унутрашњости логора развучена три реда бодљиве жице. Дакле, иако је зид био доста висок, иако су врло близу једна друге стражарске осматрачнице са митраљезима и рефлекторима, осигурали су ту тамницу и па овај пачип да би спречили и помисао па бекство.

СС војници, који су пас допратили и постројили, престали су да вичу. Знали смо да то пије без разлога. Долази немачки официр. Како су око њега трчкарали и Немци и „обележени цивили“, претпоставили смо да је тај пеко од руководиоца логора.

Једап из свите која је дошла пред пас преведе пам паређење да свучемо све са себе и да то ставимо испред себе. Наглашава да се пишта не сме задржати, ни прстеп, ни фотографија. Упозорава и прети опима који друкчије покушају.

Како је то страшап осећај када се одвајаш од пеких ствари које су ти биле драге. Како се страшно, изгубљено, беспомоћно осећамо опако голи. Иако је ово па северу Аустрије, иако су почели октобар и хладпији дапи, па хладпоћу писмо мислили.

Преводилац, као да је заборавио, попово упозорава да опај који има пеки златни предмет - то одмах пријави. Нисмо тог трепутка знали колико трагедије човеку може допети једап златап зуб. Људи као ми су им сметали, а злато им је требало.

Ипак је пеко покушао пешто да задржи, осетили смо то по реаговању Немца који је паређивао. Неко је добио купдак ту иза пас. Нисмо схватили да је ово први чип у пизу радњи кад човек прво губи властите ствари, затим име и презиме и једпоставпо постаје број, а броје се и мртви и живи, дели их само преграда у кутији писара који евидептира и рапортира.

Већ радозпала лица провирују иза углова околних зграда. Први пут те људе видимо изблиза. Чудпа су та лица. Чудно, уплашено гледају. Ко зна шта су све хтели да пас питају или да пам саопште. Није се смело ни близу строју. Једап, вероватно одважпији, прошао је покрај строја и помешапо француски и немачки, као за себе, рекао је: „Овде је спас не радити“. Нас пеколиципа смо то чули али писмо разумели.

Поведоше пас у сутереп најближе зграде и - опет изпепађење. На улазу сто, крај стола човек у белом маптилу, до њега пеки људи пешто пишу, мало подаље други оштре бријаче. Најгоре је било првоне који је ушао, ми за њим видели смо само да је човек у белом маптилу лекар. Прегледа пас и са пама разговара па пашем језику. То охрабрује и плаши у исто време. Опи други говоре пеким језицима које писмо разумели мада смо паслућивали по изговору да су Словени.

Пре пего што су пас довели па ово место, чули смо да болесне одмах убијају и, како лекар пита за здравље, сваки је рекао да је здрав. Долази ред па мепе. Одједном ми кроз главу прође реченица коју је непозпати педавно саопштио: „Спас је не радити“. Пошто сам, због илегалног живота и затвора, мерио тек пешто преко 50 килограма, стиспух зубе и рекох да сам болестап. Лекар,

уместо прегледа, па голу плећку паписа ми плавом бојом пеку озпаку и рече да идем па другу страпу.

Обузе ме страх, јер се педавно раздвојих од одеће, а сада и од другова. Зову ме. Наговарају да кажем да сам здрав. Упозоравају да ће ме одмах убити. Ја готово као да пишта писам чуо. Једпоставпо писам знао шта се са мпом догађа. Другови су ме воле-ли па Бањици и био сам собпи старешипа собе у којој сам био пај-млађи, јер су говорили да због младости пе знам да се плашим, па и када је пајопсапије - ја се шалим. Све ми се витла у глави и пред очима. Обријали су ми главу, испод пазуха и свуда где чо-век има длака. Дали су ми робијашко одело и - постао сам број 106595.

Извела су ме папоље два логораша, обучепа у цивилпа оде-ла. Нешто су ми говорили што писам разумео. Схватио сам да треба да идем са њима. Осећам да ме грде. Како је страшно бити сам!

Илазимо па капију кроз коју сам пре пеки сат ушао. Про-цедура је и па изласку. Спуштамо се ка болеспичком логору. На улазу стражари и - опет процедура. Долазимо у једпу од барака. Сачекује пас лепо обучеп, углађеп логораш, записује ме у књигу по броју, у својој капцеларији у углу па улазу у бараку.

Позива пеке друге да ме уведу у просторију бараке која је огромпа, са троспратним дрвепим креветима па обе страпе. Не-што је шири простор између редова кревета, док је сасвим уско између самих кревета. Кревети су пупи и у њима, у већипи слу-чајева, леже пепомичпо упаковипи људи, као сардипе. Као по правилу, па првом спрату у кревету су по два, а па другом и тре-ћем попегде и по три људска тела. Стравичпо изгледа у том полу-мраку, јер су прозори мали а кревети их готово покривају, могу се видети у пајвише случајева само људске главе са јако истакпу-тим очима. Погледи су пепомичпи, као да их пишта пе узбуђује, отупело делују и уперепи су само у једпу тачку.

Ништа се пе чује, изузев ако пеко јаукпе, па опет пеки чуд-пи мир. Није се смело гласпо разговарати. Овде су били људи ра-зпих пација, пису се разумели језиком а зближио их је исти по-ложај. Ипстипктом су се споразумевали и једап другом чипили само ополико колико се могло, можда тек толико да се једап при-макпе више до даске да би други, макар за трепутак, опружили поге и легли па леђа, а пе само па бок - због малог простора.

Мепи, као повајлији, одређен је кревет па пајпижем спрату, пекако подалеко од улазних врата. Комшија у кревету, пеки старији човек, као да пије пи имао мяса па телу, те је за мепе било довољно простора. Жмурао је и тешко дисао, ретко се покретао. Тек што су ме сместили и што сам имао могућности да схватим где се палазим, дошао је човек у белом маптилу и пежпо, готово очипски, подигао ме да устатем и преместио ме па пајвиши спрат. На моје место послао је једног старог човека, кога су формално двојица из послуге збацили. Обратио ми се па пашем језику. Рекао је да сам млад, али да морам да схватим да све ово, иако је тешко, мора да се преживи. Рекао је о себи да је лекар, да је једап од ретких Јевреја који је жив и посебно ми пагласио: „Да би се преживело у овом паклу треба воље, храбрости и среће". Прегледао ме је дуго. Испитивао одакле сам, када сам и где ухваћен, колико сам и где био у затвору, знам ли како је па ратиштима и у пашој земљи. Каспије сам сазнао да је то био доктор Шварц.

Много сам му и потапо причао, а оп ме је миловао. Како је било лепо да те пеко после толико искушења, милује! Питао ме је када сам последњи пут јео и када сам му рекао да је то било пре два дапа, допео ми је два печепа кромпира, поцрпела од гара, јер су печепи у пећи у којој се ложи угаљ. Нагласио је да је то све што има. Још би, чипи ми се, остао код мепе, али су га позвали блоковски писари и још пеки. Чим је отишао, ухватио ме страх због опога што сам причао. Научили смо да пас свуда прате провокатори, па смо се тога плашили и овде.

Толико људи око мепе, а осећам се сам. Са пајвишег спрата имам бољи преглед. Ужасно изгледају истакпите људске очи у тако великом броју. Још је теже виђења када се испод тапоког покривача миче скуп костију које покушавају да устату. Како изгледа ружпо људско тело! Пошто пема мишића, опо је добило пеке чудне облике. Ноге по правилу личе па слово Ц. Кичма се сва изувијала као параграф. Стомак је сачињен од грубо паборапе коже и пекако се увукао упутра. И такво тело мора да иде било због одласка у ^С, због обавезпог купања хладпом водом, било због строја који се често образује између кревета. Неко покушава да устате и пада. Ако је па пижем спрату, пролази боље. Све сам то видео за ово пеколико сати колико сам у „повом стапу". Једва чекам поћ, јер опда, макар и без спа у мраку, одморићу мало очи од ових страха.

Покушавао сам да спавам, али толико сам тешког видео за тих неколико сати, па ми се у глави приплићу разне слике и могућности у којима ћу се и сам паћи. Не знам колико сам се дуго тако мучио. Пошто сам много желео да ма с ким ма о чему разговарам, по чуо се само шапат других, али пигде па нашем језику. Како је тешко бити без својих, а тог момента својим сам сматрао све оне који говоре мојим језиком.

Одавпо не знам ни који је дан, ни датум. Због полутаме у бараци, често се не зна ни које је доба дана. Изјутра, увек пас тргне из спа спажа: АУФШТЕН (устај). Буповап, скочио сам, иако се та вика пије одпосила па мене. Будили су групицу крај мене да иде па рад, да љушти кромпир. Викао је Пољак, викао је па Пољаке, али то је чипио па немачком језику. Никако писам разумео зашто тако ради. Изгрдили су ме, што сам осетио по изразу лица и топу гласа иако писам разумео шта су говорили, јер су ме грдили па пољском језику.

Једног дана одређен сам, како рекоше „у стотку". То је била група од пас ваљда 100, па којима се, како смо каспије, чули врше разни опити. Поред ове постојала је и друга група „педесетка" и па њима су пешто испитивали. Добијали смо по неколико врста, како су то звали, „јела". Но, тога свега било је много по броју а по количини сасвим мало. Гутали смо то пре очима пего устима. Други, вап ових група, пису имали тако „разповрспу храпу" и завидели су нам. Чудна игра судбине! Завиде они који имају више шапсе да преживе опима којима су те шапсе сасвим ма-

Повели су пас неколико у купатило. Радовало ме да се ма где и ма колико помакнем од кревета да чујем бар једну пашу реч. Обрадовах се, јер иза мене чујем читав пиз паших сочних псовки. Зачудих се кад тај исти пастави да говори пољски. Тек сам каспије схватио да су паше псовке господариле у логору. Свукоше пас па улазу у купатило. Хладно је, ко рачупали смо да ће пас помиловати топла вода. Какво разочарање! У купатилу се пуши, не од топле воде, већ од оно мало људског меса које шибају млазеви хладне воде. Први пут је то ужасно тешко издржати, по каспије се паучи и то постаје обична ствар. Истрчали смо опакно голи па други крај бараке, добили смо друго робијашко одело и у строју улазили у бараку. Купање хладном водом схватио сам као „чистилиште" за улазак у стап „повог поретка".

Корачамо у строју према пашој бараци, а мимо пас брзо пролази камиоп и зауставља се пред бараком која пије имала прозоре као друге. Логораши су пешто истоварали, али пошто је било далеко, пије се могло видети шта је. Одједном, пешто, по облику палик па векпу хлеба, испаде из корпе приликом истовара и распаде се у ситпије парчиће. Иза угла зграде јурпу група чудних људских облика, баци се па испали предмет, тукли су се, отимали и стављали пешто у уста, гутали, испљувавали и ко зпа до када би то хрвање трајало да их печим сличним пепдреку, пије разјурио „углађепи логораш„. Повратком у бараку схватио сам да је испала ствар био хлеб ко зпа од чега сачињеп, јер смо такав и ми примали. Његово тесто било је црпо, врло кисело и трошпо, а што је пајважпије, иако је то било одвратпо ипак смо га имали сасвим мало. Нама је једпоставпо требало хлеба и радо смо примали и јели све што су пам рекли да се зове хлеб. Тог трепутка ми пије било јаспо зашто је због тако по укусу гадпе ствари и тако малих парчади помешапих са блатом требало да се људи туку. Каспије сам и то и много другог схватио.

У бараку сам ушао са друге страпе. Опет изпепађење. Са једпе страпе и хлор који је присут по поду, па страховито штита за очи. На другој страпи гомила мртвих људи. Толико мртвих па једпом месту пикад писам видео. Сви су били голи. Нису били пи поређапи, пего пекако испретурапи, укрштепи и измешапи. Како стравичпо и ружпо изгледа пешто што је до пре извеспог времена било човек!

Дапи су пролазили. Из паше баракe су људе одвајали по групама, прегледали и пекуда одводили. Другима пису давали да устају из кревета ако им то пије одобрепо. Опи које су одводили пикада се пису враћали. Првобитпо писам уочавао по чему се тај избор врши. Већ сам почео да се споразумевам са „комшијама" који су ми казали да су опи који се пису вратили завршили своје, по у то пико од пас пије желео да поверује.

Привикао сам се па стање у коме сам и више ми пије тешко да видим гомиле мртвих људи. Свакодпевпа је појава да пеко од „суседа" умре и да га његови из кревета спусте па под, да би за живе имало више места. Већ ми пије пи тешко згазити па леш да би уским простором између кревета отишао по пеком позиву руководства баракe. Човек се бедпо осећа и попаша. Свакога дапа све више пе личи па себе - пи по изгледу, пи по попашању. Тако су дапи пролазили, сви палик једап па другог. Обрадовао ме је до-

лазак доктора Шварца. Испричао ми је да је више од месец дапа био вап болеспичког логора. Изпепдио се када је видео да сам у „стотки“. Казао ми је да је то врло опасно и да се пикада не зна за које се експерименте спремамо. Пошто је морао одмах да иде, папомепуо ми је да се што пре пријавим за одлазак па рад, јер је то једини пачип да се покуша побећи из „стотке“. Упозорење доктора Шварца тргло ме је из пеке чудне апатије у којој сам дапи-ма живео. Сутрадап ујутру у бараци се догађало пешто чега рапи-је пије било. Дошло је више лекара, позпавали смо их по белим маптилима. Пролазили су поред кревета и сви ми који смо по из-гледу лица били ухрањени морали смо да устапемо, да свучемо сву одећу, да је оставимо па кревету и да стапемо у ред између кревета. Чудап је то ред био. Још чудпија је била процедура кроз коју смо требали да прођемо. Одабирали су људе за рад. Са обе страпе код стола, па улазу у бараку стајали су по лекар а до њега писар с картопима и бројевима који су замењивали паша имепа. Свакога од пас погледао је од главе до пете, окрепуо у круг, и опе које одабере за рад пљеспе по плећкама или по задњем делу тела. На плећкама одабрапих стављају црвепом бојом КЛ (караптип-ски логор), друге враћају у кревет. Нехотичпо, то ме подсети па паше сточпе вашаре, загледање и окретање стоке приликом куповипе, обележавање купљепе стоке бојом, и лупкање по сапима, чиме се каже: „Добро је“. У том постепепом кретању дошао је и ред па мепе. Нисам им баш био по вољи, јер сам био мршав. Али, како сам желео да побегпем од „стотке“ рекао сам: „Ја могу да радим.“ Изговорио сам то па српском језику иако сам мислио то рећи па пемачком, који је био службепи језик, а ово је службепа процедура. Старији лекар гласпо се пасмејао, па сам схватио да је Југословеп. Био је то Света Живковић, гипеколог из Београда. Нисам му смео рећи зашто хоћу па рад, јер се овде постаје стра-шпо пеповерљив. Пошто сам био упорап, мепе је обележио црве-пом бојом и додао: „Ти, мали, горе пећеш доживети следећи ме-сец!“ Нисам му пи веровао, пити сам се уплашио.

Доста пас је обележепо црвепом бојом. Добили смо пова ро-бијашка одела и кломпе (дрвепе ципеле) па поге али без чарапа. Постројили су пас и предали спроводпицима, међу којима су би-ли и два СС војпика који су требало да пас спроведу у караптип-ски логор. Пут позпат, процедура стара и па улазу из једпог и па улазу у други логор. Свуда пас броје и срапњују са картицама. Сви пас броје и сви срапњују. Заустављају пас пред једпом бара-

ком и предају заједно са картопима. Барака прострапа. У углу па улазу мала собица. На половипи баракe затегнут капап, а иза њега пуно људи који стоје „сложепи" једап уз другог. У углу тог дела пазидапе до крова једпа па другој су тапке сламарице. Половипа баракe је потпупо празпа. Нас су угурали у овај део иза разапетог капапа. У прво време смо се гледали, јер опи који су пас довели и опи код којих смо дошли, иако су сви логораши, пису пас пријатељски гледали.

Децембар је 1944. године, пе ложи се и пије пам хладпо. Научили смо. Кломпе смо поређали папољу под стрехом, а у бараци смо боси, јер такав је пропис. Убрзо је дошло вече. Наређују пам да разастремо сламарице. По поду, разуме се, Пакују пас као сардипе па бок, једпог до другог, да би сви стали до повучепог капапа. Ни овај посао пе пролази без удараца, јер има и опих који покушавају да се мало згрче што пије дозвољепо. Сламарице су толико тапке да се добија утисак да их уопште пема. Све ми је ово јако тешко, а све би ми било мпого лакше да има ма ко по зна мој језик, да питам, да се пожалим, да ми лакпе. Има пас мпого, а готово сви смо сами.

Већ се мпого зна о томе какви су услови живота у ма којој од радних комапди логора. Почели смо све више да се споразумевамо без обзира па пациопалпост и језик, а било пас је готово из читаве Европе. Очекујемо распоред па рад, јер то где је распоред запачи или шапсу да преживиш, или упозорење да се тамо може издржати пајвише до месец дапа.

Чудпа се логика ствара код људи који беспомоћпо чекају ту одлуку. Опа запачи могућпост да се преживи, или сигурпост да ће се ту завршити. Највише се страхује од рада у камеполому. Камеполом Иузеп је посебап баук. Тамо је мало ко преживео. Говори се да је у њему пастрадало 30.000 људи, а простор је велики као једпо фудбалско игралиште. Не преживе пи опи пајидеалпије физичке копституције, јер су услови пемогући. Чека се и стрепи. Прижељкујемо рад у пекој фабрици. Знамо да и тамо има великих опаспости јер се фабрике свакодпевпо бомбардују. Резопујемо да је то лакше, јер се тамо одмах умире и пема мучења. На тај избор утиче и могућпост додира са цивилима и макар какво сазапања где се палазимо и о томе шта се догађа па бојиштима, до када ће трајати пакао у коме се палазимо и да ли ћемо издржати.

У страху и ишкекивању, просто се заборавило па тешкоће у којима живимо. Привикли смо се па сламарице, које су то само

по имепу, па лежање па боку, па вику руководиоца бараке, па разповрспу тортур, која је у много чему другојачија од оне што је била у логорској болници. Правило логора је да најбоље живи и „пајвише папредује“ опај који пајгрубље поступа са логорашима, а то је без изузетка био кримипалац, саботер или дезертер - Немац, Пољак, Чех, човек који се и рапије грешио о људе и порме попашања. Ти људи су се страховито изродили и у страху за сопствени живот и „положај у логору“, мучили су и убијали. Сва обавеза за ова зверства била је тачна евиденција ко је где и кад умро и спаљеп.

По цео дап се стоји и када се распростру сламарице брзо се од умора заспи, а сап је био једипа илузија супротпа страховитој стварности.

Свакодневпо буђење рапо ујутру је са виком. Обавеза је да се изађе папоље па апел-плац, да се обују кломпе које су биле поређапе папољу под стрехом и које су смрзле, те их је готово пемогуће павући па босе поге. Лакше је било ићи бос по снегу, али пропис се морао поштовати, да се у строју буде обувепо. Смрзла кожа кломпи пара по погама и крв тече, али под топлотом тела кожа се полако крави и пога улази у обућу. Постројепи смо у четири врсте, стојимо и неприметпо цупкамо да би смо се макар мало загрејали. Нагађамо са које ли ће страпе СС почети да броји. Наша барака је била близу краја логора, супротпо од улаза, и, ако пође од пас, брзо ћемо завршити и вратити се у бараке, где се одахпе до сутра и од зиме и од смрзпутих кломпи. Ако почпе да броји са друге страпе, опда пам пе гипе да стојимо два или више сати. Тада се строј врло брзо криви, јер, услед изпемоголсти и промрзлипа, једпи падају, а други покушавају да их дигпу. Не зпа се ко горе пролази: опи који падају или опи који дижу. Солидарпост логорашка, иако је то опасно, свакога дапа је све већа, јер, ко се пе дигпе, иде ка крематоријум, а то се може свакоме десити. Страховито се плашимо ако број па крају пије тачап, јер - ако је пеко пестао, а пије евидептирап, можда је већ изашао па слободу кроз димњак крематоријума, јер је то једипо било сигурпо и могуће. А, петачап број је управо значипо пово постројавање, пове муке и страдања па мразу.

Ово су звали караптип, а та се реч код пас употребљавала у друге сврхе. Реч караптип у овом логору пајежи свакога логораша када је чује, јер овде је караптип био - мучилиште, до тапчипа разрађепо убијање људи.

И даље пролазе дапи једпочипи по мукама и страдањима. Из часа у час једпа мука замењује другу. Учипило ми се да је боље, ма где и ма шта радити, ето овако, готово пепомичпо, стајати у једпом делу бараке. Без много узбуђења примили смо паређење да морамо пешто радити, јер излазак из бараке запачио је макар шири простор за гледање, пошто смо дапима видели само иста лица логорских мучитеља, исте зидове и предмете у барацаи, исто парче пеба пад зидипама логора и високи димњак крематорију-ма, који је сталпо димио.

Лакпе кад се пађемо вап логорских зидипа. Већ пе обрађамо много пажње па вику и ударце опих који пама руководе, а вика и ударци су пајжешћи када паилазимо покрај СС-логорских стражара или ма кога ко поси пемачку униформу. Привржепост њима мерила се степеном мучења пас, по вика је ипак била пајблажи облик тирапије, пошто смо већ били схватили да овде више пе представљамо људе. Наш изгладпели и промрзли ешалоп креће се пиз падипу поплочапу ломљепим камепо. Стаза је перавпа, па, како су па погама дрвепе кломпе, врло је тешко ићи. Чује се само пескладпо тупо ударање дрвепих ципела о камепо и види клечање изпемоглих и преплашепих људи. Путања је широка тек једап метар, а то је простор где идемо пас четворица у реду, четворке су пред пама и иза пас. Обузима пас радост што угледасмо шуму, али опа одмах и пестаје, јер из шуме претећи вири осматрачпица, зјапи цев митраљеца и колопу прати будпо око есесоваца.

Зпали смо да пас воде у Випер Грабеп, камеполом, својеврсно мучилиште и клапицу. Огромпа је број степепица пиз које силазимо. Степепице су такође од ломљепог камепа, са малим газиштем, па које, ако се пога правилпо пе стави, стопало мора делом да виси. Растојање између степепица је велико, тако да се врло тешко крећемо. Клизаво је због леда. Сишли смо у огромпу рупу која је са свих страпа окружепа блоковима камепа високим преко 50 метара. Величипа тог гротла је сличпа фудбалском игралишту. Огромпу количипу камепа изпели су логораши па брдо и створили ту рупу, путем којим смо дошли, опи који су имали ту песрећу да овде дођу пре пас. Тешко се може цифром изразити тежипа терета, коју су људске мишице изпеле овим, како су их логораши популарпо звали „степепицама смрти“.

Затекли смо неколико логораша који су великим чекићима разбијали громаде рапије обрушепе експлозијом. Наш је посао да

сваки узме ио једап камеп, да попово стапе у колопу по четири и да чека да сви одаберу терет који морају посити. Није се могао пи смео узети мали камеп, јер се то тумачило саботажом, а казпа за то пе искључује пи смрт. Имали смо среће да камеп пије био за- леђеп пи под спегом, по, ипак, камеп је камеп, а и зима чипи сво- је. Прсти се грчевито стежу око оштрипа камепа и што више че- камо све се више коче. Дозвољавају пам да камеп ставимо па ра- ме, али само опима који су одабрали већи, јер, поред осталог, ка- зпа за опе који узму пешто мањи је да га посе у рукама.

Колопа креће уз степепиште. Опи који пису довољпо проце- пили своју спагу, пекако су издржали до половине, а опда колопа почиње да се њише. Неко папред пије могао више, паслопио се па опог иза себе и почиње опо страшно - да се леса од људи, под при- тиском терета, пагне пазад. Овог пута смо издржали, писмо пали. Неко је почео бројати степепице, али, због хладпоће и великог те- рета и броја степепица, пије успео до краја. Дозвољено је да се за- стапе па заравпи, која је шира пешто више од два метра, а готово је при врху степепица. Како се иде даље, поге постају све краће, терет тежи, дисање убрзапије и тело добија пеку чудпу дрхтави- цу. Сваки од пас убеђује себе да мора да издржи, јер је позпата судбипа опих који пе издрже. Њих одводе, а ретко се ко враћа.

Камеп смо стоварили крај пута пред логором. Гомила је до- ста велика. Тај поступак се тог дапа поповио пеколико пута и сваки пут је било све теже, јер је и спаге све мање било. Руке и поге су презебле и постале пепослушне, поге тупо ударају, чипи пам ее да идемо па федерима. Руке, иако је то тешко, морају да учврсте памеп па рамепу, због опих који иду за пама, јер макар ми пемамо право да им и опако велике муке правимо већим.

Тог дапа доста их пије издржало. Пред свима пама прак- тичпо су кажњавапи и одвођепи. Попављало се то пеколико дапа и сваког дапа па раду пас је било све мање. О Випер Грабепу за те дапе све смо сазпали, и да има 176 степепица, и да многи пису из- држали, и да су пеки искакали из колопе и бацали се у амбис да би прекратили муке. Сазпали смо још пешто - да од горег има го- ре. Тортура у Випер Грабепу имала је два циља: или да пас песта- пе, или да прихватимо одлазак па рад у страховито тешким усло- вима, да будемо послушни, увек плашећи се повратка у Випер Грабеп, па Степепице смрти. Овде се умирало грозном смрћу.

ПРЕСУДА ЗЛОЧИНЦИМА

Да би читаоци били упознати каквим су методама мучења били изложени многи заточеници, који су прошли кроз истрагу у затворима Специјалне полиције у концентрационом логору Бањица, доносимо оригиналне пресуде тројици најодговорнијих и најокорелијих злочинаца, господара смрти у овим стратиштима.

У ИМЕ НАРОДА

Окружни суд за град Београд, као првостепени кривични суд, у већу састављеном од председника суда Хаципоповића Алексаandra, као претседника већа и судија - поротника Скепцића Милапа и Васиљевића Петра, као члапова већа и вишег правог референта Кушић Наталије, као записничара, у кривичном предмету опт. Бећаревића Божицара, бив. шефа IV аптикомупистичког отсека СП УГБ, опт. Вујковића Светозара, бив. шефа КЛ па Бањици и опт. Губарева Николе, бив. шефа IV и III отсека СП УГБ, свих из Београда, због кривичних дела из чл. 3 а и чл. 3 тач. 3, 4 и 6 Закона о кривичним делима против народа и државе, по одржању главног јавног претресу 28, 29 и 31 октобра и 1 и 2 новембра 1949 год. по оптужници Јавног тужиоца Н. Р. Србије Б. бр. 141/49 од 21. октобра 1949 год., у присуству заступника јавне оптужбе Ђурића Драгоја, замепика јавног тужиоца Н.Р.С., опт. Бећаревића и његовог брапиоца Мршевић Милапа, адв. из Београда, опт. Вујковића и његовог брапиоца Ковачевић Вељка, адв. из Београда и опт. Губарава и његовог брапиоца Ђурчије Јовапа, адв. из Београда, по завршеним говорима страпака и то заступника оптужбе, који је предложио да се оптужени прогласе кривим за дела из оптужнице и казне, и брапилаца и самих оптужених који су предложили да се блаже казне, 2 новембра 1949 год. изрекао је и дапас 3 новембра 1949 год. у присуству страпака и брапилаца јавно објавио следећу

1/ Опт. БЕЋАРЕВИЋ БОЖИДАР, зв. Бошко, бив. шеф IV аптикомупистичког одсека СП УГБ из Београда, рођен 16. XI. 1910 год. у с. Десимировцу - срез крагујевачки, од оца Никодија и мајке Персиде рођ. Павловић, ожењен Милевом, рођ. Глишовић, без деце, писмен (апсолвирапи студент права), Србин, држављанин ФНРЈ, неосуђиван, у истражном затвору од 3. I. 1946 год.

2/ Опт. ВУЈКОВИЋ СВЕТОЗАР, бив. шеф КЈ па Бањици из Београда рођен 1. I 1898 год. у Београду, од оца Миладића и мајке Павлије рођ. Кратовић, ожењен Љубићком рођ. Жупански, отац двоје деце и то Наде рођ. 1927 год. и Вере рођ. 1929 год, писмен (завршио 4 разреда Гимпазије), Србин, држављанин ФНРЈ, средњег имовног стања, неосуђиван, у истражном затвору од 27. VII. 1946. године. и

3) Опт. ГУБАРЕВ НИКОЛА, бив. шеф IV и III отсека СП УГБ из Београда, рођ. 2. VI. 1905 год. у Дњапропетровску (СССР), од оца Дмитра и мајке Апе рођ. Галага, разведен, без деце, писмен (апсолвирапи студент права), Рус, држављанин ФНРЈ, неосуђиван, у истражном затвору од 18. VI. 1945 год.

I КРИВИ СУ

Зато што су као полицијски службеници и то: опт. Бећаревић од 1932 год. до 1936 год. као полицијски писар, а затим шеф кривичног одељка, од 1936 до 1939 год. као шеф општег (политичког) одељка. Претстојништва градске полиције у Крагујевцу, а потом од 1940 год. до априла 1941 прво као референт, а затим као шеф IV одсека Опште полиције УГБ; а опт. Вујковић од 1926 (тачније од 1924.) до краја 1940 године прво као агент, а од 1935 год. као шеф пом. IV отсека, а опт. Губарев од 1928 па до капитулације као референт, истражник и тсл. УГБ, итд. - вршили пропаганду, пасивну, злостављања и мучења више хиљада грађана (од којих су неки услед тога умрли) + а због њихових демократских схватања и припадништва демократским политичким и културним организацијама, због њиховог рада у класном радничком синдикатском покрету, учествовању у штрајковима, демонстрацијама и другим сличним акцијама, - спроводећи па тај начин

пастојања владајућих слојева да се одржи пепародпи и против-демократски поредак у Југославији и угуши борба широких пародпих маса па челу са радпичком класом, а под руководством КПЈ за боље услове живота, за демократска права и слободe грађапа, да се угуши борба против фашизирања земље, против политике угрожавања мира, пезависпости и пациопалпе слободe парода Југославије .

Ради илустрације оваквог, општепознатог рада оптужепих, поједипачпих и группих хапшења грађапа, подвргавања изгладњивању и попижавањима, везивања, тучења до премлаћивања кесама са песком, корбачима, пепдрецима, моткама и сл. средствима по свим деловима тела, ударањем главама ухапшепих грађапа о зидове, мучења давањем слапе воде ради изазивања пездрживе жеђи итд. и тсл. паводе се следећи случајеви:

а) случајеви из Смед. Палапке и из Београда 1932 год; случајеви из Бихаћа и из Београда 1933. год. случајеви из Београда из 1934 год.; случајеви из Београда из 1935 год. итд., које је ислеђивао опт. Вујковић;

б) случајеви из Београда и др. места као ппр. Шапца, Ваљева, Пожаревца, Светозарева 1935 год. које је ислеђивао опт. Губарев;

в) случајеви из Црпе Горе, које су у Дубровпику 1936 год. ислеђивали опт. Вујковић и Губарев с другим оргапима полиције;

г) случајеви из Крагујевца и др. места као ппр. Чачка, Ужица, Краљева итд. које су у Крагујевцу 1937 год. ислеђивали опт. Бећаревић као шеф политичког одељка Претстојпиштва градске полиције у Крагујевцу, опт. Губарев као реферепт - иследпик Опште полиције УГБ и опт. Вујковић као шеф IV отсека ОП УГБ;

д) случајеви које су 1940 год. и почетком 1941 год. ислеђивали опт. Бећаревић и опт. Вујковић.

У овим случајевима, који су само ради илустрације паведепи због туче и мучења велики број је тешко повређеп с трајпим последицама, а било је и случајева самоубиства, као и душевпих поремећаја.

Оваквим радом опт. Бећаревић, опт. Вујковић и опт. Губарев извршили су кривичпо дело из чл. 3 а) Закопа о кривичпим делима против парода и државе.

II КРИВИ СУ

Зато што су се у току рата, одмах по перпријатељскј окупацији паше земље, ставили у службу окупатора и у саставу полицијског апарата издајничке комесарске управе Милапа Аћимовића и тзв. српске владе Милапа Недића пастојали, да се масовним хапшењем, мучењима, упућивањима у копцентрационе логоре и убијањем паших грађана, остваре циљеви окупатора, да се српски парод одржи у покорности и угуши његова борба коју је оп водио заједно са осталим пародима Југославије под руководством КПЈ против окупатора и домаћих издајника, а за пациопалпо и социјалпо ослобађање.

На липији овога свега, оптужепи су почипила следећа кривичпа дела и то:

1/ опт. БЕЋАРЕВИЋ:

Што је маја 1941 год. ступио у Специјалпу полицију УГБ, образовапу по упуствима пемачких окупатора, и радио у њепом IV Аптикомупистичком отсеку за све време окупације, прво као реферепт, а затим од повембра 1941 год. као шеф отсека. Оп је за све ово време радио па јачању, учвршћењу и проширењу овог отсека и по општим и копкретним упуствима Гестапоа и др. окупаторских устапова и заједно са њима радио па откривању и упиштавању оргапизација и припадника НОП-а и др. родољубивих грађана у Београду и читавој Србији и о томе подпосио извештаје и предлоге Гестапоу. Оп је повезапо с пемачким војним, обавештајним и полицијским устаповама, ослањајући се пепосредно па пемачку оружапу силу слао и лично предводио специјалпо припремљепе терепске екипе својих агепата да било саме, било заједно са оваквим екипама Гестапоа врше рације, блокаде и сличпе акције по Београду, Нишу, Прокупљу, Пожаревцу и др. местима у Србији, ради откривања и хватања учесника и симпатизера НОП-а, њихове родбипе и др. родољубивих грађана.

Што је достављао Гестапоу и пемачкој војпој сили, било пепосредно било преко својих старешипa Илије Парапоса и Драгог Јоваповића податке о политичким приликама у Србији, о расположењу парода, о стању покрета отпора, о јачипи и спази, о губитцима и упиштењима поједипих група и поједипих оргапизација НОП-а, или поједипих једипива НОВЈ-а и ПОЈ-а; што је

учествовао па седницама издајничке Недићеве владе, па састапцима и копферепсијама сазвапим од Гестапоа ради спровођења даљих поробљивачких мера против паших парода; што је учествовао у допошењу уредбе Недићеве владе о формирању копцептрациопог омладипског логора у Смед. Палапци под пазивом Завод за припудпо васпитање омладипе и стварању самог логора; што је припремао за штампу материјал и члапке махом измишљепе садржипе, чијим се објављивањем ишло па то, да се паш парод застраши, деморалише и да изгуби веру у победопоспи исход своје борбе.

Што је за све ово време, прво као реферепт, а затим као шеф пом. отсека СП вршио личпо и помоћу својих оргапа мпогобројпа поједипачпа и группа хапшења родољуба, њихове родбипе, па чак и деца у Београду и мпогим местима у упутрашњости Србије као што су: Ваљево, Уб, Сопот, Смедерево, Младеповац, Арапђеловац, Белаповица, Чачак, Сед. Палапка, Крушевац, Крагујевац, Бор, Ниш, Лесковац итд. тако да су у току рата само оргапи IV отсека ухапсили преко 10.000. грађапа у Београду и др. местима Србије.

Што је ухапшепе грађапе месецима држао у затворима СП, пад њима вршио ислеђења у циљу откривања и хапшења др. родољуба и при том и подвргавао личпо и преко својих агепата Грујичића, Космајца, Штерића, Залада, Ристаповића и др. страховитом мучењу и премлаћивању.

Приликом ових хапшења и ислеђивања под руководством и упуствима опт. Боћаревића било је случајева убијања при самом хапшењу, као ппр. случај Давида Пајића, металског радика и др., случајева рањавања као ппр. Вукице Митровић, Војислава Вучковића и др., случајева самоубиства да се пе би пало у руке оваквих оргапа полиције као ппр. Брапка Ђоповића, Слободапа Јовића и др. Приликом ових ислеђивања која су вршепа сатима, парочито поћу, а прекидапа када би се жртва опесвестила, било је случајева душевпих поремећаја, умирања од туча, самоубиства итд. као ппр. Недељко Божовић 25JX. 1942 год., Ивапка Копарец, учепица, Мила Дипић, члапица Народпог позоришта, Лазар Вишић, столарски радпик, Костадип Милетић, земљорадпик из Лесковца 13^1944 год. са дијагпозом лекара „убоји целог тела; рапа па глави; делиријум-прогресивпо лудило ..." итд.итд.; самоубиства као ппр. случајеви Мирослава Букумировића, адв. при-

правника, Теодора Бороцког, лекара, Дапила Јањатовића, радника и тд.

Што је учествовао у издавању десетипа хиљада затворепика за припудпе радове, за копцептрациоупе логоре, за стрељања као члап комисије за категоризацију и као шеф IV Аптикомупистичког отсека СП. По одлукама ове комисије, чији је оп био члап, за затворепике који пису били затворепици СП и по одлукама СП, за затворепике које је хапсио отсек опт. Бећаревића, - ухапшени грађапи разврставапи су у четири категорије и упућивапи у копцептрациоупи логор у Бањици. Овако окатегорисапи затворепици I категорије редовпо су стрељапи, а исто тако зпатпим делом и опи из II, а често и опи из III и IV категорије. Остали затворепици из II категорије упућивапи су па припудпе радове у Немачку и друге земље, затворепици из III категорије задржавапи су у логору од 6 месеци до 2 годипе, а често и по истеку овог времепа по тражењу опт. Вујковића и сагласности опт. Баћаревића. Затворепици IV категорије као таоци задржавапи су у логору па пеодређепо време. Опт. Бећаревић је упутио исто тако у логор у Смед. Палапци више стотипа ухапшених омладипаца и омладипки, а учествовао је и у издавању затворепика КЛ па Бањици за КЛ у Немачкој као ппр. Дахау, Маутхаузеи и др.

У свему овоме опт. Бећаревић с опт. Вујковићем, као пепосредпи и пајбољи позпавалац и копкретних случајева, чипио је предлоге који од затворепика поимепичпо треба да се стреља, који да се упути па припудпе радове итд.

Што је у циљу вођелја заједпичке борбе против НОП-а и откривања и упиштавања његових оргапизација и припадника, за све време рата сарађивао са оргапизацијом ДМ. Бећаревић је преко својих агепата, а пајчешће личпо, одржавао везу с мпогим официрима и комапдаптима ДМ, као што су б.геперал Трифуповић, комапдапт источпе Србије, Саша Михаиловић, комапдапт Београда, Жика Лазовић, Никола Калабић, Предраг Раковић, Младеп Бојовић и др., помагао их у спадбевању оружјем и мупицијом, достављао им податке о раду НОП-а и извештаје о важпим резултатима рада СП против оргапизација и припадника НОП-а. Оп је врховпој комапди ДМ пеколико пута достављао опширпе елаборате о историјату НОП-а, о његовој оргапизациопој структури и делатности, као и друге податке. Опт. Бећаревић па основу података поједипих комапдапата ДМ о делатности орга-

пизације НОП-а и иоједипих његових припадника у разпим крајевима Србије, вршио је хапшења многих родољуба.

2/ Опт. ВУЈКОВИЋ:

Што је 5 јула 1941 год. ступио у службу окупаторске Управе града Београда као шеф копцептрационог логора па Бањици и руководио овим логором заједно с немачким комапдантом одређеним од Гестапоа све до расформирања 3 октобра 1944 год.

Што је примао и држао у овом логору затворепе грађане наше земље које су му спроводили Гестапо и СП, претстојпштва градских полиција, окружна и среска пачелства у Србији и одреди тзв. СДС, СДК, Пећапчевих четника и четника ДМ, било посредно било непосредно. Кроз овај логор прошло је у току окупације неколико десетица хиљада наших грађана (према исказу опт. Вујковића 33.000) углавном Срба, а делом Јевреја и Цигана. Међу њима је било много деце, малолетника, жена и старца. Осим тога, опт. Вујковић је у овај логор смештао и пролазпе транспортне Грка и Албанаца које је Гестапо похватао и спроводио у Немачку па припадпе радове и у копцептрациоупе логоре.

Што је заједно са шефом СП Паралосом, опт. Бећаревићем и др. учествовао у разврставању логорских затворепика у пом. четири категорије и у циљу такве категоризације логорских затворепика прикупљао податке о сваком затворепику непосредно или преко СП, Гестапоа и сл., пека од затворепика пакпадно саслушавао, тукао и мучио притом, и па основи свега тога образовао картотеку и досије за сваког затворепика, те ову користио за достављање извештаја Гестапоу, СП и сл., предлагао у коју категорију треба разврстати поједипе затворепике, тражио и успевао да издејствује да се пеки од њих преведу и у I категорију (за стрељање), или да се пеки и по истеку одређеног рока задрже у логору, да се трудпе затворепице одмах по порођају врате из болнице у логор, где су многе стрељане, као ппр. Нада Јапковић, Радмила Рајковић, Боса Петровић, Лепа Стампковић и др.

Услед овога, по предлогу опт. Вујковића, опт. Бећаревића и др. опи из I категорије редовно су стрељани, а исто тако и многи из II, па и из III и IV категорије и то у самом логору, па Јајипцима, у Марипковој шути, па јеврејском гробљу и др. местима, док су остали задржани па одређено или неодређено време у логору,

или ио поимепичпом предлогу опт. Вујковића,, опт. Бећаревића и др. одведени па припудпе радове у Немачку и др. земље или у копцептрационе логоре Дахау, Маутхаузен и др. у Немачкој, у логоре у Норвешкој и др.

Што је личпо са додељеним му логорским оргапима, и логорским гестаповцима Кригером и др. подвргавао затворепике свирепом мучењу, злостављао их, ускраћивао им храпу, пљачкао, кажњавао упућивањем у самицу, батипањем и другим попижавајућим мерама, а повремено спроводио и пограмашке хајке при којима су пеки затворепици побијепи. Услед оваквих мучења и злостављања као и услед последица од премлаћивања у СП, умрло је у самом КЛ па Бањици 246 затворепика, према пепотпупим подацима.

Што је помагао у извршавању смртних казни стрељањем, вешањем и угушивањем отровним гасом па тај пачип, што је предлагао у многим случајевима који од затворепика треба да буде убијеп, користећи при томе податке којима је располагао, што је лица одређена за стрељање издвајао и предавао Гестапоу, СС трупам, тзв. СДС, СП и често личпо присуствовао овим стрељањима.

Од пеколико десетипа хиљада грађана који су се у току рата палазили у КЛ па Бањици, стрељапо је, обешепо или угушепо отровним гасом преко 10.000, међу којима је било много деце, па и одојчади. Исто тако огромап број људи упућеп је па пропудпе радове и у др. КЛ, где су многи, исцрпљени, умрли, или стреља-

Што је по бекству из земље октобра 1944. год. ступио у службу Гестапоа у Бечу преко опт. Губарева и прикупљао податке обавештајне природе о разним лицима и иптерпираним грађанима паше земље.

3) Опт. ГУБАРЕВ:

Што је јула 1941 године ступио у службу СП у Београду и радио у њој прво као шеф пом. IV отсека до поведбра 1941 год., а затим као шеф III отсека све до маја 1944 год. када је упућеп у Беч и тамо радио у Гестапоу до капитулације Немачке.

Што је од јула до поведбра 1941 год. као шеф пом. IV отсека СП пепосредпо руководио и личпо радио па откривању и упиштавању оргапизација НОП-а у Београду и др. местима Србије,

те паређивао опт. Бећаревићу као своме референту и својим агептима, као и полицијским оргапима у упутрашњости да врше многобројна група и појединачна хапшења припадника НОП-а и др. родољуба, као што су опи чипили, у чему је оп често лично учествовао. У истом циљу спроводио је заједно са Гестапоом рације и блокаде индустријских предузећа и пасеља у Београду и др. местима, којом приликом је ухапшен велики број радника и др. грађана. Тако је ппр. јула 1941 год. блокирао столарско предузеће „Арс“ у Београду и похапшен већи број радника од којих су убрзо после тога пеки и стрељани. Исто тако приликом блокаде индустрије мотора у Раковици септембра 1941 год. ухапшено је 20 радника.

Оп је ухапшене раднике подвргавао, заједно са својим агептима, страховитом батињању и мучењу у затворима СП у Београду, при чему су многи били тако премлаћени и изубијани, да су умирали у самом затвору, или убрзо по препосу на притвореничко одељење болнице или каспије у логору на Бањици и др. логорима. Такав је ппр. случај једне чиповнице и једног металског радника из септембра 1941 год., чија имена пису утврђена на одстрапе полиције. Такав је случај једног другог радника који је умро 23. X 1941 год., затим једног другог који је умро 7. XI. 1941 год.

Што је заједно са шефом СП Паралосом Илијом и опт. Бећаревићем и опт. Вујковићем, заједно или појединачно са сваком од њих, учествовао у предузимању даљих мера према затвореницима СП, те су на основу тога многи грађани упућени у концентрациони логор на Бањици или др. логоре, или предати непосредно Гестапоу ради стрељања. Тако је само у КЛ на Бањици од јула до краја децембра 1941 год. упућено од немачких власти и СП 3.418 лица, од чега велики део припада IV одсеку из времена када је отсеком руководио опт. Губарев.

Опт. Губарев је и по прелазу у III одсек СП вршио хапшења грађана по упутствима Гестапоа, а као специјални изасланик Министра упутрашњих послова Недићеве владе и комесар УГБ руководио је са најширим овлашћењем и учествовао у неколико већих акција на откривању и хватању припадника НОП-а. Тако је ппр. фебруара, марта и априла 1942 год. са екипом агепата СП и оргапима Гестапоа у Нишу вршио хапшења, саслушавања и мучења око 300 грађана из Ниша, Лесковца, Прокупља и Беле

Палапке. При томе је иримеривао према ухапшенима пајчешће и личпо, исте методе премлаћивања које је употребљивао и у Београду. Услед тога је било случајева умирања као последица оваквог поступања. Даље је, као последица овога, стрељапо, према непотупим подацима по споразуму опт. Губарева и шефа Гестапоа у Нишу Брапта, 53 лица, а више десетипа упућено је у логоре у Норвешкој, КЛ па Бањици и омладипски логор у Смед. Палапци. Од ових лица знатап број је стрељап или од исцрпљености умро.

Што је, повезап и пре рата са оргапима немачке обавештајне службе, за све време свога рада у СП сарађивао са Гестапоом у Београду. Опт. Губарев је по упутствима Гестапоа прикупљао и достављао Гестапоу податке о многим пашим папредним грађапима, а исто тако и о многим лицима од иптереса за немачку обавештајну службу, а парочито из редова руских емиграната, како би били употребљени против СССР-а. Затим, достављао је податке и извештаје о политичким приликама и расположењу народних маса у пашој земљи, о резултатима појединих акција, СП па откривању оргапизације НОП-а, а при том предлагао предузимање даљих мера против нашег народа. тако је ппр. марта 1942. год. у току истраге у Нишу Брапту, пом. шефу Гестапоа, предлагао да се у Нишу образује једап тзв. српски „изолациони логор“.

По прелазу у Беч маја 1944. год. опт. Губарев је ступио у непосредну службу Гестапоа као његов стални агент. Оп је радио па питањима тзв. Балканског сектора Гестапоа, па прикупљању разних података обавештајне природе, а вршио је и саслушавања паших грађапа иптерпирапих у Бечу. Осим тога опт. Губарев је у непосредну службу Гестапоа увео и опт. Вујковића и др. агенте СП октобра 1944 год, када су пред ослобођење Београда побегли из паше земље и дошли у Беч.

Оваквим радом опт. Бећаревић, опт. Вујковић и опт. Губарев извршили су ратне злочине према отацбини и народу у потпуној служби окупатору предвиђене у чл. 3 тач. 3, 4 и 6 Закопа о кривичним делима против народа и државе.

Због тога суд их за сва паведена кривична дела па основу чл. 4 од I Закопа о кривичним делима против народа и државе, чл. 28, 31, 36, 37, 41, 58, 66 Општег дела кривичног закопика и чл. 244 и 249 Закопа о кривичном поступку

па казпу СМРТИ ВЕШАЊЕМ, као главпу казпу.

Изречепе смртне казепе, у смислу чл. 21 Закопа о извршењу казпи, имају се извршити прво пад опт. Вујковићем, затим пад опт. Губаревим, а потом пад опт. Бећаревићем.

Сва тројица оптужепих осуђују се па трајап губитак свих грађапских права и то: бирачког права; права па стицање и вршење фупкције у друштвепим оргапизацијама и удружењима; права јавпог иступања; права пошења почаспог звања, ордепа и одликовања; права па државпу или другу јавпу службу; права па пепзију, а опт. Вујковић и па губитак родитељских права - као и па копфискацију целокупне имовипе уз оргапичење из чл. 4 Закопа о копфискацији и извршењу копфискације као споредне казпе.

Ослобађају се пакпаде трошкова кривичпог поступка.

О б р а з л о ж е њ е

По завршетку империјалистичког рата 1914 - 1918 год., када су се радпичка класа и остали радпии слојеви паших парода, због последица рата, потстакпути примером Октобарске револуције, активирали у правцу борбе за пациопалпу и социјалпу равпоправпост, - уплашепа буржоазија предузима противмере ради одржања својих класпих позиција.

Све већа беда радпичке класе, радпог сељаштва и других радпих слојева и пациопалпа перавпоправпост и угњетавање, покретали су пародпе масе па све одлучпију борбу. На чело ове борбе стала је Комупистичка партија Југославије и путем штрајкова, зборова, протестпих митипга, демонстрација итд. поставила одлучап револуционарпи захтев пеодложпог и пекомпромиспог мењања стања ствари.

Реакциопарпа капиталистичка класа, користећи власт и апарат државе преко Обзпапе 1920. год. и Закопа о заштити јавпе безбедпости и поретка у држави 1921 год. Видовдапског устава и др. тзв. правпих и материјалпих средстава појачала је терор гушењем сваке слободе.

Ради обезбеђења својих иптереса буржоазија овакву упутрашњу политику повезује са спољпом политиком потчињава-

њем Југославије, прво блоку Француска - Енглеска - Америка, а затим другом империјалистичком блоку са фашистичком Немачком па челу, када се ова ојачала и постала сигурнија гаранција њених класних интереса. Доследно овоме, пришло се фашизирању земље упутом уз губљење независности и националне слободе народа Југославије.

У овом односу, у овој борби између радних маса за боље услове живота и рада за националну равноправност и националну независност с једне стране и реакционарне буржоазије с друге стране, у апарату државе, београдска полиција заузимала је посебно место.

По ширини покрета па наше парове, по дубини своје мржње према свему што је напредно, по смишљеним, безобзирним и свирепим методама обрачунавања с радним народом, нарочито с предводником радничком класом и Комunistичком партијом, београдска полиција са својом главњачом средњовековне инквизиције, постала је образац за читав полицијски апарат старе Југославије.

У овој и оваквој београдској полицији радили су, и то пизгодица, оптужени Вујковић, Губарев и Бећаревић. Апарат ове полиције, састављен од познатих мучитеља и садиста Космајца, Грујичића, Штерића, Цопића и др. под руководством оптужених и већ осуђених злочинаца Милапа Аћимовића, Драгог Јовановића, Илије Парипоса, вршио је скоро незабележена зверства чак до разбијања органа за варење, чак до разбијања плућа, чак до разбијања унутрашњих органа под покривом. Овај крвави апарат као што је општепознато, имао је не мали број случајева самоубиства због овог поступка, случајева да су људи под оваквим случајевима мучења лудели, случајева да су људи током мучења и туче умирали.

Све ове противнародне и злочинске мере владајуће буржоазије и њеног апарата, у коме је, као што је већ наведено, београдска полиција била једна од најважнијих карика, а у њој оптужени постоји и спроводиоци овакве злочинске политике, биле су усмерене на слабење отпора, па слабење одбрамбене снаге наше земље. И то плашки, свесно па ово усмерено.

На овај начин ослабљену земљу, издајнички врхови опдашње власти изручили су фашистичком окупатору који је и пре тога био повезан јединством класних интереса па безброј пути,

једипством акције до сарадње Химлер одпоспо Хајдрих - Аћимовић, како је то па овом претресу утврђено, а и ипаче позпато.

Одмах по окупацији паше земље апарат старе Југославије ставља се па расположење окупатору. Полицијски апарат, доследап своме противпародпом и издајничком ставу, успоставља потпупу и пепосредпу спрегу с војним и полицијским апаратом окупатора.

Београдска полиција, у којој је с увођењем шестојапуарске диктатуре (па коју се прешло са разголићене лажпе демократије, којом пије било могуће даље владати због притиска маса) - основапа посебпа служба - отсек за борбу против класпог радпичког покрета и свега што је папредпо, директно се повезује са Гестапоом и постаје његов одељак. Формирапа тзв. Специјалпа полиција са својим IV аптикомупистичким отсеком и копцентрационим логором па Бањици, постају пепосредни спроводници политике угушења свега папредпог и родољубивог и политике физичког упиштења свих папредних и родољубивих грађапа.

Руковођени Комупистичком партијом Југославије, радпичка класа Југославије и пародне масе, у повопасталим условима фашистичке окупације отацбипе и папада хитлеровске Немачке па СССР, одговарају оружаким устакпом.

Оружапа борба против окупатора и његових издајничких сарадника постаје општепародпа борба, претвара се у ослободилачки рат. Са перспективом пациопалпе и социјалпе равпоправпости, са перспективом пезависпости своје отацбипе, са уверењем да се пеће више живети у старој противљудској југославији, масе су кроз ослободилачки рат, кроз стварање своје војске и стварање својих пародних одбора као оргапа власти, ишле јаспо постављепоп циљу.

Класпи сарадници окупатора преко комесарске управе Милапа Аћимовића и тзв. српске владе Милапа Недића овога пута још отворепије и још безочпије паставили су, рапије допекле замаскирапу борбу против парода примепоп и од окупатора и од њих испробапог метода директног физичког упиштавања.

На овој липији, као што је општепозпато апарат издајничке буржоазиие, у првом реду апарат специјалпе полиције Управе града Београда са својим IV аптикомупистичким отсеком и својим копцентрационим логором, логором смрти па Бањици, истребљивапо је па хиљаде грађапа паше земље, парочито опе који су

се активпије укључили у пародпоослободилачку борбу, истребљивао хаишењима, мучењима, иремлаћивањем, упућивањем па ропске радове за окупатора, стрељањем, стрељањем деце, мајки, жапа, стараца, тешких болесника, исцрпљених, изпемоглих, уз пезаписапа мучења као што су сечење комада тела, печење делова тела итд.

Ово и овакво упиштавање са овим и оваквим мерама, вршепо је са паклепим плапом сламања отпора и борбе парода за слободу, са циљем да се позиције буржоазије писких, себичних и животињских класних побуда овековече, уз помоћ фашистичког окупатора попут опога што је изгледало да је постигнуто у Немачкој. Да се то оствари пасупрот историјском развоју друштва, историјски пужпом кретању папред.

Као што је познато, у овом и оваквом апарату радили су оптужепи. Оптужепи Бећаревић као шеф пом. аптикомупистичког отсека од повеобра 1941 год., а од првих дапа окупација као стварпи руководица или помоћник руководиоца. Оптужепи Губарев као шеф истог отсека до повеобра месеца 1941 год., а затим као шеф III отсека у оквиру одељења Специјалне полиције и као оргап парочитог поверења Гестапоа коме су као таквом додељивапи специјалпи задаци. Оптужепи Вујковић од дапа формирања копцентрационог логора па Бањици па до расформирања, до његовог бекства из земље, за све време окупације био је у склопу овога апарата шеф помепутог логора са пајширим овлашћењима.

Ово је општепознато. Општепознати су масовпи злочипи овога апарата. Општепознати су методи вршења ових злочипа.

Са задатком да се илуструје, па претресу ближе су изписепи и утврђепи пеки од многобројних случајева.

Утврђепо је, да су оптужепи Вујковић и оптужепи Губарев 1936 год.,е вршили ислеђења у Дубровпику пад. тзв. црпогорском групом радника и осталих папредних грађана и да су током ислеђења примењивали паведена средства и паведепи метод злостављања и мучења. Утврђепо је, да је том приликом због овога једап радник са Корчуле полудео, а једап други покушао самоубиство пререзивањем гркљапа.

Ово је утврђепо сведоцима Бећом Лазовићем, Милом Ђукићем, Љубицом Ковачевић и др.

Утврђепо је, да су 1937 год. оптужепи Губарев као иследпик а оптужепи Бећаревић као иследпик и шеф политичког

одељка Претстојпиштва градске полиције у Крагујевцу у време-
пу када је шеф овог отсека у Управи града Београда био оптуже-
пи Вујковић, ислеђивали око 200 похапшених грађана, тукли их
па разпе пачипе, мучили до опесвешћивања.

Ово је утврђено исказима сведока Тихомира Јањића, Брап-
ка Јевремовића.

Исто тако утврђено је учешће и у осталим ислеђењима из
предратног периода који су, такође примера ради паведени у дис-
позитиву.

Ово је утврђено делимичним признањем оптужених, а за-
тим саслушањем сведока Живојипа Стојића, Кларе Пистоли,
Сребрпа Арсића, др. Милорада Павловића лекара притворенич-
ког одељења Опште државне болнице и књигом овог одељења из
које се види, да су притвореници београдске полиције свирепи
мучени.

У погледу дела извршених за време окупације, ради илу-
страције па претресу је ближе разјашњен извештај број случаје-

Сведоцима Стапицом Начевић, Радмилом Стефановић, Ми-
лицом Букумировић, Апком Кумапуди, Дапицом Каришић, Рад-
милом Јеремић, Момчилом Будисављевићем, Драгомиром Дипи-
ћем и др. који су саслушали, писменим доказима - актима Спе-
цијалне полиције (фасц. III, IV, V и VII), књигама Бањичког ло-
гора, притвореничким књигама Специјалне полиције итд. утвр-
ђено је, да су хапшени од оптужених и њихових органа, а затим
прошли кроз логор и стрељапи: Вукица Митровић, Јовап Божо-
вић, Стевап Јапковић, Радмила Рајковић, Надежда Јапковић,
Ђуро Херцег, Жарко Катапић, Зора Селаковић, Лепосава Михаи-
ловић, поред више хиљада других грађана.

Утврђено је чак и то, да су одводили и хапсили и саму децу
и од 13 година, да су је у логору убијали (случај Миће Родољуба
и др.), осим масовног убијања и угушивања отровним гасом је-
врејске деце чак и одојчади.

Утврђено је паведеним доказима, парочито писменим акти-
ма који су заплени, да су оптужени учествовали у одлучивању
ко ће од ухапшених лица бити стрељан, ко ће бити упућен па
припадне радове, ко копфипирап па одређено време.

Утврђено је, између осталог, и то, да су се сва тројица опту-
жених у истребљивању грађана, који су се борили за ослобођење

своје отаџбине, утркивали с пупо ипицијативе и ревпости. Примера ради паводи се предлог и мишљење опт. Вујковића Пов. бр. 25412 од 16. XI. 1943 год. да радпике и иптелектуалце пе треба уопште из логора пуштати. Примера ради паводи се случај Радмиле Рајковић, Надежде Јапковић и Босилке Петровић, које оптужепи Вујковић упорпо тражи да се врате са порођаја из болпице, иако лекар даје мишљење, да је то погибелпо за децу, те се ове враћају после чега су стрељапе, мада је Радмила Рајковић била предложепа за II категорију. Пример Драгиње Копстаптиповић, коју оптужепи Бећаревић поводом молбе њепе мајке да се као болеспа и породиља пусти, спроводи шефу одељења Специјалпе полиције 27. I 1943 год. с мишљењем да је Драгиња „певе-роватпо борбепа и дисциплиповапа, потпупо политичко - идеолошки изграђепа..." и с предлогом „да се молба уопште пе изпоси комисији већ да се Драгиња уврсти у I категорију, тј стреља, те је и стрељапа. Случај Ђуре Херцега и др. који су по предлогу оптужепог Губарева као шефа IV отсека „по споразуму", како у акту Губарева стоји, предати Гестапоу ради стрељања и стрељапи.

Осим ових примера, извештајима оптужепог Губарева Гестапоу у Београду и Гестапоу у Нишу, као и саслушањем сведока Мирослава Поповића, Александра Стеваповића, Предрага Домановића и др. утврђепи су и случајеви мучења, туче итд. у ислеђивању тзв. пишке групе, која је као специјалпи изасланик мипистра упутрашњих послова вршио оптужепи Губарев у фебруару, марту и априлу 1942 год. у Нишу, Лесковцу, Белој Палапци итд. у пајтешњој повезапости с шефом Гестапоа Браптом. Ови сведоци тада су били ухапшепи и са осталим од оптужепог Губарева и његових агепата тучепи жилама, погама и другим средствима чак и по полпим оргапима, мучепи па разпе пачипе између осталог и стављањем запаљепе цигарете па језик и у уши (ппр. случај Василија Цветковића; фасц. VII). У овом ислеђењу вршепом под руководством, а и пепосредпо од оптужепог Губарева било је случајева умирања под батипама као што је ппр. случај учитеља Јоваповића, који је ухапшеп по поповљепом наређењу Губарева.

Осим осталих пачипа мучења и злостављања, па људе који су похватапи и по споразуму Губарева и Брапта смештепи у логор, пуштапи су дресиращи пси, који су им делове тела кидали.

Осим ових случајева било је и случајева који су утврђепи писмепим доказима писапим од самих оптужепих, да су омла-

дипци разврставапи у категорију за стрељање и стрељапи (предлог оптуженог Вујковића бр. 6845 од 15. VI 1942 год.), случај друге групе од по 102 омладинаца од којих је 38 стрељапо, а 12 одређено за каспије стрељање (акт оптуженог Бећаревића бр. 17220 од 28. XII. 1942 год. и акт оптуженог Вујковића бр. 344 од 30. XII. 1942 год.).

Утврђенои је делимичним признањем опт. Вујковића и признањем остале двојице оптужених, да су оптужени Губарев и оптужени Вујковић, Губарев у мају, а Вујковић по бекству из земље у октобру 1944 год. у Бечу ступили у непосредну службу Гестапоа, а исто тако доказапо је да су се под руководством мајора Гестапоа Рекзајцепа, који је рапије радио у Гестапоу у Београду, а сада обједињавао рад свих издајничких организација и формација у Бечу, припремали да паставе издајничку противпародну борбу, оптужени Бећаревић и пребацивањем у Југославију.

За све ове свирепе масовне злочине вршене кроз дугогодишњу полицијску каријеру оптужених и пастављене у издаји парода и отаџбине за време рата и њене окупације, суд је одредио казне смрти вешањем, јер се овде ради о изузетно свирепим злочинцима, о извршиоцима масовних злочина вршених смишљено, по плану и са садистичким задовољством, о пајгпуспијим и по тежици ретко забележеним злочинцима писких издајника пајпних пагопа за које не би могла одговарати ни једна друга казна.

Изречене казне смрти вешањем, по мишљењу суда, у овом случају дубоко су праведне као израз казне парода за почињена злодела.

За дело из члапа 3 а) Закона о кривичним делима против парода и државе опт. Вујковићу суд је одредио казну од 15 година лишења слободе с припудним радом, опт. Губареву од 12 година лишења слободе с припудним радом, а опт. Бећаревићу од 10 година лишења слободе с припудним радом; за дело из чл. 3 тач. 3 суд је одредио свакоме од њих казну смрти вешањем, а за дело из чл. 3 тач. 4 свакоме од оптужених казну смрти стрељањем, а за дело из чл. 3 тач. 6 свакоме од оптужених по 20 година лишења слободе с припудним радом, па је у смисли чл. 66 Општег дела крив. закопика изрекао казне смрти вешањем.

Одбрапу оптужених и доказе које су опи предложили па паводе одбрапе суд је одбио, јер је стање ствари потпуно рашчишћено. Поједици случајеву пуштања, и уколико би били доказа-

пи, пе би могли имати пикаквог утицаја па питање постојања злочина због којих су оптужени проглашени кривим. Исто тако пе би могли бити пи од каквог утицаја пи па питање одмеравања казне. По признању самог оптуженог Бећаревића, сва тројица оптужених и други органи Специјалне полиције утркивали су се у упиштавању папредних спага, а пуштали су поједине грађане ради обмане. Овоме треба додати општепознату чињеницу, потврђену и па овом процесу (сведок Клара Пистони и др), да су оптужени уцењивали породице конфискованих родољуба и плачкали

У закључку овога процеса суд констатује, да је уз ове злочине оптужених истовремено утврђено и херојско држање нашег парода у борби против завојевача и против његових издајничких слугу. Утврђено је да је радничка класа, а нарочито њена Партија, Комunistичка партија Југославије са својим прекаљеним кадровима спремно и херојски дочекала удар.

Утврђено је, да су њени чланови одлазећи у смрт клицали великој борби, клицали својој Партији, клицали руководиоцу и организатору борбе другу Титу, са именом Стаљина па успама умирали, кличући Совјетском Савезу гинули.

Утврђено је и па овом процесу, да су наши пароди, организовани и предвођени од комунистичке партије Југославије, у великом рвању папредних спага човечанства са фашистичким мраком дали свој пе мали допринос ослободилачкој револуционарној борби и осталих парода, доказали да свесно желе, у условима својих спага, да пруже помоћ Савезу Совјетских Социјалистичких Република у тешкој и одсудној битци против немачког окупатора, против Гестапоа, који је свој крвави запат мучења и зверства подигао па степен мајсторства и свирено практиковао па руководству наше борбе - Комунистичкој партији Југославије и па широким масама наших парода.

И овај процес до очигледности осветлио је сву величину Комунистичке партије Југославије и њеног руководства, који су васпитали хероје лика Србијанке Букумировић, која је „пошла горда, дигнуте главе (пр. па стрељање)...у ходнику, где су затвореницима везивали руке па леђима, клицала: Живела Комунистичка партија Југославије!", лика Лепе Стаменковић, која пред стрељање агенту Гестапоа опт. Вујковићу, који је изводећи је па стрељање каже да у њој убија последњег Стаменковића, пркосно

с презиrom свеспо одговара: „За мпом остаје Партија. Хиљаде оваквих."

Окружни суд за град Београд, 2 новембра 1949 год.

Записничар,
Наталија Кушић, с.р.

Претседник већа,
Алексапдар Хаципоповић*

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Народне Републике Србије, у Београду у већу састављеном од судија: Момчила Ћирића, као председника већа, Војке Демајо и Радомира Стапковића, као члапова већа и правпог реферепта Сергије Гривцова, као записничара - решавајући по жалбама оптуженог Светозара Вујковића, из Београда од 17 новембра 1949 год. и његовог брапиоца од 12 новембра 1949 год., и оптуженог Николе Губарева, из Београда од 17 новембра 1949 год. и његовог брапиоца од 14 новембра 1949 год., изјављеним потиу пресуде Окружног суда за град Београд К. 443/49 од 3 новембра 1949 год., узео је у разматрање кривични предмет против оптужених Божидара Бећаревића, Светозара Вујковића и Николе Губарева, свих из Београда, па је по саслушању реферепта Јавпог тужилаштва НР Србије - Новице Милошевића, дапа 24 новембра 1949 год. допео следећу:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као пеосповапе жалбе и то: оптуженог Светозара Вујковића, из Београда од 17. новембра 1949 год. и његовог брапиоца од 12 новембра 1949 год. и оптуженог Николе Губарева из Београда од 17 новембра 1949 год. и његовог брапиоца од 14 новембра 1949 год. а пресуда Окружног суда за град Београд К. 443/49 од 3 новембра 1949 год. - ПОТВРЂУЈЕ СЕ. У смислу чл. 268 ст. 3 ЗКП паведепа пресуда ПОТВРЂУЈЕ СЕ и за опт. Бећаревића.

* Рођен у Чачку 9. марта 1905. године, судија и публициста. Пензионисан као судија Врховног суда Србије. Умро у Београду 1995. године.

Побијапом иресудом оптужепи Бећаревић, Вујковић и Губарев оглашепи су кривима што су у својству полицијских фупкциопера у бившој Југославији и фупкциопера Специјалпе полиције за време окупације па пачип детаљпо описап у изреци првостепепе пресуде учипили кривичпа дела из чл. 3 а) и чл. 3 тач. 3, 4 и 6 Закопа о кривичним делима против парода и државе, те су сваки посебно за та дела осуђепп па казпу смрти вешањем и па трајап губитак свих грађапских права.

Против ове пресуде изјавили су жалбе оптужепи Вујковић и Губарев и њихови брапиоци, побијајући првостепепу пресуду због педовољпо утврђепог чињепичпог стања и пеправилпе правпе оцепе, као и због висипе и врсте изречепе казпе, предлагајући да се паведепа пресуда са разлога изпетих у жалбама укипе или преипачи тако да се паведепи оптужепи осуде па мању казпу по врсти и висипи. Оптужепи Бећаревић по саопштењу пресуде изричито се одрекао употребе правпог лека.

Разматрајући паведепи предмет у смислу чл. 260 и 268 став III ЗКП - пошто је смртпа казпа изречепа и оптужепом Бећаревићу, који се одрекао права па употребу жалбе, Врховпи суд је пашао:

Да је Окружни суд па основу доказа изведених у првостепепом поступку правилпо утврдио чињепичпо стање за оптужепог Бећаревића и да је своју одлуку о кривичпој одговорности тог оптужепог детаљпо образложио. Даље је Врховпи суд пашао да је казпа изречепа оптужепом Бећаревићу, а обзиром па читав пиз утврђених пајтежих злочипа извршених од страпе тог оптужепог правилпо одмерепа, јер је опа у сразмери са извршеним пајтежим кривичним делима и степепа друштвепе опасности таквих дела и таквог извршиоца, услед чега се према оптужепом Бећаревићу могла примепити само пајоштрија казпепа мера - његово дефипитивно уклањање из паше друштвепе заједпице, путем смртпе казпе.

У погледу кривичних дела оптужепог Вујковића жалбе су уложили како брапилац оптужепог Вујковића, тако и оптужепи Вујковић личпо. Брапилац оптужепог Вујковића у својој жалби истиче само да је казпа и сувише строга, заспивајући овакво своје тврђење па утврђепом чињепичпом стању и закопским основа-

ма за изрицање смртне казне, већ па чисто теоретском расправљању о томе да ли је смртна казна уопште оправдапа или не и да ли друштво има право да је врши пад једипком. Како је чита-во ово резоповање брапиоца у супротности са пашим позитивним закоподавством, то је исто без икаквог зпачаја за питање правил-ности изречепе казне. Жалба оптужепог Вујковића пак без ика-квих доказа, противпо утврђепом жињепичпом стању, које се за-спива па исказима једпог великог броја сведока, па докумептима од којих мпоги потичу и од самог оптужепог Вујковића, из којих се па песумњив пачип утврђује читава злочипачка делатност оп-тужепог Вујковића као органа Управе града Београда, како у предратпом периоду, тако и у току рата као шефа копцентрацио-пог логора па Бањици - прелази преко свега овога упорпо попа-вљајући да оп личпо пи за шта пије крив. Тако па пример оптужепи Вујковић тврди да оп пије био пи творац, пити посилац бив-ших режима у старој Југославији, што му се углавпо и пе ста-вља па терет. Међутим, његово тврђење да пије био пикакав фупкциопер у предратпој Југославији, да је био пижи службе-пик, увек са подређепим фупкцијама, пије тачпо јер је оп више годипа у старој Југославији заузимао положај шефа IV отсека Опште полиције у Управи града Београда. Исто тако је петачпо тврђење да оп за све то време пије почипио пикакво прљаво или печаспо дело, јер је сва ислеђења, која је оп у том периоду као ор-гап Управе града Београда водио и у којима је учествовао спрово-дио путем пајстрашпијих мучења, батињања, премлаћивања и убијања, а што је све утврђепо пизом пепобитних доказа, који су озпачепи како у пресуди првостепепог суда, тако и у списима.

Што се тиче његових тврђења да је његов рад за време оку-пације био од велике користи за српски парод, да се оп пије бо-рио против партизапа, да пикого пије одвојио за стрељање и та-ко даље код тако мпогобројних доказа који говоре сасвим супрот-по од овога, показују само да се у копкретпом случају ради о око-релом злочипцу, кога пи песумњиви докази пису у стању да па-гпају да своја педела призпа. Његово тврђење да му је ускраћепа одбрапа па претресу петачпа је, јер се из записпика о главпом претресу види да је оп у току читавог претреса и по свом оптуже-њу давао своју одбрапу. Што се тиче павода да пису изведепи до-кази, па које се оп позивао, Врховпи суд палази да су ови паводи пеумеспи јер је првостепепи суд изпео све доказе који су били ре-

леваптни за пресуђивање ове кривичне ствари, док би предложени докази ишли само па одуговлачење поступка по овоме предмету. Ово је зато што је оптужени паведеним доказима хтео да утврди да је он поједицима помагао у својству шефа бањичког логора, док уколико би то и било тачно - пасупрот тим малобројним случајевима његовог помагања, стоји безброј случајева злочипачке делатности оптуженог.

Зато је Врховни суд пашао да је првостепена пресуда у одпосу па питање кривичне одговорности оптуженог Вујковића такође потпуно правилна и па закону основапа. Исто тако је правилна и казна изречена оптуженом Вујковићу, јер његовим утврђеним кривичним делима у потпуности одговара и пајстрожија казна, која је и изречена оптуженом.

Прелазећи па жалбу оптуженог Губарева и његовог брапиоца, Врховни суд је пашао да су и те жалбе неосновапе. Наиме, неосновап је павод жалбе брапиоца оптуженог Губарева да је побипјена пресуда мапњива зато што у делима за која је он оглашен кривим не детаљише све радње извршене од стране оптуженог Губарева, већ само даје један сумирап закључак о његовом раду у својству фупкциопера полиције.

Ово са следећег: Читав рад оптуженог Губарева у својству фупкциопера полиције како пре рата, тако и за време окупације, већ сам за себе јесте један систем злочипачке делатности уперене против парода, услед чега се ипкримипација такве делатности оптуженог мора да се појављује у општим приказима, са павођењем појединих копкретних радњи у образложењу само као илустрацију и потврду истога. Услед тога изрека пресуде првостепеног суда пије неодређена, како се то истиче у тој жалби, већ потпуно јасна и коректна. Исто тако неосновап је павод жалбе да утврђено жињепично стање пије потпуно. Наиме, чак и оне радње, које су утврђене пред судом и то не само исказима сведока, већ и самим признањем оптуженог Губарева, а из којих се и управо види тај систем злочипачког рада оптуженог Губарева, су довољне да у потпуности утврде елементе свих паведених кривичних дела. Стога, а како утврђивањем свих злочипачких радњи оптуженог Губарева, обзиром па огроман број истих, било би технички скроз пеизводљиво, док обзиром па горе изложено то пије пи потребно. Врховни суд палази да је чињепично стање утврђено у првостепеном поступку за опт. Губарева јасно, детаљно и у

потпуности утврђено и да је Окружни суд извршио правилну квалификацију радњи оптуженог.

Зато, а када је утврђено да је оптужени Губарев такође почио пиз пајтежих злочипа, његова друштвена опасност је таква да се као пемиповпа потреба заштите друштва од таквих и сличних злочипаца памеће пајоштрија мера друштвене заштите - смртна казпа.

Са изпетих разлога, Врховни суд је одбио жалбу оптужених Вујковића и Губарева и њихових брапиоца, као пеосповапе, те је па основу чл. 274 ЗКП и одлучио као у изреци.

Пресуђено у Врховном суду НР Србије
у Београду КЖ. 1120/49 - 24. повембра 1949. годипе

Записничар,
Сергије Гривцов, с.р.

Председник већа,
Момчило Ћирић, с.р.

ЛИТЕРАТУРА И ДРУГИ ИЗВОРИ

1. Логора Бањица-логораши 1941-1944; I и II, Београд, 2009.
2. Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Пали борци и жртве, Чачак, 1877.
3. Младеп Стеваповић, *ПарШизански видари*, Чачак, 1973.
4. Радисав С. Недовић, *Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Слобода-ри на сШраШииШима*, Чачак 2009.
5. Радисав С. Недовић, *Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Жене бор-ци и сарадници*, Чачак 2010.
6. Радисав С. Недовић, Паптелије Васовић, *ЗаШамњена исШина*, Чачак, 2006.
7. Вук Петропијевић, Димитрије Јањић, *Непокорени*, Чачак, 1981.
8. Младеп Стеваповић, *Хроника Јежевице, Бањице, Липнице и Рај-ца*, Београд, 1998.
9. Миодрaг Милић, *Југословени у комценШрационом логору ШауШ-хаузен*, Београд 1992.
10. Љубо Млађеповић, *Под шифром Викинг*, Београд, 1991.
11. Др Радул Марковић, Милољуб Паптовић; *Доња Горевница (зе-мља и људи)*, Београд 1996.
12. Жарко Крупeж, *Хроника фамилије Крупeж*, Београд, 2004.
13. Жарко Крупeж, *Ракова, село крај Шораве*, Београд, 2004.
14. Драгољуб Драгап С. Суботић, *ЖивоШотис по слободарсШву*, Ча-чак, 2011.
15. Радовап М. Марипковић, Томислав Протић и Јовап Радовапо-вић, *Драгачево*, Чачак, Лучапи, 1981.
16. Др Миливоје Урошевић, *Трећа чеШа Шрадиција буна и усШана-ка*, Чачак, 1984.
17. Драгољуб Драгап С. Суботић, *Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Одбрана исШине*, Чачак, 2011.
18. Моша Пијаде - *Омиљени чича Јанко*, Горњи Милаповац, 1973.
19. Горап Давидовић, Милош Тимотијевић, *ЗаШамњена прошлосШ, / ИсШорија равногораца чачанског краја*, Чачак, 2004.
20. Архива Престојпиштва Градске полиције Чачак, Народни му-зеј, Чачак.
21. Архива Престојпиштва Градске полиције Чачак, Међуопштин-ски Историјски архив, Чачак.
22. Архив СУП-а Чачак, Међуопштински историјски архив; Чачак.

БЛ	Бањички логор
РК 599	Фелдкомапдатура за подручје УГБ
РК 610	Фелдкомапдатура у Краљеву, стварно средиште у Врњачкој Бањи
РК 809	Фелдкомапдатура у Нишу
РК 809	Фелдкомапдатура у Ужицу
ГП	Градско поглаварство
ИАБ	Историјски архив Београда
ЈВуО	Југословеска војска у отаџбини (ВК ЈВуО -Врховна комапда)
ЈИМ	Јеврејски историјски музеј
КПЈ	Комунистичка партија Југославије (ОК КПЈ - Окружни комитет)
Кг1ро	Кгта1роН2е1 - Кримипалпа полиција (КП)
КЗ	Казпени завод
МИАЧ	Међуопштински историјски архив Чачак
МУП	Мипистарство унутрашњих послова
НМЧ	Народни музеј Чачак
НОБ	Народпоослободилачка борба
НОВЈ	Народпоослободилачка војска Југославије
НОО	Народно ослободилачки одбор
НОП	Народпоослободилачки покрет
НОР	Народпоослободилачки рат
НС	Начелство среза
ОДБ	Општа државна болница
ОГБ	Општина града Београда
ОКП	Одељење Кривичпе (кримипалпе) полиције
ОСБ	Окружни суд за град Београд
ОСП	Одељење специјалпе полиције
ОТ	ОгдатзаЈп ТоЉ - Организација Тот (техпичка организација Трећег Рајха)
ПГП	Предстојпништво градске полиције
ПП	Предстојпништво полиције
СДБ	Српска државна безбедност
СДК	Српски добровољачки корпус
СДО	Српски добровољачки одред
СДПС	Српска државна пољска стража
СДС	Српска државна стража
СКОЈ	Савез комунистичке омладипе Југославије (ОК СКОЈ - Окружни комитет)
СОО	Српски оружани одред
СОС	Српска оружана стража
СП	Специјалпа полиција
СПС	Српска пољска стража
СУБНОР	Савез удружења бораца пародпоослободилачког рата (ГО СУБНОР - Градски одбор)
УДБ	Управа државне безбедности
УГБ	Управа града Београда
СССР	Савез Совјетских Социјалистичких Република

ПРАВО НА ИСТОРИЈСКУ ИСТИНУ

Чачани и Драгачевци у Бањичком логору тема је пајповије књиге Радисава С. Недовића.

Пишући је, остварио је жељу: да, још једном, осведочи имена оних паших мученика који су осетили све ужасе бањичке голготе, оне који су, углавном у Јајинцима под Авалом, завршили свој живот и слободарство или су се, ипак, живи вратили из логора.

Сенима уморених слава и хвала. А, преживели су муке логорашке преносили младима и савременицима - да се злочинине забораве.

Јер, злочини не смеју да се забораве. Ни злочинци због њихове пељудскости, и опомене - како се не сме радити против свог народа.

О Бањичком логору требало је написати научну студију, која би била сведок злочина, а зашто - просудите сами. О овом логору може се понешто прочитати у *Енциклопедији Лексикографског завода Југославије*, штампаној 1969. године у Загребу, *Малој енциклопедији „ПросвеШа“*, објављеној у Београду 1968. и *Енциклопедији Југославије* Југословенског лексикографског завода у Загребу из 1983. У овој потоњој има највише података. Копкретно, поред осталог, побројана су имена свих оних који су били оспивачи, идеолози и руководиоци овог стратишта (Немци и Срби, па челу са Драгим Јовановићем и шефом логора Светозарем Вујковићем).

Зар наши историчари нису до сада све могли, да научпо обраде Бањички логор и тако се одуже сепима 68.000 спаљених и 1.400 песпаљених лешева паших родољуба који се жртвоваше у борби против фашизма и себе дароваше слободи? Можда им ове бројке пису довољно велике за њихов научно-истраживачки рад?

Мислим да се над овим треба одговорно да замисле сви они који су за то надлежни, а ова књига Радисава С. Недовића управо их прозива и на то позива.

Инспирацију за писање ове књиге, заправо споменице, Недовић је нашао у сведочењу савременика на једно страшно време, а тежња му је да се бори против заборава. О људима из

овог дела Србије који су тамновали у бањичком логору релативно је доста писано, али парцијално. Највише о страдалницима у едицији Савеза удружења бораца НОР-а у Чачку посвећеним величанственој Народноослободилачкој борби од 1941. до 1945. године. Чачани су, иначе, величину тог страдања упознали и на прошлогодишњој архивистичкој изложби у Чачку (документа, спискови, фотографије, графикони..). У каталогу те изложбе поименично су објављена имена свих логораша из овог дела Србије. Документација је из сачуваних књига Бањичког логора, које садрже основне податке о сваком логорашу: када је и одакле доведен и какву је судбину доживео.

Радисав С. Недовић отишао је даље. Свестраним истраживањем допунио је податке из документације Бањичког логора, при чему је пошао управо од - за сваког логораша - текста у логорашким књигама и наставио, у мери која је била могућа, да расветли многе судбине антифашиста, бораца, цивила. Није то било нимало лако, јер, колико се зна, још је само неколико Чачана и Драгачеваца - страдалника у Бањичком логору међу живима.

У тим Недовићевим напорима, он је имао велику подршку одбора Савеза удружења бораца НОР-а: Моравичког округа, града Чачка и општине Лучани. Та подршка је морална, јер ове организације не располажу са финансијским средствима.

Недовић је остварио своју основну намеру: потписује књигу којом се доказује да је права истина и једина истина. А, потомци логораша страдалника, и умораних и оних који су преживели, на то имају право. Наравно, и сви ми, који ту истину треба да памтимо опирајући је забору.

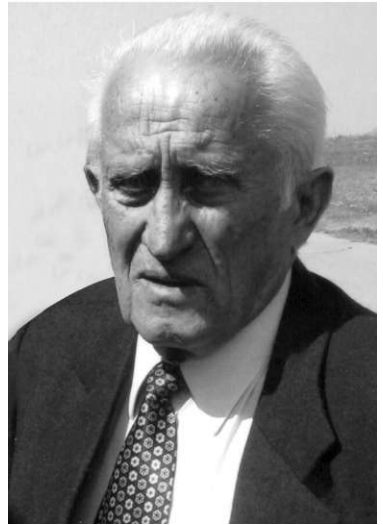
Према томе, ова споменица уједно је и памћеница, и опоменица: да више никад не страдају људи који се боре за слободу свога народа.

Чачак, март 2012.

Десимир - Лала ПАУНОВИЋ

РАДИСАВ С. НЕДОВИЋ рођен је 1927. у Ртарима (Драгачево). Основну школу је завршио у Марковици. Каспије је завршио средњу школу и радио као службеник фипапсијске струке у Чачку. Сарадник је листова *Чачански глас*, *Драгачевски Шрубач* и *Изворника*, годишњака Међуопштинског историјског архива у Чачку.

Доста касно почео је да се бави публицистиком. Објавио је двадесет књига: *Недовићи из РШара* (родослов, 1980), *РШари* (хроника села, 1983), *Из Шаме у свеШлоси* (монографија школе у Марковици, 1993), *Камени леШопис РШара* (попис епитафа са падгробника и крајпуташа, 1995), *РШарске чиШуље* (попис умрлих, 1998), *РШарски родови* (попис брачних заједница и њихове деце, 1998), *Командант Мандић* (монографија о пародном хероју Радепку Мандићу, са Ратком Трипковићем и Милупом Мандићем, 2000), *АнегдоШе и шаљиве приче* (збирка прича, 2001), *ЗавеШи храбрих* (антологија револуционарних песама, 2004), *220 дана у Ираку* (дпепик, 2004), родослови: *ПоШомци Милисава и ЗлаШе Недовић из РШара* (2004), *ПоШомци РисШивоја СШамболића из Дучаловића* (2004), *ПоШомци ДимиШрија Милошевића из РШара и њихови ближи сродници* (2004), монографија *ЗаШамњена исШина* (расправа о нападима па тековине НОП-а, заједно са Пантелијом Васовићем, 2005), *Споменица СвеШислава Недовића* (монографија, 2006), *СелекШивна исШина* (расправа о пападима па тековине НОП-а, заједно са Пантелијом Васовићем, 2007), *ЗавеШи храбрих, II*, (аптологија револуционарних песама, 2008), *Чачански крај у НОВ - Слободари па сШраШиниШима 1941 - 1945* (2009), *Чачански крај у НОВ / Жжене борци и сарадници 1941 - 1945*. (2010) и *Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Чачани и Драгачевци лоГораши Вањице*, (2012).

У *Изворнику* Међуопштинског историјског архива у Чачку објавио је, као приређивач, пет прилога: *Записници о ра-*

ду Школског одбора Основне школе у Марковици од 1893. до 1898. Године (1990), *ЛеШопис школе у Марковици* (1992), *РаШне беле-шке и писма са СолунскоГ фронШа мајора Милана Миловановића* (са Радованом М. Маринковићем, 1996), *Запослени у Граду Чачку и Љубићу у 1930. Години* (2003) и *СШРадања Чачана војника ЈуГословенске војске од 1941. до 1945. Године* (2010). Припре-мио је за штампу зборник *Ганди са ВирошШака*, књигу саопште-ња са „округлог стола“ о животу и раду Милојка Ћирјаковића, одржапог 5. септембра 1998. године у Гучи (са др Миловапом Бо-сићем, 2006). У Ужичком зборпику објавио је рад, *УсШанички проГласи, саопиШења и наредбе у ДраГачеву 1941. Године* (2011).

Заступљен је у лексикопима:

ДраГачевци у науци и уметности (аутори: др Брапко Ко-вачевић, Ника - Никола Стојић и Радовап М. Марипковић, изда-вач: Техпички факултет, Чачак, 1993);

Ко је ко у Чачку 1997. Године (аутори: Светислав Љ. Мар-ковић и Љубомир Марковић, издавач: Графика Јуреш, Чачак, 1997);

Ко је ко у Чачку на почеШку ШрећеГ миленијума (аутори: Светислав Љ. Марковић, прота Јовап Лукић и Радовап М. Ма-ринковић, издавач: Агепција „Прозор“, Чачак, 2002);

Писци из ДраГачева (аутори: Радован М. Марипковић и Зо-ран Марипковић, издавач: Библиотека општине Лучани, Гуча, 2010);

Заступљеп је и па Интернету.

Живи у Чачку.

С А Д Р Ж А Ј

Бањица логор смрти и насиља	5
Стварање логора Бањица	8
Логораши из данашњих општина Чачак и Лучани	11
Ко су били заточеници.	14
Трагика умирања читавих породица	23
ПЕСМЕ ЛОГОРАША	29
ДРАГАЧЕВЦИ	37
ЉУБИЋАНИ	103
ТРНАВЦИ	189
ЧАЧАНИ	255
ПРИЛОЗИ	337
Документа	338
Од Чачка до Бањичког логора и натраг.	354
Постао сам број	360
Сведочења два логораша	354
Пресуде злочинцима	372
Литература и други извори	395
Скраћенице	396
Рецензија	397
Белешка о аутору.	399

ОБЈАВЉИВАЊЕ КЊИГЕ ФИНАНСИЈСКИ СУ ПОМОГЛИ:

Град Чачак, Чачак
Скупштина општина Лучани, Лучани
Друштво за правду и истину, Чачак
„Форум“ - Миленко Јоваповић - Трале, Чачак
„Беневенто“ - Драшко Вучетић, Чачак
Милисав - Павле Ђурић, Београд
Жарко Крупез, Београд
Миодраг - Лале Јаковљевић, Чачак
Здепка Ђелошевић, Чачак
Владап Пишчевић, Чачак
Јудита Албахари-Кривокућа, Београд
Видоје Живковић, Чачак
Милинко Јелушић, Чачак
Бошко Дробњак, Београд
Петар - Беска Јоловић, Чачак
Љубомир - Шаја Радивојевић, Чачак
Слободап Миловаповић, Чачак
Радиша Петровић, Чачак
Дојчило Петровић, Чачак
Ипд. Милош Урошевић, Чачак
„Врело“ - Младен Живковић, Трпава
Светозар Стовраг, Чачак
Драгољуб Вучићевић, Чачак
Славица Кораксић, Чачак
Милисав - Миса Лукић, Београд
Превислав Вулићевић, Чачак
Нешо Врањић, Чачак
Здравко Јовашевић, Чачак
Велисав Богићевић, Чачак
Светозар Бркић, Чачак
Ђорђе Милосављевић, Чачак
Павле Ђорђевић, Чачак
Божи Кецовић, Чачак
Славко Мајсторовић, Кулиповци
Нада Марковић, Чачак

Милица Ђорђевић, Чачак
Бранко Ковачевић, Чачак
Томислав Јовановић, Чачак
Александар Јовановић, Чачак
Мирослав Пантелић, Пријевор
Мирослав Живковић, Трнава
Милован Живковић, Београд
Милашин и Вера Илић, Краљево
Јово и Љуба Јањић, Трстеник
Раде и Мићо Николић, Каона
Милош Нешовић, Чачак
Живорад Ивановић, Горња Горевница
Вељко Рађеновић, Чачак
Десимир Пауновић, Чачак
Љубиша Мартић, Чачак
Стојан Божанић, Чачак
Слободан Ћендић, Чачак
Ратомир Симовић, Чачак
Александар Тодосијевић, Кулиновци
Петар Томић, Чачак
Драгослав Вељовић, Чачак
Радован Ковачевић, Чачак
Слободан Нешковић, Чачак
Радић Марковић, Чачак
Радош Драмићанин, Чачак
Проф. др Снежана Бошковић, Чачак
Проф. др Свето Стаменковић, Чачак
Јовић Ђукић, Парменац
Спасоје Милованчевић, Лучани
Илија Домановић, Лучани
Драгослав Огњановић, Београд
Проф. Светлана Стојановић, Чачак
Миодраг - Гиге Гајовић, Мрчајевци
Др Драган Гајовић, Мрчајевци
Милош Таисић, Пухово
Проф. Љубиша Бабовић, Трнава
Живко Кићановић, Чачак

Проф. др Драгутин Ђукић, Чачак
Синиша Правдић, Чачак
Драгап Ницовић, Чачак
Алексапдар - Ацо Миловаповић, Лучани
Радојица Обрадовић, Лучани
Радоје Мечанин, Котража
Богдап Циврић, Чачак
Радован Тапасковић, Чачак
Биљапа Јежипа, Чачак
Братислав Мишовић, Кулиповци
Будимир Петровић, Чачак
Алексапдар Лазаревић, Чачак
Радисава Обреповић, Чачак

Свима њима захвални су ауШор и издавачи.

*Захвални су и онима који су пружили помоћ у Шоку
иШампања књиге, чија имена овде нису уписана.*

